

 SISMANOGLIO
MEGARRO

1912

SISMANOPOULOS
MEGAKO

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ
(ΜΕΦΙΣΤΟΦΗΛΟΥΣ)

Υπόπουλος.

ΠΙΣΤΑΙ 10 ΓΡΟΣΙΑ
 —
 ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ
 ΑΛΙΟΙΣ ΠΟΛΕΣΙ ΓΡ.12.—
 ΟΓΕΙΟΙΣ > > 12.50
 ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΩ ΦΡ.2.50

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΑΤΑΝ

ΟΙΚΟΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ Ι. ΤΣΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

(ΠΡΩΗΝ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ)

Μεγάλη Ὀδὸς τοῦ Πέραν, Ἀριθ. 128-130

Τελείως ἀνακαινισθὲν ἐφέτος τὸ ἀρχαῖον καὶ πασίγνωστον τοῦτο κατάστημα, ἀπέβη ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα καὶ ἀριστοκρατικώτερα κέντρα τοῦ Πέραν

Αἰθούσαι Ἐστιατορίου Πρώτης Τάξεως

Καφενεῖον, Ζυθοπωλεῖον, Ζαχαροπλαστεῖον, Αἰθούσαι Σφαιριστηρίου

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ — ΥΛΙΚΑ ΑΓΝΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΛΙΤΕΡΩΝ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΝ
 ΠΟΤΑ ΚΑΙ ΗΔΥΠΟΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ — ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΘΥΜΟΣ — ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ-ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΚΑΙ ΞΕΝΑΙ

ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΗ ΤΕΛΕΙΩΣ ΕΦΩΔΙΑΣΜΕΝΗ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Καταστήματος, ὑποβληθεῖσα εἰς μεγάλας δαπάνας ἐπὶ σκοπῷ νὰ καταστήσῃ αὐτὸ κέντρον περιποιούν τιμὴν εἰς τὸν ἑλληνικὸν καὶ διεθνῆ κόσμον, μετὰ χαρᾶς εἶδε τὰς θυσίας τῆς ἐπιστεφθείσας ὑπὸ θερμῶν ἐκδηλώσεων ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, θὰ ἐξακολουθήσῃ δὲ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι εὐσυνειδήτως ἀνταποκρινομένη πρὸς τὰ δρόμυμα ταῦτα αἰσθήματα.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν χορῶν τὸ Κατάστημα θὰ εἶναι ἀνοικτὸν δι' ὅλης τῆς νυκτός, παραθέτον ἐκλεκτὰ Σουπὲ καὶ καθιστάμενον τὸ μεταμεσονύκτιον ἐντευκτήριον τοῦ ἐκλεκτοτέρου κόσμου.

Τὸ Κατάστημα διαθέτει πολυτελεῖς αἰθούσας διὰ Γάμους, Βαπτίσεις καὶ συμπόσια σωματείων. — Ἀναλαμβάνει τὴν ὑπηρεσίαν γαμηλίων τελετῶν, χορευτικῶν ἐσπερίδων, ἐστιάσεων κατ' οἶκον.

ΠΟΤΑ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ - ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΚΟΝΙΑΚ ΜΕΤΑΞΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐφιστάται ἡ προσοχὴ τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μας ἐπὶ τῶν κάτωθι:

ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ τοῦ ἐργοστασίου μας φέρει τὴν παλαιὰν καὶ γνωστὴν εἰς τοὺς κ. κ. καταναλωτὰς Ἐτικέτταν μας, πρὸς δὲ περιλαίμιον ταινίαν μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἔχουσιν οὕτω:

Ἀριθ. 25255.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πιστοποιεῖ ᾧδε, ὅτι Ἐργοστάσιον κατασκευῆς Κονιάκ ὑπὸ τὸν τίτλον ἰδιοκτησίας Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ ὑπάρχει ἘΝ μόνον ἰδρυμένον ἐν Πειραιεῖ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Προσέτι κάθετον ταινίαν μὲ πιστοποιήσιν καὶ σφραγίδα τοῦ ἐπισήμου χημικοῦ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου κ. Συγγροῦ ἔχουσιν οὕτω:

Ἀριθ. 6000.

Πιστοποιῶ τὴν γνησιότητα τοῦ Κονιάκ τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ἐργοστασίου Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ κατόπιν ἐπισταμένης ἀκριβοῦς ἀναλύσεως.

Κ. ΣΥΓΓΡΟΣ

Τ' ἀνωτέρω πρὸς πλήρη ἐξασφάλισιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ ἀπὸ τὰς παραποιήσεις καὶ πρὸς διάκρισιν παντὸς ἄλλου Κονιάκ, ὅπερ ἤθελε φέρει τὸ ὄνομα ΜΕΤΑΞΑ, καθόσον ταῦτα ΔΕΝ εἶναι τὰ γνήσια Κονιάκ τοῦ Ἐργοστασίου μας καὶ δέον οἱ κ. κ. καταναλωτὰι νὰ ζητοῦν ἐπὶ τῶν φιαλῶν ὅλας τὰς σημειωθείσας ἐγγυήσεις πρὸς ἀποφυγὴν ΑΠΑΤΗΣ.

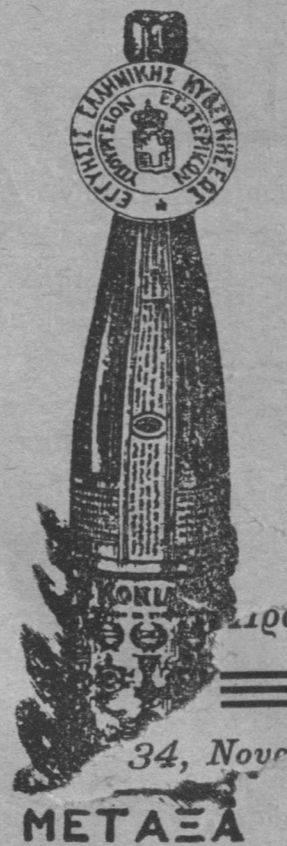
Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Μουμχανέ, Γαλατᾷ χάν, ἀριθ. 9

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

34, Νοεμβρίου

ΜΕΤΑΞΑ

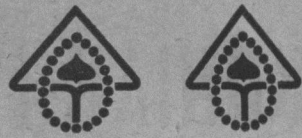
ΣΗΜ. — Οἱ κ. κ. πελάται μας δέον νὰ ΕΧΩΣΙΝ ΥΠ' ΟΨΙΝ ΟΤΙ τὸ Ἐργοστάσιον μας οὐδεμίαν ἐμπορικὴν ἢ ἄλλην σχέσιν ἔχει μὲ κανέν ἕτερον Ἐργοστάσιον.

ΟΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΑΙ

Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑΣ

SISMANOGLIO

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ

κανδήλες στους κοιτώνάς σας με πετρέλαιον και με λάδι ποῦ μυρίζει και τόσην βλάβην προξενοῦν εἰς τὴν ὑγείαν σας, καθιστάμενα συχνὰ και ἀφορμαὶ πυρκαϊῶν. Ὅλα αὐτὰ τὰ παλαιὰ και ἐπιβλαβῆ μέσα κατηγορήθησαν ἀφ' ὅτου εἰσῆχθησαν εἰς τὴν ἀγοράν μας αἱ παγκοσμίου φήμης

ΚΑΝΔΗΛΑΙ "COUDA,"

ΥΓΕΙΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΤΩΝ ΚΑΝΔΗΛΩΝ ΤΟΥΤΩΝ.
ΑΠΛΗ ΔΟΚΙΜΗ ΑΡΚΕΙ ΔΙΑ ΝΑ ΤΑΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗΤΕ ΠΑΝΤΟΣ ΑΛΛΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.

ΛΙΑΝΙΚΟΣ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΝΤΟΠΟΛΕΙΑ

ΜΟΝΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ:

N. Σ. ΚΕΒΕΝΤΖΟΓΛΟΥ & ΥΙΟΙ

ΠΟΛΙΣ

Τουτουν Γιουμπρούκ,
Ἄριθμός 31.

ΓΑΛΑΤΑ

Μεχμέτ Ἀλῆ πασά χάν (ὀπίσθεν),
Ἄριθμός 17.

ΤΑ ΣΠΑΡΜΑΤΣΕΤΑ

τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεσθε εἰς τὰς οἰκίας σας ἔχουν τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα καλῆς ποιότητος και οἰκονομίας ἐν ταῦτῳ;

Ἐὰν δὲν εἴσθε βέβαιοι περὶ τούτου συγκρίνατέ τα με τὰ ἔξοχα σπαρματσέτα

ΣΟΥΛΤΑΝΙΕ

και θα εὔρετε ταῦτα ἀσυγκρίτως ἀνώτερα ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Ἡ διαφορὰ εἶναι τόσῳ φανερὰ ὥστε ἀρκεῖ νὰ κάψετε ἐν κηρίον διὰ νὰ πεισθῆτε ἀμέσως.

ΜΟΝΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟ

N. Σ. ΚΕΒΕΝΤΖΟΓΛΟΥ

ΠΟΛΙΣ

Τουτουν Γιουμπρούκ,
Ἄριθμός 31.

ΓΑ

Μεχμέτ Ἀλῆ πασά χάν (ὀπίσθεν),
Ἄριθμός 17.

Sun Insurance Office

ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

Ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ τῷ 1710.

Ἐγκατασταθεῖσα ἐν Κων/πόλει τῷ 1865.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ Τῷ 1908 Λ. ΣΤ.

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ Τῷ 1908 Λ. ΣΤ.

1.625.608

2.883.517

Ἡ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚῆ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Γενικὸς Πράκτωρ και Πληρεξούσιος

J. C. THOMSON

34, Νουραδουγκιάν χάν, ὁδὸς Βοεβόδα, ἀριθ. 7, ΓΑΛΑΤΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΒΙΚΕΝΤΙΟΥ Μ. ΜΑΡΑΣΟΓΛΟΥ

Ἀραμπιὰν χάν, Γαλατᾶ,
ἐπὶ τῆς προκυμαίας.

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΒΟΡΕΙΟΝ, ΝΟΤΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

μέθο	Πειραιῶς-Πατρῶν	με	διάρκειαν	ταξιδίου	18	ἡμερῶν
»	Τεργέστης	»	»	»	16	»
»	Νεαπόλεως	»	»	»	16	»
»	Μαυδαλίας-Χάβρης	»	»	»	14	»

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΝΑΥΛΟΥ

The Yorkshire Insurance Co Ltd

❖ ΥΟΡΚΣΑΙΡ ❖

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1824

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΛΙΡΑΙ ΣΤΕΡΛΙΝΑΙ 2,627,326

Ἡ «Ἰορκσάιρ» ἀσφαλίζει κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς παντὸς εἶδους
κτῆματα, ἐμπορεύματα, ἐπιπλα κτλ.

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΚΑΝΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΑΜΕΣΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΠΙΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σουβατζόγλου Χάν, ΓΑΛΑΤΑ
(πλησίον τῆς Γεφύρας),

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ

διὰ τὴν Ὁθ. Αὐτοκρατορίαν

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΓΙΑΝΝΟΒΙΤΣ

Πρακτορεία εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ὁθωμ. Αὐτοκρατορίας.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΗ

380 — Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν — 380

ΟΙΚΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩ 1883

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΜΙΛΤ. Ν. ΛΑΛΑΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΧΑΪΔΑΡ ΠΑΣΑ
ΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΩΝΥΜΟΥ ΖΥΘΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

ΠΑΟΥΛΑΝΕΡΒΡΑΟΥ ΚΑΙ ΣΑΛΒΑΤΩΡ

Γεύματα καὶ δεῖπνα διὰ καταλόγου. — Οἶνοι καὶ ἡδύποτα
πρώτης ποιότητος. — Ἐφημερίδες εὐρωπαϊκαὶ καὶ ἐγχώριοι — Συλλογὴ
περιοδικῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1883.

ΖΥΘΟΣ ΣΑΛΒΑΤΩΡ

Ἀρχομένου τοῦ Φεβρουαρίου ζητήσατε πάντοτε τὸν Ζῦθον τῆς ἐποχῆς

◀ ΣΑΛΒΑΤΩΡ ▶

== εἰς τὰ κυριώτερα Ζυθοπωλεῖα τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων. ==

ΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙΩΝΥΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΖΥΘΟΥ

ΕΠΑΜΕΙΝΟΝΔΑΣ Ν. ΛΑΛΑΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ «ΕΛΒΕΤΙΑΣ»

380, Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν, 380

Υ. Γ. — Τυχάνει συνάμα ἀντιπρόσωπος καὶ εἰσαγωγεὺς τοῦ περιωνύμου
Ζῦθου Παουλανερβράου τοῦ Μονάχου (Γερμανίας).

SISMANOGLIO
MEGARO

ΖΥΘΟΠΟΙΕΙΟΝ ΜΠΟΜΟΝΤΗ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΖΥΘΟΠΟΙΕΙΩΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1890

ΕΝ ΦΕΡΙΚΙΟΪ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Ζῦθος Μπομόντη, ὡς παρασκευαζόμενος ἐκ καθαρᾶς κριθῆς καὶ βρουωνίας (Οὐμπλόν) καὶ ὡς ἀπηλλαγμένος οἰωνδήποτε βλαβερῶν οὐσιῶν, ἀμιλλᾶται ὡς πρὸς τὴν ποιότητα πρὸς ἅπαντας τοὺς διασημοτέρους Εὐρωπαϊκοὺς Ζύθους, ἱκανοποιῶν τοιοῦτοτρόπως τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τῶν μᾶλλον δυσκολωτέρων καταναλωτῶν.

ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Γραφεῖα ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Βοεβόδα, Ἀζαριὰν χάν.

ΖΥΘΟΠΟΙΕΙΑ ΜΠΟΜΟΝΤΗ-ΝΕΚΤΑΡ

ΜΕΓΑ ἘΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΖΥΘΟΥ

≡≡≡ ΝΕΚΤΑΡ ≡≡≡

ΙΔΡΥΘΕΝ ΠΡΟ ΤΡΙΕΤΙΑΣ

ΕΝ ΒΟΥΓΙΟΥΚΔΕΡΕ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Ζῦθος Νέκταρ, ὡς παρασκευαζόμενος διὰ τῶν περιφήμων *Πηγαίων* καὶ *Υγιεινῶν* ὑδάτων *Κοδζᾶ-τὰς* τοῦ Βουγιούκδερε καὶ ἐκ καθαρᾶς κριθῆς καὶ βρουωνίας, προτιμᾶται καὶ παρ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀπαιτητικωτέρων καταναλωτῶν.

Βραβευθεὶς διὰ Χρυσῶν Μεταλλίων εἰς τὰς Διεθνεῖς ἐκθέσεις Λονδίνου καὶ Παρισίων ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπιτόπιον Πρῶσης.

ΕΞΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Γραφεῖα ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Βοεβόδα, Ἀζαριὰν χάν.

ΕΚΔΟΣΙΣ 16.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ
(ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ο Σ Σ Α Α Τ Τ Α Α Ν Ν

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΤΟΥ

1912

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

✽ ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ✽

✽ ΧΙΛΙΑΣ 16Η ✽

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1911

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΙΣΜΥΡΛΟΓΛΟΥ ΧΑΝ, 12

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑΙ

ΤΥΠΟΙΣ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑΙ

THE ORIENTAL CARPET MANUFACTURERS LTD

ΠΕΡΑΝ, ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ

Κτήμα Ἁγίου Ἀντωνίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ: ΛΙΡΑΙ ΣΤΕΡΛΙΝΑΙ 400,000

Τ
Α
Π
Η
Τ
Ε
Σ

Σ
Μ
Υ
Ρ
Ν
Η
Σ

Peria 327

ΕΚΘΕΣΙΣ ΝΕΩΝ ΦΘΑΣΙΜΑΤΩΝ

Ἐφιστάται ἡ προσοχή τῶν οἰκογενειῶν ἐπὶ τῆς Ποικιλίας καὶ τοῦ Πλούτου τῶν ΣΤΟΚ καὶ ἐπὶ τῆς

ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙ' ΑΡΙΘΜΩΝ ΕΠΙ ΕΚΑΣΤΗΣ ΕΤΙΚΕΤΤΑΣ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

εἶναι νὰ καταστήσῃ προσιτοὺς εἰς ὅλα τὰ βαλάντια τοὺς ὀνομαστοὺς καθ' ὅλον τὸν κόσμον

ΤΑΠΗΤΑΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ο ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΤΟΥ 1912

ΕΠΟΧΑΙ

Ἐπὶ κίσεως κόσμου κατὰ τοὺς Ὁ'.....	Ἔτη	7,420
» » » κατὰ τοὺς Ἑβραίους.....	»	5,672
» » » κατὰ τὴν μνήμην τοῦ κ. Ἀνδρεάδου.....	»	4,560
» » τῆς Ρώμης..... (ἔνεκα τοῦ πολέμου οὔτε θέμε νὰ τὸ ξεύρουμε)		
» » τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.....	»	2,236
» κτήσεως » ὑπὸ τῶν Ἀγγλων.....	»	30
» τοῦ κατακλισμοῦ.....	»	5,178
» τοῦ κατακλεισμοῦ τῶν Στενῶν..... (ἀπέλειται)		
» τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος....	»	1,956
» τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου τῆς Τραπεζ. Μιτυλήνης.... (ἐποχὴ σύγχρονος)		
» τῆς ἐφευρέσεως τῆς ναυτικῆς πιξίδος.....	»	732
» τῆς ἀπωλείας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κομιτάτου.....	»	1
» τῆς ἐφευρέσεως τῆς πυρίτιδος..... (ἔρωτηθῆτω ὁ κ. Γεδεῶν)		
» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ « Ἀσυρμάτου τηλεγράφου » τοῦ κ. Κεσ- σίσογλου..... (ἐποχὴ σύγχρονος μετὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Στρατοδικείου)		
» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ Συντάγματος.....	»	4
» τῆς ἐμφανίσεως τῶν μαλλιαρῶν.....	»	25
» τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Φρενοκομείου.....	»	24
» τῆς συστάσεως τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου.....	»	50
» τῆς παρεδρείας ἐν αὐτῷ τοῦ κ. Τζῶν Χατζοπούλου.....	»	52
» τῆς μοναδικῆς διαλέξεως τοῦ κ. Μηνᾶ Αὔθεντοπούλου ἔσθ' Ἐλ- ληνικὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον.....	»	8

ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ἐαρ: Ἀρχεται ἀφότου ἀγαποῦν.

Θέρος: Ἀφότου ζηλοτυποῦν.

Φθινόπωρον: Ἀφότου μισοῦν καὶ φθονοῦν.

Χειμῶν: Ἀφότου δὲν κάμνουν τίποτε ἀπ' αὐτά.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

Ἐαρ: Ἀφότου ἐρωτεύονται τὴν πρώτην τυχούσαν ὥραϊαν.

Θέρος: Ἀφότου κυνηγοῦν τὰς πολυφέρους ἔστω κ' ἂν εἶναι πανοῦκλες.

ΤΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΣΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΠΕΡΑΝ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΥΧ 100,000 CHEMISES

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ

ΚΑΙ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

ΓΙΑΚΑΔΕΣ, ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΙ, ΦΛΑΝΕΛΛΑΙ
ΚΑΛΤΣΑΙ, ΜΑΝΔΗΛΙΑ, ΟΜΒΡΕΛΛΑΙ

κ. τ. λ., κ. τ. λ.

ἅπαντα μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας
καὶ εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

160 — Μεγάλη Ὀδὸς τοῦ Πέραν — 160

παραπλεύρως τοῦ Τοκατλιάν.

Φθινόπωρον: Ἀφότου μπλέκουν μετὰ τὰς ὑπηρετίας των, ἐὰν εἶναι ἔγγαμοι, μετὰ τὰς νοικοκυράς των δέ, ἐὰν εἶναι ἄγαμοι.

Χειμών: Ἀφότου τρέχουν τὰ σάλια των... ἐπὶ τῇ θεᾷ εὐμορφῆς γάμπας μοδιστρούλας.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Ἰνδικτιῶνος α'... ὅταν θὰ ξαναγίνῃ Ἐθνοσυνέλευσις ἵστας Κεντρικὰς φυλακάς.

Ἡλίου κύκλοι... ὅταν φλογίξῃ πολὺ καὶ μᾶς ταράττει τὰ κύκλα μας.

Σελήνης κύκλοι... ὅταν ἐπίκειται θύελλα.

Κρεωφαγίας ἡμέραι... μετὰ τὴν σημερινὴν τιμὴν τοῦ κρέατος, καμμία.

Ἀπόκρεως... ὁσάκις ὁ κ. Χατζόπουλος ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ κουρεῖόν του.

Νομικὸν Φάσκα... ὁσάκις ἀγορεύουν οἱ δικηγόροι καὶ **φάσκουν** καὶ **ἀντιφάσκουν**.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου... διὰ τὸν κ. Θεοτοκᾶν, ὁσάκις ἡ Ἱερά Σύνοδος εὐαγγελίζεται αὐτῷ καλὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις.

Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀρχεται... ὅταν ὁ Ἀπόστολος Μαμμέλης σηκώνεται ἀπ' τὸ τραπέζι.

ἩΜΕΡΑΙ ΑΡΓΙΑΣ

Τῶν Βουλευτῶν, 366 τὸ ἔτος.

Τῶν πατριαρχικῶν γραφείων... ὁσάκις τὰ ἐπισκέπτεται ὁ κ. Γεδεὼν καὶ ἀφηγεῖται παραμύθια.

Τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Μαχουσέ... κάθε ἡμέρα καὶ ἰδίᾳ τὸ καλοκαίρι ποῦ τακτικὰ ἀργοῦν.

Τῆς ἐταιρίας τῶν Τραμβᾶ... ἀπ' ὅτου γένηκε γερμανικὴ, δὲν ὑπάρχουν ἡμέραι ἀργίας, ἀλλὰ **λαιμαργίας**.

Τῶν ἰατρῶν, ὅταν ἔρχεται ἡ χολέρα.

Τοῦ Ἐθνικοῦ Λυκείου... κάθε ἡμέρα ἀργία... τῶν στομάχων τῶν διδασκόντων.

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

Τῆς **Περιτομῆς**... τοῦ νιῦ τοῦ Βαχᾶ μπέρ, ὁσάκις καθυστεροῦν αἱ κυβερνητικὰ ἀπαντήσεις εἰς τὰ πατριαρχικὰ τακρίρια.

Γορδίου μάρτυρος. — Ἐορτάζει τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα.

Τῶν **Φώτων**. — Ἐορτάζουν καὶ ἀργοῦν οἱ δημαρχιακοὶ φανοί.

Ἀγνῆς μάρτυρος. — Ἐορτάζει ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς Μιτυλήνης.

Ἡσυχίου μάρτυρος. — Ἐορτάζουν ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Ἀρμενία, ὅπου πλήρης τάξις καὶ ἡσυχία ἐπικρατεῖ πάντοτε.

Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. — Ψάλλεται μνημόσυνον διὰ τὴν μακαρίτιδα Αἴγυπτον.
Τοῦ Λαζάρου. — Ἐορτάζει ὁ Τσακιτζῆς.
Τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. — Ἐορτάζει ὁ κ. Λομβάρδος.
Ἀριστάρχου καὶ Τροφίμου. — Ἐορτάζει ὁ Ἀριστάρχης βέης.
Ἀγάπης καὶ Εἰρήνης τῶν μαρτύρων. — Ἐορτάζει τὸ Κομιτᾶτον.
Τοῦ Θωμᾶ. — Ἐορτάζει ἡ ὁμὰς τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν.
Τοῦ Παραλύτου. — Ἐορτάζει τὸ Κράτος.
Τῆς Ἀγίας Μαύρης. — Ἐορτάζει ὁ κ. Τζῶν Χατζόπουλος.
Ἰὼβ τοῦ πολυάθλου. — Ἐορτάζει τὸ Πατριαρχεῖον.
Τῆς Ἀναλήψεως. — Ἐορτάζουν οἱ δολοφόνοι τοῦ ἁγ. Γρεβενῶν καὶ «οἱ ἄγνωστοι».
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων. — Ἐορτάζει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκο-
 νομικῶν.

Παντελεήμονος τοῦ ἱαματικοῦ. — Ἐορτάζουν οἱ μαλλιαροί.

Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος. — Κανείς δὲν γιορτάζει.

Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης. — Μὲ τὴν τελευταίαν προσοδοφόρον περιαγωγήν
 τῆς ἐορτάζονται καταθέσεις τῆς Τιμίας Ζώνης εἰς Τραπεζας.

Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος. — Ἐορτάζουν οἱ Ἀλβανοὶ καὶ ὁ ἱμάμης Γιαγκιᾶ.

Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου. — Ἐορτάζουν οἱ ρεκλαμαδῶροι.

Σοφίας μεγαλομάρτυρος. — Ἐορτάζει ὁ κ. Μ. Αὐθεντόπουλος.

Σώζοντος μάρτυρος. — Ἐορτάζουν οἱ δολοφόνοι.

Βαροῦχ τοῦ προφήτου. — Ἐορτάζει ὁ Συνταγματικὸς Πολιτικὸς Σύλλογος.

Πελαγίας τῆς ὁσίας. — Ἐπέτειος τῆς δράσεως τοῦ Τζῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Λυκείῳ.

Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. — Ὁ κ. Ζαρίφης πληρόνει τὰς συνδρομὰς τῶν ἐφη-
 μερίδων του.

Μελάνης τῆς ὁσίας. — Ἐορτάζουν οἱ δημοσιογράφοι.

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ ΤΟΥ ἜΤΟΥΣ

Ὀλικὴ ἔκλειψις τοῦ Περσικοῦ Ἥλιου, ὁρατὴ ἐν Πετρούπολει καὶ Λονδίῳ.

Ὀλικὴ ἔκλειψις τῆς Σελήνης, ἀόρατος εἰς τοὺς διερχομένους τὴν Σελήνην τοῦ Μέλιτος.

Ὀλικὴ ἔκλειψις τοῦ κ. Λιμαράκη ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

Ὀλικὴ ἔκλειψις τοῦ κ. Σπανοῦδη ἴσως ἀπὸ τὴν κυρίαν Σοφίαν Σπανοῦδη.

Ὀλικὴ ἔκλειψις ἀσφαλείας ἐν Μακεδονίᾳ.

Ὀλικὴ ἔκλειψις τῆς Τραπεζῆς Μιτυλήνης, ὁρατὴ εἰς τὰ θυλάκια τῶν πιστωτῶν.

Μερικὴ ἔκλειψις πολλῶν μερῶν μας.

Μερικὴ ἔκλειψις τοῦ Σαῖτ πασᾶ ἴσως ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς.

Ὀλικὴ ἔκλειψις τῆς Τριπόλεως ἴσως ἀπὸ τὴν Σικελίαν.

Ὀλικὴ ἔκλειψις τοῦ «Σατάν», αἰσθητὴ εἰς τοὺς μὴ προφθάσαντας νὰ τὸν ἀγοράσουν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΙΤΙΔΑ

ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ. — Ἐγὼ σὲ πῆρα νὰ σ' ἀσπρίσω καὶ σὺ θέλεις νὰ μὲ μαυρίσης;

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΟΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τὸ νέον ἔτος ἄρχεται... τὴν στιγμὴν ποῦ τελειώνει τὸ λήγον. Γίνεται ἀντιληπτὸν ἀπὸ τὸ κόψιμο τῆς πῆτας καὶ τῆς τράπουλας. Οἱ οἰκογενειάρχαι τὸ αἰσθάνονται ἰδίᾳ ἀπὸ τὸ ξεπαράδιασμα τῆς τσέπης των. Αἱ γυναῖκες ἀπὸ τὰ νέα κοσμήματα. Τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ ἀίθρασιλάτικα παιγνίδια των. Οἱ χαρτοποῖκται ἀπὸ τὸ «γύρισμα τοῦ χαρτιοῦ». Ὁ μόνος ποῦ δὲν ἀντιλαμβάνεται τὸν νέον χρόνον εἶναι... ὁ χρόνος.

Μὲ τὸ νέον ἔτος ἐκδίδονται ὀκτὼ σατυρικά καὶ γελοιογραφικὰ ἡμερολόγια. Ἐνεκα τούτου ὁ χειμὼν ἐνσκήπτει δριμύτατος καὶ παγετώδης. Ἡ πόλις ριγεῖ. Κατ' ἀπόφασιν δὲ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου περιμαζεύονται τὰ ἡμερολόγια καὶ μοιράζονται εἰς τοὺς πτωχοὺς ὡς καύσιμος ὕλη.

Ὁ ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος ἐξακολουθεῖ. Μερικὰ ἀεροπλάνα φθάνουν ἀνωθεν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ προσκόπτουν ἐπὶ τῆς μύτης τοῦ «ἀπὸ περιωπῆς» καὶ καταθρυμματίζονται. Ὡς ἐκ τούτου ἀπονέμεται αὐτῷ ὁ τίτλος τοῦ *Γαζῆ*.

Τὰ Δύο Σώματα συνέρχονται καὶ λαμβάνουν πολὺ σοβαρὰς ἀποφάσεις, τόσο σοβαρὰς ὥστε ὁ ἅγιος Σηλυβρίας τὴν ἄλλην ἡμέραν... δὲν τὰς ἐνθυμεῖται πλέον.

Μεγάλῃ μάχῃ εἰς τὴν Βεγγάζην. Φονεύονται 8.000 ἰταλοὶ καὶ ἄλλοι τόσοὶ αἰχμαλωτίζονται. Ἐκ τῶν Ἀράβων εἰς μόνον κουφαίνεται ἀπὸ μίαν ὀβίδα ποῦ ἔτυχε νὰ περάσῃ συρίζουσα κοντὰ ἀπ' τ' αὐτιά του.

Αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις συσφίγγονται. Ὁ Κερὴμ ἀγᾶς μεταβαίνει εἰς Ἀθήνας, ὅπου τῷ ἀπονέμεται ὁ Μεγαλόσταυρος.

Ἀγγλία καὶ Ρωσσία πέντε-πέντε ἀπευθύνουν εἰς τὴν Τεχεράνην τῆς *νότες* των καὶ ἐπὶ τέλους τὴν *διαμελίζουν*. Ὁ κ. Παχτικός διαμαρτύρεται ἐπὶ σφετερισμῶ τῶν δικαιωμάτων του, μόνου αὐτοῦ δικαιουμένου νὰ γράφῃ *νότες* καὶ νὰ *διαμελίζῃ*.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἀπελαύνονται ὅλοι οἱ ἰταλοὶ ὑπήκοοι, μετ' αὐτῶν δὲ ἀπελαύνεται καὶ ὁ κ. Φακατσέλης, ὡς ἔχων ἰταλικὸν ὄνομα· τὴν τελευταίαν στιγμὴν σώζεται ἀποφασίζων νὰ

ἐξελληνίσῃ τὸ ὄνομά του. Καὶ ὀνομάζεται *Οὐράνοπος* κατὰ «Νεολόγον», *Οὐρανόμουτρος* δὲ κατὰ «Πρόοδον».

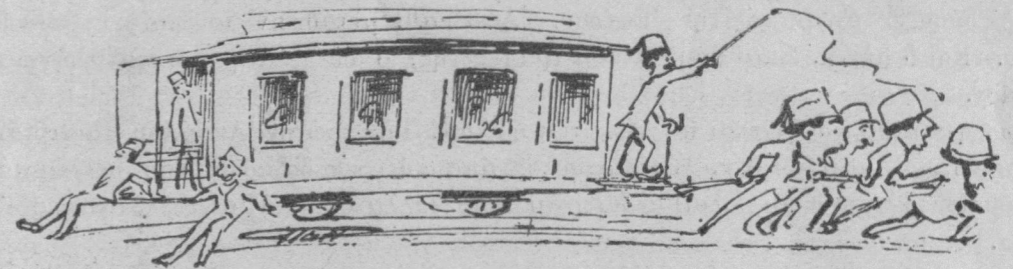
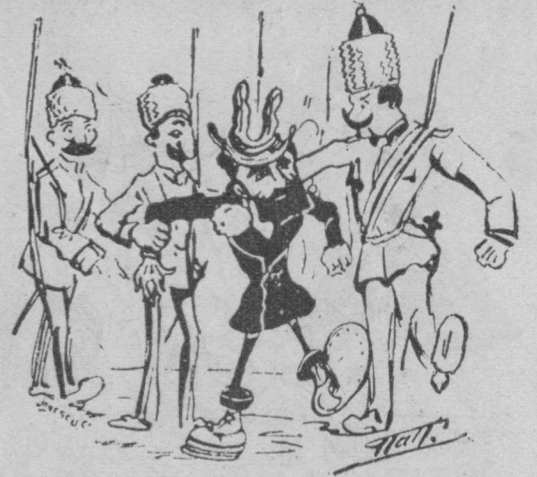
Ἀγγέλλεται ἡ ἀνακάλυψις τοῦ φαρμάκου τῆς ἀσθενείας τοῦ ὕπνου. Ὁ Πολιτικὸς Συνταγματικὸς Σύλλογος προσκαλεῖ τὸν ἐφευρέτην χάριν τοῦ προεδρείου του.

Ὁ ἰταλικὸς στόλος καταλαμβάνει τὴν Λήμνον. Ὁ Ἅγιος Λήμνου ἀποβάλλεται ἀμέσως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς ὑπαγόμενος πλέον, κατὰ Γεδεῶν τὸν Χρονογράφον, εἰς τὴν Παπικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ κ. Τζῶν παραιτεῖται ἀπὸ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα ὀφφίκιά του. Μένων οὕτω ἄεργος συλλαμβάνεται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ὡς ἀλήτης καὶ παραπέμπεται εἰς τὸ Στρατοδικεῖον. Ἀνακαλεῖ ὁμως τὰς παραιτήσεις καὶ οὕτως ἀποδίδεται εἰς τὸ Ἔθνος ὁ μέγας «ἐθνικός».

Ἐν Μακεδονίᾳ φονεύονται πέντε Ἕλληνες Μητροπολίται. Μέγας πάταγος ἐν τῇ Βουλῇ. Προσέρχεται ὁ ὑπουργὸς καὶ ἀνακοινεῖ ὅτι αἱ ἀνακρίσεις ἀπέδειξαν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ δολοφονιῶν, ἀλλὰ περὶ σειρᾶς κακοβούλων αὐτοκτονιῶν ἐπὶ σκοπῷ νὰ προκληθοῦν πράγματα εἰς τὸ Ντοβλέτι. Αἱ ἐξηγήσεις θεωροῦνται πλέον ἢ ἐπαρκεῖς.

Ὁ Τσακιτζῆς ἀναζῆ καὶ ἀποστέλλει ἐγκύκλιον εἰς τὰς Δυνάμεις διαψεύδων τὸν θάνατόν του. Τὰ Δύο Σώματα συνέρχονται καὶ λαμβάνουν πολὺ πολὺ *χοβαράς* ἀποφάσεις.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ἡ Ἐταιρία τῶν Τροχιοδρόμων καταργεῖ τὴν γραμμὴν Τατσούλων, ἐπειδὴ παρετήρησεν ὅτι δὲν κερδίζει ἐξ αὐτῆς περισσότερα τῶν 500%. Οἱ κάτοικοι διαμαρτύρονται, συνομολογεῖται δὲ τέλος ὅπως οἱ ἴδιοι σύρουν τούντεῦθεν τὰς ἀμάξας τῆς Ἐταιρίας, καταβάλλοντες καὶ διπλάσια μεταφορικά.

Ἡ Βουλὴ ψηφίζει τὸν Προϋπολογισμόν. Ἐνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, τὸ κονδύλιον τῶν Δημοσίων Ἔργων προστίθεται εἰς τὸν Προϋπολογισμόν τῶν Στρατιωτικῶν, ἀποφασίζεται δὲ ὅπως τὰ Δημόσια Ἔργα τὰ κατασκευάσῃ ὁ Ἐρυθρὸς Ἀλέκτωρ ἐπὶ πιστώσει.

Ἐνεκα τοῦ πολέμου τὰ τροφίμα φθάνουν εἰς ἐξωφρενικὰς τιμὰς. Οἱ κάτοικοι τρέφονται μετὰ χαρτὶ τῶν ἐφημερίδων σάν τὰ κατοίγια. Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Λύκειον σημειοῦνται πέντε θάνατοι ἐκ πείνης καθ' ἑκάστην.

Ὁ κ. Ἀνδρεάδης προσκαλεῖται εἰς Θεσσαλονίκην καὶ διορίζεται φύλαξ τοῦ χαρμεῖου τοῦ Χαμήτ.

Τὰ Δύο Σώματα συνέρχονται καὶ λαμβάνουν πάρα πολὺ πολὺ

χοβοράς αποφάσεις. Ἡ Κυβέρνησις τὰ μανθάνει καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τῆς παραδέχεται τὰ αἰτήματα τῶν ἔθνο-
τήτων, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τὰ ἐγκρίνη ὁ Ἐμίρης
τῆς Μέκκας, ὁ Ἰμὰμ Γιαγχιᾶ, ὁ Ἰδρίς, ὁ Ἐμίρης τῆς
Βουχάρας καὶ ὁ Σεΐχης τῶν Σενουσιτῶν. Ἄλλ' ἔνεκα
τοῦ ἐν Τριπολίτιδι πολέμου ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν
μπορεῖ νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν του καὶ οὕτω τὸ
ζήτημα ἀναβάλλεται.

Γίνονται ἐκλογαὶ συμβούλων καὶ διορίζονται ἐξ
ὄρφικίου αὐτοὶ οἱ ἀποχωροῦντες.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ἔνεκα τῆς μεταφορᾶς τοῦ πολέμου εἰς τὸ Αἰ-
γαῖον καὶ τὰ Στενά, ὁ κ. Σπανούδης, θέλων νὰ κρατήσῃ
τὸ ρεκόρ τῆς ἐνημερότητος, ἀναχωρεῖ... εἰς Κίνα
ὅπως μελετήσῃ τὸ νέον Δημοκρατικὸν πολίτευμα τῶν
Μανδαρίνων.

Σειρὰ μητροπολιτικῶν μεταθέσεων. Ὁ κ. Σπαθά-
ρης προάγει τὸν μητροπολίτην Κυδωνιῶν εἰς μητρο-
πολίτην Νικομηδείας, κατόπιν εἰς μητροπολίτην Κυζίκου, εἶτα εἰς μητροπολίτην Χαλκηδόνος

καὶ τέλος τὸν διορίζει μητροπολίτην Ἐφέσου. Ἀπὸ κάθε μετάθεσιν τοῦ παίρνει καὶ 500 λίρας
«δικηγορικά». Καὶ ὁ μὲν κ. Σπαθάρης γίνεται τραπεζίτης, ὁ δὲ πελάτης του καταλήγει εἰς τὸ...
Πτωχοκόμειον.

Τὴν πρώτην Ἀπριλίου γίνεται ἡ ἔνωσις τῶν φυλῶν. Τὴν πρώτην Ἀπριλίου παραβιάζονται τὰ
Στενά. Τὴν πρώτην Ἀπριλίου ὁ κ. Αὐθεντόπουλος ἀποπτύει τὰς δοξασίας τοῦ μαλλιαρισμοῦ. Τὴν
πρώτην Ἀπριλίου κληροῦνται ὅλαι αἱ Μετοχαὶ τῆς Ὀλλανδικῆς Πίστεως καὶ κερδίζουν ὅλαι
ἑκατομύρια.

Ὁ κ. Λιμαράκης γράφει καὶ ὑποβάλλει εἰς
τὴν Κυβέρνησιν 178,562 ὑπομνήματα περὶ τοῦ
πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ προασπισθῇ ὁ Ἑλλήσπον-
τος ἀπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου. Ἡ Κυβέρνησις
μεταφέρει δι' ὀκτῶ μεταγωγικῶν τὰ ὑπομνήμα-
τα εἰς τὰ Στενά, τὰ ρίπτει ἐκεῖ καὶ ὦ τοῦ θαύ-
ματος ὁ πορθμὸς φράσσεται τελείως.

Τὰ νέα ἀτμόπλοια τῆς Μαχουσεῖ ἐκκινοῦν
ἀπ' τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὴν Πόλιν μας, ἀλλὰ καθ'
ὁδὸν συλλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου
ὡς λεία πολέμου καὶ ἀπάγονται εἰς Νεάπολιν.

Τὰ Δύο Σώματα συνέρχονται καὶ λαμβά-
νουν ἐξόχως χοβοράς αποφάσεις.

ΜΑΪΟΣ

Μέγας ὄργασμός τῶν μαλλιαρῶν. Ὁ καθεὶς
των «φκιάνει» ἀπὸ 28 ὕμνους στὸν «μῆνα τῶν
λουλουδιῶν», ὁ κ. Μπέλλας τοὺς «βάζει στὴν
μούζικα» καὶ τοὺς ψάλλουν τ' ἀηδόνια τῶν
Πριγκηποννήσων.

Ὡς ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν στενῶν παρατηρεῖται εἰς τὴν ἀγορὰν μεγάλη ἔλλειψις χάρτου.
Κανεὶς δὲν ἔχει χαρτὶ νὰ γράψῃ. Τὰ κυβερνητικὰ ὅμως γραφεῖα *βολεύονται*, γράφοντα ἐπὶ τοῦ
ὀπισθίου μέρους τῶν κατὰ σωροὺς ἀποκειμέ-
νων ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης πατρι-
αρχικῶν τακρίριων. Κάθε δὲ νέον τακρίριον
ὅποιος τὸ πρωταρπάξῃ στὴν Πύλην καὶ κανέν
πλέον δὲν ἀπορρίπτεται.

Ὁ κ. Τζῶν Χατζόπουλος τὸ κατορθώνει
ἐπὶ τέλους νὰ διορισθῇ γερουσιαστής. Ἄλλ' ἅμα
τῷ ἀγγέλματι τόσῃ συγκίνῃσιν αἰσθάνεται,
ὥστε γίνεται... σάν τὸ χιόνι κάτασπρος. Ὁ κου-
ρεύς του διαμαρτύρεται ζητῶν ἀποζημίωσιν

Ἡ κυρία Σπανούδη ἰδρύει ἐν Ἀντιγόνη
σχολὴν μαλλιαρικήν, διδάσκουσα τὴν «γραμμα-
τι» τῆς ρωμαϊτικῆς γλώσσας. Ὁ κ. Ψυχῆρης
τὴν φιλεῖ νοερῶς στὸ κούτελο καὶ ὁ κ. Πάλ-
λης στὴν κορφή.

Ἡ «Πρόδοσις» ἀγγέλλει ὅτι ὁ κ. Μηνᾶς
Αὐθεντόπουλος ἔγραψε τὸν τίτλον μιᾶς δευτέ-
ρας διαλέξεώς του εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Φιλολ.
Σύλλογον. Μεγάλῃ συγκίνησιν ἐκ τούτου εἰς
τὸν φιλολογικὸν κόσμον, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τοῖς Γερ-
μανοῖς ἑλληνισταῖς.

Φονεύονται στὴν Μακεδονίαν ἄλλοι ὀκτῶ μητροπολίται. Ἀποδεικνύεται ἠθικὸς αὐτοῦργός
τῶν φόνων ὁ κ. Βενιζέλος, ἐφ' ὃ καὶ αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις συσφίγγονται περισσότερο.

Ὁ Τσακιτζῆς ἑορτάζει πανηγυρικῶς τὸν 1000ὸν φόνον του. Ἐπὶ τούτῳ διοργανοῦνται τριή-
μεροι ἑορταὶ στὸ Μπαϊντήρι μετὰ ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, συμποσίων κτλ. Προσκεκλημένοι : ὁ Βα-
λῆς καὶ ὅλαι αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαί. Τὰς τιμὰς φέρουσι τὰ καταδιωκτικὰ ἀποσπάσματα.

Τὰ Δύο Σώματα συνέρχονται καὶ λαμβάνουν ἐξαιρέτως χοβοράς αποφάσεις.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἀνατρέπεται ἡ Κυβέρνησις μετὰ τοῦ Κομιτάτου, καὶ
ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχὴν τὸ νέον φιλελεύθερον κόμμα τοῦ
Σαδῆκ βέη. Ἀμέσως ἐνισχύεται ὁ στρατιωτικὸς νόμος, ἰδρύ-
ονται στρατοδικεῖα σὲ κάθε μαχαλᾶ, παύονται ὅλαι αἱ ἐφημε-
ρίδες καὶ ἀναστελλεται τὸ Σύνταγμα μέχρι τῶν νέων ἐκλογῶν

Ἡ Τράπεζα τῆς Μιτυλήνης κατόπιν πολλῶν κόπων καὶ
μόχθων κατορθοῖ νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς πιστωτάς της ἀκόμη
0,0000001 τοῖς ἑκατόν. Περιχαρεῖς ὅλοι σπεύδουν νὰ ἐνδύ-
σουν τὸ χρῆμά των εἰς λαχειοφόρους ὁμολογίας τῆς Ὀλλαν-
δικῆς Πίστεως... διὰ τὸ ἀσφαλέστερον.

Ὁ κ. Ζαρίφης δωρεῖται εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν ἐπά-
γυρον κανδήλαν. Ἀνακηρύσσεται μέγας εὐεργέτης καὶ χει-
ροθετεῖται Μέγας Νεωκόρος τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἀποκαλύ-
πεται κατόπιν ὅτι ἡ κανδήλα ἀνήκεν εἰς τὴν γαγιᾶν του καὶ
ἡ δωρεὰ ἐγένετο κατὰ παραγγελίαν της.

Ξαναποθνήσκει ἐν Φαναρίῳ ὁ Φενερλή πασᾶς. Ἡ πε-
ριουσία του ὑπολογίζεται 25-30 χιλ. λιρῶν. Ἀφίνει εἰς τὸ

Ἔθνος ἀνέκδοτον συγγραφήν του «περὶ τῶν παροουχίδων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων» ὅπως ἐκ τῆς ἐκδόσεως καὶ πωλήσεώς της ἀνεγερθῆ Ἐνεργλήιον Πανεπιστήμιον.

Ἀπεργία τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθν. Λυκείου ζητούντων τοὺς μισθοὺς των. Τὸ πατριαρχεῖον τοὺς παύει, διατάσσει νὰ κατασχεθοῦν οἱ μισθοὶ των, τοὺς ἐξωκκλησιάζει καὶ ἐπὶ τέλους τοὺς ἀφορίζει. Ὁ κ. Χατζόπουλος ζητεῖ νὰ παραπεμφθοῦν καὶ εἰς τὸ στρατοδικεῖον ὡς ἀντιδραστικοί.

Τὰ Δύο Σώματα συνέρχονται καὶ λαμβάνουν ὑπερβαλλόντως choβαράς ἀποφάσεις.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Μὲ τὰ κυνικά καύματα ἐπανερχεται καὶ ἡ χολέρα, ἐγκαθιδρουμένη εἰς τὸ ἐν Κασήμ πασαῖ θέρετρόν της. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τεταραγμένον διὰ τὴν θραῦσιν ποῦ κάμνει, συγκροτεῖ 50μελῆ ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐξετάσῃ τὸν φάκελλον τῆς καλύψεως τοῦ ὄχετοῦ τοῦ Κασήμ πασαῖ.

Τὰ στενά παραβιάζονται ἐπὶ τέλους καὶ ὁ ἰταλικὸς στόλος ἔρχεται εἰς τὴν Πόλιν. Μεταδίδεται ὁμως εἰς αὐτὸν ἡ χολέρα, ἀποθνήσκουν ὅλα τὰ πληρώματά του καὶ οὕτω τὰ σκάφη μένουσιν εἰς τὴν κατοχὴν μας.

Ἡ τελετὴ τοῦ Φιλ. Συλλόγου. Πολλοὶ ἀπαγγέλλουν λόγους ἐκτὸς τοῦ κ. Λιμαράκη, ὅστις παρίσταται πενθῶν.

Ἀρχεται ἡ ἐκλογικὴ κίνησις. Ὁ κ. Βαλαλᾶς ἐπανεκδίδει τὴν «Χαγιάτ» καὶ ἐκτίθεται... βουλευτῆς. Ὁ κ. Δημόπουλος θέτει κάλπην ἐνταῦθα, ἐν Λήμφω, ἐν Σέρραϊς, ἐν Νικομηδείᾳ καὶ ἐν Ὑοσγάτῃ. Ἐπὶ τούτοις προσλαμβάνει καὶ τουρκοδιδάσκαλον.

Ὁ κ. Θεοτοκάς περιοδεύει ἔς τὴν Χίον καὶ ὁμιλεῖ ἔς τοὺς ἐκλογεῖς του τουρκιστὶ διὰ νὰ δεῖξῃ πῶς τὰ ξεύρει πλέον. Ἐπειδὴ ὁμως οἱ Χιώτες δὲν τὰ ξέρουν, δὲν τὸν ἀντιλαμβάνονται καὶ τὸν καταψηφίζουν πάλιν.

Ἐν Μυτιλήνῃ δέχεται μὲν νὰ ἐπανασκελεῖ ὁ κ. Σάλτας, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴν τὸ κουνήσει ἀπ' ἐκεῖ.

Ἐν Σμύρῃνῃ ὁ κ. Καρολίδης δὲν δέχεται ὑποψηφιότητα. Τὸν παρακαλοῦν, τὸν θερμοπαρακαλοῦν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐμμένει ἀρνούμενος. Ἐπὶ τέλους τὸν ἐκλέγουν χωρὶς τὴν θέλησίν του καὶ... δέχεται.

Τὰ Δύο Σώματα συνέρχονται καὶ λαμβάνουν τέλος choβαράς ἀποφάσεις.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει αἱ ἐκλογαὶ διεξάγονται νομοταγέστατα. Πηγαίνει νὰ ψηφίσῃ καὶ ὁ κ. Αὐθεντόπουλος καὶ ζητεῖ «τὴν κάλπην». Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνομίσθη ὅτι κατηγορεῖ τὴν ἐκλογὴν ὡς κάλπικην, παραπέμπεται ἰστὸ Στρατοδικεῖον.

Ἐλληνες ἐν Κωνσταντινουπόλει βουλευταὶ ἐκλέγονται ὁ κ. Κοσμίδης καὶ ὁ κ. Καζανόβας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγείρεται ἀμφιβολία ποῖος τῶν δύο ἀδελφῶν Καζανόβα ἐξελέγη, ἀποφασίζεται ὅπως ἐν ἔτος παρεδρεῖται ἐν τῇ Βουλῇ ὁ Σόλων Καζανόβας καὶ ἐν ἔτος ὁ Λέων. — Ὀλοῦρ μη γιὰ; — Ἐφέντημ, ἔτσι γίνεται καὶ ἰστὸ Πατριαρχεῖον.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ

Ἐπιστρατεία τῶν Συμβούλων κατὰ τῆς Πύλης.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐπιτυχάνει παντοῦ τὸ Κομιτάτον, τὸ ὁποῖον καὶ μεταφέρει τὴν ἔδραν του ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ Κυβέρνησις μεταφέρει τότε τὴν ἔδραν της εἰς Θεσσαλονίκην.

Καταρτίζεται νέον ὑπουργεῖον. Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας διορίζεται ὁ Τσακιτζῆς.

Ὁ κ. Φιλικὸς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς κυρίας Σπανοῦδη, δημοσιεύουν πρωτότυπον μυθιστόρημα τιτλοφορούμενον: «Μετὰ πενήντα ἔτη». Τίτλος συμβολικὸς, ἐμφαίνων, φαίνεται, τὸ πότε θὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον.

Μεγάλῃ πυρκαϊᾷ ἀποτεφρώνει τὸ ἥμισυ τῆς Πόλεως. Διενεργοῦνται παγκόσμιοι ἔρανοι ὑπὲρ τῶν θυμάτων, συλλέγονται περὶ τὰ 5 ἑκατομμύρια φράγκων καὶ... πληρώνονται οἱ καθυστερούμενοι μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων.

Τὰ Δύο Σώματα συνέρχονται καὶ ἀποφασίζουν... σοβαρὰ πράγματα.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν φθάνει ὁ μαλλιαρὸς ποιητὴς κ. Μαλάκας. Οἱ μαλλιαροὶ τὸν ὑποδέχονται μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ παραθέτουν πρὸς τιμὴν του 40 γεύματα. Ὁ κ. Μαλάκας κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὴν φιλοξενίαν ἀποφασίζει ἐκ συγκαταβάσεως νὰ ἐγκατασταθῇ ἐδῶ. Ἐνεργείαις δὲ τοῦ κ. Σπανοῦδη διορίζεται διευθυντὴς τοῦ Οἰκονομικοῦ Συσσιτίου.

Μὲ τὸν ἰταλικὸν στόλον, ὅστις ἔμεινεν εἰς τὰς χεῖράς μας, πλέομεν εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀνακτῶμεν τὴν Τρίπολιν, κυριεύομεν τὴν Ἰταλίαν καὶ φέρομεν αἰχμσλώτους τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ καὶ τὸν Πάπαν. Τὸ Πατριαρχεῖον διαμαρτύρεται, ἐπειδὴ ἡ παραμονὴ τοῦ Πάπα ἐν Κων/πόλει παραβιάζει τὸν ΟΓ' κανόνα τῆς Πενθέκτης Συνόδου.

Ἀνασυστάται ἡ Τράπεζα Μιτυλήνης. Ἐνεργείαις τοῦ κ. Χατζοπούλου ὅλα τὰ Ἐθνικὰ Καθιδρόματα καταθέτουν εἰς αὐτὴν τὰ ἀποθεματικά των. Ὁ κ. Τζῶν διορίζεται συνδιευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς.

Τὸ Στρατοδικεῖον ἀναθέτει εἰς τὸν κ. Κεαίσογλου τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου συμφώνως μὲ τὰ διδάγματα τῆς πείρας του.

Ἀνοίγουν αἱ Σχολαί. Τὸ Ἐθνικὸν Λύκειον δὲν ἀνοίγει. Συγχωνεύεται μὲ τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ὁ κ. Χατζόπουλος διδάσκη ἐν αὐτῇ τὴν ἀγγλικὴν λογιστικὴν.

Τὰ Δύο Σώματα συνέρχονται καὶ ἀποφασίζουν... σούτ! μὴν τὸ μάθη κανεῖς!

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ὑποδείξει τῆς Πύλης ὁ κ. Βενιζέλος διορίζει τὸν Κερὴμ ἀγᾶν ἑπαρχον ἐν Κρήτῃ καὶ τὸ κρητικὸν ζήτημα λύεται ἱκανοποιητικῶς δι' ὅλους.

Ὁ κ. Λιμαράκης ὑποβάλλει ἐπὶ τέλους τὴν ἐκθεσίν του διὰ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα. Ἀποφασίζεται νὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα ὡς ἀρχαιολογικὸν κειμήλιον.

Ὁ Πολιτικὸς Συνταγματικὸς Σύλλογος ξυπνᾷ, κάμνει ἀρχαιρεσίας καὶ ξανακοιμᾶται.

Ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης χειροθετεῖται ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Μέγας Ἀπολογητῆς τοῦ... Κομιτάτου. Τὸ Πατριαρχεῖον μελετήσαν ἐπισταμένως τὰς σοβαρὰς ἀποφάσεις τῶν τελευταίων συνεδριῶν του, ἀποφασίζει τέλος νὰ τὰς ἐκτελέσῃ. Ἡ ἀπόφασις ὁμῶς λαμβάνεται κατ' ἀρχὴν μόνον, ἀναβληθεῖσις τῆς περαιτέρω μελέτης τοῦ ζητήματος διὰ τὸν ἄλλον μῆνα.

Οἱ μικροὶ τρόφιμοι τοῦ Ὁρφανοτροφείου Πριγκήπου, χάρις εἰς τὴν μεγάλην γενναιοδωρίαν τοῦ οἴκου Ζαρίφη, ἀπομένον γυμνοὶ καὶ ριγοῦντες τὸς ἐνδύει ὁ Τίριγγ δωρεάν, ἐξ εὐσπλαγχνίας.

Ὁ κ. Σάλτας ἀντὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατὰ λάθος εὐρίσκειται ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου δίδει πολὺκροτον συνέντευξιν εἰς τὸν κ. Μπήτον, διευθυντὴν τῆς «Νέας Ἀληθείας». Ἡ συνέντευξις, πολιτικῆς φύσεως, ἀναλύει τὸ ἔργον τοῦ... Μόμσεν.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται καὶ ἀπορρίπτει εὐθὺς ἀμέσως τὰ αἰτήματα τοῦ Πατριαρχείου. Τὸ Πατριαρχεῖον ἀποφασίζει ἐν ἀπογνώσει νὰ ρίψῃ τὸν περὶ τῶν ὄλων κῦβον καὶ κινητοποιεῖ τρία σώματα, τὸν Λιμαράκη, τὸν Τζῶν καὶ τὸν Καζανόβαν, οἵτινες ἐκστρατεύουν κατὰ τῆς Πύλης.

Φεύγουν τὰ ἀποδημητικὰ πτηνὰ καὶ ἔρχονται τὰ ἄλλα ἀποδημητικὰ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς Ἀμέσως ἐκσφενδονίζονται ἐναντίον των 18 θεατρικαὶ ἐπιθεωρήσεις, 10 δρᾶματα καὶ 20 κωμῳδίαι ἐντοπίων συγγραφέων. Οἱ ἠθοποιοὶ κλείουν τὰ θέατρα καὶ τρέπονται εἰς ἄτακτον φυγὴν.

Ἐνας Ἀχμέτ ἐφέντης ἐφευρίσκει νέου εἴδους βούρδουλαν. Ἀπονέμεται αὐτῷ δίπλωμα εὐρεσιτεχνίας καὶ εἰσάγεται ὁ βούρδουλας του εἰς ὅλα τὰ καρακόλια.

Ἡ Δημορχία ἀποφασίζει ν' ἀγοράσῃ δύο ντουζίνες σκουῖπες διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν δρόμων. Ἐλλείψει χρημάτων καταφεύγει στὸν Ἐρυθρὸν Ἀλέκτορα καὶ τὰς ἀγοράζει ἐπὶ πιστώσει.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Χειμῶν δριμύτατος. Τὰ κάρβουνα τιμᾶνται 350 γρόσια ἢ ὀκτᾶ. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸ τῆς καταστάσεως ταύτης λαμβάνει γενναῖα μέτρα.

Ἀποφασίζει δηλαδὴ νὰ στείλῃ νέους εἰς τὴν Εὐρώπην ὅπως σπουδάσουν δειροκομίαν καὶ ἐπιστρέφοντες ἀναδασώσουν τὰ περίξβουνα, καλλιεργήσουν τὰ δένδρα καὶ ἔχωμεν οὕτω φθηνὰ κάρβουνα. Ἐκθειάζεται γενικῶς ἡ πατρικὴ μέριμνα τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως. Ὅλοι παύουν νὰ τρέμουν.

Οἱ «ἄγνωστοι» ἰδρύουν σωματεῖον καὶ ὑποβάλλουν κατὰ τὸν νόμον τὸν κανονισμὸν των εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἔγκρισιν. Ὁ κανονισμὸς ἐγκρίνεται.

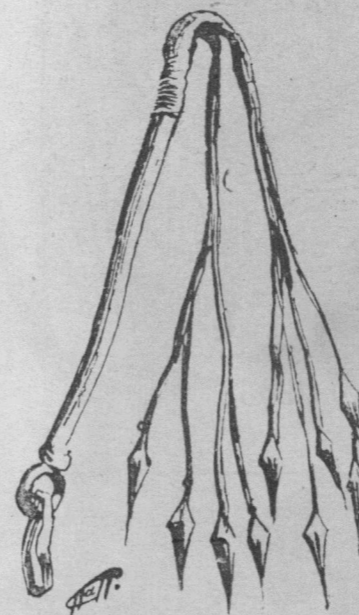
Ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίζει νὰ χαιρετισθῇ ἡ Πρωτοχρονιά μας μὲ κανονιοβολισμούς, ἀνατίθεται δὲ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Μιτυλήνης.

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τὸ Πατριαρχεῖον διανέμει ἐλέη εἰς τοὺς πτωχοὺς. Εἰς τοὺς Ἀδελφούς Κουρτζῆ δίδονται δυὸ πενταράκια.

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Προόδου» συνέρχονται ἐπὶ 12 ἡμέρας 28 λόγιοι καὶ συγγραφεῖς διὰ νὰ συντάξουν τὸν Καζαμίαν της. Ἄλλοι στὴν μοναξιά!

Ὁ κόσμος παίρνει καὶ δίδει δῶρα, ἴδια δὲ παίρνει. Τὸ καλλίτερον πάλιν δῶρον καὶ τὸ οἰκονομικώτερον θὰ ἦναι ὁ «Σατάν» τοῦ 1913. Καὶ τοῦ χρόνου λοιπόν!

Ο «ΣΑΤΑΝ»,

Ο ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΤΗΣ Κ. ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΟΣ

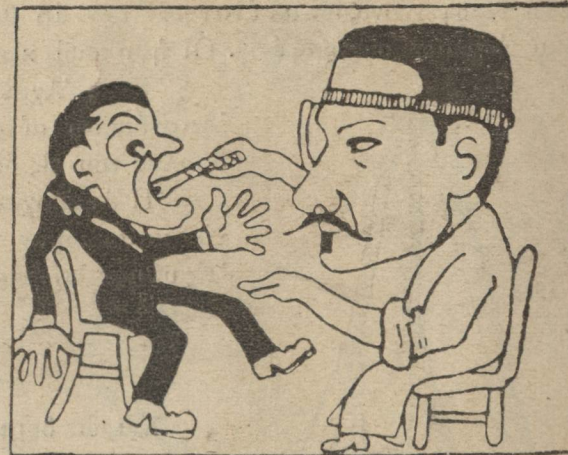
Καθηγητής τῶν Μαθηματικῶν

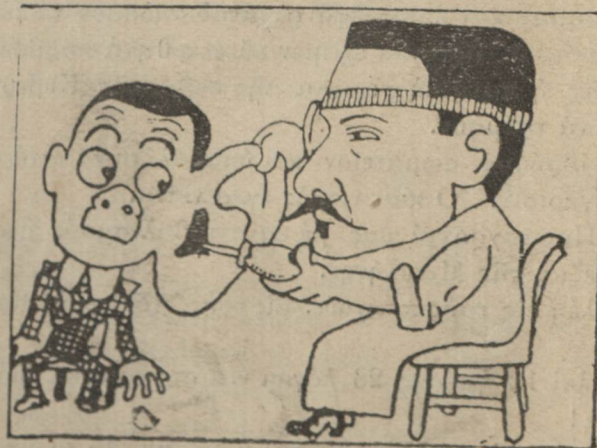
Καθηγητής τῶν Φυσικοχημικῶν

Ὁδοντοϊατρός

Λαρυγγολόγος

Ὠτολόγος καί...

ποῦ θὰ καταλήξῃ!!

(Πρόβρρησις κ. Σ. Σ.)

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Ο ΠΟΛΥΜΗΧΑΝΟΣ

ΚΑΚΟΥΡΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΥΡΑΤΣΕΣ

ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΓΛΥΚΟ

Ἐκάθησαν γύρω στὸ τραπέζι ἡ Φαναριώτισσες — τέσσαρες φιληνάδες τῆς κοκόνας Ἐλεγκάκης — νὰ ψήσουν τὸ γλυκό της, τὸ ὄνομαστὸ τοῦ Φαναριοῦ τριαντάφυλλο γλυκό. Ἄπ' αὐτὲς τὰ δύο κορίτσια ἀνέλαβον τὸ πάστρεμμα καὶ ἡ ἡλικιωμένες ἄρχισαν τῆς γειτονιάς τῆς ιστορίες. Ἡ κοκόνα Ζαμπέτα ἱστοροῦσε τὸ διαζύγιο τῆς ἐξαδέλφης της καὶ κατέληξε πῶς πρέπει νὰ μιληθῇ ὁ πρωτοσύγκελλος καὶ ὁ μέγας ἀρχιμανδρίτης, διότι τοὺς εἶπε ὁ δικηγόρος των πῶς ἀλλοιώτικα θὰ χάσουν τὴν δίκην.

— Καλέ, ἐκεῖνος ὁ ἀρχιμανδρίτης, Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ! εἶνε ἄγριος, καλέ. Τὴν περασμένη Κυριακὴ ἔπερνα ἀντίδωρο ἀπὸ τὸ χέρι του καὶ μὲ προστάζει ἄγρια νὰ βγάλω τὰ γάντια μου. Τέτοιο ἀγριόπαπα ποτέ μου δὲν εἶδα.

— Χμ! κάμνει ἡ κοκόνα Δομνῆ. Ξεύρω ἐγὼ πῶς μαλακόνει ἡ ἀγιωσύνη του.

Καὶ ὑποπτα-ὑποπτα κινεῖ τὸ κεφάλι της.

— Μὴ κολάζεσαι, Δομνῆ μου, νὰ σὲ χαρῶ!

— Ξεύρω ἐγὼ. Μὰ αὐτὰ πάλιν ποῦ γένηκαν προχθὲς στὸν μαχαλᾶ μου; Φτοῦ, φτοῦ στὸν κόρφο μου, γιατί κ' ἐγὼ κορίτσια ἔχω.

— Τί γένηκε, καλέ;

— Ἡ κυράτσα Θωμαίτσα τοῦ τσελεμπῆ Γιάγκου φαίνεται ξαναμωράθηκε. Ἐκείνη

ἡ κουντουρντισμένη κόρη της — δεκαπέντε χρόνων, καλέ, ἀκόμη — τί τσακίστρα, τί λόγια καὶ τί ἐρωτοδουλιές! Προχθὲς βράδυ ἔπαιξαν μαχαίρια, ἔτρεξαν ζαπτιέδες, χύθηκε ὁ κόσμος στὰ παράθυρα, δὲν ἐνοιώσατε τίποτε;

— Καλέ, κοκόνα Δομνῆ μου, ὄχι.

— Κορίτσια, γρήγορα τὸ πάστρεμμα! Βάλατε νὰ βράσῃ τὸ νερό; Σὲ κάθε ὀκᾶ ζάχαρι μιὰ κιασὲ τοῦ γλυκοῦ νερό. Ἀλήθεια, ὦραϊο εἶνε τὸ τριαντάφυλλό σας. Τὸ ζυγίσατε;

— Μιὰ ὀκᾶ σωστή.

— Τότε τρεῖς ὀκάδες ζάχαρι.

Καὶ τὰ δυὸ κορίτσια μὲ ἄσπρη ποδιά, καλοχτενισμένα μὲ χρωματιστὲς κορδέλες καὶ μὲ μικρὸ ψαλιδάκι στὸ χέρι ἐξακολουθοῦν νὰ παίρνουν ἕνα-ἕνα τριαντάφυλλο ἀπὸ τὸ πανέρι, νὰ κόπτουν τὸν κοντζέ, νὰ ψαλιδίζουν τὰ ἄσπράδια διὰ νὰ βγῆ τὸ ροῦπι καὶ νὰ ρίπτουν τὰ κόκκινα πέταλα σὲ μιὰ καθαρὴ πιατάντζα πορσελένια ποῦ ἦταν σκεπασμένη μὲ κάτασπρο τουλπάνι. Ἐνα μεθυστικὸ ἄρωμα τοῦ λουλουδιοῦ εἶχεν ἡ ἀτμόσφαιρα καὶ ἡ ἀρχιμαστόρισσα κοκόνα Δομνῆ... ἐξηκολούθει τὴν ἱστορίαν της.

— Λοιπόν, ποῦ λέτε, ἐγὼ δὲν εἶχα κοιμηθῆ καὶ ἔβλεπα ἄπ' τὸ παράθυρο. Ἄπ' ἐνωρὶς ἐκκλησιάσθηκα στὴν Παναγία. Ξεύρετε τὸ στασίδι μου, κάτω ἀπὸ τὸν ἄμ-

βωνα. Ἐκεῖνος ὁ καινούριος δεξιὸς ψάλτης δὲν ἔρριχνε τὰ μάτια του ἀπὸ τὸ πλαγινὸ μου στασίδι, ποῦ ἦταν ἡ Ἀγγερούκα τῆς κυράτσας Θωμαῆς. Καὶ τί εὐμορφος, τί μπόϊ, τί ξανθὸ μουστάκι καὶ καλοντυμένος σὰν βεξεστενλῆς. Εἶπεν ἓνα Χερουβικὸ τρέλλα. Εἶχε χαμηλὰ τὰ μάτια του καὶ ὅταν ἀνέβαζε τὴν φωνὴν ἐσήκωνε καὶ ἐκάρφωνα τὰ μάτια του στὴν Ἀγγερούκα τὴν πλαγινήν μου, ποῦ νόμιζες θὰ τὴν ρουφήξῃ. Κ' ἐκεῖνη ἡ ἀφωρεσμένη — φωτιά νὰ τὴν κάψῃ — ἐκάντιαζε σὰν κἀντιο ἀπ' τὰ χεῖλια του.

— Κορίτσια, τελειώσατε; Ζεματίστε τὸ ροῦπι καὶ στραγγίστε καλὰ τὸ νερὸ νὰ πάρῃ ὅλην τὴν εὐωδία. Κοπανίστε καὶ τὴν ζάχαρι.

— Μὲ γειά του καὶ χαρά του, καλὲ Δομνῆ μου! Καὶ μένα μ' ἀρέσει αὐτὸς ὁ ψάλτης. Ὅπως φαίνεται στὸ ἀψηλὸ στασίδι μὲ τὸν κατάμαυρο τσουμπέ, μὲ τὸ φέσι μαῦρο ἀπ' τὴν τριγυρισμένη φοῦντα καὶ μὲ τοὺς κανονάρχους του στὸ ἀναλόγι, ποῦ κρατοῦν τὸ Ὀκτωῆχι μὲ κερί, εἶνε τρέλλα νὰ τὸν ἀκοῦς καὶ νὰ τὸν βλέπῃς. Εὐμορφη εἶνε ἡ Ἀγγερούκα, ἄς τὴν πάρῃ!

— Νὰ τὴν πάρῃ; καὶ χάθησαν ἄλλα κορίτσια; Καὶ μὲ μορφασμὸν γνέφει τὰ κορίτσια ποῦ ἐξεμάτιζαν τὸ ροῦπι. Ἄ! τέτοια ξετσίπωτα πράγματα μακρὰ ἀπ' τὸν μαχαλᾶ μας. Ἐγὼ, ποῦ λέτε, τὰ κατάλαβα ἀπ' τὸ πρωῖ. Ψάλλοντας ἀνέβαζε τὰ μάτια καὶ τὰ φρύδια σὰν κἀτι νόημα νὰ ἔκαμνε. Ἐπρόσεξα ποῦ κινούσε μὲ νόημα καὶ τὸ κεφάλι.

— Καλέ, δὲν βαρυνέσαι, κυρὰ Δομνῆ.

— Δὲν βαρυνῶμαι; νὰ ποῦ ξεδιάλυσε!

— Κορίτσια, προσεκτικά! Ἐνα στρῶμα ζάχαρι κ' ἓνα στρῶμα τριαντάφυλλο στὸν τέντζερε. Χύστε τὸ νερὸ ἀπὸ τὸ ροῦπι καὶ τὰ λεμόνια.

— Τὸ βράδυ λοιπόν, ποῦ λέτε, περασμένη ὥρα καθούμουνα ξαπλωμένη στὸ παράθυρο. Βλέπω στῆς κυράτσας Θωμαῆς τὴν πόρτα μιὰ σκιά νὰ φαίνεται. Ζηρόβηξε δυὸ τρεῖς φορές, μοῦ φάνηκε ὁ ψάλτης.

— Τὸν εἶδες;

— Καλὲ πᾶ! κορίτσια ἔχω, τὴν ἁμαρτία του θὰ πάρω; Ἡ κυράτσα Θωμαῆ ξαπλωμένη στὸ μιντέρι καὶ ἡ μικρόπονη μὲ τὴν λάμπα στὸ χέρι ἀνεβοκατέβρινε. Κάποια ἔννοια εἶχε μέσα της. Νὰ καὶ ἔρχεται ὁ πατέρας της. Κτυπᾷ τὴν πόρτα, μπαίνει, καὶ ὁ ψάλτης στρίβει τὴν γωνιὰ καὶ σιγὰ-σιγὰ μετροᾷ στὸν οὐρανὸ τὰ ἄστρα. Ἐγὼ ἀπὸ τὸ παράθυρο κρυφὰ τοὺς βλέπω πῶς τρῶνε, πῶς μιλοῦνε, ποῦ πηγαίνει κ' ἔρχεται ἡ μικρόπονη, ὅταν ἀπὸ τὸν κάτω δρόμο κἀποιοὶ στάθηκε...

— Κυρὰ Δομνῆ, τὸ γλυκὸ βράζει, ἔδεσε ἡ ζάχαρι.

— Δοκιμάσατε μὲ τὸ κουταλάκι; Φέρτε τὸ πιατάκι νὰ διῶ. Μὰ τὸ χρῶμα ἔπρεπε νὰ ἦνε ἀνοιχτότερο. Δὲν βάλατε ἓνα λεμόνι στὴν ὀκᾶ τῆς ζάχαρης;

— Ναί. Τρεῖς ὀκάδες, τρία λεμόνια.

— Τότε γιατί σκούραινε;

— Εἶνε πολὺ, κυρὰ Δομνῆ μου, τόσο γλυκὸ νὰ ψηθῇ μὲ μιᾶς καὶ σκουραίνει τὸ χρῶμά του, λέγει ἡ κοκόνια Ζαμπέτα.

— Ξεύρω ἐγὼ, ξεύρω!

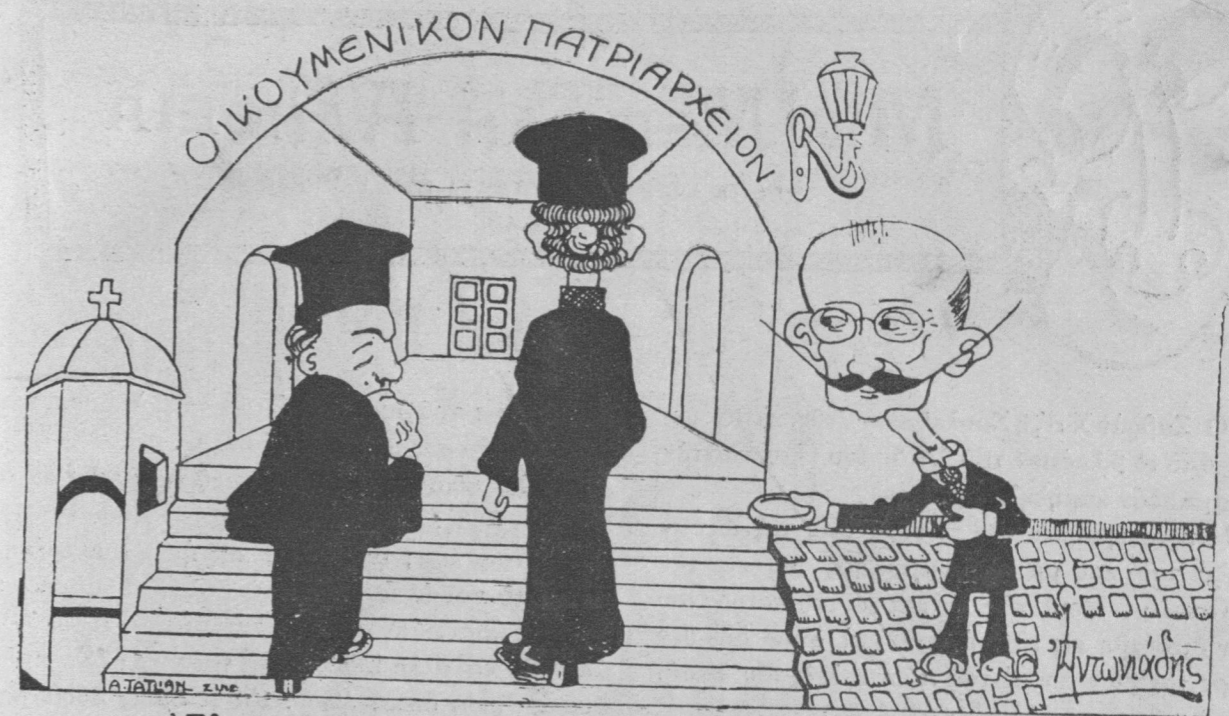
— Ὠραῖο εἶνε, κυρὰ Δομνῆ μου, σὲ εὐχαριστῶ.

— Ναί, κοκόνια Ἐλεγκάκη, λέγει ἡ κοκόνια Ζαμπέτα, μὰ ψήνοντας μισὴ μισὴ ὀκᾶ κάμνει χρῶμα καλύτερο.

— Τὴν ἱστορία σου, κοκόνια Δομνῆκα, λέγει ἡ κοκόνια Ἐλεγκάκη, τί εἶδες λοιπόν;

— Κορίτσια, κατεβάστε το, φθάνει!

— Τί εἶδες λοιπόν; λέγει καὶ ἡ κοκόνια Ζαμπέτα.

— Ἐλεῆστε με... καιρὸ ἔχετε νὰ μοῦ δώσετε κανὲν ὄφθικιον.

— Εἶδα ποῦ στάθηκε καὶ κἀποιοὶ ἄλλοι. Ἐνας ἀπὸ τὸν ἐπάνω δρόμον καὶ ἓνας ἀπ' τὸν κάτω.

— Ποιὸς;

— Ποῦ ἦταν, κυρὰ Ζαμπέτα, ὁ γυιὸς σου τὴν κυριακὴ τὸ βράδυ;

— Ὁ Ἀλέκος μου; μπά, μπά, μπά!

— Μὴν ἀρνιέσαι, κοκόνια Δομνῆ μου, γιατί τὸν εἶδα. Ὁ Ἀλέκος σου καὶ ὁ Ψάλτης μου. Ἐνας ἀπὸ τὸν ἐπάνω δρόμο, ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸν κάτω. Ἡ μικρόπονη μὲ στὸ ἐπάνω παραθύρι καὶ μὲ στὴν πόρτα. Φιλονεικίες, φωνές, ὁ μπαμπᾶς κατεβαίνει, ἡ κυράτσα Θωμαῆ λιγοθυμᾷ, ζαπτιέδες τρέχουν καὶ ὁ μαχαλᾶς σηκώνεται στὸ ποδάρι. Δὲν τᾶμαθες, κυρὰ Ζαμπέτα; Ρῶτα τὸν γυιὸ σου νὰ σοῦ τὰ πῇ καλλίτερα.

— Ὁ Ἀλέκος μου; μπά, μπά, μπά!

— Τώρα, κυρὰ Ἐλεγκάκη μου, βιάζομαι. Αὔριο θὰ ψήσω ἐγὼ τὸ γλυκὸ μου καὶ ἔλα νὰ σὲ τελειώσω τὴν ἱστορία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Εἰς μεμψίμοιρον:

Ἐγρίνιαζε διηγεκῶς κ' εἰς ὅλους ἦτο βᾶρος,
ὄλα στραβά τοῦ φαίνονταν καὶ τᾶβρισκε μεμπτᾶ.
καὶ ὅταν πειὰ τραγόμενον τὸν ἔφαγε κ' ὁ χάρος,
τὸν θάψαν μὲ τὰ ροῦχά του νὰ τρώγεται μ' αὐτά.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Τοῦ Σααδῆ.

Ψευτιά ποῦ σοῦ κολλήσανε
ὁμοιάζει μαχαιριά
ποῦ μὲ καιρὸ, πολὺν καιρὸ
σὲ λύνει, σὲ πεθαίνει...
Μπορεῖ νὰ γειάνῃ μιὰ φορὰ
μὲ κόπο καὶ φλουριά
μά... τὸ σημάδι μένει.

★

Πάμφθηνα πωλοῦν παλτὰ
μουσαμᾶδες καὶ ὀμβρέλλες
καὶ ζιλὲ ἀπὸ φανέλλες
εἰς τοῦ Τίριγγ—Γαλατᾶ.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΚΑΜΗΛΑΣ

Ο Σαβράν Χατζή Σουλεϊμάν αγάς, καταγόμενος από το βιλαέτιον του Αϊδινίου, ήτο ανανταν μπαμπαδάν καμηληλάτης.

Μικρός έβροήθει τον πατέρα του, ταξειδεύων μαζύ του και με τας καμήλους του εις την Ανατολήν. Μετά τον θάνατον του πατρός του τον διεδέχθη εις την τέχνην και ούτω διήλθεν όλον τον βίον του με τας προσφιλείς του καμήλους, φθάσας εις ηλικίαν 90 ετών.

Ασθενήσας και έννοήσας ότι έφθασεν ή ώρα να παραδώση εις τον Άλλάχ την ψυχήν του, έκάλεσε πλησίον του τα τέκνα του, τους συγγενείς, τους φίλους και τους γειτόνός του και παρά πάντων έζήτησε συγχώρησιν. Κατόπιν όμως, ένθυμηθείς και τας καμήλους του, έζήτησε να τον οδηγήσουν εις το ντάμι δια να ζητήση και απ' αυτάς άφεισιν άμαρτιών.

Τον ώδήγησαν. Έκλαυσεν επί τη θέα αυτών, τας έχάδευσε το ύστατον και άποχωριζόμενος ταίς ειπε:

— Έγώ πειά σās άφήνω. Έφθασεν ή ώρα να παραδώσω ψυχή 'ςτο Θεό. Άλλά δια να πάγω ήσυχος 'ςτον άλλον κόσμον θέλω και σείς να με συγχωρέσετε ο,τι κακό σās έκαμα. Ξεύρω ότι κάποτε, επάνω 'ςτον θυμόμου, σās έδερνα άδικα: ξεύρω ότι πολλές φορές, σαν το καλοϋσε ή δουλειά, σās εκούραζα πολυ και το χειρότερο σās άφίνα νησιτικες και διψασμένες. Όλα αυτά τα όμολογώ. Μα κόσμος είν' αυτός. Ξεχάστε ο,τι τραβήξατε απ' τα χέρια μου και συγχωρέστε με και σείς να πάω ήσυχος.

Η καμήλες συνεκινήθησαν μέχρι δακρύων και ή πειδ μεγάλη απ' όλες λαμβάνει τον λόγον και κάπως πεισιμωμένη ακόμη άπαντᾷ:

— Ποϋ μās έδερνες και ποϋ μās κούραζες και ποϋ μās άφινες νησιτικες και διψαμένες έμεις, Σαβράν Χατζή Σουλεϊμάν αγά, δέν σου βαστοϋμε κάκια. Δέν ήσαν βέβαια πράγματα σωστά αυτά, άλλ' έμεις σου τα συγχωροϋμε.

Ένα όμως προάγμα μās ήτανε πολυ βαρϋ και δύσκολα θά σου το συγχωρέσουμε.

— Και ποιό ήταν' αυτό, έρωτᾷ τρομαγμένος ο Σαβράν αγάς;

— Ποιό λέει; άπαντᾷ ή καμήλα θυμωμένη. Να σ' το ποϋμε άφοϋ δέν το βάζει ο νοϋς σου: Έμεις κοστίσαμε 'στην άφεντειά σου άλλη 30, άλλη 20 και άλλη 15 λίρες και ήμασταν όλες πρόθυμες 'στην διαταγή σου. Γιατί όμως μās ειλες πάντα για όδηγό ένα παληγοαϊδοϋρι, του όποιου ή αξία ήτο δέν ήτο δυό λίρες; Τί; μικρό τώχεις αυτό; Να ειμαστε υποχρεωμένες να περπατοϋμε όταν ο γάϊδαρος ήθελε να περπατᾷ, να στεκούμαστε όταν έστέκετο εκείνος και να πηγαίνουμε πάντα όπου ήθελε το παληγοαϊδοϋρί σου! Νομίζεις ότι αυτό δέν μās πείραζε 'ςτο φιλότιμο;

Ο Σαβράν Χατζή Σουλεϊμάν αγάς εκίνησε περιλύπως το κεφάλι και ειπεν:

— Άχ, παιδιά μου, τί να σās πῶ; Έχετε δίκαιο σ' αυτό, άλλά τέτοιος είναι ο κόσμος. Μήπως δέν βλέπουμε να γίνεται το ίδιο και 'ςτους ανθρώπους; Μήπως δέν βλέπουμε κάθε μέρα τόσους αξίους και προκομμένους να δουλεύουν σ' άλλους ποϋ οϋτε ένός γαϊδοϋριού αξίαν έχουν;

Και ειλών ο Σαβράν αγάς αυτην την μεγάλην αλήθειαν, παρέδωκε ψυχήν.

ΣΑΝΤΕΚΛΕΡ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

— Κι' εγώ δέν ξεύρω πώς κρατήθηκα και δέν διέταξα τους υπηρέτας μου να τον κατρκυλήσουν κατ' απ' της σκάλες.

— Του αξιζεν' έπρεπε να του το κάμης.

— Θα τώκαμνα άλλά... δέν έχω υπηρέτας.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ο νέος Ηρακλής καθαρίζων την κόπρον του Αύγειου.

ΦΑΙΔΡΑΙ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Ὁ Ἰβάν Μαζούρκας ἦτο λοχαγὸς τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ὑπηρετῶν εἰς τὸ ἐν Κιέ-
βη 92ον σύνταγμα. Ἦτο καθ' ὄλα ἐξαιρέ-
τος ἀξιωματικός, τακτικός εἰς τὸ καθήκον
του, γενναῖος, πειθαρχικώτατος. Θὰ ἤδύ-
νατό τις νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι ἦτο ὁ καλλίτερος
ἀξιωματικός τοῦ συντάγματος, ἐὰν δὲν εἶχεν
ἐν ἐλάττωμα ἀρκετὰ σημαντικὸν εἰς ἓνα
στρατιωτικόν: ἠγάπα ὑπερβολικὰ τὰ στοι-
χήματα. Διὰ τοῦ φύλλου πῆδημα ἐπρότεινε
καὶ ἐδέχετο στοιχήματα. Ἡ ἐπουσιωδε-
στέρα συζήτησις μὲ τοὺς συναδέλφους του
κατέληγεν ἀναποφεύκτως εἰς στοιχίημα. Καὶ
τόσην εἶχεν ἀποκτήσει εἰδικότητα εἰς τὸ νὰ
συνάπτῃ ἐκάστοτε τὰ στοιχήματα, ὥστε
πάντοτε καὶ ἀνεξαιρέτως ἐκέρδιζε. Καὶ ἐκέρ-
διζε σημαντικὰ ἐνίοτε ποσά.

Μὲ τὴν μανίαν του αὐτὴν ὁ Ἰβάν Μα-
ζούρκας δὲν ἐβράδυνε νὰ καταστήσῃ μάλιστα
κυριολεκτικῶς τῶν θυλακίων τῶν συναδέλ-
φων του, ὄχι μόνον τῶν πλουσίων, ἀλλὰ καὶ
τῶν πτωχῶν, τῶν ὁποίων οἱ μισθοί, ἀκέ-
ραιοι πολλάκις, μετεπήδων διὰ τῆς με-
θόδου τῶν στοιχημάτων εἰς τὰ θυλάκια τοῦ
Ἰβάν. Κάποτε μάλιστα συνέβη νὰ στοιχη-
ματίσῃ μὲ ὄλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀξιωμα-
τικούς εἰς ἓνα μισθὸν τῶν καὶ νὰ τοὺς κερ-
δίσῃ. Ὅταν δὲ ἐσήμανεν ἡ σάλπιγξ τοῦ
συντάγματος πληρωμὴν μισθοῦ, ἐκ μέρους
τῶν ἀξιωματικῶν παρουσιάσθη μόνος ὁ Ἰβάν

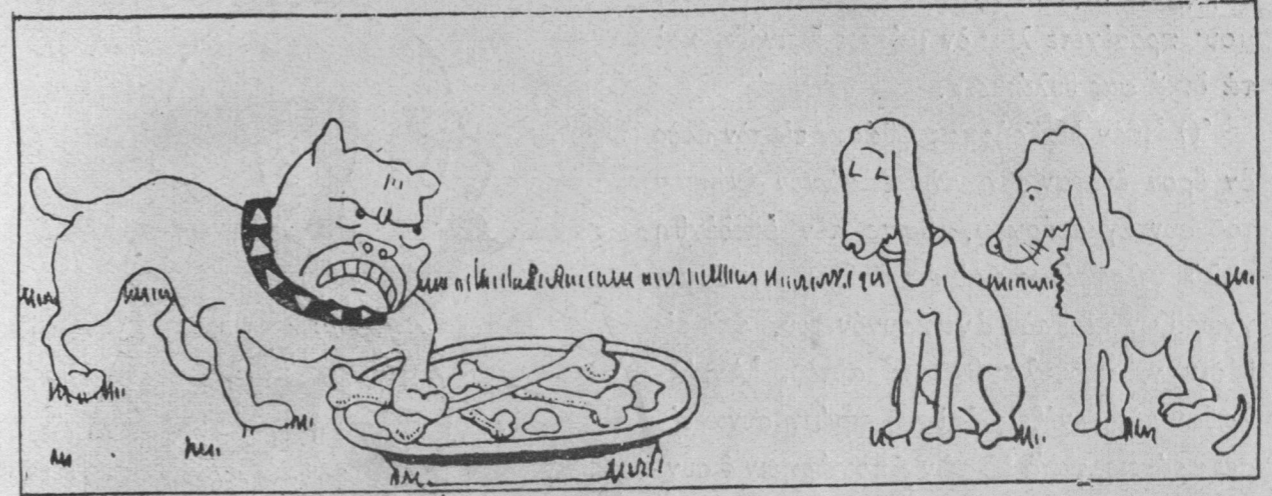
Μαζούρκας, εἰσπράξας δυνάμει ἀποδείξεων
καὶ ἐνθυλακίωσας τοὺς μισθοὺς πάντων.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἔκαμε τόσον πάταγον
ἐν Κιέβη, ὥστε, φοβηθεὶς ὁ συνταγματάρχης
μὴ γνωσθῆ καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρα-
τιωτικῶν, ἔσπευσε νὰ καταγγείλῃ τὴν στοι-
χηματομανίαν τοῦ Ἰβάν Μαζούρκας δι' ἐπι-
σήμου ἀναφορᾶς καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν μετά-
θεσίν του.

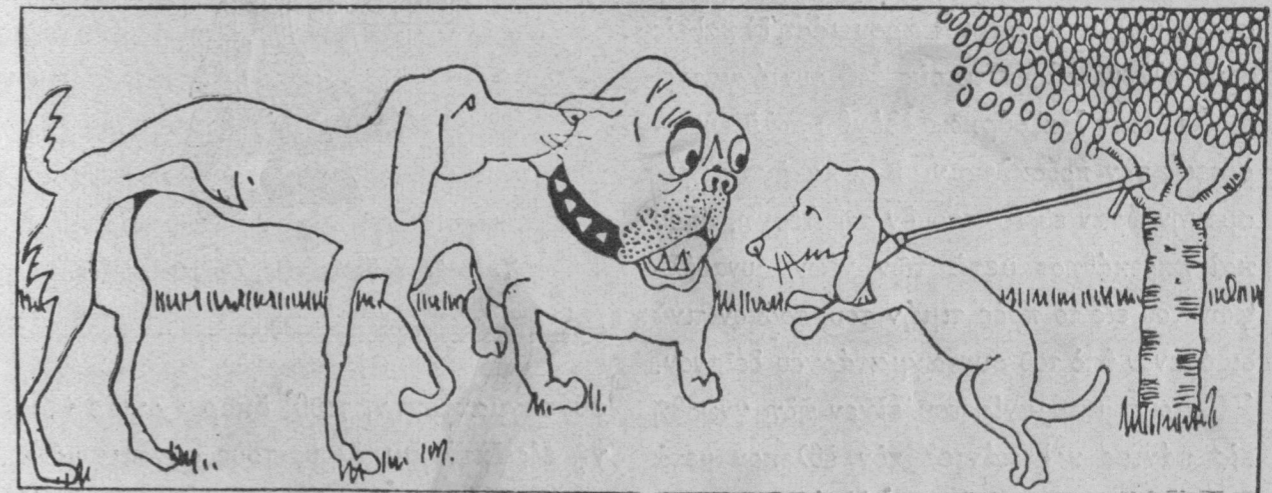
Ἡ αἴτησις τοῦ συνταγματάρχου εἰση-
κούσθη. Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐκπληκτος
ἤκουσεν ὁ Ἰβάν Μαζούρκας τὴν μετάθεσίν
του εἰς τὸ 102ον πεζικὸν σύνταγμα, τὸ
ἐδρεῦον ἐν Καυκάσῳ. Ἀνέμενε προαγωγὴν
καὶ μετάθεσιν εἰς Μόσχαν ἢ Πετροῦπολιν
καὶ ἤδη μετετίθετο ἄνευ προαγωγῆς εἰς Καύ-
κασον! Αὐτὸ τὸν ἐθύμωσε πολὺ. Καὶ ἐπει-
δὴ αἴτιος τῆς ἀδικίας ἦτο ὁ συνταγματάρ-
χης, ἔσχε μετ' αὐτοῦ ὁ Ἰβάν Μαζούρκας
ζωηρὰν κᾶπως διένεξιν. Πειθαρχικὸς ὁμῶς
ὡς ἦτο, ἠτοίμασε αὐθημερὶν τὰς ἀποσκευὰς
του καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν νέαν του θέσιν.

Μετὰ τοῦ Ἰβάν Μαζούρκας ἐταξείδευσε
ταχυδρομικῶς καὶ ἐπιστολὴ τοῦ συνταγμα-
τάρχου τοῦ 92ου συντάγματος πρὸς τὸν νέον
συνταγματάρχην τοῦ στοιχηματομανοῦς ἀ-
ξιωματικοῦ. «Προσέχετε τὸν, ἔλεγεν ἡ ἐπι-
στολή, διότι στοιχηματίζει διὰ τὸ κάθε τι

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

Ἰσότης.

Ἐλευθερία.

Δικαιοσύνη.

και είναι ανίκητος εις τα στοιχήματά του. Ἐρήμαξε κυριολεκτικῶς τοὺς ἀξιωματικούς μου· προσέχετε λοιπὸν μήπως ξετινάξη και τὰ δικὰ σας θυλάκια».

Ὁ Ἰβάν Μαζούρκας φθάσας εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον ἐνεφανίσθη τὴν ἐπαύριον ἐνώπιον τοῦ συνταγματάρχου, ὅστις τὸν ὑπεδέχθη πολὺ φιλοφρόνως και ὡς ἄνθρωπος, ὅστις, γνωρίζων ἤδη τὸν ἀντικρυνόν του, ἦτο εἰς θέσιν νὰ προφυλαχθῆ ἀπ' αὐτοῦ. Ἀντήλλαξαν τὰς συνήθεις ἐπὶ τῇ πρώτῃ συναντήσσει φράσεις, κατὰ δὲ τὴν ἀποχώρησιν ὁ συνταγματάρχης τὸν προσεκάλεσε νὰ συνδειπνήσουν τὸ βράδυ εἰς τὴν Λέσχην ὅπως γνωρισθοῦν καλλίτερον, τὸν παρουσιάσῃ δὲ και εἰς τοὺς ἄλλους ἀξιωματικούς τοῦ συντάγματος.

Ὁ Ἰβάν Μαζούρκας ἐδέχθη πολὺ εὐχαρίστως τὴν πρόσκλησιν. Καὶ κατὰ τὴν ὄρισμένην ὥραν εὗρίσκετο ἐν τῇ Λέσχῃ, ὅπου και παρεκάθησε μετὰ τῶν νέων συναδέλφων του εἰς τὸ πρὸς τιμὴν του τρόπον τινα διδόμενον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου δεῖπνον.

Ἡ στοιχηματομανία του εἶχεν ἤδη γνωσθῆ εἰς πάντας και πάντες τὸν ἐβλεπον μετὰ προφανοῦς περιεργείας. Ἀδιάφορος ὅμως πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰβάν Μαζούρκας εἶχεν ἀρχήσει, ἀπ' αὐτῶν ἤδη τῶν ὀρεκτικῶν, νὰ βλέπῃ ἀσκαρδαμυκτεῖ τὸν παρακαθήμενόν του συνταγματάρχην. Ἐφόσον προῦχώρουν εἰς τὸ δεῖπνον ἐπὶ τοσοῦτον τὸ βλέμμα του καθίστατο ἐνοχλητικώτερον, ἕως οὗ ὁ συνταγματάρχης ἔχασε πλέον τὴν ὑπομονὴν του:

— Μὰ τί μὲ βλέπετε ἔτσι μὲς' στὰ μάτια, παρακαλῶ; Δὲν μ' ἐξηγεῖτε τὸν λόγον;

— Ἄ! τίποτε δὲν εἶναι. Θὰ ἔμεινεν ἴσως τὸ μάτι μου ἐπάνω σας χωρὶς νὰ τὸ θέλω.

Ἐν τούτοις ὁ Ἰβάν Μαζούρκας ἐξηκολούθησεν ἐνοχλητικώτερον ν' ἀτενίζῃ τὸν

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Χακῆς ὁ ἥρωας τῆς Τριπολίτιδος.

συνταγματάρχην, τοῦθ' ὅπερ ἤρχισε νὰ κινή εἰς ἐκπληξιν ὄλους τοὺς συνδαιτυμόνας.

— Μὰ, σὰς παρακαλῶ, κύριε λοχαγέ... Αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται πλέον. Ἐννοῶ νὰ μοῦ πῆτε τὸν λόγον ποῦ μὲ βλέπετε ἔτσι.

— Ἐπιτρέψατέ μοι ὅπως βραῦτερον σὰς ἐξηγηθῶ...

— Ὅχι, τὸ ἀπαιτῶ. Θέλω νὰ σὰς ἀκούσω ἀμέσως.

— Ἀφοῦ ἐπιμένετε... Μάθετε λοιπὸν ὅτι καταγίνομαι εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀνθρωπίνων φυσιολογιῶν, μαντεύων ἐξ αὐτῶν ἀδυναμίας και ἐλαττωματικότητας ὅχι μόνων τῶν ψυχῶν, ἀλλὰ και τῶν σωμάτων των. Ἀπὸ τὴν μελέτην αἰφνης τῆς ἰδικῆς σας φυσιολογίας διεύνησα ὅτι εἰσθε « ση-

μειωμένος » και δὴ ὅτι ἔχετε δύο μαῦρα στίγματα εἰς τὰ νῶτα...

Ὁ συνταγματάρχης ἀνεκάγχασε παταγωδῶς.

— Σὲ βεβαιῶ, φίλε μου, ὅτι ἀπατάσαι.

— Ἀδύνατον.

— Στὸ διαβεβαιῶ. Δὲν ξεύρω ἐπὶ τέλους τί ἔχω στὸ σῶμά μου και τὸ ξεύρεις σύ;

— Ἐχω ἀπόλυτον πεποίθησιν στὴν διάγνωσίν μου και ὅσο σὰς κυττάζω τόσο περισσότερο πείθομαι. Ἦμπορῶ μάλιστα νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι τὰ στίγματα αὐτὰ ἔχουν σχῆμα και μέγεθος αὐτοῦ.

Ἡ περιέργεια ὄλων ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον. Μόνον ὁ συνταγματάρχης ἐξηκολούθει νὰ γελᾷ ἀφελέστατα.

— Μὴ γελᾶτε, διότι ἐγὼ θὰ ἐξακολουθήσω εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἐπιμένων. Στοιχηματίζω μάλιστα 10,000 ρουβλίων ὅτι τὰ στίγματα αὐτὰ ὑπάρχουν.

— Στοιχηματίζεις;

— Βεβαιότατα.

— Μὰ θὰ χάσης.

— Δὲν σημαίνει. Προτιμῶ νὰ χάσω τὰς 10,000 μᾶλλον παρὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀπὸ τὴν φυσιολογίαν δύναμαι νὰ μαντεύσω τί ἔχει τις στὸ σῶμά του.

— Δεκτὸν λοιπὸν τὸ στοιχημα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν ἐδῶ γυναῖκας, δέχομαι εὐθὺς ἀμέσως νὰ διαπιστώσης ἐπὶ παρουσίᾳ ὄλων τῶν συναδέλφων ἐὰν ἔχω ἢ δὲν ἔχω στὰ νῶτα αὐτὰ τὰ μαῦρα στίγματα ποῦ λές.

✱

Μετὰ μικρὸν τὸ δεῖπνον ἐτελείωσε και ἀφοῦ ὄλοι ἐρρόφησαν μίαν τελευταίαν σαμ-

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Χαλήλ, ὁ σωτήρ τῆς Τριπολίτιδος

πάναν εἰς ὑγείαν ἐκείνου ποῦ θὰ χάσῃ τὸ στοιχημα, αἱ θύραι τῆς αἰθούσης ἐκλείσθησαν και ὁ συνταγματάρχης, γελῶν πάντοτε, ἀπέβαλεν ἐν πρὸς ἓν ὄλα τὰ ἄνω τῆς ὀσφύος του ἐνδύματα. Πάντες ἐπλησίασαν και διεπίστωσαν ὅτι μαῦρα στίγματα δὲν ὑπῆρχον.

— Ἐπίσθης λοιπὸν ὅτι ἔχασες;

— Ὅχι ἀκόμη. Εἶπον ὅτι τὰ στίγματα θὰ ὑπῆρχον ἀφεύκτως εἰς τὰ νῶτα. Νῶτα δὲ λέγονται ὅχι μόνον ἡ ράχις, ἀλλὰ και τὰ κάτω αὐτῆς μέρη.

— Εὐχαρίστως, εὐχαρίστως, ἀνεφώνησεν ὁ συνταγματάρχης, κατεβάζων και τὰ κάτω τῆς ὀσφύος του ἐνδύματα και ἐκθέτων τὰς ἀποκαλυφθείσας χώρας εἰς τὴν κοινήν ἐπισκόπησιν.

Οί αξιωματικοί παρήλασαν ενώπιον αυτών υποκλιόμενοι, παρατηρούντες προσεκτικώς και διαβεβαιούντες ότι όχι μόνον στίγματα δεν υπήρχον, ἀλλ' οὐδ' ἀπλή ἐλγή.

— Ἐχασες λοιπὸν τὸ στοίχημα;

— Ὁμολογῶ ὅτι τὸ ἔχασα. Ἦπατήθην.

Καὶ ἐμέτρησεν ὁ Ἰδὸν Μαζούρκας τὰς 10000 ρουβλίων.

Οί αξιωματικοί ἐχειροκρότησαν. Ἡ σαμπάνια ἔρρευσε ἀφθόνως, πάντες δὲ ἐώρταζον τὴν κατατρόπωσιν τοῦ διασήμεου στοιχηματομανοῦς. Ἀκράτητος ἔμως ἀπὸ τὴν χαρὰν ὁ συνταγματάρχης σπεύδει εἰς τὸ τηλέφωνον τῆς αἰθούσης καὶ ἔρχεται εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν συνταγματάρχην τοῦ ἐν Κιέβῳ συντάγματος:

— Τί κουροφέξαλα ἦσαν αὐτὰ ποῦ μ' ἔγραψες περὶ τοῦ Ἰδὸν Μαζούρκας; Ἀπὸ τὴν πρώτη βραδεῖά ποῦ τὸν γνωρίσαμε, τὸν κατεστρέψαμε. Ἐχασε πρὸ ὀλίγου στοι-

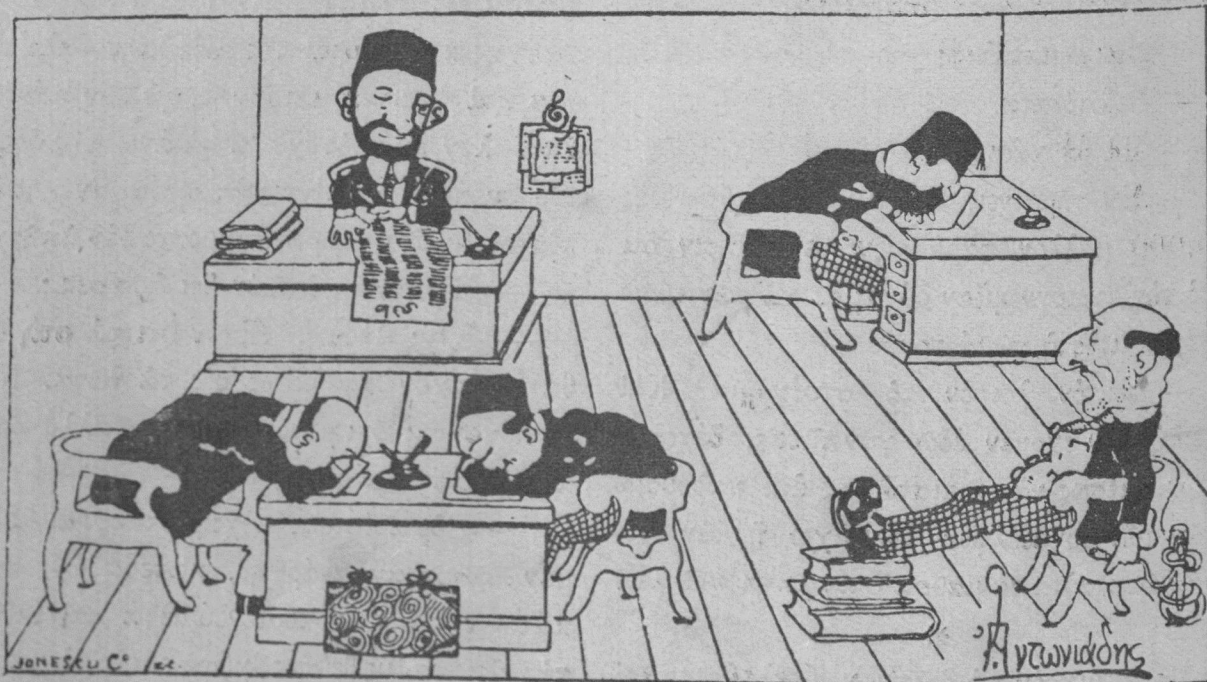
χημα 10000 ρουβλίων. Ἰσχυρίσθη ὅτι ἀπὸ τὴν φυσιογνωμίαν μου διέγνωσεν ὅτι εἶχον εἰς τὰ νῶτα δύο μεγάλα μαῦρα στίγματα. Ἐδέχθη φυσικὰ τὸ στοίχημα, ἐγυμνώθη καὶ ἐπειδὴ δὲν εὐρέθησαν τὰ στίγματα, μὰ χαρὰ ἐπλήρωσε τὰς 10000, τὰς ὁποίας τώρα τὰς πίνομεν εἰς σαμπάνιαν ἐν ὀλομελείᾳ τῶν αξιωματικῶν τοῦ Συντάγματος. Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ «ἀήττητος» στὰ στοιχήματα Ἰδὸν Μαζούρκας;

Ἄλλ' ἤκούσθη καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐν Κιέβῳ συνταγματάρχου:

— Μὲ κατέστρεψες μὲ τὴν ἀφέλειάν σου!... Πρὶν φύγη ἀπ' ἐδῶ ὁ Ἰδὸν Μαζούρκας ἔβαλε στοίχημα μαζί μου 50000 ρουβλίων ὅτι, τὴν πρώτη βραδεῖά ποῦ θὰ ἔφθανε στὸ Σύνταγμά σου, θὰ κατῴρθωνε ἐπὶ παρουσίᾳ ὄλων τῶν αξιωματικῶν σου νὰ σε ξεβρακώσῃ. Τὸ ἐπέτυχε! Μὲ κατέστρεψες!

(Ἐξ ἀφηγήσεως). ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ

Πυρετώδης ἐργασία τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου διὰ τὸν καλλωπισμὸν τῆς Πρωτευούσης.

Μαῦρα δάκρυα τὴν πνίγουν ὅταν τὸν ἐνθυμηθῇ,
κόλυβα γιὰ ἑκείνον βράζει
στὸν Θεὸ μετάνοιες βάζει
καὶ μονάχη στὴν καργιόλα δὲν μπορεῖ νὰ κοιμηθῇ,
ἐπειδὴ τὸν ἐνθυμεῖται περισσότερο ἀκόμα
ὅταν κοιτεται στὸ στρῶμα.

Ὅλα ἔρημα τριγύρω στὸ πανέρημό της σπίτι,
μὰ πειὸ ἔρημην ἀπ' ὅλα
βρίσκει πάντα τὴν καργιόλα
ποῦ θαρρεῖς κι' αὐτὴ πῶς κλαίει καὶ ζητᾷ τὸν μακαρίτη
καὶ τῆς χήρας περισσεύει ὄλον ἐν ἡ μαύρη λύπη
γιὰ τὸν ἄνδρα ποῦ τῆς λείπει.

Στὰ σαράντα μαυροφόρα τὸ μνημόσυνό του κάνει,
εἰς τὸν τάφο του πηγαίνει
καὶ μὲ λούλουδα τὸν ραίνει
κι' ἕνας ξάδελφος σιμὰ της καταδέτει καὶ στεφάνι
καὶ στενάζει καὶ φωνάζει πειὸ θλιμμένος κι' ἀπ' ἐκείνη
« Αἰωνία του ἡ μνήμη! »

— Τί καλῆς ψυχῆς ξαδέλφι! πῶς θρηγεῖ τὸν μακαρίτη,
πῶς τὸν ἤθελε νὰ ζῆ!...
Ἔλα, ξάδελφε, μαζί. —
Κι' ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέρα κλειδωμένοι μέσ' στὸ σπίτι
δάκρυα κι' οἱ δύο τους χύνουν, ἡμέρα νύκτα ἑκείνον κλαῖνε
κι' ἡ κακόγλωσσες ἄς λένε...

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΚΟΥΛΟΧΕΡΗΣ

Στή γωνιά του δρόμου, που δρθούται τὸ σιδερένιο φανάρι, δίπλα ἀπὸ τὴν γέριχη μοσχοϊτιά, ἤλθε καὶ ἐστάθη ἕνας κουλοχέρης μιὰν ἡμέρα.

Φτωχὰ ντυμένος καὶ ἀξιολόγος. Τίποτε τὸ εὐμορφο ἐν ἤτανε ἐπάνω του ἄλλο ἀπὸ τὰ μεγάλα μαύρα μάτια του, ποὺ ἐφαίνοντο σὰν παράθυρα ποὺ βλέπει κανεὶς σὲ ἄλλους κόσμους ωραίους καὶ νοσταλγικούς. . . .

Ἐστειν ἕνας κουλοχέρης.

Χέρια ἐν εἶχεν ὁ καυμένος. Τὸ σακκάκι του ἐπεφτε θλιβερὰ στὸς ὤμους, μὲ δυὸ μανίκια ἀδειανά. Ἐνα φτωχὸ κασκέτο ἐκάθητο στ' ἀχτένιστα μαλλιά του, ποὺ ἦσαν ὀρθὰ καὶ ἀνακατεμμένα σὰν νὰ κᾶναν συμπλοκή. Ἐμπρὸς του ἕνα τασσάκι γιὰ ἐλεημοσύνη μὲ λίγα δίλεπτα καὶ πενταρίτσες μέσα καὶ πολλὰ μονόλεπτα, ψυχίτσες, θρύμματα θαρρεῖς ἐλεημοσύνης! . . .

Ὁ κόσμος ποὺ τὸν ἐβλεπε σ' αὐτὸ τὸ χάλι τὸν λυπούντανε! Φτωχοὶ καὶ πλούσιοι κατὰ τοῦ δίνανε.

— Ὁ Θεός, ἀφεντικά μου, νὰ σᾶς ἐλεήσει!

*

Μόνον δύο παιδάκια στὸ χωριὸ «ποὺ δὲν

ἀφήνανε λιθάρι», ὁ Θάνατος καὶ ὁ Γίτσας, ἐβαλθήκανε νὰ τὸν βλάψουν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κανένα φτωχὸν ἤσυχον ἐν ἀφήνανε.

Εἰς τοὺς στραβοὺς ἐδένανε γάτες ἀπὸ πίσω, τῶν κουτσῶν ἄρπαζαν τῆς «πατερίτσες», τοῦ Μουρλοχρήστου ὅπου ἐγερνε νὰ κοιμηθῆ τ' ἀνάβανε κεριὰ δίπλα 'ς τὸ κεφάλι καὶ τοῦ Ἡλίου τοῦ «σημαδιακῆ» τοῦ καίγαν κάθε τόσο τὴν ἀχυροκαλύβα.

— Μωρέ, δὲν λυπᾶστε τοὺς φτωχοὺς, μὰ τὸ Θεὸ δὲν τὸν φοβᾶστε; . . .

Ἐκεῖνος ποὺ ἐφοβοῦντο τὰ δύο δαιμονόπαιδα ἦταν ὁ δάσκαλος, ὁ κ. Μελεμενῆς, ποὺ εἶχε γυαλιὰ καὶ ρεντικότα καὶ ἦτανε τόσο σοφός, ὥστε ἐδιάβαζε καὶ ἐφημερίδα καὶ εἶχε πάει στὴν Ἀθήνα δυὸ φορὲς ὡς μάρτυρας σὲ κάποια δίκη.

Περὶ τῆς σοφίας τοῦ κ. Μελεμενῆ, πρῶτος πρῶτος μεγάλην ἰδέαν εἶχεν ὁ ἴδιος ὁ κ. Μελεμενῆς καὶ

ἀπ' αὐτὸν διωχετεύετο καὶ εἰς τοὺς ἀφελεῖς τοὺς χωρικούς, ποὺ τὸν ἐθεωροῦσαν ὡς δόξαν τοῦ χωριοῦ των καὶ τιμὴν:

— Τοῦ εἶπε καὶ οὐ Μιλεμινῆς!

Εἰς κάθε σπουδαῖο ζήτημα ποὺ ἀνεφύετο εἰς τὸ χωριό, ὁ κ. Μελεμενῆς ἠρωτᾶτο, ὁ κ. Μελεμενῆς ἀπεφαίνετο, καὶ ἡ ἀπόφασίς

αὐτῆ τοῦ Μελεμενῆ ἦτο τῆς ἀληθείας καὶ τῆς σοφίας ἢ γνώμη καὶ ἢ φωνή.— Οἱ μαθηταὶ τὸν ἔτρεμον διὰ τὴν σοφίαν καὶ τὴν βέργαν του. Οἱ γονεῖς ὠρκίζοντο εἰς τ' ὄνομά του.

Μιὰ φορὰ ἐμπήκε σοβαρὸς εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου οἱ μαθηταὶ, γεμάτοι μελανιές, ἐθορύβουν ὡς γατίδια κλεισμένα μέσα σὲ σακκί. Μὲ τὴν εἰσοδὸν τοῦ διδασκάλου τὸν θόρυβον διεδέχθη ἡσυχία

τρόμου καὶ σεβασμοῦ στὴν τάξι. Οἱ μαθηταὶ ἐκυψαν εἰς τὰ βιβλία των, κρυφοκυττάζοντες πρὸς τὴν ἔδραν, ὅπως οἱ ποντικοὶ τὸν γάτον ἀπὸ τὰς ὀπὰς τῆς φωλεᾶς των.

Ὁ κατάλογος ἠνοίχθη καὶ τὸ μάθημα ἤρχισε.

Προσεκλήθησαν κατ' ἀρχὰς ὠχρὰ καὶ κάπισχανα μαθητάρια καὶ ἀπήγγειλαν παπαγαλικῶς ὅσα ἐκ τοῦ βιβλίου ἀπεστήθισαν. Ὁ διδάσκαλος ἐπεξετάθη κατόπιν καὶ εἰς ἄλλας ἐρωτήσεις:

— Νικόλαε Μπλατσσταῦρο, ὄνόμασόν μοι ἕνα μέγαν ἀνδρὰ ἐκ τῆς ἱστορίας.

— Σεῖς, κύριε διδάσκαλε. . .

Καὶ ὁ κ. Μελεμενῆς σοβαρῶς:

— Δὲν ἐννοῶ ἐκ τῆς νεωτέρας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας. . . .

Αὐτὸν λοιπὸν τὸν ἀνθρωπὸν ἐτόλμησαν τὰ δυὸ «σκαθάρια» τοῦ χωριοῦ νὰ τὸν ἐμπαίξουν, πασαλείψαντες μὲ κόλλαν τὴν καρτέκλαν του, γιὰ νὰ κολλήσῃ ἢ βελάδα του καὶ νὰ βγοῦν νὰ φωνάξουν εἰς τὴν γειτονιά:

— Πῶς ὁ δάσκαλος καὶ ἡ καρτέκλα κολλήσαν σὰν τὰ σκυλιὰ! . . .

*

Ἀπὸ τότε οἱ δύο μικροὶ ἐξεδιώχθησαν κακοὶ-κακῶς ἐκ τοῦ

σχολείου· καὶ ἡ ἐξ ἀγριελαιᾶς ράβδος τοῦ Μελεμενῆ πολλάκις τοὺς ἐτσάκισε τὰ κόκαλα ὁσάκις εἰς τὸν δρόμον τοὺς ἐσουντοῦσε.

Μωρέ, δὲν λυπᾶστε τοὺς φτωχοὺς, μὰ τὸν Θεὸ δὲν τὸν φοβᾶστε; . . .

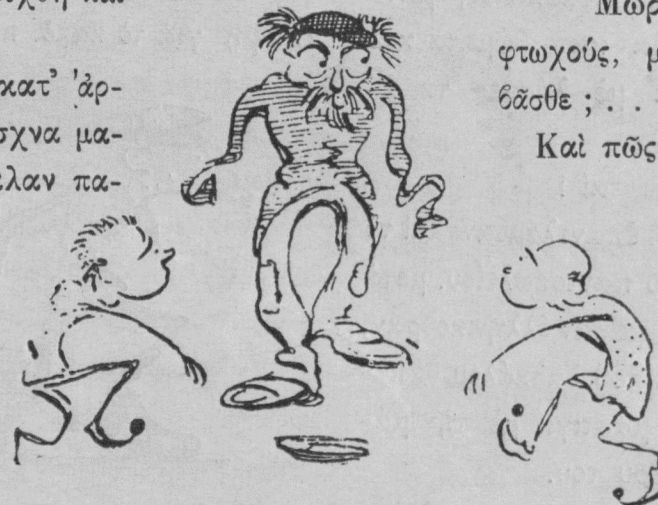
Καὶ πῶς νὰ τὸν φοβηθοῦνε τὸν Θεό! Εἶχε «μαγγοῦρα» νὰ τοὺς δείρη ἢ δάχτυλα γιὰ νὰ τοὺς ξεριζώσῃ τὰ αὐτιά; Αὐτοὶ μόνον πρὸ τοῦ Μελεμενῆ ἔτρεμον τὴν ἡμέρα καὶ τοῦ κρεμοῦσαν τὴ νύχτα στὴν πόρτα

παληγοτενεκέδες ἢ ἐλέρωναν τῆς κυρᾶ-δασκάλας τὰ ἀσπρόρρουχα ποὺ τάχε ἀπλωμένα νὰ στεγνώσουν! . . .

— Τὰ «ζαλίμια», ἢ «ταχυνὴ» νὰ μὴν τὰ βρῆ! . . .

Τοῦ δένανε μιὰ γάτα ἀπὸ πίσω.

Τὰ ἐβλεπε νὰ πλησιάζουν.

*

Ένα όμως από τα χειρότερα που κάνανε, και διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Μελεμενῆς ἐπεκαλεῖτο τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, ἦτο τὸ ὅτι ἔπερναν καὶ τὰ λεπτὰ ἀκόμη τῶν ζητιάνων. Πλησίαζαν εἰς τοὺς τυφλοὺς σιγὰ σιγὰ καὶ τ' ἀφαιροῦσαν χωρὶς διόλου νὰ ἐνοηθοῦν. Ἀπ' τοὺς «κουλοὺς» τὰ ἄρπαζαν καὶ μιὰ ἡμέρα ἐπῆραν καὶ τὴν λύ-

Ἀπὸ χέρια ἐφύτρωσαν καὶ τοὺς ἄρπαξαν ἀπ' τ' αὐτιά.

μιζε κερμάτια χάλκινα καὶ νικελῆνα. Τὸ τασσάκι αὐτὸ οἱ δυὸ μάγκες ἐβάλλθησαν νὰ τὸ «σηκώσουν». Καὶ ἕνα μεσημέρι, ποῦ ψυχὴ στὸ δρόμο δὲν ἐφαίνετο καὶ τὰ τζιτζίκια πριόνιζαν ξεκουφαντικά τὰ δένδρα, πλησίασαν σιγὰ σιγὰ καὶ ἀπλωσαν τὰ χέρια τους γιὰ νὰ τὸ πάρουν.

Ὁ δυστυχῆς ὁ κουλοχέρης ἀκουμπισμένος καθὼς ἦτανε κάτω ἀπὸ τὸ δένδρο, βλέπων τοὺς μ-

κροὺς νὰ πλησιάζουν μὲ κακοὺς σκοπούς, ἐστριφογύριζε τὰ μάτια του καὶ ἐζάρωνε παραπονετικά τὸ στόμα, σὰν ἔτοιμος νὰ κλάψῃ γιὰ τὸ κακὸ ποῦ τὸν πλησίαζε.

Ἐτρεξεν ἕνας χωροφύλαξ.

— Αὐτοὶ κατήντησαν πληγαὶ κοινωνικαί, ἀνέκραζεν ὁ αὐστηρὸς διδάσκαλος, μανθάνων κάθε ἡμέρα νέα κατορθώματα καὶ βλέπων καταλερωμένα μὲ λάσπες τὰ ἀσπρόρρουχά του.

— Δύω μάλιστα σωσταί !

— Δύω μάλιστα !... ἐπανελάμβανε καὶ τὸ γκαρσόνι τοῦ μοναδικοῦ παντοπωλείου, μετὰ σεβασμοῦ συναθροίζον πᾶσαν ἑλληνικοῦραν, ἢ ὁποῖα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ δασκάλου θάπεφτε καὶ συγγέον τὴν μάλιστα μὲ τὴν μάλιστα τοῦ παντοπωλείου του.

— Μάλιστα, μάλιστα—μάστιγος, εὐώρθωγεν ὁ κ. Μελεμενῆς.

*

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα ὅταν ἀνεφάνῃ ὁ κουλοχέρης στὸ χωριό. Οἱ ἄνθρωποι συγκινούμενοι ἀπὸ τὸ δυστυχῆς ὄφρος του τὸν ἔλεουσαν περισσότερο καὶ τὸ τασσάκι ἐγέ-

— Μή, μωρὲ παιδιὰ, δὲν μὲ λυπᾶστε ! Ὁ Γίτσας καὶ ὁ Θάνος τίποτε ! Μὲ γουρλωμένα ἀπὸ τὴν ἀπληστία μάτια, μὲ ἐξημμένα ἀπὸ τὴν κακίαν πρόσωπα, οὔτε τὸν δυσ-

τυχῇ λυπήθησαν, οὔτε τὸν Θεὸ ἐφοβήθησαν . . . Σιγὰ-σιγὰ ἀπλώσανε τὰ χέρια τους καὶ ἤγγισαν τὰ νομίσματα ποῦ ἀνέδωσαν ἕνα ἤχο, ἕνα τέτοιον ἤχο, ποῦ σὲ καμμία μουσικὴ ἀκόμα δὲν ἀκούστηκε :

— Γιατί κολάζεσθε χρονιὰρα μέρα, βρὲ παιδιὰ !

Μὰ τὰ παιδιὰ δὲν τὸν ἄκουσαν.

Εἶχαν χουφτιάσει πλέον τὰ νομίσματα, τὰ ἐννοοῦσαν δικὰ τους μέσα εἰς τὰ χέρια τους· καὶ μιὰ χαρὰ συγκλόνιζε τὸ σῶμά τους καὶ ἔκανε τὴν καρδιά τους νὰ χτυπάη . . .

Ὁ κ. Μελεμενῆς τὸ ἐξήγησε...

— Θὰ κάμῃ ὁ Θεὸς τὸ θαῦμά του, μουρμούρισε τρέμων ἀπὸ θυμὸ ὁ κουλοχέρης.

Τὰ παιδιὰ ἐτοιμάζοντο περὶ νὰ σηκωθοῦν μὲ τὰ λεπτὰ καλὰ στὰ χέρια τους κλεισμένα καὶ χίλια δυὸ «καλού-

δια» καὶ χαρὲς περᾶσαν σὰν ἀστραπὴ ἀπὸ μπροστά τους, χίλια δυὸ «καλούδια» καὶ χαρὲς ποῦ μὲ τὰ λεπτὰ θὰ ἀπελάμβαναν, ὅταν ἔξαφνα δυὸ χέρια δυνατὰ ἤσθάνθησαν νὰ τᾶχουνε ἄρπάσει ἀπὸ τ' αὐτιά ! . . . Ἕνας πόνος ὀριμὸς τὰ ἔκαμε ν' ἀναφωνήσουν καὶ τρομαγμένα ἔστρεψαν νὰ ἰδοῦν ποιὸς τὰ τραβάει . . .

Ὁ Θεὸς θὰ εἶχε κάμει, φαίνεται, τὸ θαῦμά του !

Ὁ Κουλοχέρης εἶχε χέρια, χέρια ἀνθρωπινὰ καὶ δυνατὰ, ποῦ ἀπὸ τ' αὐτιά τὰ εἶχανε ἄρπάσει καὶ σὰν «σιδερένια μάγκανα» πολὺ σφιχτὰ τὰ ἐκρατοῦσαν . . .

— Ποτέ μας ! Ποτέ δὲν θὰ τὸ ξανακάνουμε !

Ἄλλὰ τὰ χέρια τὰ κρατοῦσαν δυνατὰ :

— Ἀφήστε κάτω τὰ λεπτὰ, εἰδ' ἄλλως θὰ σᾶς τὰ ξεκολλήσω !

Ἕνας χωροφύλακας πέρασε τότε ἀπὸ κεῖ, εἶδε τὸ θόρυβο, πλησίασε, κατάλαβε τὸ τί συνέβη καὶ ἄρπαξε καὶ τοὺς . . . τρεῖς γιὰ νὰ τοὺς πάῃ φυλακῇ. Ἐκεῖ καθ' ἕνας ἐπληρώθηκε γιὰ ὅ,τι ἔκαμε. Τὰ παιδιὰ γιὰ τὴ κακία τους, καὶ ὁ «κουλὸς» γιὰ τὴ βαγαποντιὰ ποῦ ἔκανε, νὰ φορῇ τὸ σακκάκι, χωρὶς νὰ περνᾷ τὰ μανίκια, γιὰ νὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει χέρια.

Ἀπὸ τότε οὔτε ὁ Θάνος οὔτε ὁ Γίτσας ἐπείραξαν φτωχόν, ἀλλὰ καὶ ὁ κουλοχέρης δὲν . . . ξανακουλάθηκε !

Ὡς τόσο τὸ χωριό, μὴ πιστευθὸν εἰς βαγαποντιές, ἔκαμε τὸ σταυρό του γιὰ τὸ θαῦμα καὶ ὁ Μελεμενῆς τὸ ξήγησε :

— Ὅπως οἱ βουβοὶ εἰς τοὺς μεγάλους κινδύνους καὶ τὰς μεγάλας συγκινήσεις βγάζουνε φωνή, ἔτσι καὶ ὁ κουλὸς ἔβγαλε . . . χέρια !

Καὶ ἡ γνώμη τοῦ Μελεμενῆ σοφὴ καὶ ἀσπαστὴ ἔστι . . .

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Εἰς ζυλότυπον :

Τάφους ἀνέσκαψε διπλοῦς πρὶν ἔτι ἀποθάνῃ καὶ νῦν τὸν ἕνα πλήρωσε μὲ τὸ δικὸ του σῶμα . . . μὰ καρτερᾷ ἀκοίμητος, μ' ὀρθάνοικτο τὸ ὄμμα ὡς ὅτου καὶ τὴν σύνευνον στὸ πλάϊ του τὴν ναιώσῃ . . .

*

Μὴν πηγαίνετε λοξὰ ἀποφεύγετε τὸν δόλον τὸ Κοιὰκ τοῦ Μεταξᾶ εἰν' τὸ περὶ ἀγνόν ἐξ ὄλων.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΘΝΙΚΑΣ ΔΟΞΑΣ

Β. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

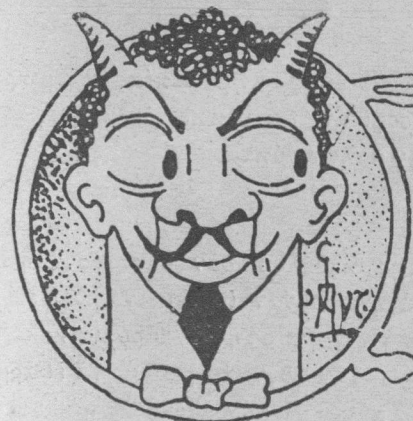
Οίδα 'γώ τὰ πάντα
καὶ τὰχω μέσ' στήν τσάντα.

Μ. ΑΥΘΕΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Οὐδέν ἐγώ γνωρίζω
γι' αὐτὸ καὶ μαλλιαρίζω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ Ο ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΟΡ

ΣΟΛΟΜΩΝΙΚΗ

Ἐπλησίαζεν ἡ ἐποχή τῶν παρά τὰς Θήβας μεγάλων στρατιωτικῶν γυμνασίων καὶ ὅλα τὰ ἐν Ἀθήναις σώματα διατάχθησαν νὰ ἦναι ἑτοιμα πρὸς ἐκκίνησιν. Ὡς πρωτοπορεία διατάχθη νὰ χρησιμεύσῃ ὁ πρῶτος λόχος τοῦ Ιου πεζικοῦ συντάγματος. Ἡ διαταγή ἐδόθη καὶ ὁ λόχος ἐτέθη εἰς κίνησιν, πρῶτος δὲ σταθμὸς διανυκτερεύσεως ὤρισθη τὸ χωρίον Ε... , ὅπου θὰ ἔφθανε τὸ ἑσπέρας.

Ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου, ἐπιθυμῶν νὰ καταστήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνετωτέραν τὴν διανυκτερεύσιν τῶν ἀνδρῶν του εἰς τὰ καταλύματα τοῦ χωρίου, μὴ θέλων δὲ καὶ νὰ στενοχωρήσῃ τοὺς χωρικοὺς, ἀπέστειλε πρὸς τὸν δήμαρχον ἀγγελιαφόρον ὅπως λάβῃ ἀκριβῆ κατάλογον τῶν οἰκιῶν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ, ὃν ἔφερον ἐκάστη.

Ὁ ἀγγελιαφόρος ἐπιστρέψας παρέδωκε εἰς τὸν διοικητὴν τὰς ζητηθείσας πληροφορίες. Ἐξ αὐτῶν προέκυπτεν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς ἦτον ἀρκετὸς νὰ περιλάβῃ ἐν ἀνάσει ὀλόκληρον τὸν λόχον. Τούτου δοθέντος, ἐξεδόθη διαταγή ὅπως οἱ ἄνδρες καταλύσασιν ἀνὰ εἰς εἰς ἐκάστην οἰκίαν, ἀπαγορευθείσης αὐστηρῶς τῆς διαμονῆς καὶ δευτέρου στρατιώτου.

Ἐφοδιασθέντες λοιπὸν μὲ τὸς σχετικὸς τῶν οἰκιῶν ἀριθμοὺς ἔφθασαν μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ χωρίον καὶ διενεμήθησαν εἰς τὰ ὀρισθέντα καταλύματα. Μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν ὑπηρέτει ὡς ἑφεδρος καὶ τις διδάκτωρ τῆς φιλολογίας Ἀλέξανδρος Ε... ὀνομαζόμενος. Ὁ στρατιώτης οὗτος, θέλων νὰ χρησιμοποιήσῃ φιλολογικῶς τὴν χορηγηθείσαν τρίωρον ἀνάπαυσιν, ἐξέδραμε ἔξω τοῦ χωρίου πρὸς μελέτην τῶν ἐκεῖ που σωζομένων ἐρειπίων περιωνύμου ναοῦ τῆς ἀρχαιότητος. Ἐκεῖ δὲ παραδοθεὶς εἰς ρεμβασμοὺς καὶ ἀναπολήσας τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου, ἀργὰ ἠγνόησεν ὅτι ἡ ὥρα εἶχε παρέλθει, ἤρχισε δὲ συγχρόνως νὰ πλῖπται καὶ ἐλαφρὰ βροχή.

Ἐσπευσε λοιπὸν ν' ἀφήσῃ τὰ ἐρείπια καὶ ἐτρέπη μὲ βῆμα ταχὺ τὴν εἰς τὸ χωρίον ἄγουσαν. Τὸ σκότος εἶχεν ἐπέλθει ἤδη καὶ ἡ βροχὴ ἠῦξανε, περιβρεκτός δὲ καὶ ριγῶν ἀπ' τὸ ψυχὸς ἔφθασε εἰς τὸ χωρίον καὶ ἐσταμάτησε κάτωθι ἐνὸς φανοῦ, ὑπὸ τὸ φέγγος τοῦ ὁποίου προσεπάθει ν' ἀνεύρῃ

... Ἐκεῖ δὲ παραδοθεὶς εἰς ρεμβασμοὺς ...

στά θυλάκιά του τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀρισθέντος δι' αὐτὸν καταλύματος. Ἀλλ' ὅλαί του αἱ ἔρευναι ἀπέβησαν εἰς μάτην. Ὁ ἀριθμὸς εἶχεν ἀπολεσθῆ καὶ ἐκινδύνευε μὲ ὅλην τὴν ραγδαίαν βροχὴν νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὸ ὑπαιθρον. Ἀδημονῶν ἔκρουσεν ἀλληλοδιαδόχως ὅλας σχεδὸν τὰς θύρας· ἀλλὰ παντοῦ ἐλάμβανε τὴν στερεότυπον ἀπάντησιν: κατελιγμένη. Τέλος ἀπηύδησε· ἐπειδὴ δὲ εἶχεν

ὄψις καὶ τὴν τιμωρίαν, ἥτις θὰ τὸν ἀνέμενε, εἰάν θ' ἀπετόλμα νὰ εἰσέλθῃ που ὡς δευτέρος, ἀπεφάσισε νὰ περάσῃ τὴν νύκτα ἐξω, προφυλακτόμενος ἀπὸ τὴν ὄλονεν πίπτουσαν ραγδαίαν βροχὴν κάτωθι κανενὸς ἐξώστου. Καὶ ἔσπευσε νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα. Ἄλλ' ἐκεῖ εἰς τὴν λάμπιν μίᾳ ἀστραπῆς διέκρινε προβάλλουσιν ἀπὸ τοῦ παραθύρου μίαν γυναικίαν μορφὴν.

Ποῖα νὰ ἦτο; Ἄρα γε ἦτο κι' αὐτὴ κατελιμ-

— Δὲν ἀνοίγεις, κυρά μου...

μένη, δηλαδή ἡ οἰκία της; Ἄλλὰ καὶ τί θὰ ἔχανεν εἰάν ἐπεκαλεῖτο τὴν εὐσπλαγχνίαν της;

— Δὲν ἀνοίγεις, κυρά μου, νὰ δεχθῆς στὸ σπῆτι σου ἕνα δυστυχισμένο στρατιώτην ποῦ κινδυνεύει νὰ πεθάνῃ στὸν δρόμο ἀπ' τὴν βροχὴ κι' ἀπ' τὸ κρύο;

— Μ' εὐχαρίστησι θὰ σ' ἀνοίγα, τῆ ἀπαντᾷ ἡ οἰκοδέσποινα, ἀλλὰ λείπει ὁ ἄνδρας μου καὶ ὅταν λείπῃ ὁ ἄνδρας μου δὲν μπορῶ νὰ βάλω ξένον ἄνθρωπον μέσα.

Ἐπέμεινε ἐν τούτοις ὁ στρατιώτης, τὴν ἐξώσκει στὴν ἀγάπῃ τοῦ ἀνδρός της, στὰ νεύματα της, στὴν ψυχὴ τῶν γονέων της, ἕως οὗ συγκινηθεῖσα ἐκείνη τῆ ἠνοιξε τὴν θύραν. Ἄλλὰ διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον ἔσπευσε νὰ τὸν ἐξορίσῃ καὶ πάλιν εἰς

τὴν κάτωθι τῆς στέγης τῆς οἰκίας της μικρὰν καὶ χαμηλὴν σοφίταν, ὅπου καὶ τὸν ἀφῆκε, ἀφοῦ τῆ ἠυχήθη τὴν καλὴν νύκτα.

*

Ὁ στρατιώτης καθόλου δὲν δυσηρεστήθη ἀπ' τὴν ἐξορίαν αὐτήν. Τοῦναντίον ἔμεινε πολὺ εὐχαριστημένος, σκεφθεὶς ὅτι στὴν ἀναδροχὰ καλὸ 'ν' καὶ τὸ χαλάζι — εἰάν ἠδύνατο βέβαια νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ παροιμία αὐτὴ με τὸν ἐξῶθι κατακλυσμόν.

Ἐνεκλείσθη λοιπὸν εἰς τὴν σοφίταν του, ὡς εἰς μυθικὸν παλάτι, πρῶτη του δὲ φροντίς ἦτο ν' ἀπλώσῃ τὴν βρεγμένην στολήν του καὶ δευτέρα νὰ κορέσῃ τὴν πεινὰν του με μιά ξερογαλέτταν ποῦ εἶχε μέσα στὸ στρατιωτικὸν του σακκίδιον. Ἄλλ' ἐνῶ τὴν ἐρροκάνιζε στωϊκῶτατα, ἠσθάνθη μίαν γαργαλιστικὴν ὄσμὴν ψητοῦ χοιρίδιου ν' ἀνεβαίῃ ὡς κνίσσα ἀπὸ τὸ κάτωθι πάτωμα, τῆ ἐφάνη δὲ ταῦτοχρόνως καὶ γλυκὺς ψιθυρισμὸς, ἀκόμη δὲ καὶ ἦχος φιλημάτων.

— Θὰ ἦλθε ὁ ἄνδρας της, ἐσκέφθη.

Περίεργος ὅμως διὰ τὴν τόσῃν συζυγικὴν τρυφερότητα, ἠθέλησε καὶ νὰ βεβαιωθῇ. Εἰς τὸ πάτωμα ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν σανίδων μίᾳ σχισμὴ. Κύπτει λοιπὸν, παρατηρεῖ προσεκτικῶς καὶ διακρίνει ἕνα τραπέζι στρωμένο στὴν ἐντέλειαν, εἰς τὸ μέσον δὲ ἕνα ροδοκόκκινον ἀχνίζον χοιρίδιον καὶ ἐπὶ πλέον τὴν ἀγνὴν οἰκοδέσποιναν εἰς τὰς ἀγκάλας εὐτραφοῦς καὶ βαρβάτου... καλογήρου!!

Ἡ σκηνὴ αὐτὴ ἐφάνη εἰς τὸν στρατιώτην ὡς σατανικὴ ὄπτασις. Δὲν ἤθελε νὰ πιστεύσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς του. Ἐν τούτοις ἡ γαργαλιστικὴ ὄσμὴ τοῦ χοιρίδιου ἐπλήρου τοὺς ῥῥῳθῶνάς του καὶ τὸν ἐπληροφόρει κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ποῦ ἔβλεπε ἦσαν ἐπίσης ἀληθῆ καὶ πραγματικά.

Τί νὰ κάνη; Νὰ μείνῃ ἀπαθὴς θεατὴς ἦτο δύσκολον. Ἄλλὰ καὶ νὰ διαταράξῃ τὸ τρυφερὸν ζεῦγος δὲν ἠδύνατο, χωρὶς νὰ προσκρούσῃ εἰς τὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὴν φιλοξενοῦσαν αὐτὸν γυναικα σεβασμόν.

Ἄλλ' ἐκεῖ ποῦ ἐσκέπτετο αὐτά, κτύποι δυνατοὶ συγκλονίζουσιν τὴν ἐξώθυραν, ἀκούεται δὲ καὶ μιά τραχεῖα φωνή:

— Ἄνοιξε, Μαριά, γλήγορα γιατί ἔγεινα μούσκεμα.

Ἦτο ὁ ἄνδρας της, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὁποῖου ξένον ἄνθρωπον δὲν ἔβαζε 'ς τὸ σπῆτι της. Ἄλλ' ὁ καλόγηρος ἦτο ἐκεῖ, παχὺς καὶ κλοθρεμμένος ὅπως

καὶ τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης χοιρίδιον. Τί θὰ ἔκαμνε τώρα; Ἡ γυνὴ εἶναι πολυμήχανος. Ἐνας σοφῆς ὑπῆρχεν ἐκεῖ. Τὸν ἀνεσήκωσε καὶ ὤθησεν ὑπὸ κάτω τὸν καλόγηρον. Ἄφοῦ δ' ἐξηφάνισεν ἐν

... Εἰς τὰς ἀγκάλας εὐτραφοῦς καλογήρου!...

σπουδῇ καὶ πᾶν ἶχνος ὑπάρξεως πλουσίου γεύματος ἔσπευσε ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν, ἡ ὁποία ἐκινδύνευε νὰ σπάσῃ ἀπὸ τὰ κτυπήματα.

— Τί ἔκανες μωρὴ τόσῃν ὥρα;

— Ἐψαχνα νὰ βρῶ τὸ φανάρι, ἄνδρα μου.

— Καλὰ. Μὴ μπᾶς κι' ἔχουμε κι' ἐμεῖς κανένα στρατιώτη;

— Ἐχουμε. Ἄλλὰ μιά ποῦ ἔλειπε τὸν πῆγα ἐπάνω 'ς τὴ σοφίτα.

— Καὶ γιατί, τὸν κυῦμένο; Μιά ποῦ εἶναι σπῆτι μου πρέπει νὰ κλοπεράσῃ. Πᾶνε πέ του νὰ κατεβῇ.

Ὁ στρατιώτης εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆ οἰκοδέσποινης περιεβλήθη τὴν στολήν του καὶ τὸν ὄπλισμόν του καὶ κατέβη.

— Καλῶς ὤρισες, παιδί μου, 'ς τὸ φτωχικό μου. Ἐλα, κάτσε νὰ τσιμπήσουμε κάτι καὶ νὰ πιῶμε κι' ἕνα κρασί μαζύ. Ἐχεις τίποτε, βρέ γυναίκα;

— Δὲν ἤξευρα ποῦ θάλλῃς, ἄντρα μου, καὶ δὲν εἶμαι τίποτε.

— Ἄν εἶναι γιὰ μένα μὴ στενοχωρῆσθε γιατί ἐγὼ ἔφαγα τὴν γαλέττα μου, εἶπεν ὁ στρατιώτης.

— Μὰ δὲν γίνεται αὐτό, παιδί μου. Ὅλο κι' ἔθ' ἀφῆθ' κανὲν αὐγὸ 'ς τὸ ντουλάπι.

— Δὲν πρόκειται περὶ τούτου. Σὰς λέγω πῶς ἔφαγα. Εἰ δὲ καὶ μὴ 'μποροῦσα ἐγὼ νὰ εὐρῶ μέσ' 'ς τὸ σπῆτι σας ὅ,τι τραβοῦσε ἡ καρδιά μου.

— Καὶ πῶς αὐτό;

— Νά, ἐμεῖς οἱ στρατιῶται ἔχουμε μέσ' 'ς τὸ σακκομας ἕνα βιβλίον ποῦ τὸ λένε **Σολομωνικὴ** καὶ ἅμα τὸ διαβάζουμε βρίσκουμε ἀμέσως ὅ,τι θέμε. Γιὰ νὰ πιστεύετε, δὲν ἔχω παρὰ νὰ θελήσω τώρα νὰ βρεθῇ μέσ' 'ς τὸ σπῆτι ἕνα ὄραιο κλοπῆμένο γουρουνόπουλο καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα φαγητά.

— Ἐλα δά...

— Ἴδου καὶ ἡ ἀπόδειξις 'σάν δὲν με πιστεύετε.

Ὁ στρατιώτης ἔλαβε τὸ ὄπλον του, ἐστάθη πρὸ τοῦ ἐρμαρίου, ἔθη ἦσαν τὰ φαγητά, ἠνοιξε τὸ στρατιωτικὸν του βιβλιᾶριον καὶ προσεποιήθη ὅτι κάτι διαβάσει. Κατόπιν ἔκαμε μερικά καθολιστικὰ σχήματα καὶ ἀνεφώνησε θριαμβευτικῶς:

— Ἄνοιξτε τώρα αὐτὸ τὸ ντουλάπι καὶ θὰ βρῆτε μέσα ὅτι ἐγὼ διέταξα.

— Τί ἔκανες μωρὴ τόσῃν ὥρα;

Τὸ ἐρμαρίον ἠνοιχθη καὶ πρὸ τοῦ καταπλήκτου χωρικοῦ προυνιάσθη ζεστό ἀκόμη τὸ χοιρίδιον μετὰ τῆς ἄλλης ποικιλίας τῶν φαγητῶν.

— Βρῶμα, ἀναφωνεῖ ἔξαλλος ὁ ἀφελὴς χωρικός, τέτοιος ἄνθρωπος μπῆκε σπῆτι μου καὶ σὺ πῆγες νὰ τὸν βάλῃς 'ς τὴν σοφίτα καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃς νηστικό. Ἐλα στρῶσε νὰ φάμε.

Στραφείς δὲ πρὸς τὸν στρατιώτην εἶπε :

— Καὶ δὲν μοῦ τὸ πουλεῖς, παληκάρι μου, αὐτὸ τὸ βιβλίον; σοῦ δίδω ὅσα ὅσα.

— Δὲν μπορῶ, καὶ μὲνε, γιατί καταστρέφομαι ἅμα λείψω ἀπ' τὸν σάκκο μου.

— Δὲν ἐπιμένω... Ἔλα τώρα νὰ φᾶμε ἀπ' τὰ φαγιά σου.

Τὸ ξύλον διέφυγεν ἀπὸ τὰς χεῖράς του καὶ ὁ διάβολος ἀπὸ τὴν θύραν.

Ἐκάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν· ἀλλ' ἡ οἰκοδέσποινα ἀπέσχε.

— Καὶ γιατί δὲν κάθεται, μωρή;

— Ἐγὼ δὲν τρώγω· φοβοῦμαι ν' ἀγγίξω αὐτὰ τὰ φαγιά μὴ καὶ ξεπετάξῃ ἀπὸ μέσα ὁ διάβολος.

— Ἡσύχασε, κυρά μου, τῆ λέγει ὁ στρατιώτης καὶ ἅμα φᾶμε θὰ διώξω ἀπ' ἐδῶ καὶ τὸν διάβολο νὰ μὴ ξαναπατήσῃ σπῖτί σου.

Πράγματι δὲ μόλις τὸ γεῦμα ἐτελείωσε, ὁ στρατιώτης ἠγέρθη, ἔλαβε πάλιν τὸ ὄπλον του καὶ τοποθετηθεὶς πρὸ τοῦ σοφᾶ, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἦτο κρυμμένος ὁ καλόγηρος, εἶπε πρὸς τὸν χωρικόν :

— Πᾶρε σὺ τώρα ἀπ' ἐκεῖ τὸ ξύλο καὶ στάσου στὴν πόρτα· καὶ ἅμα ἐγὼ ξεσηκώσω τὸν διάβολο καὶ κἀνὴ νὰ φύγῃ, δόσ' του σὺ μιὰ κατκκέφαλα.

Ἄμα ὁ καλόγηρος ἤκουσε κατ' ἀπ' τὸν σοφᾶν τὴν καταδικαστικὴν του ἀπόφασιν, ἤμιθανῆς ἀπ' τὸν φόβον ἐσύρθη, ἐξῆλθε δειλὰ δειλὰ καὶ κατόπιν ἐξώρμησε πρὸς τὴν θύραν. Ἐντρομος ὁ χω-

ρικὸς δι' ὅσα ἔβλεπε τὰ ἔχασε· τὸ ξύλον διέφυγε ἀπ' τὰς χεῖράς του καὶ ὁ διάβολος ἀπ' τὴν θύραν.

— Παῖδί μου, νὰ μοῦ ζήσης· μιὰ ποῦ καθάρισες τὸ σπῖτί μου ἀπ' τὸν διάβολο θὰ σοῦ εἶμαι σκλάβος σ' ὅλη μου τὴν ζωὴ καὶ θᾶχω νὰ λέγω γι' αὐτὸ τὸ θυματαουργὸ σου βιβλίον.

*

Τὴν πρῶταν τῆς ἐπαύριον ὁ στρατιώτης εὐχαριστήσας θερμῶς τοὺς οἰκοδεσπότης, δεχθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τοῦ ἀπλοῦ καὶ χωρικοῦ ἀπῆλθε. Ἦρεν ὅμως καιρὸν πρὸ τούτου νὰ συνομιλήσῃ ἰδιαιτέρως μὲ τὴν ἀπιστον σύζυγον.

— Κυρά μου, τῆ εἶπε, μ' ἐφιλοξένησες καὶ εἶχα καθῆκον νὰ σὲ σώσω. Καθῆκον ὅμως ἔχω ἀκόμη νὰ σοῦ πῶ πῶς εἶναι κρίμα νὰ ἐξαπατᾷς τὸν ἄνδρα σου.

— Σοῦ ὑπόσχομαι πῶς δὲν θὰ ματαγεινῇ αὐτὸ, ἀπήντησεν ἐρυθρὰ ἀπ' τὴν ντροπὴν τῆς ἡ Μαρία.

Ἐὰν ἐτήρησεν ἡ ὄχι τὴν ὑπόσχεσίν τῆς, κανεὶς δὲν τὸ ξέρει· διότι ἡ καρδιά τῶν γυναικῶν εἶναι ἄβυσσος, τὴν ὁποίαν οὐδ' ἡ Σολομωνικὴ μπορεῖ νὰ διεξερευνήσῃ.

Ἄθῆναι, Σεπτέμβριος 1911.

Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

— Δὲν ντράπηκες, ἀδιάντροπε, νὰ γυρνᾷς ὡς τὸ πρῶτ' στοὺς δρόμους πίσω ἀπὸ μιὰ λατέρινα;

— Δὲν ἔχεις ἀκουστά, βρε γυναῖκα, πῶς ἡ μουσικὴ ἐξημερώνει τὰ ἦθη;

— Λοιπόν;

— Λοιπὸν ἔξημερώθηκα καὶ ἐγώ.

*

Μεσάνυχτα. Δύο μέθυσοι ἔρχονται στὸ καφενεῖον.

Γκαρσόν.—Τί παίρνουν οἱ κύριοι;

Α' πελάτης.—Ὅτι καὶ τ' ἀδέρφι.

Γκαρσόν.—Ἐσεῖς, κύριε;

Β' πελάτης.—Τὸ ἴδιο καὶ ἐγώ· ἐμένα νὰ μοῦ φέρῃς καὶ ἓνα νερὸ μαζύ.

Α' πελάτης.—Ἄ! καὶ ἐγὼ θέλω νερὸ μαζύ.

Η ΔΕΜΟΝΙΤΣΑ

Εἶμ' ἐγὼ ἡ Δεμονίτσα, κόρη Γεώργη τοῦ μανάβη, παρακέρη τοῦ Κυζίκου — μὴν τὸ πῆτε κανενοῦ — καὶ ἀνεψιὰ τῆς Μαργιωρίτσας ποῦ δὲν ἄδειαζε νὰ ράβῃ ἄντεριά καὶ κοντοράσα τοῦ δεσπότη τοῦ τρανοῦ.

Ἄλλὰ πᾶν τὰ χρόνια ἐκεῖνα, ἔφυγα ἀπ' τὸ Φανάρι καὶ ἔχω ρίξει πίσω πέτρα δίχως νὰ γυρίσω πειὰ, τώρα εἶμαι μιὰ κυρία, ὅλο γούστο καὶ ὅλο χάρι καὶ φιορίζω κάθε χρόνο στὰ Νησιά, στὰ Θεραπειά.

Μ' ἔβαζαν, μικρὴ σὰν ἡμην, μὲ μετάνοιες κάθε τόσο, τὸ πανάγιο τὸ χέρι τοῦ Δεσπότη νὰ φιλῶ, μ' ἀπ' τὰ χέρια του σιτὸ τέλος ἴδρωσα ὡς νὰ γλυτώσω καὶ ἔτσι βγῆκα σιτὸ παζάρι τὴν ἀγάπη νὰ πουλῶ.

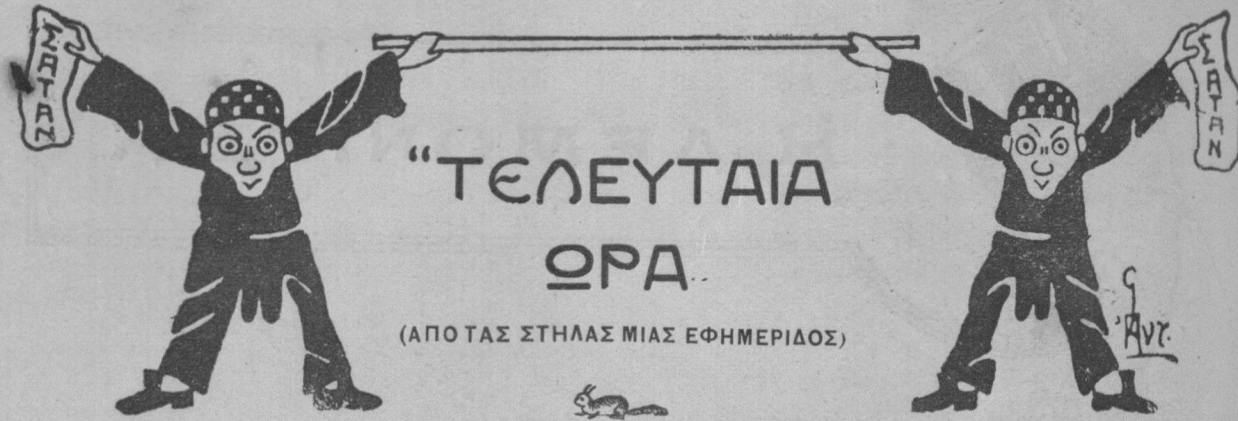
Ἄλλὰ πᾶν τὰ χρόνια ἄκεῖνα!... οὔτε θέλω νὰ τὰ ξέρω, τώρα εἶμαι μιὰ κυρία ντὲ λά ὠτ σοσιετέ, ὅλο βρίσκω κάθε χρόνο νὰ μαδῶ κανένα γέρο καὶ τὸν Γέροντα τὸν πρῶτο δὲν τὸν εἶδα πειὰ ποτέ.

Μὰ τῆς ἄλλες σ' ἓνα γάμο ἤμουνα προσκαλεσμένη καὶ τὴν στέψιν εὐλογοῦντα τὸν Δεσπότη συναντῶ. «Μπρέ, μὲ λέει, Δεμονίτσα, φίλα χέρι κολασμένη», καὶ καὶ ἐγὼ σιτὸν κολαστὴ μου τέτοια λόγια ἀπαντῶ.

Ἐέχνα, Γέροντα, τὰ πρῶτα, τώρα πᾶν τὰ χρόνια ἄκεῖνα, τώρα εἶμαι μιὰ κυρία καὶ μὲ «μπρέ» δὲν μὲ μιλοῦν, καὶ ἂν εἶσαι σὺ Δεσπότης, καὶ καὶ ἐγὼ ἔμαι Δεσποτίνα καὶ εὐλαβῶς τὸ χέρι ὅλοι, νέοι, γέροι μὲ φιλοῦν.

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

8 Αύγουστου 1921.

«Εξ ασφαλούς πηγής πληροφορούμεθα ότι τὸ ὑπουργεῖον κλονίζεται. Ἡ πληροφορία μας αὕτη ἔρχεται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πρὸ 1 1/2 ἔτους ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ στήλῃ ἀναγραφείσαν εἰδησίαν μας, καθ' ἣν συνεπείᾳ τῶν τελευταίων γεγονότων, τόσον τῶν ἐξωτερικῶν ὅσον καὶ τῶν ἐσωτερικῶν, τὸ ὑπουργεῖον δὲν εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ κρατηθῇ ἐν τῇ ἀρχῇ, δεδομένου ὅτι πᾶσα ἡμέρα παρερχομένη παρέχει νέα ἀτὸν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀντιπάλων του. Οὕτω τὸ ὑπουργεῖον ἤρχισε σοβαρῶς ν' ἀντιμετωπίζῃ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀποχωρήσεώς του, ἣτις δύναται οὕτω νὰ θεωρῆται πλέον ἢ ἀσφαλῆς».

9 Αύγουστου 1911.

«Τὴν χθεσινὴν ἀσφαλεστάτην ἡμῶν εἰδησιν περὶ τοῦ κλονισμοῦ τοῦ ὑπουργείου, τινὰ τῶν ὁμογλώσσων φύλλων ἐπεχείρησαν νὰ διαψεύσωσιν, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς. Διότι ἀσφαλέσταται πληροφοροῖαι ἡμῶν, ἀρυσθεῖσαι ἀπὸ ἀναμφισβητήτου κύρους πηγῆς, ἔρχονται μὲ τὸ περιπλέον ν' ἀποδείξωσι πόσον καλῶς ὀργανωμένη εἶναι ἡ εἰδησεολογικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἡμετέρου φύλλου, δικαίως ἀπολαύοντος οὕτω τῆς ἀνεπιφυλάκτου ἐκτιμήσεως τοῦ νοήμονος κοινοῦ. Χαρακτηριστικὸν ἄλλως τε τοῦ ὅτι διανύομεν ἡμέρας ὑπουργικῆς κρίσεως βαθείας κρισιμότητος εἶναι ἡ ἀπόλυτος σιγή, τὴν ὁποίαν τηροῦσι περὶ ταύτης τὰ τουρκικὰ φύλλα καὶ μάλιστα τὰ ἡμεπισήμου χροιάς, ὡσανεὶ οὐδὲν συνέβαινε».

10 Αύγουστου 1911.

Χθὲς ὁ Μέγας Βεζύρης κατέλιπε τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν 7 1/2 ἀκριβῶς λεπτὰ πρὸ τῆς συνήθους ὥρας του. Ἐφαίνετο μελαγχολικὸς καὶ σύννους. Ἡμέτερος συντάκτης, παρατυχῶν, ἤδου-

νήθη νὰ παρατηρήσῃ βαθεῖαν πτυχὴν εἰς τὴν δεξιὰν γωνίαν τῶν χειλέων του, πτυχὴν καταπροδίδουσαν ὅλην τὴν πικρίαν τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ἐπὶ τῇ κρισίμῳ θέσει τῆς ὑπ' αὐτὸν κυβερνήσεως. Πάντα ταῦτα εἶναι μὲ τὸ περιπλέον χαρακτηριστικὰ τῆς ἐπικειμένης παρατήσεως τοῦ ὑπουργείου, ἔρχεται δὲ περιτρώας ν' ἀποδείξωσι πόσον δίκαιον εἶχομεν ἐπιμένοντες εἰς τὴν ἀκριβείαν τῆς ἡμετέρας εἰδήσεως.

11 Αύγουστου 1911.

Ράγδην ἐπέρχονται τὰ γεγονότα ἐξελισσόμενα πολὺ ταχύτερον ἀφ' ὅ,τι ὑπεθέτομεν. Χθὲς ὁ Μέγας Βεζύρης, ἀφοῦ διεξήγαγε τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν, ὡς νὰ μὴ συνέβαινε τίποτε τὸ ἔκτακτον, ἐνεκλείσθη εἶτα ἐπὶ 28 ἀκριβῶς λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ γραφεῖον, ἀσθηρῶς δοθέντος τοῦ συνθήματος νὰ μὴ ἐπιτραπῇ εἰς κανένα ἀπολύτως ἢ εἴσοδος, μηδ' αὐτὴ ἢ προσπέλασις. Ἄλλ' ὡς ὁ ἡμέτερος συντάκτης ἠδυνήθη ν' ἀποσπάσῃ παρὰ τινος κλητῆρος ἐκτελοῦντος χρέη βοηθοῦ τοῦ καφετζῆ τῆς Α. Ὑψηλότητος, ἡ ἀπομόνωσις αὐτῆ τοῦ Βεζύρου, ἀφιερωθείσα εἰς τὴν σύνταξιν σπουδαίου τινὸς ἐγγράφου, πέπρωται νὰ σημειώσῃ τὸ τέρμα τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως, τῆς ἐξακολουθούσης ἀκόμη νὰ διαφεύγῃ τὴν ἀντίληψιν τῶν συναδέλφων. Περισσότερα δὲν δύναμεθα ν' ἀποκαλύψωμεν σήμερον, μὴ θέλοντες νὰ ἐκθέσωμεν τὸν βοηθὸν καφετζῆν εἰς στέρησιν τῆς θέσεώς του καὶ τοῦ ἄριτου τῶν τέκνων του.

12 Αύγουστου 1911.

Τὰ γεγονότα προῦχώρησαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται πλέον νὰ σιγήσωμεν. Κατὰ μέρος τιθεμένης πάσης ἐπιφυλακτικότητος, ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον νὰ χαρακτηρισθῶμεν ἀκριτό-

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΣΥΡΜΟΝ

Χάρις καὶ κομπότης τῆς βρακόφουστας.

μυθοι, αϊρομεν σήμερα τον πέπλον του μυστηρίου της ύπουργικής κρίσεως και δια του μάλλον αυθεντικού τρόπου ἀγγέλλομεν εις τὸ νοήμον κοινὸν ὅτι ὁ Μέγας Βεζύρης, ὁ ἐγκλεισθεὶς προχθὲς ἐπὶ 28 λεπτά εἰς τὸ ἰδιαίτερόν του γραφεῖον, ἠσχολήθη ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προσχεδίου τῆς παραιτήσεως ὀλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου. Ἀναχωρῶν ὁ Μέγας Βεζύρης παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὸ προσχέδιον τοῦτο ὅπως τὸ ἐπεξεργασθῆ κατ' οἶκον, κατ' ἰδιαιτέραν δὲ πρὸς ἡμέτερον συντάκτην ὅπως ἐμπιστευτικῶς ἀνακοίνωσιν τοῦ σκουπίζοντος τὸ βεζυρικὸν γραφεῖον *χαντεμέ*, συμπαρέλαβε ὁ Βεζύρης καὶ τὸ καλέμι, δι' οὗ ἔγραψε τὸ προσχέδιον, θέλων φαίνεται νὰ τὸ κρατήσῃ εἰς ἀνάμνησιν.

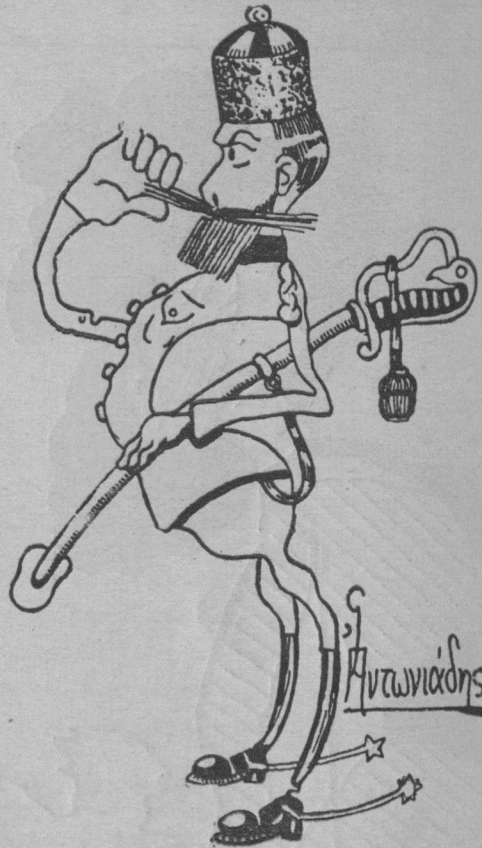
13 Αὐγούστου 1911.

Ἀπὸ τῆς χθὲς εὐρισκόμεθα ἐν πλήρει ὑπουργικῇ κρίσει παρ' ὅλην τὴν σιγὴν τὴν ὁποίαν τηρεῖ ὁλος ὁ ἄλλος τύπος, σιγὴν τόσον ἀνεξήγητον ὅσον καὶ χαρακτηριστικὴν. Ὁ Μ. Βεζύρης ἐκτὸς τοῦ καλεμίου, δι' οὗ εἶχε γράψῃ τὸ προσχέδιον τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου, παρέλαβε ἐκ τοῦ γραφείου του καὶ πάντα τὰ ἰδιαίτερα αὐτοῦ ἔγγραφα, χθὲς δὲ δὲν μετέβη εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν. Καὶ ναὶ μὲν τὰ τουρκικὰ φύλλα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς ἐντερικὴν διαταραχὴν τῆς Α. Ὑψηλότητος· ἀλλ' ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας εἶναι ὅτι τὴν χθεσινὴν ἡμέραν διήλθεν ὁ Μ. Βεζύρης ἐν τῷ μεγάρῳ του, συντάξας τὸ ἔγγραφον τῆς ὀριστικῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἵνα τὸ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Ἀνακτα σήμερον ἢ αὔριον τὸ πολὺ.— Καὶ μία πολὺ χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια: Ὁ Μ. Βεζύρης πρὶν ἢ ἀναχωρῆσαι προχθὲς ἀπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐκάνονισεν τὸν λ/σμὸν τῶν καφέδων ποῦ ὄφειλε, μὴ καταδεχθεὶς μάλιστα νὰ κόψῃ δεκῶραν.

14 Αὐγούστου 1911.

Ὡς ἀνεμένετο καὶ ὡς προείδομεν καὶ ὡς προείπομεν, ὁ Μ. Βεζύρης, ἐξελθὼν χθὲς τοῦ μεγάρου του καὶ φέρων ἐν τῷ θυλακίῳ τὴν παραιτήσιν τῆς Κυβερνήσεως, μετέβη κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ἀνάκτορα. Μολονότι δὲ τὰ ἄλλα φύλλα καὶ ἰδίᾳ τὰ πέραν τῆς Γεφύρας, ἐξακολουθοῦντα φρικωδῶς νὰ μυωπάζωσιν, ἵνα μὴ τι χεῖρον εἴπωμεν, ἀποδίδουσι τὴν μετάβασιν του ταύτην εἰς ὑποβολὴν εὐχαριστιῶν ἐπὶ τῷ ἐπιδειχθέντι αὐτοκρατορικῷ ἐνδιαφέροντι διὰ τὴν δῆθεν

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Μαχμούτ Σεφκέτ, ὁ νικητὴς τοῦ... Λουτφὴ-Φικρῆ.

ἀδιαθεσίαν τῆς Α. Ὑψηλότητος, ἐν τούτοις εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι ὁ Μ. Βεζύρης μετέβη ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ ὑποβάλλῃ ὀριστικῶς τὸ ἔγγραφον τῆς παραιτήσεως, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἔπραξε. Παρατηρήθη ἐν τούτοις κάποια τυπικὴ ὅπως ἀνωμαλία εἰς τὸ ἔγγραφον· ἐν τῇ ταραχῇ του, τῇ πολὺ φυσικῇ ἄλλωστε, εἶχε λησμονήσῃ ὁ Μ. Βεζύρης νὰ χαρτοσημάγῃ τὴν παραιτήσιν μετὰ τὸ ἀπαραίτητον Χετζάζ-πουλοῦ. Ὑποδειχθέντος τούτου ὑπὸ τοῦ ἀρχιγραμματέως τῶν Ἀνακτόρων, ὁ Μ. Βεζύρης, αὐστηρὸς τῶν τύπων τῆς ἀνεγνώρισεν ἀμέσως τὸ σπουδαῖον τῆς ἐλλείψεως καὶ παραλαβῶν ὀπίσω τὸ ἔγγραφον διηρθώθη εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν, ἵνα προσκολλήσῃ τὸ ἀπαραίτητον χαρτόσημον. Ἀλλὰ τοῦτο κατ' οὐδὲν μεταβάλλει τὸ γεγονός, ὅτι ἀπὸ τῆς χθὲς ὁ Μ. Βεζύρης καὶ οἱ συνυπουργοὶ του εἶναι ἀνεκκλήτως παρητημένοι, τοῦθ' ὅπερ μόνον ἡμεῖς προείπομεν ἀπὸ 1 1/2 ἡδὴ ἔτους παρ' ὅλην τὴν τυφλώττουσαν στάσιν ὀλοκλήρου τοῦ ἄλλου τύπου.

15 Αὐγούστου 1911.

Ὅποσον δίκαιον εἶχεν ὁ σοφὸς ἐκεῖνος ὁ εἰπὼν ὅτι τὰ ἀπείρωσ μικρὰ γίνονται πολλάκις αἷτια τῶν ἀπείρωσ μεγάλων, ἀπεδείχθη ἀπαξ ἔτι ἐν τῇ ἐνεστάσῃ ὑπουργικῇ κρίσει. Ἐγράφομεν χθὲς ὅτι ὁ Μέγας Βεζύρης, παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον τῆς παραιτήσεως, μετέβη εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν διὰ νὰ προσκολλήσῃ τὸ λησμονηθὲν Χετζάζ-πουλοῦ. Ἐκεῖ ὅμως εὗρε νὰ τὸν ἀναμένωσι πλείστοι τῶν κορυφαίων τοῦ κόμματος τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» οἰτινες, ἐκ τῆς ἐφημερίδος μας πληροφορηθέντες τὰ τῆς κρίσεως, ἔσπευσαν νὰ ἐξακριβώσωσι τὰ πράγματα. Ὁ Μ. Βεζύρης δὲν τοῖς ἀπέκρυψε τὴν ἀλήθειαν. Κατεταράχθησαν ὅμως ἐκεῖνοι καὶ δι' ἀδρῶν ἐπιχειρημάτων ἀνέπτυξαν αὐτῷ τὸ ἀσύμφορον ἀλλαξοβεζυρείας ὑπὸ τὰς παρούσας μάλιστα συνθήκας. Ὁ Μέγας Βεζύρης κατ' ἀρχὰς ἦτο ἀνένδοτος· τόση ὅμως ἦτο καὶ ἡ παρὰ τῶν ἄλλων ἀναπτυχθεῖσα ἐπιμονή, ὥστε ἐν τέλει ἐνέδωκε καὶ ἐπέισθη νὰ σχίσῃ εἰς τεμάχια τὴν παραιτήσιν του. Περὶ τούτου εἴμεθα ἀδιαφιλονεικῶς πληροφορημένοι, διότι, εἰς τὸ καφέ ὀτζάκι τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἀναμένοντες τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων, ἠτύχησαμεν νὰ ἴδωμεν μόνον ἡμεῖς καὶ ἰδίως ὄμμασιν αὐτὰ ταῦτα τὰ τεμάχια τοῦ ἔγγραφου τῆς παραιτήσεως, ἀποκομισθέντα μετὰ τὸ φλυτζάνι ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ καφετζῆ τῆς Α. Ὑψηλότητος. Καὶ οὕτω χάρις εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐνὸς ἀπλοῦ Χετζάζ-πουλοῦ ἢ παραιτήσιν τῆς Κυβερνήσεως φαίνεται ἀποσοβουμένη.

16 Αὐγούστου 1911.

Ὡς ἐγράφομεν χθὲς, ὁ Μ. Βεζύρης, ἐνδίδων εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν κορυφαίων τοῦ κόμματος, παρητήθη τοῦ σχεδίου τῆς παραιτήσεως. Οὕτως ἡ κρίσις, τὴν ὁποίαν μόνον ἡμεῖς παρηκολούθησαμεν λεπτομερῆστα, φαίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον ἀποσοβηθεῖσα. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀποκλείει τὸ ἐνδεχόμενον νέων δυσχερειῶν καὶ περιπλοκῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ νὰ φέρωσι τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν αὐτὴν ἀδιέξοδον. Φαίνεται δ' ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Βεζύρης δὲν ἔπαυσε, παρ' ὅλην τὴν φαινομενικὴν του γαλήνην, ἔχων ὑπ' ὄψει τοιαύτην ὑποτροπὴν. Διότι καὶ μὲν ἀνέλαβεν ἀκέραια τὰ καθήκοντά του καὶ προήδρευσε τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς

χθὲς· παρατηρήθη ὅμως ὅτι ἀποφεύγει ἐπιμελῶς νὰ πίνῃ καφέδες, μὴ θέλων νὰ ἐμπλακῇ εἰς νέους λογαριασμοὺς μετὰ τοῦ καφετζῆ ἵνα οὕτω ἔχη τὰς χεῖρας ἐλευθέρως εἰς πᾶσαν στιγμὴν. Τοῦτο εἶναι ὑπερχαρακτηριστικὸν τῆς ὅλης ἀοριστείας τῆς καταστάσεως. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ ὅμως, τὸ γεγονός εἶναι, ὅτι τὸ γ' ἐπὶ τοῦ παρόντος κρίσις δὲν ὑφίσταται, ἂν καὶ ὑποβόσκει πάντοτε καὶ δύναται νὰ ἐκραγῇ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν χωρὶς νὰ εἶναι εὐχερὲς νὰ προεικασθῇ τις τὰς διαστάσεις τῶν συνεπειῶν τῆς ἐν τῇ καθόλου κατευθύνσει τῶν πραγμάτων τῆς χώρας.— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλθωμεν ἐν σιωπῇ — ἂν καὶ δὲν ἀγαπῶμεν τὰ τοιαῦτα — τὴν ἐνημερότητα τῆς ἐφημερίδος μας, ἥτις μόνη αὐτὴ παρηκολούθησε τὰ τῆς κρίσεως καθ' ὃν χρόνον πᾶσαι αἱ ἄλλαι ὑπνωττον ὑπνόν· Ἐπιμενίδειον, μὴ ἀναγράψασαι λέξιν κἂν. Ἀλλ' εἰς ἀμοιβὴν τῶν κόπων καὶ τῶν θυσιῶν μας μᾶς ἀρκεῖ μὲ τὸ περιπλέον ἢ ἀμέριστος ἐκτίμησις τοῦ νοήμονος κοινού, τοῦ τόσον εὐσυνειδήτως ἐξυπηρετουμένου.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὁ διευθυντὴς τῶ ἀρχισυντάκτη: Μάζεψε τὰς «Τελευταίας Ὁρας» τῶν τελευταίων ἡμερῶν καὶ φύλαξέ τας στὸ συρτάρι σου. Μετὰ κἀνενα μῆνα ἡμπορεῖ νὰ τὰς ξαναφουρνήρουμε στὸ νοήμον κοινόν.

ΤΟ ΝΟΗΜΟΝ ΚΟΙΝΟΝ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἐν τῷ Νοσοκομείῳ:

- Κι' αὐτὸς ἐδῶ ἀπὸ τί πάσχει, γιατρέ;
- Πῶς θέλετε νὰ τὸ θυλιούμαι, ἀφοῦ πέρασαν τώρα πέντε χρόνια ἀφ' ὅτου εἰσηλθεν.

★

Εἰς τὸν χορὸν.

- Μπα! χορεύετε λοιπὸν καὶ βάλς ἐφέτος; .. Κοι δὲν σᾶς πονοῦν οἱ αἰώνιοί σας κάλοι;
- Εἶναι, ἀλήθεια, θαῦμα αὐτό· καὶ ὀφείλεται εἰς τὰ ἔξοχα αὐτὰ μποτινία Γκλώμπ—Τρόντερ ποῦ πουλεῖ μόνον ὁ Τίριγγ—Γαλατᾶ.

Η

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Ο Καπετάν-Γάτσος έφημιζετο καθ' ἑλὴν τὴν περιφέρειαν ὡς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος οὔτε τὸν Θεὸν οὔτε τὸν Διάβολον ἐφοβεῖτο.

Ληστής ἐξ ἐπαγγέλματος περιεφέρετο εἰς τὰ βουνά, ὁπόθεν δὲν κατήρχετο παρὰ διὰ τὰ κλέψη καὶ φονεύση. Ἦτο εἶδος Τσακιτζῆ ἀψηφῶν τὰ κατοδιωκτικὰ ἀποσπάσματα ἢ κατορθῶνων τὰ διασκεδάξῃ ἀμερίμνως σὲ κανένα χωριό, καθ' ὃν χρόνον ἐκεῖνοι τὸν ἀνεζήτουν ἐντὸς δρυμῶν καὶ φαράγγων.

Ὅταν ὁμως τὸ γῆρας ἤρχισε νὰ τοῦ βερύνη τὴν ράχιν, ὁ Καπετάν Γάτσος ἐμετρίασε τὰς ληστοπραξίας του, ἀρκούμενος πλέον εἰς τὸ ὄπαρῆτον, εἰς τὸν «ἐπιούσιον», ὡς ἔλεγε, δηλαδὴ ἐκλεπτε καὶ ἐφόνευε μόνον ὅταν «τὸν ἔσφιγγεν ἢ πείνα». Καὶ ὅταν μερικοὶ ἐπιστήθιοί του φίλοι — ἔχουν οἱ λησταὶ τοιούτους περισσοτέρους καὶ ἀσφαλεστέρους παρὰ οἱ μὴ λησταὶ — τῷ ἔλεγον:

— Παῦσε παιά, Καπετάν-Γάτσο· συλλογίσου πῶς θὰ παραδώσης καὶ οὐ ψυχὴ 'στὸ Θεό.

— Μὰ τί θέλετε; νὰ ψοφήσω ἀπ' τὴν πείνα; τοῖς ἀπῆντα ἀφελέστατα ἐκεῖνος.

Καὶ δὲν εἶχε καὶ πολὺ ἄδικον.

Ἐν τούτοις ἢ παρατήρησις οὔτη τῶν φίλων, συχνὰ ἐπαναλαμβανομένη, ἤρχισε νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ Καπετάν-Γάτσου καὶ νὰ τὸν κάμνη νὰ σκέπτεται μ' ἴντα μούτρα θὰ παρουσιάζετο ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως πρὸ τοῦ Ὑπερτάτου Δικαστοῦ.

Ὅταν ἦτο μικρὸ παιδί ἐξημέρισε κανονάρχος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ του καὶ κατ' ἐνεθυμεῖτο ἀκόμη περὶ τῆς φοβερᾶς καὶ τρομερᾶς ἐκείνης δευτέρας παρουσίας. Ἀπηρίθμει κατ' ἰδίαν τὰ κακουργήματα τὰ ὁποῖα εἶχε διαπραξέει, καὶ ὅσον ἠῤῥξανεν ὁ ἀριθμὸς των τόσον περισσότερους διαβόλους ἔβλεπε νὰ τὸν σουβλίζων καὶ νὰ τὸν ψήνουν εἰς τὰ θεώρατα ἐκεῖνα πυρὰ τῆς Κολάσεως ὡς ἄρνάκι ἀλά... κλέφτη». Καὶ

μολονότι διὰ τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν εὔρισκε ἐλαφρυντικὰς περιπτώσεις, πάλιν ἐν τούτοις ἢ ψυχικὴ του βαρυθυμία ἦτο μεγάλη.

Ἦδη ὁ Καπετάν Γάτσος δὲν ἐκοιμᾶτο ἡσυχῶς. Εἶχε χάσει τὸν ὕπνον του, προσπαθῶν νὰ συμβιβάσῃ τὰ ἀσυμβίβαστα καὶ νὰ ἐξεύρη τρόπον ὥστε νὰ πάη 'στὸν ἄλλον κόσμον μὲ ἐλαφρὰν τὴν ψυχὴν. Ἔπρεπε νὰ βγάλῃ ἀπ' ἐπάνω του τὰς ἀμαρτίας, ἀλλὰ πῶς;...

Αἴφνης μίαν νύκτα ἐνθυμεῖται τὸν παπᾶ τοῦ χωριοῦ του καὶ μαζὺ μὲ τὸν παπᾶ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν, τὴν ἀποπλύνουσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων παντὸς ἀμαρτήματος.

Τὸ βλέμμα του ἤστραψε μέσα εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἀπὸ ἀγαλλίασιν.

Δὲν διήρκεσεν ὁμως καὶ πολὺ.

Σχεδὸν ἀμέσως ἐνεθυμήθη ὅτι ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον πνευματικοῦ καὶ νὰ ἐξομολογηθῇ. Καὶ τὸ βλέμμα του ἐσκοτίσθη ἀπὸ νέας σκέψεις.

— Ποῖος παπᾶς θὰ μου δώσῃ ἄδεια νὰ μεταλάβω ἅμα ἀκούσῃ τὰ ὅσα ἔκαμα; Καὶ τὰ μισὰ ἀκόμη ἂν τοῦ 'πῶ, θὰ μὲ στείλῃ κατὰ διαβόλου.

Δὲν ἤρησεν ὁμως νὰ ἐξεγερωθῇ ἐν ἐναντιῷ τὸ ἐγὼ του, τὸ ἐγὼ τοῦ Καπετάν Γάτσου, τοῦ ληστοῦ, τοῦ χαίροντος φήμην, ὅτι οὔτε τὸν Θεὸν οὔτε τὸν Διάβολον ἐφοβεῖτο.

— Καὶ θὰ φοβηθῶ ἐγὼ ἀπ' ἑνα παπᾶ;... Καὶ ποῖος παπᾶς θὰ εἶναι ἐκεῖνος ποῦ θ' ἀρνηθῇ νὰ μου διαβάσῃ εὐχὴ; Τὸν σκιζῶ ὡς ἄσφατον τὸν ἄτιμο. Κἂν καὶ κἂν ἀμαρτωλοὺς συγχωροῦνε καὶ ἐμένα δὲν θὰ συγχωρέσουν; Τὸ πολὺ θὰ με βάλουν νὰ κάμω σαράντα μέρες νηστεία ἢ νὰ κάμω πεντακόσιες μετάνοιες. Ἀλλὰ νὰ μὴ με μεταλάβουν, αὐτὸ θὰ τὸ συλλογισθοῦν κομμάτι.

Καὶ ἕνα πρωτὶ ὁ Καπετάν Γάτσος ἀφῆκε τὸ λημέρι του καὶ ἀποφασιστικὸς κατήλθε 'στὸ πλησιέστερο χωριό, ἀρματωμένος ὡς ἄστακός.

Οἱ χωριανοὶ μόλις τὸν εἶδον ἀπέναντί των κατελήφθησαν ὑπὸ τρόμου καὶ φόβου καὶ ἄλλοι μὲν ἔσπευσαν νὰ κρυφθοῦν 'στὰς καλύβας των, ἄλλοι δὲ νὰ τὸν καλοπιάσουν, νὰ τὸν περιποιηθοῦν ὅσον ἠδύναντο.

Ὁ ληστής, ἀδιαφορῶν πρὸς πάντα ταῦτα, ἐστρώθη 'στὸν καφενὲ τοῦ χωριοῦ καὶ μὲ τὸν καφετζῆ ἔστειλε μήνυμα 'στὸν παπᾶ νὰ ἔλθῃ γλήγορα.

— Πές του νὰ πάρῃ τὸ πετραχῆλι καὶ τὴν φυλλάδα του μαζὺ.

Μετὰ μικρὸν ὁ παπᾶς, τρέμων χειροπόδαρα, ἐνεφανίζετο πρὸ τοῦ Καπετάν-Γάτσου.

— Μὴ φοβάσαι, παπᾶ μου, καὶ δὲν ἦρθα νὰ σὲ κόψω. Ἦρθα γιὰ ἄλλη μιὰ δουλειὰ ποῦ πρέπει νὰ μείνουμε οἱ δυὸ μονάχοι γιὰ νὰ 'στὴν 'πῶ.

Καί, ἀπομακρυνθέντων πάντων, ἐφανέρωσεν ὁ Καπετάν-Γάτσος τὸν σκοπὸν τῆς ἐλεύσεώς του.

— Ἐσὺ νὰ 'ξομολογηθῆς, Καπετάν-Γάτσο; .. Ἐσὺ νὰ μετολάβῃς; ..

— Μωρέ! δὲν σ' ἄρεσα, παληοτραγογένη;

— Δὲν εἶπ' αὐτό, καπετάνιο μου... Μὰ ἐσὺ δὲν ἔχεις καὶ ἀνάγκη ἀπὸ ἐξομολόγησιν. Τόσα... καλὰ ἔκαμες 'στὴν χώρα ποῦ ὄχι μιὰ εὐχή, ἀλλὰ καὶ πεντακόσιες σ' ἀξίζουσιν.

— Τὸ ξέρω, μὰ ὅσο καὶ νᾶναι ἄνθρωπος εἶμαι καὶ ἐγὼ καί... πρέπει νὰ σοῦ ἐξομολογηθῶ γιὰ νὰ μὴ πάω ἀκοινώνητος.

— Σ' ἀκούω, καπετάνιο μου, σ' ἀκούω.

Σ' αὐτὸ ἐπάνω ἄναψε ὁ Καπετάν Γάτσος ἕνα τσιγάρο, προσέφερε ἐν ἄλλο στὸν παπᾶν, ἐρρόφησε τὸν καφέν του καὶ ἤρχισε νὰ ἐξομολογῆται:

— Ξέρεις, παπᾶ μου, πῶς ἐγὼ ὅλη τὴν ζωὴ μου τὴν πέρασα στὰ βουνά καὶ μιὰ ποῦ ἢ τέχνη μου τ' ἀπαιτοῦσε, ἔκαμα πολλὰ κακουργήματα. Κοντὰ σ' αὐτὰ ὁμως ἔκαμα καὶ καλωσύνες μερικὲς...

— Κι' ἢ πέτρες τοῦ δρόμου τ' ὁμολογοῦν, καπετάνιο μου.

— Γιὰ νὰ μὴ στὰ πολυλογῶ λοιπόν, ἔχω σκοτωμένους ὡς τώρα ἕξη ἑπτὰ ἀνθρώπους· μὰ ἔχω βαπτισμένα ἕξη ἑπτὰ παιδιὰ καὶ ἔτσι οἱ ἕξη ἑπτὰ σκοτωμοὶ μὲ τὰ ἕξη ἑπτὰ βαπτίσιμα ἔρχονται πάτα.

— Πάτα, συνωμολόγησε καὶ ὁ παπᾶς, ἔχων τὸ βλέμμα στυλωμένον εἰς τὰ κομπούρια τοῦ ληστάρχου.

— Κατόπι ἔχω ἀπατήσῃ τρία κορίτσια· μὰ

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Κιαμῆλ ὁ Κομιτατοφάγος.

στάθηκα κουμπάρος σ' ἄλλα τρία, πάτα καὶ αὐτό.

— Πάτα, εἶπε καὶ ὁ παπᾶς.

— Ἐχω κλέψει καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω πόσες φορές· μὰ πάντοτε ἀπ' τὰ κλεμμένα ἀναβα καὶ ἕνα κερί σὲ κανένα 'ξωκκλήσι, ὥστε πάτα καὶ ὄλες μου ἢ κλεψιές.

— Πάτα, καπετάνιο μου.

— Τώρα εἶναι καὶ κατ' ἄλλες ψιλοδουλειές, κατ' ἄλλες μαχαιριές ξόπετες, κατ' ἄλλες κατσικοκλεψιές, κατ' ἄλλες τέτοιες συνειθισμένες ἀμαρτίες ποῦ καὶ ἐγὼ καλὰ καλὰ δὲν τῆς θυμᾶμαι. Μὰ γιὰ ποῦ μπῆκα στὸ χωριό σας χωρὶς νὰ ξεκοιλιάσω κανένα, πάτα καὶ ὄλες ἢ ἄλλες ἀμαρτίες.

— Πάτα καὶ αὐτές.

— Ἐχεις τώρα νὰ μ' ἐρωτήσης τίποτε ἄλλο;

— Τί νὰ σ' ἐρωτήσω, καπετάνιο μου;...

Μπᾶς καὶ ἔμεινε τίποτε ποῦ νὰ μὴν τῶχαις πατάρει;

— Τσοκίσου τὸ λοιπὸν καὶ διάβασε τὴν εὐχὴ.

Καὶ ἡ εὐχὴ ἀνεγνώσθη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Καπετάν Γάτσου ἀπηλλάγη παντὸς ρύπου καὶ παντὸς ἀμαρτήματος.

ΕΩΣΦΟΡΟΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΔΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΙΑΝΝΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΡΩΤΗ

Ὁ πρόεδρος κ. Καλεύρας. — Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἡ σύμπηξις τοῦ Συνδέσμου μας, τοῦ ὁποῦν ὁ σκοπὸς εἶναι τόσον ὑψηλὸς ποῦ δὲν τὸν βλέπομεν διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, εἶναι πλέον γεγονός. Ἡ ψῆφός σας με ἀνέδειξε πρόεδρον. Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ. Βαρὺ βέβαια τὸ φορτίον, ἰδίᾳ ὅταν αἱ συνεδρίαί μας συγκροτοῦνται εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον Γιάννη. Ἀλλὰ θὰ τὸ βαστάξω καρτερικῶς. Καὶ διὰ νὰ κάνωμεν καλὴν ἀρχὴν προτείνω ὅπως πανηγυρικῶς ἐορτάσωμεν τὸ παμμέγιστον τοῦτο γεγονός, περιβάλλοντες αὐτὸ με τὸν πάναγον φωτοστέφανον τῶν παλλεύκων ἀφρῶν τοῦ παναφράτου ζύθου Σπάτεν.

Ὁ Κ^{ος} Καλεύρας, πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου.

εδρον τὸν ἀφήνουν νὰ πληρώσῃ δι' ὅλους, σὰν πρόεδρος ποῦ εἶναι).

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ὁ πρόεδρος. — Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἡ πρώτη συνεδρίαί μας ὑπῆρξεν, ὡς γνωρίζετε, πολὺ τυπικῆ. Ἀπερροφήθη ὅλη εἰς τὰς ἐκλογὰς... μεζέδων καὶ δὲν ἤυραμε καιρὸν νὰ γνωρισθῶμεν καλλίτερα. Συνήλθομεν λοιπὸν σήμερον διὰ νὰ συνάψωμεν στενωτέρας πρὸς ἀλλήλους σχέσεις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ λείψουν ἀπ' τὸν Σύνδεσμον αἱ συνήθειαι εἰς τὰ τοιαῦτα σωματεῖα συγκρούσεις. Καὶ διὰ νὰ μὴ συγκρουώμεθα, προτείνω νὰ συγκρούσωμεν τὰ ποτήριά μας πεπληρωμένα δροσεροῦ ζύθου.

(Δεκτὴ ἡ πρότασις ἀνεὺ ἀντιρρήσεως. Ὅλοι προπίνουν, ματαπίνουν καὶ ξαναματαπίνουν ὑπὲρ τοῦ προέδρου, ὅστις ἐν τέλει, συγκεκινημένος διὰ τὴν τόσῃ τιμῇ... τοῦ λογαριασμοῦ, πληρόνει. Κανεὶς δὲν

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ὅταν ὁ σύζυγός σας εὐρίσκη πῶς ἓνα φουστάνι δὲν σᾶς πηγαίνει...

... Σημεῖον ὅτι οἱ ξένοι θὰ εὐρουν πῶς σᾶς πηγαίνει πάρα πολὺ.

SISMANOGILIO
MEGARARO

διαμαρτύρεται γι' αυτό. "Άλλως τε τὰ συγκρουσθέντα ποτήρια ἦσαν κατὰ τὴν ὁμολογίαν του *πεπληρωμένα*).

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΡΙΤΗ

ἌΟ πρόεδρος. — Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι! Μερικοὶ ἐξ ὑμῶν προτείνουν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Συνδέσμου νὰ διοργανώσῃ καμμίαν ἐξοχικὴν ἐκδρομὴν, ὅπως οὕτω ἀπολαύσωμεν καὶ ἡμεῖς τῶν παγκάλλων θελγῆτρων τῆς φύσεως. Σὰς *προσεκάλεσα* λοιπὸν διὰ νὰ συσκεφθῶμεν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης. Τί λέτε;

(Ἀρχίζει ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ καταφθάνουν ἡ μύρρες καὶ ἀστραπιαίως κενούμεναι διαδέχονται ἀλλήλας, ρέουσαι κατ' εὐθὺν λόγον πρὸς τοὺς *ρέοντας λόγους* τῶν ρητόρων. Τέλος ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ κατ' ἀρχὴν, ἀναβάλλεται δὲ ὁ ὄρισμός τοῦ μέρους τῆς ἐκδρομῆς εἰς ἄλλην συνεδρίαν. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τὰ μέλη εὐρίσκουν ὅτι πρέπον εἶναι νὰ πληρώσῃ αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ πρόεδρος, ἀφοῦ αὐτὸς τοὺς εἶχε *προσκαλέσει*).

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

ἌΟ πρόεδρος. — Πρόκειται, ὡς γνωστόν, νὰ ὀρίσωμεν τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδράμωμεν. Ποῖον φρονεῖτε ὅτι πρέπει νὰ προτιμήσωμεν; Ποῖον εἶναι τὸ παγκαλλίτερον;

(Ἡ μύρρες ἔρχονται καὶ ἄρχεται ἡ συζήτησις. Μερικοὶ προτείνουν νὰ γίνῃ ἡ ἐκδρομὴ εἰς τὸ Σισλῆ, παρὰ τὸ Ζυθεργοστάσιον τοῦ Μπομόντη. Ἄλλοι προτείνουν τὸ Βουγιούκδερε, ὅπου τὸ Ζυθεργοστάσιον τοῦ Νέκταρος. Ἄλλοι πάλιν προτιμοῦν νὰ γίνῃ μὲν ἡ ἐκδρομὴ, ἀλλ' ὄχι ἔξω τῆς ἀκτίνος τῶν ζυθοπωλείων τοῦ Σταυροδρομίου. Ὑπερισχύουν ὅμως οἱ σοβαρώτεροι καὶ οὕτω ἡ ἐκδρομὴ ἀποφασίζε-

ΣΚΥΛΟΙ ΚΑΙ ΣΚΥΛΟΙ

— *Ἀγοράστε τα, κορίτσια μου, νὰ συνειθίσετε νὰ σέρνετε σὰν κι' αὐτὰ καὶ τοὺς ἄνδρας ποῦ θὰ πάρετε.*

ται νὰ γίνῃ στὸ Γιακατζῆκι. Αὐτὴ ἄλλως τε ἦτο καὶ ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ μὲν τοὺς ὑποστηρίζαντας αὐτήν, διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ δὲ τοὺς ἐναντίους νὰ φύγουν δυσηρεστημένοι, πληρώνει τὸν λογαριασμὸν καὶ ἔτσι ἀέρχονται ὅλοι μὲ τὰς ὥραιότερας καὶ λαμπρότερας *Σπατεν-τι-πόσις*).

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΕΜΠΤΗ

ἌΟ πρόεδρος. — Ἐκτάκτως σὰς συνεκάλεσα σήμερον τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσῃ δύο τῶν συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἐννοοῦν πρὶν ἢ κινήσουν διὰ τὴν ἐκδρομὴν νὰ ξεύρουν ἐπακριβῶς τὸ πῶς θὰ πᾶμε στὸ Γιακατζῆκι, πεζῇ δηλαδή, ἀμαξηδὸν ἢ μὲ τὰ ζῶα. Τὸ ζήτημα εἶναι, ὡς βλέπετε, *ζωικὸν* καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ τὸ ἐξονυχίσωμεν.

(Ἀρχεται ἡ ἐξονύχισις καὶ ἡ *νήχησις* εἰς κύματα μύρας. Μετὰ πολλὰς ἀγορεύ-

σεις, ἀντικρούσεις καὶ ἀντεγκλήσεις ἀποφασίζεται... νὰ πάῃ καθεὶς ὅπως θέλει. Διαμαρτύρεται ὅμως εἷς, ἰσχυρίζομενος ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι λύσις τοῦ ζητήματος. Καὶ ἀπειλεῖ ὅτι προτιμᾷ μᾶλλον νὰ κάτῃ στὸ σπιτί του. Θυμόναι ὅμως τότε καὶ ὁ πρόεδρος καὶ τῷ λέγει: «Κᾶτσε, ἀδελφέ, σπιτί σου! Τί νὰ κάνουμε ἐπὶ τέλους; Δυοῖν θάτερον: Γιὰ *Γιακατζῆκι* γιὰ... γιὰ-*κᾶτσε-οἴκοι*». Παταγωδῶς χειροκροτεῖται ὁ πρόεδρος διὰ τὸ καλαμποῦρι του. Καὶ μιὰ ποῦ διέπραξε ἓνα τέτοιο *καλαμποῦρι*, δικαιοματικῶς τὸ σκάνουν ὅλοι *κουμποῦρι* καὶ τὸν ἀφήνουν μόνον νὰ... πληρώσῃ).

Η ΕΚΔΡΟΜΗ

(Ἀπ' τὸ πρῶν εὐρίσκονται πάντες στὸ Γιακατζῆκι ἐκτὸς τοῦ κ. Προέδρου. Ἐσκέφθη ὅτι ἀφοῦ ἔτσι κι' ἔτσι θὰ πληρώσῃ πάλιν, προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ πάῃ κατὰ τὴν ὥραν τῆς πληρωμῆς. Καὶ ἔφθασε μετὰ μεσημβρίαν. Ἄλλὰ τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ ἐκδρομεῖς κατσοφιασμένοι).

— Πῶς καλοπεράσατε λοιπὸν;

— Κακά, ψυχρὰ κι' ἀνάποδα.

— Καὶ γιατί;

— Οὔτε ἓνα μπουκάλι μύρα κατωρθώσαμε νὰ βροῦμε σ' αὐτὸ τὸ ψωροχῶρι. Ἄπ' τὸ πρῶν δὲν πίνουμε ἄλλο παρὰ νερὸ καὶ πάλιν νερὸ καὶ ὄλο νερὸ. Ἐφερες τοῦλάχιστον μαζύ σου κανένα μπουκάλι;

— Ἐφερα, ἀλλ' ἔχει μέσα... νερὸ βρασμένο γιὰ τὴν χολέρα.

(Ἡ ἀγανάκτησις φθάνει στὸ κατακόρυφον. Ὁ πρόεδρος κηρύσσεται *ἄμπυρος* περὶ τὰς ἐκδρομάς. Ὁ Σύνδεσμος ἐπιστρέφει στὴν Πόλιν *νερόβραστος*, πλὴν τοῦ προέδρου, ὁ ὁποῖος διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς προεδρείας του ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια εὐθυμος.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ταῦτα κατὰ τὰ ἔστενογραφημένα πρα-

ΑΙ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑΙ

Ἡ κυρία. — *Ἄμα κτυπῶ δυὸ φορές τὸ κουδοῦνι ν' ἀφίνης ὅ,τι δουλειὰ βαστάς καὶ ν' ἄρχεσαι νὰ μὲ κτενίζης, ἀφοῦ πλύνῃς τὰ χέρια σου.*

Ἡ ὑπηρετρία. — *Θὰ πλύνω τὰ χέρια μου πρὶν σὰς κτενίσω ἢ κατόπιν;*

κτικὰ τοῦ Συνδέσμου. Ἐκτοτε ὅμως πλήρης ἀπραξία τοῦ Συνδέσμου. Τὰ μὲν μέλη ζητοῦν νὰ ξαναρχήσουν αἱ τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι συνεδρίαὶ στὸ Ζυθοπωλεῖον Γιάννη. Ὁ πρόεδρος ὅμως οὔτε τοὺς καλεῖ, οὔτε τοὺς συγκαλεῖ, οὔτε τοὺς προσκαλεῖ, ἐννοῶν ὅπως ὁ Σύνδεσμος συνεδριαίῃ τούντεῦθεν μόνον στὸ Γιακατζῆκι δι' εὐνοήτους λόγους. Καὶ ἡ ἱστορία θὰ γράψῃ μίαν ἡμέραν περὶ αὐτοῦ ὅτι *ἔδρα* ἔφ' ὅσον εἶχεν *ἔδρα* τὸ Ζυθοπωλεῖον Γιάννη.

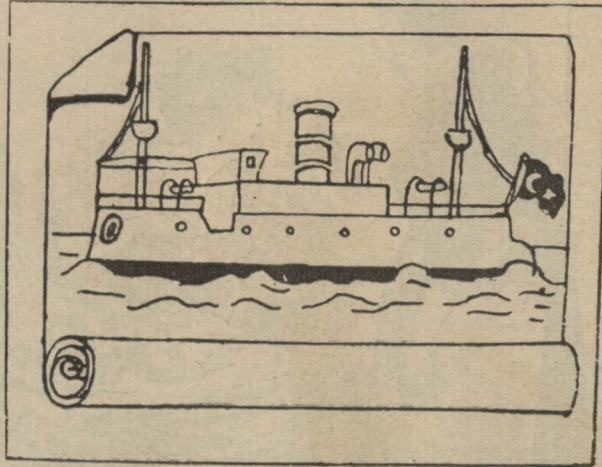
ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

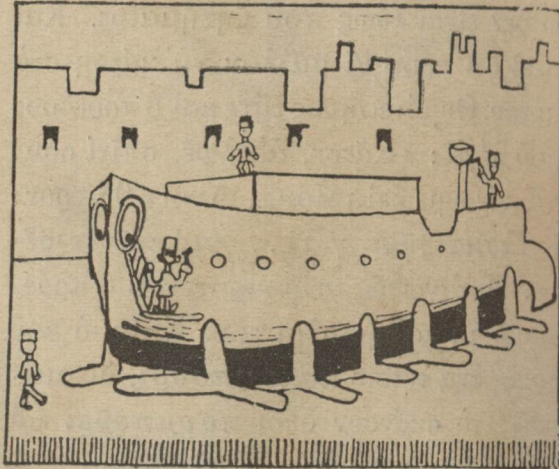
ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Σκέψις. — Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἀνίκανοι νὰ βλάψουν ἔστω καὶ μίαν μυῖγαν, διότι εἶναι ἀνίκανοι καὶ νὰ τὴν πιάσουν ἀκόμη.

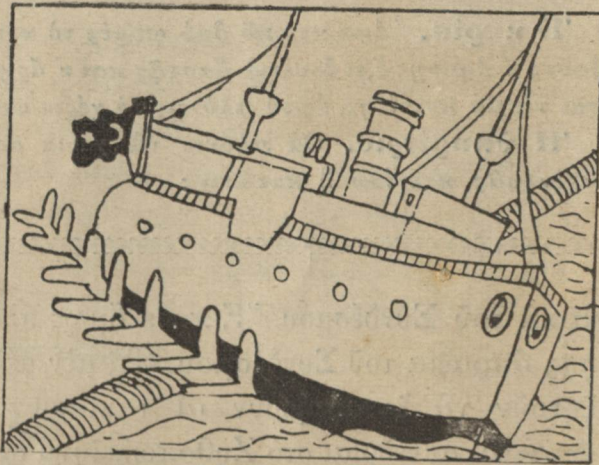
ΤΑ ΝΕΑ ΣΚΑΦΗ ΤΗΣ ΜΑΧΟΥΣΣΕ

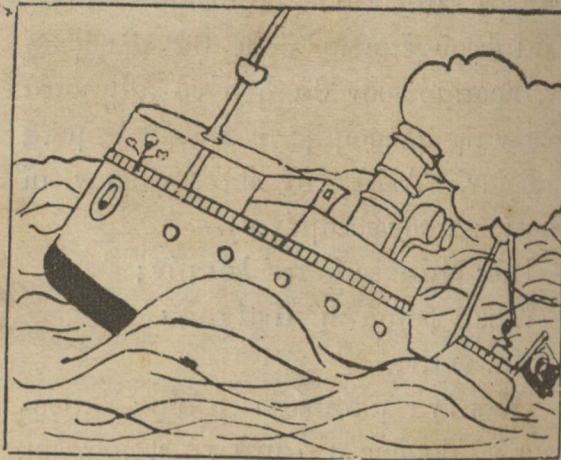
1911. Έσχεδιάσθησαν.

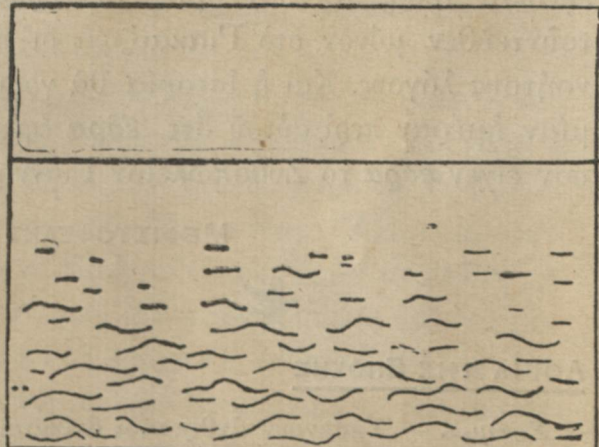
1912. Κατασκευάζονται.

1918. Καθειλύθησαν.

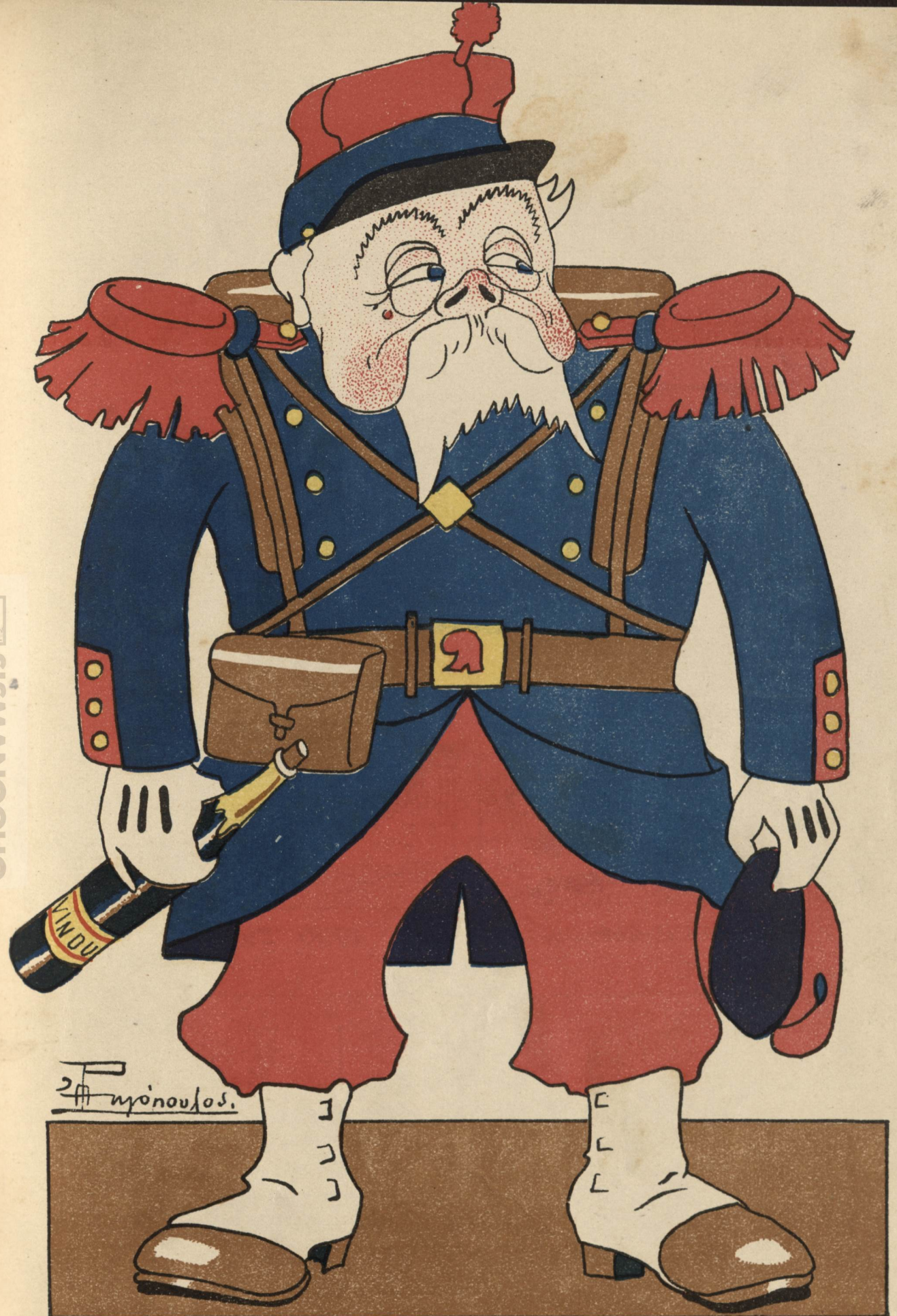
1920. Έξεύνησαν.

1921. Έρχονται.

1928. Έφθασαν ... παλαιά πλέον.

ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ
ΜΕΓΑΡΟ

ΦΑΛΛΙΕΡ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

Ο ΝΙΚΟΛΗΣ ΑΠΕΘΑΝΕ!

‘Ο φτωχός κι’ η μοιρά του, παρεπονείτο κάθε βράδυ κατά της τύχης του ο Νικολής ο Μαστραπᾶς, ἐπιστρέφων κατακουρασμένος, γεμάτος χώματα κι’ ιδρώτα ἀπὸ τοὺς ἀγρούς, ποῦ ἔσκαβε, καὶ ἀποθέτων μὲ βόγγο καταγῆς τὰ ἀπαστράπτοντα ἀπὸ τὴν δουλειὰν ξινάρια....

— Σ’ ἓνα τάφο θ’ ἀναπαυθοῦμε ἄμεις!...

Φτωχός καὶ φουκαρᾶς ὁ Νικολής «μεροδούλι-μεροφάγι ἴστα χωράφια», ἐδούλευε-ἐδούλευε, «χαίρι καὶ προκοπῆ» δὲν ἔβλεπε. Τὰ ἴλια ἡμεροδούλεια του τί νὰ τὰ πρωτοκάμη! «Γσίπουρο» ξεκουραστικὸ νὰ πιῆ, καπνὸ γιὰ τὰ σεκλέτσια νὰ φουμάρη, παντοῦφλες νὰ πάρη τῆς Νικολίνας τῆς γυναϊκᾶς του, ἢ τοῦ σπιτιοῦ «εἰδήσματα» νὰ ἀγοράσῃ;...

— Καὶ τί δὲν θέλει τὸ σπιτι, μωρὲ παιδιά! Σὲ κάθε καρφὶ καὶ μιὰ ἀνάγκη κρέμεται, σὲ κάθε τρύπα καὶ ἓνα στόμα χάσκει ποῦ θέλει βούλωμα!

Μὲ τί νὰ τὰ προφτάσῃ ὁ μαῦρος ἄνθρωπος μὲ δύω χέρια πῶχει! Καὶ σιδερένιος νᾶτανε, θὰ ἔλυωνε!...

«Παιδιά, σκυλιὰ νὰ ἴπῃς» ὁ Νικολής δὲν εἶχε. Τὴν Νικολίνα μονάχα τὴν γυναικουλά του, ἓνα ξηρὸ κορμί, δαρμένο ἀπ’ τὴν πολὺν δουλειὰ κι’ ἀπὸ τὴν δυστυχία, αὐτὴ τοῦ μάζευε τὰ λαχανάκια, ποῦ ζεστὰ καὶ ἀρμυρούτσικα τοῦ ἔφερνε ἴστην ξύλινη γαβάθα κάθε βράδυ, αὐτὴ «τσανάκια» γιὰ νὰ τοῦ βράζῃ μὲ ζαχαροῦλα τὸ κρασί, ὅταν ἐρχόντανε κρουωμένος, αὐτὴ νὰ τσακίξῃ τὰ χερίά της μέσα ἴστο σπιτι καὶ νὰ γδέρνῃ

τὰ δάκτυλά της ἀπὸ τῆς ἀγριοδουλειᾶς καὶ νὰ στραβώνεται ἀπὸ τὰ «νυχτέρια!...»

Κᾶτι παληῆς τοῦ Νικολῆ ἀρρώστειες τ’ ἀνοίξανε καὶ κᾶτι «ἀγιάτρευτες πληγές», ὅπως ὁ ἴδιος ἔλεγε: τὰ «Βερεσέδια». Χρωστοῦσε ἐδῶ κι’ ἐκεῖ «λιανώματα», ἀλλὰ ἴκεινα ποῦ τὸν στενοχωροῦσαν καὶ δὲν τὸν ἄφηναν νὰ κοιμηθῆ ἦταν ὅσα χρεωστοῦσε ἀπὸ λάδι καὶ πετρέλαιο καὶ κᾶτι ἄλλα τέτοια σὲ δυὸ Ἰρμένηδες ποῦ γύριζαν ἴστο δρόμο!

Κάθε πρωὶ ὁ δυστυχῆς ὁ Νικολής ἐφορτώνετο τὸ τσαπί, πηγαίνοντας σκυφτός εἰς τὴν δουλειὰ του, κι’ ἐλπίζοντας τὴν ἴμερα ἴκεινη τὴν τυχερὴ καὶ τὴν ἀόριστη, τὴν ἴμερα τὴν ἐλπιδοφόρα ποῦ θᾶβρισκε τὸ θησαυρὸ, νὰ ζήσει κι’ ἐκεῖνος καὶ ν’ ἀναπαυθῆ. Ἀλλὰ ἀντὶ τῆς εὐτυχοῦς ἡμέρας οἱ Ἰρμένηδες τακτικοί, κάθε πρωὶ καὶ κάθε βράδυ, ἴστην πόρτα του εὐρίσκοντο:

— Αἶ, μαντάμα, θὰ μᾶς δώσῃ ὁ Νικολής σου τὸ «μπόρτσι» του ἢ θὰ τοῦ πάρουμε ἴστο δρόμο τὸ σακκάκι!...

Τὶ νὰ κάνῃ κι’ αὐτός; καὶ σιδερένιος νᾶτανε θὰ ἔλυωνε.

Τὰ πράγματα ἐστένειψαν πολὺ! Ὁ Νι-

κολῆς δὲν τολμοῦσε οὔτ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπῆτι του νὰ βγῆ, οὔτε ἴστον καφενὲ νὰ πάη! Οἱ δανεισταὶ τὸν στενοχώρησαν καὶ οἱ Ἀρμένηδες κάθε στιγμή τὴν πόρτα του χτυποῦσαν:

— Κυρὰ Νικολίνα! Τὰ ψέμματα τελειώσανε πειά. Ἄν αὔριο δὲν πάρουμε παράδες θὰ γδύσουμε καὶ ἴσένα καὶ τὸ σπῆτι.

Τὴν κυρὰ Νικολίνα τὴν γυναῖκά του, ποῦ τσάκιζε τὸ χέρια της ἀπ' τῆς παληοδουλιές.

Τὰ χρειάσθηκε ὁ Νικολῆς! Ἐγύριζε καὶ ξαναγύριζε εἰς τὸ κρεβάτι, σκεπτόμενος πῶς θὰ βγῆ ἀπὸ τὴν στενοχώρια τούτη! Βογγοῦσε καὶ ἴδρωνε ὅλη τὴν νύχτα. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα—τὸ κακὸ μονάχα του δὲν ἔρχεται—τὴν πιάνουσε καὶ τὴν Νικολίνα του τὰ δόντια της. Πονόδοντος φριχτὸς καὶ ἀνυπόφορος. Ἐκλαιε, φτυσοῦσε, τραβοῦσε τὰ μαλλιά της καὶ τὰ μάγουλα, μὰ ὁ πονόδοντος ἴσάν μάγκανος τῆς ἔσφιγγε καὶ τῆς σουβλοῦσε τὸ κεφάλι. Ὅλα ὀγκοῦντο δίπλα της καὶ ὅλα τῆς ἐφαίνοντο πῶς ἐπέφτανε κατακέφαλα καὶ τὴν χτυποῦσαν, καὶ μιὰ φορὰ φαντάζετο τὸ κεφάλι της μεγάλο ἴσάν βαρέλι καὶ μιὰ μικρὸ ἴσάν κουνουπάκι εἰς τὰ χέρια της, ποῦ τῆς ἤρχετο νὰ τοῦ δώση μιὰ καὶ νὰ τὸ σπάση, νὰ ἡσυχάση ἀπὸ τὸ μαρτύριο!...

Ζητοῦσε βοήθεια ἀπὸ τὸν Νικολῆ, καὶ μόλις τὴν πλησίαζε ὁ ἄνδρας της, βαρὺς

ἴστην ψυχὴ της τῆς φαινότανε, βαρὺν ἴσάν τὸ μολύβι τὸν ἠσθάνετο, τὴν ἔπνιγε καὶ τῆς μεγάλωνε, θαρρεῖς, τοὺς τρομεροὺς της πόνους.

Τὸν ἔδιωχνε καὶ πάλι τὸν ξαναμιλοῦσε. — Πεθαίνω! Δὲν μὲ βλέπεις Νικολῆ;

«Τσαούνηξε» ὅλη τὴν νύχτα ἡ φτωχιά καὶ ἔτσι ἴστο πόδι ξενύχτησε ἕως τὴν αὔρη ποῦ ἄρχισε νὰ γαλακτώνη τὸ σκοτάδι.

Ὅταν ἔφεξε καλὰ κ' ἡ κόττες κ' ἡ γυναῖκες ἐβγῆκαν εἰς τὴν γειτονιά, ἐφθάσανε καὶ οἱ Ἀρμένηδες. Ἐχτύπησαν τὴν πόρτα μὲ θυμὸ, τὴν ξαναχτύπησαν ποῦ τὴν ἐκάμανε νὰ τριέξη καὶ ἐφώναξαν μὲ ἄγρια φωνή:

— Κυρὰ Νικολίνα, ἄνοιξε γιὰ θὰ τὴν σπάσουμε τὴν πόρτα!

Μέσα ἡ Νικολίνα καὶ

Δυὸ Ἀρμένηδες τὸν κυνηγοῦσαν.

ὁ Νικολῆς, ζαρωμένοι σὲ μιὰ ἄκρη, τρομαγμένοι, ἄψυχοι, οὔτε μιὰ δὲν βγάζουν...

Ἡ πόρτα πάλιν ἐτραντάχθη, ἔσκουζε ἴστους σκουριασμένους της ἀρομὺς καὶ τὰ «σκλειῖθρα» πέσανε ἀπὸ τὸν χτύπο.

— Νικολῆ μου, τί θὰ γείνουμε!

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

Ὁ ποιητῆς Νέης, ὁ ὑμνητῆς τῶν Ἀθιδῶν.

Ὁ Νικολῆς ἔγυρσε, τὴν κύτταξε ὅσα ἴματα. Προισμένη, γρατσουνισμένη, ἀναμαλλιάρα καὶ ἔλεεινή, μὲ κόκκινα ἀπὸ τὸ κλάμα τὰ ἴματα καὶ τὰ μάγουλά της καταβρεγμένα ἀπὸ τὰ δάκρυα. Τὴν εἶδεν ἔτσι

Ἡθῆ μου, πέθανε ὁ Νικολῆς.

τρομαγμένη δίπλα του, τσαλακωμένη καὶ κλαμμένη ὅταν δυστύχημα μεγάλο νὰ τῆς ἦρθε κατακέφαλα, καὶ μιὰ ἰδέα τοῦ ἦρθε ἀμέσως ὅτὸ κεφάλι.

— Βρὲ γυναῖκα, τῆς λέει ὁ Νικολῆς, ἔτσι πῶς εἶσαι, ὅταν νᾶκλαιγες ὅλη τὴν νύχτα!... Δὲν βγαίνεις εἰς τὴν πόρτα νὰ τοὺς πῆς πῶς... πέθανα ἀπόψε, μήπως σὲ λυπηθοῦν καὶ φύγουν.

Ἡ Νικολίνα τὸν ἐκύτταξε ὅσα ἴματα:

— Καλὲ τί λές, κύρ Νικολῆ «κούφια ἢ ὦρα ποῦ σ' ἀκούω!»

— Αὐτὸ ποῦ λέω, βρὲ γυναῖκα! Πές τους πῶς πέθανα νὰ φύγουν! Ἄμα σὲ ὁδοῦν ὅσα μούτρα, θὰ πιστέψουνε πῶς μ' ἐκλαιγες καὶ μὲ μοιρολογοῦσες ὅλη νύχτα.

Καὶ ἔπεσε ἴσως ὅτὸ κρεββάτι του καὶ ἐσταύρωσε ὅτὸ στήθος του τὰ χέρια!

Ἡ Νικολίνα καμπουριασμένη, τσαλακωμένη καὶ ἀξιοδάκρυτος ἀνοίξε στοὺς Ἀρμένηδες τὴν πόρτα.

— Τ' εἶν' τὸ κακὸ ποῦ ἔπαθα, μωρὲ παιδιὰ, ἀπέθανε ὁ Νικολῆς ἀπόψε!

Οἱ Ἀρμένηδες ἔμειναν κατάπληκτοι ἀπὸ τὸ ἀπρόοπτον τὸ ἄγγελμα.

— Μωρὲ τί λές!

— Πάει ὁ Νικολῆς! Δὲν ἔχω ἢ μαύρη Νικολάκη πειὰ!...

Τὴν εἶδαν μὲ τραβηγμένα τὰ μαλλιά, γρατσουνισμένη ἀπὸ τοὺς κοπετοὺς καὶ μὲ προισμένα μάτια ἀπὸ τοὺς θρήνους, τὴν εἶδαν ἔτσι καὶ τὴν ἐπίστεψαν. Ἐνας ἔγειρε τὸ κεφάλι καὶ εἶδε μέσα ἀπὸ τὴν πόρτα εἰς τὸ σκιοφῶς τῆς μικρᾶς τῆς κάμαρας διέκρινε κάτι λευκὸν καὶ κάτι λευφανόμορ-

Δὲν εἶν' αὐτὸς ὁ Νικολῆς.

φον ἐπάνω στὸ κρεββάτι ξαπλωμένο. Λυπήθηκαν καὶ ἀναστενάζοντες καὶ αὐτοὶ τὴν ἐπαρηγόρησαν.

— Θεὸς συγχωρέσοι τὸν καῦμένον! Ζωὴ σὲ λόγου σου, κυρὰ Νικολίνα, καὶ ὁ Θεὸς κανένα στὸν κόσμον δὲν ἀφήνει!...

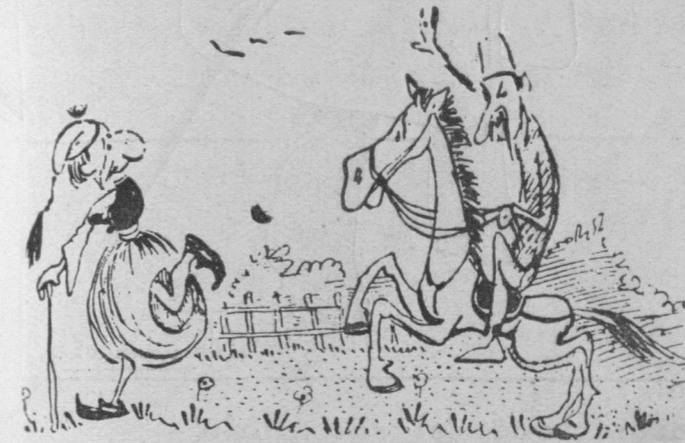
— Καὶ σᾶς χρωστοῦσε ὁ μαῦρος καὶ

κακόσορτος καὶ κάτι βερεσέδια, προσέθηκεν ἢ σύζυγος τοῦ Νικολῆ, ἐκσπῶσα εἰς λυγμούς καὶ θρήνους.

— Χαλάλι του, βρὲ ἀδέρφι, χαλάλι του, μὴ μᾶς τὰ ξαναναφέρης πειὰ!... Θεὸς συγχωρέστονα τὸν φουκαρᾶ νὰ λές!... Ζωὴ σὲ λόγου σου, κυρὰ Νικολίνα. Χαλάλι του καὶ τὸ μπόρτσι. Μπᾶααα! ἄνθρωποι εἴμαστε καὶ μεῖς καὶ ξέρουμ' ἀπὸ φτώχεια. Χαλάλι τοῦ μακαρίτη νὰ τοῦ γείνουμε!...

* *

Περᾶσαν μῆνες ἀρκετοὶ ποῦ ὁ Νικολῆς εἶχε πειὰ ἡσυχάσει... ὡς ἀποθανόν. Οἱ

Βρὲ ξεκουτσάσου, Νικολῆ, καὶ χαλάλι σου τὰ βερεσέδια.

Ἀρμένηδες δὲν ξαναφανῆκαν ἀπὸ κεῖ, καὶ αὐτὸς ἐλεύθερα ἐπήγαινε στὴ δουλειά του. Ξανᾶβρηκε τὸ καφενεῖό του, τὸ τσίπουρο καὶ ἄλλους «μουστερῆδες» γιὰ λάδι καὶ πετρέλαιο...

Μιὰ μέρα ὅμως ποῦ γύριζε ἀπὸ τὸ χωράφι καταλερωμένος καὶ γεμάτος χώματα καὶ κάθησε «εἰς τοῦ Παλᾶ τῆ Βρύσι» γιὰ νὰ δροσισθῆ, νὰ καὶ βλέπει πίσω του τοὺς Ἀρμένηδες ποὺ ἤρχοντο καβάλα ἀπὸ τὰ γύρω τὰ χωριά, ποὺ εἶχαν πάει γιὰ ἐμπόριο! Νὰ φύγη τοῦ ἦτανε ἀδύνατο καὶ νὰ κρυφτῆ καιρὸ δὲν εἶχε πλέον...

Τί νὰ κάνῃ τὸ λοιπόν;

Βουτάει, κρύβει τὸ κεφάλι του εἰς τὸ νερὸ καὶ ἔκανε πῶς λούζεται διὰ νὰ μὴ τὸν δοῦνε Οἱ Ἀρμένηδες ὅταν κάτι νὰ ὑποψιαστήκαν καὶ σταμάτησαν τὰ ἄλογα.

— Μωρὲ ὅταν τὸν Νικολῆ δὲν εἶν' αὐτός;

— Ἀπὸ πίσω ἔτσι μοιάζει!

— Ὁ Νικολῆς εἶν' ὀλοζώντανος!

— Γιὰ βάστα νὰ τὸν δοῦμε!

Ἐκράτησαν τὰ ἄλογα, δῆθεν ὅτι θὰ τὰ ποτίσουν. Ὁ Νικολῆς, ὅσο αὐτοὶ ἔστεκοντο ἐκεῖ, τόσο καὶ αὐτὸς ἐνίβητο. Ἡ ὥρα ἐπερνοῦσε καὶ τοῦ Νικολῆ τὸ λούσιμο δὲν ἔπανε.

Τέλος εἶδε καὶ ἀποεῖδε καὶ αὐτὸς καὶ ἀπεφάσισε νὰ τοὺς ξεφύγῃ μὲ πονηριά. Στραβώνει λοιπὸν τὸ στόμα του, κλεῖ τὸ ἓνα μάτι, κουλαίνει καὶ τὸ χέρι του καὶ κουτσαίνοντας πολὺ ἀπὸ τὸ ἓνα πόδι, ἀγνώριστος τελείως, σακατεμένος καὶ ἔλεεινός, — σώματος κατατσάκισμα, θαρρεῖς, — πέρασε μέσα ἀπὸ τοὺς Ἀρμένηδες καὶ τραβήξε νὰ φύγῃ! Αὐτοὶ βλέποντες τὸ κατασακατεμένο σῶμα, ποῦ ἔπερασε, ἐνόησαν ὅτι ἀπατηθῆκαν καὶ τραβήξανε γιὰ νὰ φύγουν!

— Καλὲ ποῦ Νικολῆς! Αὐτὸς θὰ

εἶναι τώρα «χοῦφτα χώματα».

— Βρὲ ἀδέρφι, οἱ πεθαμμένοι ζωντανεύουν;

Καὶ ἐτραβήξαν τὸν δρόμον τους γελῶντες μὲ τὸ πάθημά των. — Ἐνας ὅμως ἀπ' αὐτοὺς ὅταν νὰ μὴ πίστεψε τὸ στράβωμα τοῦ σώματος, ποῦ πέρασε ἀπὸ μπροστά των. Καὶ μόλις ὁ Νικολῆς προχώρησε, τὸν πῆρε ἀπὸ πίσω. — Ἐκεῖνος ἐπήγαινε τὸν δρόμον του κουλός, κουτσός, τυφλός καὶ στραβομούρης ἓνα διάστημα, καὶ μόλις ἔστρεψε σὲ ἄλλο μονοπάτι ποῦ ἦτο βέβαιος πῶς δὲν τὸν ἔβλεπαν, ἐπῆρε πάλι τὴν ἀριότητα καὶ τὴν ὑγεία του.

- Α! αυτά τὰ κολλὰν φουστάνια σὰς δείχνουν πολὺ.
— Ναί, ἀλλὰ καὶ σὰς σὰς δείχνουν πολλὰ.

Ξεκαρδισμένος στὰ γέλοια ὁ Ἀρμένης, τὸν ἐφώναξε :

— Βρὲ Νικολῆ, βρέ, τί νέα ἀπὸ τὸν κάτω κόσμο ;

Γυρίζει ὁ Νικολῆς καὶ τί νὰ ἰδῆ! . . .

Ἀμέσως στραβώνει πάλι τὸ στόμα του, γυρίζει σὰν κουλὸ τὸ χέρι καὶ ἀρχίζει νὰ κουτσαίνει.

Ὁ Ἀρμένης εἶχε πέσει ἀπὸ τὰ γέλοια κατὰ γῆς.

— Βρὲ ξεκουτσάσου Νικολῆ καὶ χαλάλι σου τὰ βερεσέδια! . . .

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

Εἰς κάποιον ξενοδοχεῖον τῆς Καλκούτας ὑπάρχει τοιχοκολλημένη ἡ ἐξῆς εἰδοποίησις :

«Παρακαλοῦνται οἱ πελάται νὰ μὴ δέρουν τοὺς ὑπηρετάς».

Εἰς ἓνα τοῦ Λονδίνου ἡ ἀκόλουθος :

«Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πελάτας ν' ἀσπάζονται τὰς ὑπηρετίας εἰς τὴν κλίμακα, διότι ἀφήνουν τὰ πιάτα ποῦ βαστοῦν καὶ σπάνουν».

Κ' εἰς ἄλλο πάλιν ξενοδοχεῖον τῆς Ἀμερικῆς ἡ ἐξῆς :

«Παρακαλοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ τοὺς εὐγενεῖς πελάτας μας νὰ μὴ κατακλίνονται μετὰ τὰ ὑποδήματα»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ

Πέντε λίρες μόνον παίρνει ὁ Κύρ Φώτης κατὰ μῆνα καὶ χωρὶς νὰ ἦναι κάποιον κἂν εἰσπράκτωρ, κἂν ταμίας, ἢ γυναικὰ του ἀλλάζει κάθε τόσο καπελλίνα, ποῦ τὰ φιάνει μοναχὴ της, ἀπὸ τὰς οἰκονομίας.

Εἰς τὰ θέατρα, ἔστους μπάλους στράφτει πάντα ἔς τὸ μετᾶσι καὶ πῶς γίνονται εἰοῦτα ὁ κύρ Φώτης δὲν ρωτᾷ, ἐπειδὴ καὶ ἡ γυναικὰ ἢ δική του ἔχει τάξι καὶ σὰν ἄλλες τὸν παρᾶ της ἔδω κι ἐκεῖ δὲν τὸν πετᾷ.

Μιὰ δεκάρα τοῦ χασάπη, μιὰ πεντάρα τοῦ μπακάλη, δύο γρόσια ἀπὸ σκόντο κάθε μῆνα ἔς τὰ ψωμιὰ, κι ἐκ τῆς σούμας ὅλων τούτων ὡς ἐκ θαύματος προβάλλει ἀπὸ λούτρο ἐπανωφόρι ποῦ δὲν τῶχει κάθε μιὰ.

Ἀπὸ τὰς οἰκονομίας τοῦ ψωμᾶ καὶ τοῦ μπακάλη διетήρει ἡ κυρία καὶ σαλόνι ἀνοιχτὸ με ζουρ φιξ καὶ ἡμερίδες, ὅπως κάμνουν οἱ μεγάλοι, μοναχὴ της δεχομένη ὅλο κόσμον διαλεχτό.

Πλὴν μιὰ μέρα ὁ κύρ Φώτης, ὁ μὴ ἔχων κόκκον νοῦ, βλέπει ἐκθαμβος καὶ χάσκει θαύματα ἐν ἐρημίαις, πῶς τοῦτέστιν εὐλογία ἐνὸς Δέσποτα τρανοῦ πλήθυναν τῆς γυναικός του ἢ μικρὰς οἰκονομίας!

Τότε μούντζωσε κι ὁ Φώτης τὰ μικρὰ του τὰ μισθὰ, κόπηκε κι' αὐτὸς ἔς τὴν Πόλι μέγας εἰσοδηματίας κι' ἀπαντᾷ ἔς τοὺς ἐρωτῶντας πῶς καὶ τοῦτο τὸ χρουστᾷ ἔς τῆς χρουσῆς του γυναικούλας τὰς πολλὰς . . . οἰκονομίας.

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

Ἡ κυρία Β. Β. τραπεζίτου πρὸς τὴν Δία Ζ. Κ. ἠθοποιόν.

Κυριακὴ 11 Νοεμβρίου 190...

Δεσποινίς,

Θὰ ἐκπλαγῆτε βέβαια λαμβάνουσα τὴν παροῦσάν μου, ὅπως ἐκπλήσσομαι κι' ἐγὼ ποῦ σᾶς γράφω. Γνωρίζομεθα ἐξ ὀνόματος ἢ καὶ ἐξ ὄψεως μόνον καὶ δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ ποτε ὅτι θὰ εἶχομεν ἀλληλογραφίαν. Συγχωρήσατέ μοι... Ἄλλὰ τὸ σφᾶλμα δὲν εἶναι τόσο ἰδικόν μου, ὅσον τοῦ κ. Β, συζύγου μου καί... φίλου σας.

Ἀπὸ δύο ἡμερῶν καὶ ἄλλων τόσων νυκτῶν ὁ κ. Β... δὲν ἐφάνη εἰς τὸ σπίτι μας. Βεβαίως εἶναι ἐλεύθερος νὰ διασκεδάσῃ ὅπως τοῦ ἀρέσει· δὲν ἐννοῶ νὰ τὸν ἐμποδίζω ἢ νὰ τὸν ἐπιβλέπω. Ἄλλὰ μιὰ τόσο μακρὰ ἀπουσία του ἀπὸ τὴν συζυγίαν ἐστὶν μ' ἀνησυχεῖ.

Ὁ σύζυγός μου εἶναι τυπικός. Ἐν τούτοις δὲν μὲ εἰδοποίησε περὶ τῆς ἀπουσίας του καὶ φοβοῦμαι μὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ πράξῃ. Ὑποθέτω νὰ γνωρίζετε ὅτι ὁ σύζυγός μου, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι πλέον νέος, ὑπόκειται εἰς καρδιακούς παροξυσμούς, συνεπεία τῶν ὁποίων συμβαίνει πολλάκις νὰ μένη ἐπὶ μακρὸν ἀναίσθητος, χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ σημεῖα ζωῆς. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἔχει ἀνάγκην περιποιή-

σεων ὅλων ἰδιαίτερων καὶ θεραπείας ἐιδικοῦ ἱατροῦ. Μήπως κατελήφθη ἐκτὸς τοῦ οἴκου του ἀπὸ τοιαύτην τινὰ καρδιακὴν κρίσιν; Ἴδου τί μὲ φοβίζει καὶ μ' ἀνησυχεῖ.

Μὲ ἀφῆκε τὴν Παρασκευὴν τὴν ὥραν ἀκριβῶς ποῦ μεταβαίνει ἰσὴν Λέσχην του. Ἐχομεν τώρα Κυριακὴν ἐσπέρας καὶ ἀκόμη δὲν ἐπέστρεψεν. Ἐζήτησα εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Λέσχην, ἀλλ' ἐκεῖ οὔτε τὴν Παρασκευὴν, οὔτε κατόπιν ἐφάνη. Ἐλαβον τὴν τόλμην νὰ στείλω τὴν θαλαμηπόλον μου εἰς τὸν οἶκόν σας, ἀλλ' ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν ὅτι κι' ἐκεῖ δὲν ἐφάνη ἀπὸ δύο ἡμερῶν.

Πρὶν ἢ θέσω λοιπὸν εἰς κίνησιν τὴν ἀστυνομίαν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποστρέφομαι πολὺ, ἐσκέφθην ν' ἀποταθῶ κατ' εὐθείαν πρὸς ὑμᾶς. Ἐλπίζω ὅτι θὰ δικαιώσετε τὸ διάβημά μου τοῦτο καὶ θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ μὲ εἴπητε—ἐὰν τὸ γνωρίζετε— ποῦ εὐρίσκεται ὁ σύζυγός μου ἢ τοῦλάχιστον ἂν εἶναι ὑγιῆς καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ.

Ὅπως ὑπόχρεως

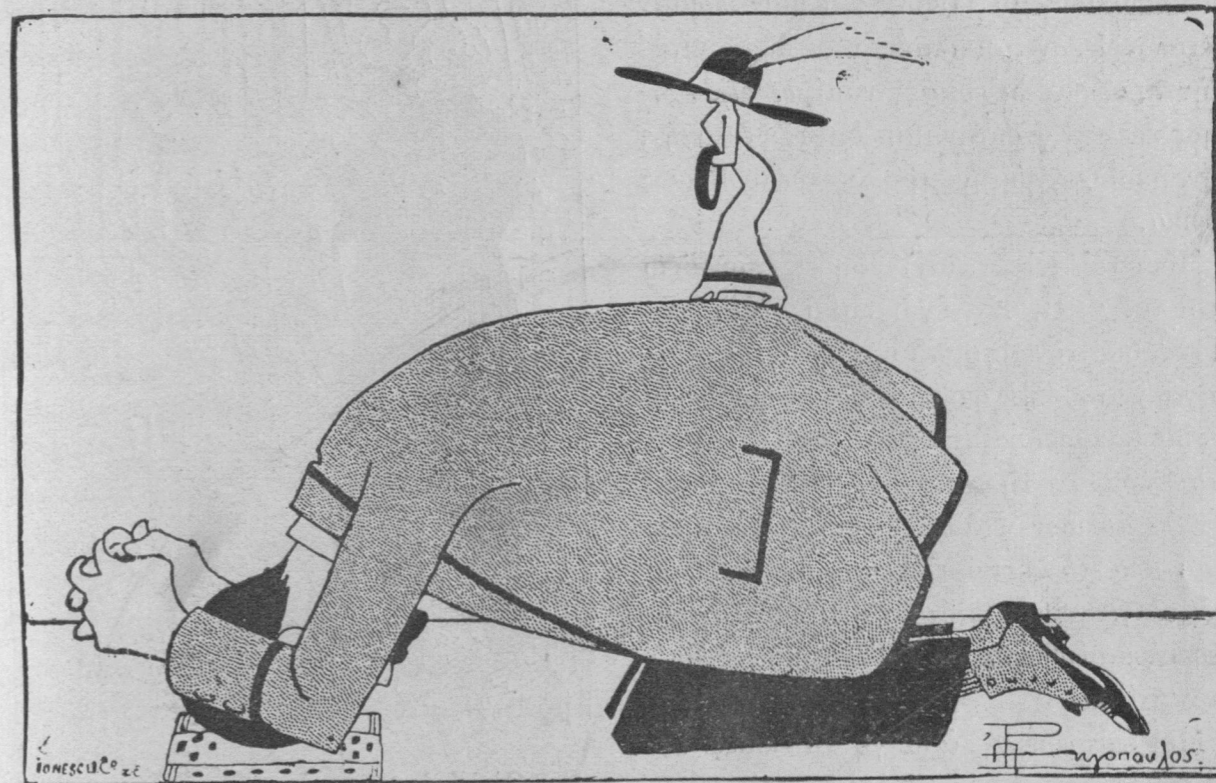
Β. Β.

*

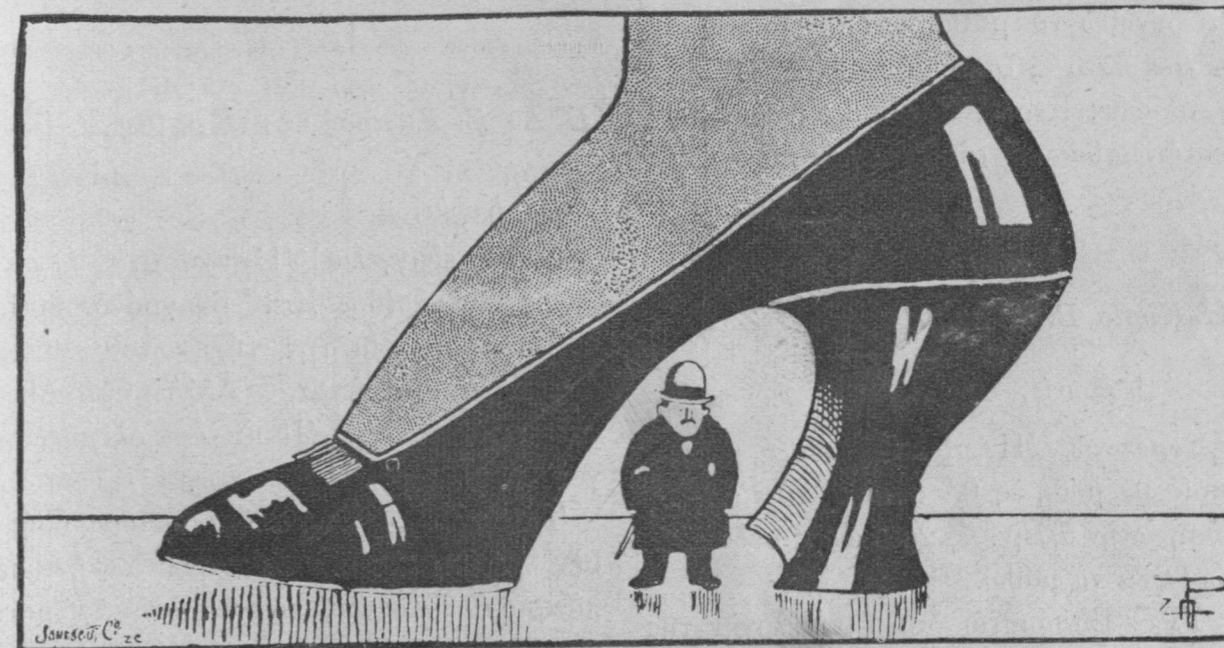
Ἡ Δία Ζ. Κ. πρὸς τὴν Κυρίαν Β. Β.
Κυρία,

Ἐὰν εἶδατε τὸν σύζυγόν σας τὴν Παρασκευὴν τὸ βράδυ εἴσθε τυχεροτέρα ἐμοῦ, ἢ ὁποία ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Πέμπτης ἔχω νὰ τὸν ἴδω. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶ-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΓΕΦΥΡΑΙ

Γέφυρα ἄνωθεν τῆς ὁποίας περνᾷ συνήθως ἡ γυναῖκα.

Γέφυρα κάτωθεν τῆς ὁποίας περνᾷ συνήθως ὁ ἄνδρας.

χομεν ἐξέλθει μαζί δια μερικὰς ἀγοράς. Μεταξὺ ἄλλων ἠγοράσαμεν ἀπὸ ἓν κοσμηματοπωλεῖον τοῦ Πέραν καὶ μίαν ὠραίαν πεταλουδίτσαν ποικιλμένην μὲ ἀδάμαντας. Τὴν προώριξε δι' ὑμᾶς, νομίζω, ἀλλ' ἐζήτησε καὶ τὴν γνώμην μου διὰ τὴν ἐκλογὴν, τὴν ὁποίαν γνώμην μου πολὺ προθύμως ἔδωκα.

Ἴδου αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ποὺ ἔχω περὶ τοῦ κ. Β. Κί' ἐγὼ εἶμαι πολὺ ἀνῆσυχος διὰ τὴν ἀπροσδόκητον αὐτὴν ἐξαφάνισίν του. Μὲ φοβίζει δὲ περισσότερο ἢ χρονία καρδιακὴ του πάθησις, περὶ ἧς ἀναφέρετε ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας. Βεβαίως δὲν θὰ ἐτόλμων ν' ἀπευθυνθῶ πρώτη πρὸς ὑμᾶς διὰ νὰ ζητήσω πληροφορίας. Σᾶς ἐξομολογοῦμαι ἐν τούτοις ὅτι διὰ πλαγίων μέσων κατώρθωσα νὰ λάβω τοιαύτας ἀπὸ τὸ σπιτί σας.

Μοὶ ἐπιτρέπεται ἄρα γε νὰ ἐλπίζω ὅτι ἂν λάβετε ἐπὶ τέλος εἰδήσεις περὶ τοῦ κ. Β... θὰ ἔχετε ἴσως τὴν καλωσύνην νὰ μὲ καθησυχάσετε; Τὸ κατ' ἐμὲ σᾶς ὑπόσχομαι νὰ σᾶς μεταδώσω ἄνευ ἀργοπορίας πᾶν ὅτι δυνηθῶ νὰ μάθω ἐπὶ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπερ ἔξ ἴσου μᾶς ἀνησυχεῖ.

Δέξασθε, Κυρία, τὴν διαβεβαίωσιν τῶν μεστῶν σεβασμοῦ αἰσθημάτων μου.

Ζ. Κ.

*

Ἡ Κυρία Β. Β. πρὸς τὴν Δ^{δα} Ζ. Κ.

Δεσποινίς,

Συμφωνῶ. Ἡ πρώτη μεταξύ μας, ἢ ὁποία θὰ μάθῃ τι, θὰ σπεύσῃ νὰ τὸ μεταδώσῃ ἴσῃ ἄλλῃν. Ἄχρῃς ὥρας οὐδὲν κατώρθωσα νὰ μάθω.

Υ. Γ. Εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς πεταλουδίτσας. Εἶναι πολὺ ὠραία· λαμπρὰ ἐκλογή.

Β. Β.

ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑΣ

— Θὰ μ' ἀγοράσῃς λοιπόν, ἀγάπη μου, αὐτὸν τὸν κολιέ.

— Εὐχαριστῶς, ἀγάπη μου, ἀλλ' ἔχεις τόσον ὠραῖον λαιμόν, ὥστε νομίζω πῶς ὁ κολιέ θὰ στὸν χαλάσῃ.

Ἡ Δ^ς Ζ. Κ. πρὸς τὴν Κυρίαν Β. Β.

Δευτέρα.

Κυρία,

Χαρᾶς εὐαγγέλια! Ἠσυχάσατε. Ὁ σύζυγός σας εὐρέθη. Καθ' ὃν χρόνον ἡμεῖς ἀνησυχοῦμεν διὰ τὴν τύχην του, αὐτὸς ἀπλούτοτα μᾶς ἠπάτα. Ἄλλ' ἡ Θεία Δίκη τὸν ἐτιμώρησεν. Ἴδου ἐν ὀλίγοις τὰ γεγονότα:

Τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς ἀφῆσας ὑμᾶς, δὲν μετέβη εἰς τὴν Λέσχην. Συνήτησε κάποιον φίλον του, τὸν γνωστὸν χρηματιστὴν κ. Μ., ὅστις καὶ τὸν ὠδήγησε δι' αὐτοκινήτου εἰς Θεραπειά. Ἐκεῖ, παρὰ τὴν θάλασσαν, κατοικεῖ μία ξένη κυρία,

Γαλλίς, λέγουσι, μὲ δύο νεαρὰς δεσποινίδας—τὰς θυγατέρας τῆς, λέγει.—Καὶ αἱ τρεῖς ὑποδέχονται λίαν φιλοφρόνως τοὺς Κωνσταντινουπολίτας καὶ ἰδίᾳ τοὺς πλουσίους. Δὲν γνωρίζω τί εἶδους διασκέδασιν προσέφερον εἰς τοὺς δύο νυκτερινούς ἐπισκέπτων, ὅτε ὁ σύζυγός σας κατελήφθη αἰφνιδίως ὑπὸ τῆς χρονίας καρδιακῆς του παθήσεως. Τρόμος μέγας κατέλαβε τὰς κυρίας, ἀμηχανία δὲ μεγάλη τὸν κ. Μ. ὑπαίτιον ὅλης τῆς συμφορᾶς. Προσκαλοῦν ἰατρόν, ὅστις τοὺς ἀπελπίζει. «Τετέλεσται, τοῖς λέγει, ἀγρουπνεῖτε μόνον καὶ περιμένετε.» Ὁ κ. Μ. δὲν τολμᾷ νὰ σᾶς γράψῃ. Προτιμᾷ νὰ περιμένῃ μόνος του παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ φίλου του, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ συνήρχετο ἐπὶ τέλους. Ἄλλ' αἱ ἡμέραι παρέρχονται καὶ ἡ θέσις τοῦ ἀσθενοῦς δὲν μεταβάλλεται. Ἀλλόφρων ὁ κ. Μ. διαβλέπει τὸς συνεπείας τῆς περιπετείας των, φαντάζεται τὴν ἀνησυχίαν σας, φοβεῖται τὴν ἀνάμιξιν τῆς ἀστυνομίας καὶ τρέμει πρὸ τοῦ σκανδάλου... Καὶ ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ του ταύτη εἶχε τὴν καλὴν ἔμπνευσιν νὰ μοι γράψῃ καὶ νὰ μοι διηγηθῇ τὰ πάντα.

Ἴδου, κυρία, πᾶν ὅτι ἔμαθον. Γνωρίζετε τώρα ὅσα καὶ ἐγώ. Μαντεύω ὅτι ἢ πρώτη σας σκέψις εἶναι νὰ σπεύσητε εἰς Θεραπειά. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς δώσω μίαν συμβουλήν: Μὴ μεταβῆτε. Ἄφετε εἰς ἐμὲ τὴν φροντίδα ταύτην. Δὲν σᾶς συμφέρει νὰ ἐκτεθῆτε ἐντὸς τοῦ οἴκου ἐκείνου. Πρόκειται περὶ κέντρου, τὸ ὁποῖον, δυστυχᾶς δι' ἐμέ, γνωρίζω καλλίτερον ὑμῶν. Γνωρίζω ποῖαν γλώσσαν πρέπει τις νὰ ὀμιλήσῃ ἐκεῖ. Θὰ διεκπεραιώσω τὴν ὑπόθεσιν ταχέως καὶ ἰσφαλῶς. Ἐὰν δὲν ἀναμιχθῆτε σεῖς, θὰ ἔχετε καὶ τοῦτο τὸ ὄφελος: Ὅταν θὰ σᾶς φέρω τὸν σύζυγόν σας, θὰ ἠμπορῆτε νὰ προσποιηθῆτε ὅτι οὐδὲν γνωρίζετε καὶ νὰ φανῆτε πιστεύουσα ὅτι ἡσθέ-

ΣΥΝΗΘΗ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

— Μπα, Μαρία, καὶ ἀπὸ πότε πῆρες τὸ δικαίωμα νὰ μὲ μιλήσῃς εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν;
— Συγγνώμην, κυρία, νόμισα πῶς εἶν' ὁ κύριος.

νησε παρ' ἐμοὶ εὐρισκόμενος. Μοὶ φαίνεται ὅτι τοῦτο θὰ εἶναι τὸ καλλίτερον καὶ δι' ὑμᾶς καὶ δι' ἐκεῖνον.

Περιμένω ἐν τούτοις τὰς διαταγὰς σας καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν ἐκφρασιν τῶν μετ' ἄκρου σεβασμοῦ αἰσθημάτων μου.

Ζ. Κ.

*

Ἡ Κυρία Β. Β. πρὸς τὴν Δ^{δα} Ζ. Κ.

Τηλεγράφημα.

Ἐχετε πληρέστατα δίκαιον. Ἐμπιστεύομαι τὸ πᾶν εἰς ὑμᾶς. Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων.

Ἡ ἀφωσιωμένη σας

Β. Β.

Η Κυρία Β. Β. πρὸς τὴν Δῖδα Ζ. Κ.

Τρίτη, πρωΐ.

Δεσποινίς,

Τὰ πάντα βαίνουνσι καλῶς. Ὁ σύζυγός μου, ἀφοῦ διήλθε ὥρας τινὰς εἰς τὸν κοιτῶνά μας, χάρις εἰς τὰς περιποιήσεις τοῦ τακτικοῦ του ἱατροῦ ἀνέλαβε τὰς αἰσθήσεις του. Εἶναι ἤδη ἐπὶ ποδός. Σήμερον τὸ πρωΐ ἔφαγεν ὀλίγον, ἀλλὰ μετ' ὀρέξεως. Φαίνεται καταβεβλημένος σωματικῶς, ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς ἀπὸ τὴν περιπέτειαν. Ἐννοεῖται ὅτι οὐδ' ὑπαινιγμὸν τῷ ἔκαμα διὰ τὰ Θεραπεία καὶ τὰς σειρήνας ἐκείνας. Ἐξυπακούεται — μεταξύ μας — ὅτι τὸ ἐπεισόδιον ἐγένετο εἰς τὸν οἶκόν σας.

Καὶ ἤδη ὅτε καθησυχάσαμεν ἀμφοτέρω, ἐννοῶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν μυστικότητα, τὴν λεπτότητα καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, μεθ' ὧν διεξηγάγετε εἰς πέρας τὴν ὑπόθεσιν. Ἐγνώριζον ἤδη (καὶ ποῖος τὸ ἀγνοεῖ;) ὅτι εἶσθε μία θελκτικωτάτη γυνὴ καὶ μία διακεκριμένη καλλιτέχνης. Ἄλλ' ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἶπω ὅτι πολὺ ἐξεπλάγην συναντήσασα εἰς τὸν θεατρικὸν κόσμον, περὶ τοῦ ὁποίου τόσα κακὰ λέγονται, αἰσθήματα τόσον εὐγενῆ, ὅσον τὰ ἰδικά σας καὶ τὰ ὁποῖα μάτην θ' ἀνεζήτουν εἰς τὴν ἰδικὴν μας κοινωνικὴν τάξιν.

Τοιαῦται πράξεις βεβαίως δὲν πληρώνονται καὶ ἐννοῶ νὰ μείνω ἐφ' ὅρου ζωῆς ὀφειλέτις σας. Ἐπιτρέψατέ μοι ἐν τούτοις νὰ σᾶς προσφέρω, ἀπλῶς εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀγωνιώδους αὐτῆς περιπέτειας μας, τὴν πεταλιδίτσαν ἐλείνην (συμβολικὴν φεῦ!) τὴν ὁποῖαν μοι ἐδώρησεν ὁ σύζυγός μου πρὶν ἢ πετάξῃ εἰς ἄλλους λειμῶνας. Σεῖς τὴν ἐξελέξατε. Σᾶς εἶχεν ἀρέσει καὶ φρονῶ ὅτι θὰ καταδεχθῆτε νὰ φορέσετε κόσμημα, ὅπερ ἐφόρεσα ἤδη ἐγώ.

Θὰ διέλθω νὰ τ' ἀφήσω ἄπο τὸ σπιτί σας μόνη μου, μετὰ μεσημβρίαν κατὰ τὰς τρεῖς.

Αντωνιάδης

Τζαβὴτ' ὁ μέγας οικονομολόγος.

Ἐὰν τύχη νὰ ἦσθε ἐκεῖ, μετὰ ζωηρᾶς χαρᾶς θὰ σᾶς ἴδω.

Ἡ λίαν ὑπόχρεως
B. B.

Υ. Γ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ σᾶς ζητήσω τὴν διεύθυνσιν τῆς μοδίστας σας. Τὰ καπέλλα ποῦ φορεῖτε ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ ἔξω ἄπο τοὺς περιπάτους προσελκύουν τὸν θαυμασμὸν ὄλων μας. Οὔτε ἄπο Παρέ, οὔτε ἄπο Τρώφ, οὔτε ἄπο Σωκράτη γνωρίζουν ποῦ τὰ κατασκευάζετε. Θά μοι τὸ πῆτε σεῖς· δὲν εἶναι ἔτσι; Δυνάμεθα ἀληθῶς νὰ ἔχωμεν τὴν αὐτὴν μοδίτσαν, καθὼς ἔχομεν καὶ τὸν αὐτὸν... Ἄλλὰ παρ' ὀλίγον νὰ πῶ κάτι ἀνάρμοστον.

Ἡ ἰδία.

ΤΑ ΝΕΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Πειὸ ὑψηλά... Πειὸ ὑψηλά... Πειὸ ὑψηλά...

(Χαρισμένο σὰ ντουμανομναλένγα ἀδρέφια τῆς Πόλης).

Λόντρα, τρυγητής 1911.

Πάρε τ' ἀπόσκια σου ντουβάρι κ' ἔλα ἐδῶ, στοῦ Δράκου τὰ λημέρια,
ρίξε σὰ πέλαγα τὸν πόθο καὶ τὸν ἀχὸ καὶ κάθε ἔννοια
κ' ἔλα μ' ἐμᾶς νὰ κάνης κέφια.

Ἔλα, Μιράντα, ὠϊμένα! νὰ σὲ στολίσουμε μ' ἀστέρια,
στὸν κόκκινο χορὸ μας ἔλα νὰ παίξης ζάρφια ἀσημένια,
λαλούμενα καὶ ταμπουράδες καὶ κόπανους τσαμπούνοντέφια.

Θὰ ἰδῆς στιχομαστόρους μύριους νᾶχουν μαλλιὰ ὀργιές καὶ γένεια,
θα ἰδῆς ἔθνοπαλληκαράδες, κάτσε μ' αὐτοὺς καὶ παιζογλέντα,
στό φαγοπότι τῶν θὰ κάτσης νὰ φᾶς μπουρέκια καὶ μιλένια
μὲ τὴν ἀντίκα Κεχλιμπάρα καὶ τὸν Κωστὴ Παληοκουβέντα.

Μὴ φοβηθῆς διόλου τσ' ἴσκει ἡμίτε τὰ μαῦρά τῶν τσιμούρια,
παρὰ σαβούρα παρατέρα μὲ τσῆ ιδέας τὴν παντιέρα,
μὴ χολοσκᾶς τ' εἶσαι ἐπιδέξιος σ' αὐτὰ τῆς γλώσσας τὰ σαντούρια
μέσα στὴ δημοκουβέντα, ἀτσαλοκαστροκαμαριέρα.

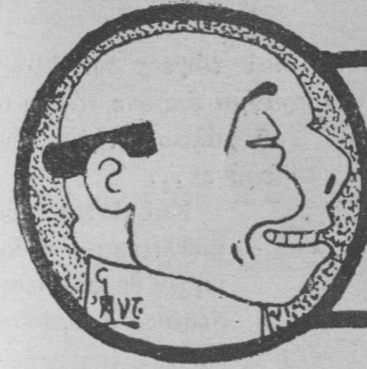
Στὴ μαυροτίμπουρη καρδιά σου, ποῦ ὁ σεβντᾶς νταλαβερίζει,
στῆσε μιὰ στάτουα τῆς γλώσσας τῆς θεμελιοβραχοστατούσας,
βάστα τὸν κόπανο τσ' ιδέας καὶ ἄς τὸ Μιστριώτη νὰ γκαρίζη,
γίνου σκολειομαμὴ καὶ σκλάβα τσ' ἀνδρειωμένης μας λεχούσας.

Πάρε σκεπάρνι καὶ πριόνι, καζμᾶ καὶ φτυάρι καὶ τσιμπίδα
σκάψε λακκώματα καὶ γκοῦβες ἀπὸ τὸ κάστρο σου τριγύρω
βάλε γιὰ Ρήγα τὸν Ψυχάρη καὶ τὸ Νουμᾶ ἔφημερίδα,
τὸ Φωτεινὸ γιὰ ρηγοπαίδι καὶ τὸ κεφάλι σου . . . οἰκτείρω.

(Διετηρήθη ἡ Παλλικὴ γραφή).

ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΣ ΠΑΛΛΗΣ

ΤΟ ΠΑΝΤΑΛΟΝΙ ΤΟΥ ΚΥΡ ΓΙΑΣΟΥΜΑΚΗ

Ὁ κύρ Γιασουμάκης, ἐὰν ἦτο γνωστὸς εἰς τὴν
πιάτσαν ὡς μικρέμπορος πανικῶν κατὰ τὸ
Μαχμουτ πασαῖ τῆς Πόλεως, ἦτο ὅμως μέγας
καὶ τρανὸς εἰς τὴν ἐνορίαν του, ὅπου ἀπὸ ἀμνη-
μονεύτων χρόνων κατεῖχε τὸ ὑψηλὸν καὶ περι-
βλεπτον ἀξίωμα τοῦ ἐπιτρόπου.

Εἰς τὴν ἀγοράν, πρὸ τῶν ἄλλων μεγαλεμπό-
ρων ἐχάνετο, ἐκάμπτετο, ἐπησσε, συνεσπειροῦ-
το καὶ διήρχετο ταπεινὸς καὶ ἀφανής. Ἀμα ὅμως
τὸ βράδυ ἐκλείει τὸ μαγαζάκι του καὶ διηυθύνε-
το εἰς τὴν θεόθεν λαχοῦσαν αὐτῷ ἐνορίαν, με-
τεβάλλετο ἐκ θεμελιῶν. Ἐφούσκωνεν, ἐτεντόνετο,
ἐμακρολαίμαζε καὶ ὑπερήφανος διέσχισε τὸν
μεγάλον δρόμον τοῦ χωριοῦ του, σκορπίζων δε-
ξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐπιεικῆ μειδιάματα καὶ προ-
στατευτικὸς χαιρετισμούς.

Ἄλλ' ὁ κύρ Γιασουμάκης ἐγγώριζε πολὺ καλὰ
ποῖον ρόλον παίζει εἰς τὰ τέτοια καὶ ἡ ἐξωτε-
ρικὴ περιβολή. Εἰς τὴν ἐργασίαν του ἐπάνω
ἐφόρει ἐν λυγδιασμένο σακκάκι καὶ ἐν σκυλλαρ-
παγμένο πανταλόνι. Τὸ βράδυ ὅμως ριζικὴ καὶ
ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην μεταβολή. Εἰς τὸ πίσω
μέρος τοῦ μαγαζιοῦ του ἀπεξεδύετο τὸν ἀγο-
ραῖον ἄνθρωπον καὶ ἐνεδύετο τὸν τσορμπαιζῆν,
δηλαδὴ μίαν μαύρην πλουσίαν ρεδιγκόταν, ριγέ
πανταλόνι, φανταιζῆ ζιλὲ καὶ ράβδον μὲ ἀση-
μένιαν λαβίδα, ὡς ἀνδρὶ ἐπιτρόπῳ ἐμπρέπει.

Μὲ μίαν δὲ περιβολὴν τόσον ἀξιοσέβαστον, ἡ
πρὸς τὸν κύρ Γιασουμάκη ὑπόληψις τοῦ χωριοῦ
διετηρεῖτο πάντοτε μεγάλη καὶ ἀπρόσβλητος.

★

Ἦτο ἡ παραμονὴ τῆς μνήμης τοῦ ἐνοριακοῦ
ναοῦ καὶ εἰς τὸν κύρ Γιασουμάκη εἶχε λάχει
καὶ πάλιν ὁ δυσβάστακτος κληρὸς τοῦ νό γυρίση
τὴν ἐπαύριον τὸν ἕκτακτον δίσκον τῆς ἐπισήμου
ἡμέρας.

Ὁ κύρ Γιασουμάκης ἦτο προγᾶστωρ καὶ
ἐνεκα τούτου ὄλα τὰ πανταλόνια του πολὺ γλή-

γωρα τραβοῦσαν ἐπάνω καὶ τοῦ ἐκόνταιναν.
Ἐχων τοῦτο ὑπ' ὄψει ἀπεφάσισε νὰ προβῆ διὰ
τὸ ἕκτακτον τῆς περιστάσεως εἰς τὴν θυσίαν τῆς
ἀγορᾶς ἐνὸς νέου πανταλονίου, χάρις εἰς τὸ
ὅποιον ὄχι μόνον ἡ ὑπέληψις του θὰ διετηρεῖτο
ἀλώβητος, ἀλλὰ καὶ τὰ δεκαράκια ἀφθονώτερα
θὰ ἐπιπτον εἰς τὸν δίσκον δισκοφόρου, φέροντος
πρωτόβαλτο τῆς ὥρας πανταλόνι.

Ἐκλείσει λοιπὸν τὸ μαγαζὶ του ἐνωρίτερον
τοῦ συνήθους, ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦ Τίριγγ καὶ

διάλεξεν ἐν ὠραῖον φανταχτερὸ πανταλόνι.
Ἐδοκίμασε πολλὰ ἕως οὐ ἱκανοποιηθῶσιν ὄλαι
αἱ διαστάσεις γαστρὸς καὶ σκελῶν του. Τέλος
τὸ ἦρε καὶ ἐπειδὴ μὲ τὸν καιρὸ θὰ τραβοῦσε
κι' αὐτὸ προὔτιμησε ν' ἀγοράσῃ τὸ κατὰ ἓνα
ἀριθμὸν μεγαλειτέρων του.

Τὸ βράδυ ὅμως, ὅταν πῆγε σπιτί του καὶ τὸ
ἐφόρεσε, παρετήρησεν ὅτι τὰ σκέλη ἦσαν πολὺ
μακρὰ, τόσο μακρὰ, ὥστε παρ' ὄλον τὸ τράβηγ-
μα πρὸς τὰ ἄνω καὶ τὸ σφίξιμο τῆς μέσης
ἐξηκολούθουν νὰ σέρωνται καὶ νὰ πατιοῦνται.

SISMANOGLIO
MEGARARO

Τοιαύτη ἄλλωςτε ἦτο καὶ ἡ γνώμη τῆς γυναικὸς του, τῆς ἀδελφῆς του, ἰδίᾳ δὲ τῆς κοκέτας κόρης του.

— Πολὺ μακρὺ, εὐλογημένε· ποῦ εἶχες τὰ

ἀρχίσει νὰ αἰσθάνεται καὶ τύψεις συνειδότος.
— Ἐνα τόσο μικρὸ πρᾶγμα ἔπρεπε νὰ του τὸ κάμω τοῦ καυμένου. Τοῦ χάλασα τὴν καρδιά ἄδικα. Καὶ μέρα ποῦ ξημερώνει...

Καὶ βασανίσασα καλλίτερα τὴν ἀρνησιν ἐκείνην ὑπερησίας, ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἐπανορθώσῃ. Δὲν ἤθελεν ὁμως καὶ νὰ φανῇ πρὸ τῆς ἀνδραδέλφης τῆς καὶ τῆς κόρης τῆς ὑποχωροῦσα. Προφασισθεῖσα λοιπὸν ὅτι νύσταζε πολὺ, ἀπέχωρησεν εὐσχήμως ἀπὸ τῆς τραπεζαρίας, διειθύνθη εἰς τὴν κρεββατοκάμαρην, πῆρε τὸ πανταλόνι καί, καθ' ὄν χρόνον ὁ κύρ

μάτια σου σὰν τ' ἀγόραζες, τῷ παρετήρησε τὸ τρυφερόν του ἤμισυ.

— Μικρὸ τὸ κακὸ, Μαργιωρίτσα· σὰν προκομμένη ποῦ εἶσαι, παίρνεις ὕστερα ἀπ' τὸ φαγὶ τὸ ψαλίδι καὶ τὸ βελόνι σου καὶ μοῦ τὸ κονταίνεις τρία τέσσαρα δάκτυλα.

— Μ' αὐτὸ τὸ πλευρὸ νὰ κοιμηθῇ ἡ ἄδρα μου, ποῦ θὰ πιάσω βελόνι στὸ χέρι μέρα ποῦ ξημερώνει αὐτὸ.

— Μὰ μὲ πεσμένα βρακιά θές νὰ γυρίσω αὔριο τὸν δίσκο;

— Σφίγγεις λίγο περισσότερο τῆς τεράντες σου καὶ ὅπως ὅπως περνᾷς μὰ μέρα.

Δεύτερος λόγος δὲν χωροῦσε μὲ τὴν Μαργιωρίτσαν, ἄνευ κινδύνου ἐντάσεως τῶν συζυγικῶν σχέσεων. Ὁ κύρ Γιασουμάκης τὸ ἐγνώριζεν ἐκ πείρας. Ἐκλίνε λοιπὸν τὴν κεφαλὴν, ἐσιώπησε καὶ ἐτήρησεν ἀπόλυτον σιγὴν καθ' ὅλον τὸ δεῖπνον, μεθ' ὃ, ἀνσστενάξας κάμποσες φορὲς διὰ τὴν ἀνεπανόρθωτον συμφορὰν, πῆγε καὶ κοιμήθηκε, κρεμάσας καὶ τὸ μακρὺ παντελόνι του εἰς τὸ πόδι τῆς καριόλας.

*

Ἄλλ' οἱ ἀναστεναγμοὶ εἶχον συγκινήσει βαθύτατα τὴν οἰκογένειαν. Ἡ Μαργιωρίτσα εἶχεν

Γιασουμάκης ρουχάλιζε, τὸ ξήλωσε καὶ τὸ κόντανε τρία δάκτυλα. Μεθ' ὃ ἀπεκοιμήθη μὲ ἥσυχον τὴν συνείδησιν.

— Χαρὰ στὴν ἀπάθειά της, ἐσχέπετο κάτω στὴν τραπεζαρία ἡ ἀδελφὴ τοῦ Κύρ Γιασουμάκη διὰ τὴν νύφη της. Ν' ἀφήσῃ τὸν ἄνδρα

SISMANOGLIO
MEGARARO

ΤΣΑΡΟΣ Ο ΑΡΧΟΝ ΤΗΣ ΑΡΚΤΟΥ

της να πάη αύριο στην έκκλησιά με πεσμένα βρακοπόδια... και έπίτροπος άνθρωπος!

Προφασισθείσα λοιπόν κι' αυτή ύπνον, άφηκε την άνεψιάν της βυθισμένην εις τούς «Αθλους του Ροκαμβόλ», πήγε επάνω, ήνοιξε με τρόπον την κρεββατοκάμαρη του άδελφου της, πήρε το πανταλόνι από την καργιόλα, άπεσύρθη έν βία στο δωμάτιόν της, τό ξύλωσε, τό κόνταινε κατά τρία δάκτυλα και τό επέστρεψε στην θέσιν του χωρίς να την νοιώση κανείς.

— Θα θυμώση γι' αυτό ή νύφη μου, αλλά... πάη να θυμώση.

Η κόρη του Κύρ Γιασουμάκη ειχε κι' αυτή τό σχεδιόν της και φαινομενικώς μόνον ήτο βυθισμένη στο μυθιστόρημα, αναμένουσα να κοιμηθούν όλοι.

— Τί θα πη κι' ό κόσμος που θα τον δη αύριο να πατῶ τά βρακοπόδια του. Θα κατηγορηθῶ κι' έγώ.

Και όταν ένοιωσε ότι όλοι έκοιμῶντο, άνήλθεν άκροποδητί, πήρε κι' αυτή τό πανταλόνι, τό ξήλωσε, τό κόνταινε κατά τρία δάκτυλα και τό απέθεσε στην θέσιν του, χωρίς να γείνη κι' αυτή άντιληπτή.

*

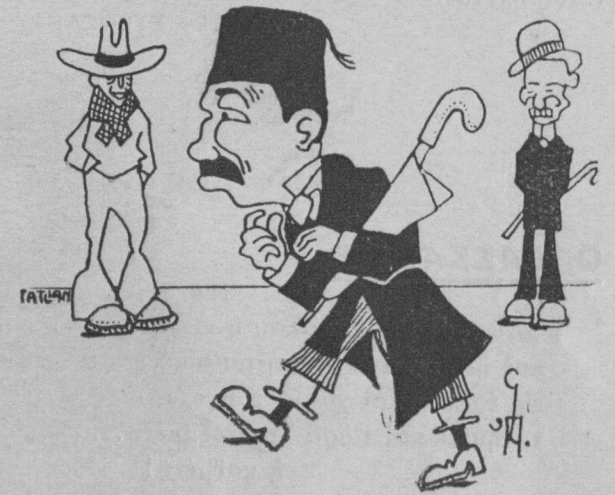
Ο κύρ Γιασουμάκης σηκώθηκε πολλά πρωϊ, με τό πρώτο κτύπημα' τής καμπάνας, αλλά και με μούτρα κρεμασμένα όπως θα ήσαν και τά βρακοπόδια του. Η γυναϊκά του κράτησε κι' αυτή τό βαρὺ και δέν ειπε τίποτε περι του κονταίμιτος. Η άλλες απέφυγον να ποῦν τίποτε, εκ φόβου μή κινήσουν τον χόλον τής κυρίας Γιασουμάκη.

Τό πανταλόνι λοιπόν, τό όποιον ειχεν ήδη κονταίνει κατά 9 δάκτυλα, δι' όλες δέν ειχε κονταίνει παρά κατά 3 μόνον δάκτυλα, δια δε τον κύρ Γιασουμάκη ήτο και έμενε μακρὺ, καθως τό ειχεν άγοράσει.

Ανεστένάξε λοιπόν μερικῆς φορᾶς άκόμη, τό φόρεσε βιαστικά και έπειδή τό ήξευρε μακρὺ, πολὺ μακρὺ, τό τράβηξε επάνω με όλην

του την δύναμιν, τό γύρισε μάλιστα και μερικά δάκτυλα κατά την μέσην.

Προγᾶστωρ, ως ήτο, δέν κατώρθωσε να παρατηρήση πως του ήλθεν. Αλλ' άφου δέν ήσθάνετο να τό πατη, σημειον ότι δέν έσέρνετο πλέον. Και βιαστικῶς έξελεθών άπ' τό σπιτι του διηυθύνθη εις την έκκλησιάν.

Ο κόσμος όλος τον έβλεπε 'στον δρόμον μετ' έκπλήξεως και άπορίας.

— Σε καλό του!... τί άνεσήκωσε έτσι τά βρακοπόδια του; Στην έκκλησιά πηγαίνει, για σε' φωτιά;

Ανύποπτος όμως ό κύρ Γιασουμάκης εισήλθεν εις τον ναόν και κατέλαβε τά ύψηλά καθήκοντά του εις τό παγκάρι. Και έφ' όσον μὲν έστεκε

πίσω απ' τὸ παγκάρι, τὸ πρᾶγμα ἔμενε ἀπαρ-
τήρητον. Ἄμα ὁμως ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ γυρίσῃ τὸν
δίσκον καὶ χώθηκε μέσα 'στὸ πλῆθος τοῦ ναοῦ,
τὰ ψι ψι καὶ τὰ κρυφογέλοια ἤρχισαν νὰ παίρ-
νουν καὶ νὰ δίδουν.

Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ κύρ Για-
σουμάκης ἀντὶ δεκαρῶν συνέλεξε ἐκείνην τὴν
ἡμέραν τὰ σκώμματα καὶ τὰ χάχλανα τῶν ου-
νενοριτῶν του.

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

Ο' ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ἐνὸς σοφοῦ δασκάλου ἡ κυρά,
ποῦ ἦτο κι' ἀπὸ κόρη μαθημένη
εἰς ἔρωτας καὶ χάδια τρυφερά,
τὰ ἤθελε καὶ τώρα παντρεμένη...
ἡ καῦμένη!

Καὶ τοῦ δασκάλου ζάλιζε τ' αὐτιά,
γιὰ τὰ παιχνίδια, τοῦλεγε, πεθαίνω...
ὁμως αὐτὸς δὲν ἔνοιωθε φωτιά,
τὰ λεξικά τὸν εἶχον κρυωμένο...
τὸν καῦμένο!

Δὲν ἔβγαζ' ἓνα λόγο τρυφερό·
τὰ ρήματα, αἱ πτώσεις καὶ τὰ γένη
δὲν τᾶφιναν γιὰ ἔρωτα καιρὸ,
κι' ἐκείνη σπαρταροῦσε λιγωμένη...
ἡ καῦμένη!

Μὰ εἶδε δὰ κι' αὐτὴ πῶς χωρατὰ
σὲ δάσκαλο δὲν πᾶνε σκοτισμένο,
κι' ἔπαυσε χάδια πιά νὰ τὸν ζητᾶ,
καὶ μόνο του τὸν ἄφινε κλεισμένο...
τὸν καῦμένο!

Μὲ τὸν καιρὸ φρονίμεψε πολὺ,
καὶ ἡσυχος ὁ δάσκαλός της μένει,
γιὰ ἔρωτα ποτὲ δὲν τοῦ μιλεῖ,
κοὶ μόνη 'στὸν περίπατο πηγαίνει...
ἡ καῦμένη!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Ἡ πεθερά. — Γαμπρέ μου, πρόσχε τὴν
σὰν τὰ μάτια σου... Ἄχ! πῶς δὲν ἤθελα νᾶμαι
'ς τὴν θέσι της.

Ὁ γαμπρός. — Οὐτ' ἐγώ.

Ἄλλὰ κανεὶς τὰ γέλοια δὲν κρατεῖ
'σὰν φαίνεται αὐτὸς ὁ παντρεμένος·
κι' αὐτὸς, χωρὶς νὰ ξέρῃ τὸ γιατί,
γελᾷ μὲ τοὺς πολλοὺς καμρωμένους...
ὁ καῦμένος!

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

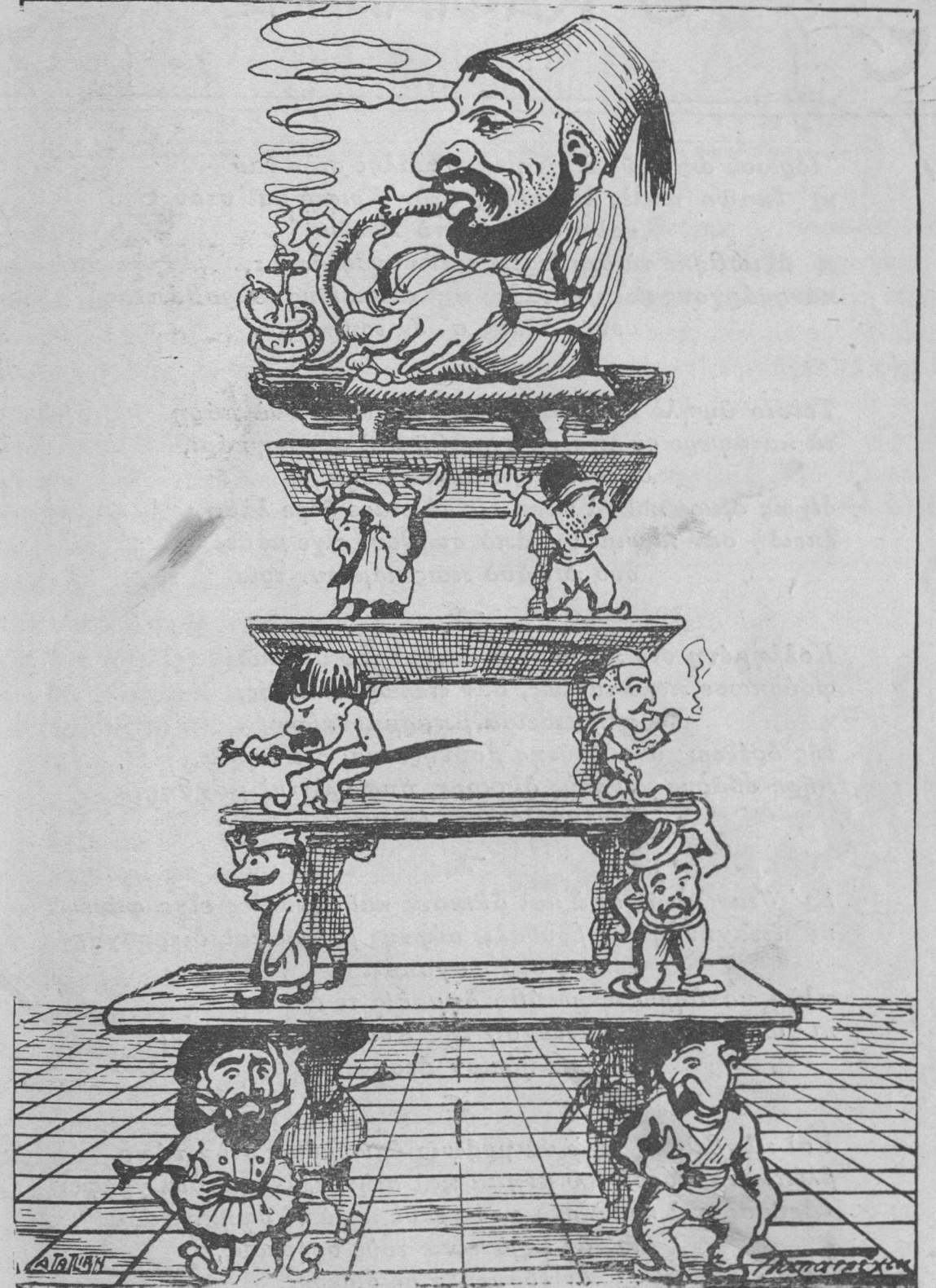
ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Σκέψις μεθύσου.

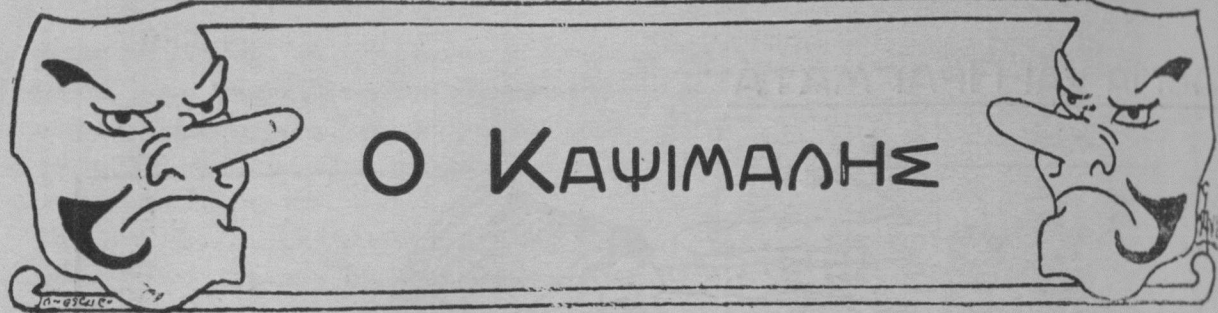
— Τί διαβόλου δικαστήριο νᾶναι αὐτὸ τὸ ποι-
νικὸ ποῦ μὲ παραλέμπουν;... Μὰ γιὰ νὰ τὸ
λὲν ποινικὸ, ὅλο θᾶχει κάτι γιὰ νὰ πίνῃ κανεὶς.

ΜΕΤΑΞΕΑ ΚΟΝΙΑΚ ρουφῶ
καὶ τῆς λύπης μου σκοτόνω,
τὴν χολέρα ἀψηφῶ
καὶ τὴν διπλοφασκελόνω

ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ἡ ἰσότης τῶν φυλῶν.

Ο ΚΑΨΙΜΑΛΗΣ

“Ίδρωσε ώς ποῦ νὰ γίγη καψιμάλης στὸν ναό
 κι’ ἔκαψε ἕψηλές λαμπάδες στὸν Χριστὸ καὶ στὸν Θεό
 καὶ στὸ “Ἄγιο τὸ Πνεῦμα
 π’ ἀξιώθηκε νὰ ἔχη ἱερεῖς καὶ κανδηλάπτας,
 κανονάρχους καὶ ψαλτάδες κι’ ἀπαισίους νεκροθάπτας
 σοῦζα ὄλους σ’ ἔν του νεῦμα.

Τέτοιο ὑψηλὸ μανσοῦπι κατορθώσας μιὰ νὰ πάρη
 τὰ κατάφερε σὲ λίγο νὰ στρωθῆ καὶ στὸ παγκάρι,
 σ’ εὐλαθεῖς πωλῶν κηρία,
 δίχως ὄμως καὶ νὰ κάνη εἰς τὸ πᾶρε δόσε λάθη,
 ἐπειδὴ σὰν καψιμάλης ἀπὸ στήθους εἶχε μάθει
 δυὸ καὶ δυὸ πῶς κάμνουν τρία.

Κολλημένη στὸ παγκάρι ἡ κοιλιὰ του διαρκῶς
 φούσκωσε πολὺ ταχέως, σὰν πελώριος ἄσκός,
 πληρωθεῖσα μπαρμπουνίων
 τῆς ὀρέξεως δ’ αὐξούσης βούτηξε καὶ στὰ κηρία,
 πῆρε σβάρνα καὶ τοὺς δίσκους, ὅπως λὲν μὲ μοχθηρία
 ἢ κακόγλωσσες ἐνίων.

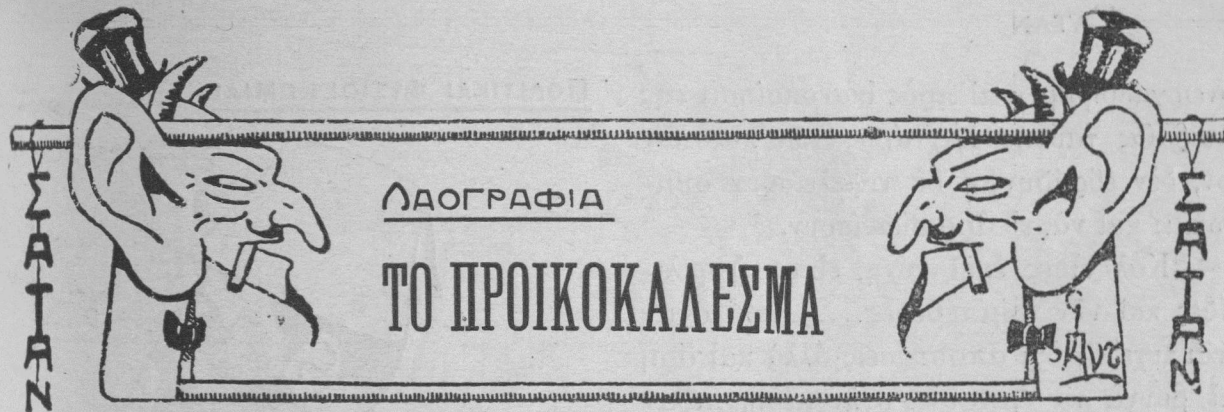

Κι’ ὅταν περὶ κερτὰ καὶ δίσκους καὶ κανδηλές εἶχε φάγει
 κι’ ἐπαχύνθη σὰν βουβάλι, αἴφνης μπουμ καὶ διερράγη,
 ἔσκασε στὸ φαγοπότι
 πλὴν πανδήμως ἐκηδύθη δημοσίᾳ τε δαπάνη
 κι’ ὡς ἀθλήσας κατεδέχθη τῆς Κοινότητος στεφάνι
 κι’ ἐπικήδειον Δεσπότη.

Καὶ κληθεὶς κι’ ἐγὼ νὰ γράψω ἐπιτύμβιον στὸν τάφο,
 βλέπω τὸ φαρδύ του μνήμα καὶ στὴν πλάκα τέτοια γράφω
 «Δράσας στὰ κοινὰ δυὸ χρόνια σὲ καλά τ’ ἀφῆκε χάλια
 κι’ ἂν ἐλήστευσε τοὺς θρησκούς,
 κι’ ἂν ἐβούτηξε σὲ δίσκους,
 ὄμως πέθανε μὴ κλέψας τοῦ ναοῦ τὰ μανουάλια».

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΠΡΟΙΚΟΚΑΛΕΣΜΑ

Ἡ Κοκὸνα Μαργίτσα ἀπ’ τὰ Ἐξη
 Μάρμαρα στεφάνωνε τὴν Κυριακὴν τὸν
 μονάκριβό της γυιὸ μὲ τὴν κόρην τῆς
 Κοκόνας Φρόσως ἀπ’ τὸ Φανάρι.

Φρόσω καὶ Μαργίτσα, παλαιὰ φίλοι
 καὶ συμμαθήτριά. Μαζὺ πήγαιναν ἐκεῖνα
 τὰ χρόνια ἔστο Παρθεναγωγεῖο τοῦ Πανα-
 γίου Τάφου, μαζὺ τελείωσαν ἀπ’ ἐκεῖ καὶ
 μαζὺ σχεδὸν ἴπανδρεύθησαν κατόπι. Καὶ
 ἡ τύχη τᾶφφερε νὰ πάρουν κι’ ἡ δύο ἄνδρας
 Τσαρσηλῆδες, ποῦ εἶχαν κοντὰ-κοντὰ τὰ
 μαγαζιά των καὶ μαζὺ σχεδὸν εἰργάζοντο.

Ἄλλ’ ἀπὸ τότε ἐχωρίσθησαν αἱ δύο φί-
 λαι καὶ δὲν ἐβλέποντο παρὰ σπανιώτατα.
 Ἡ μία ἔστα Ἐξη Μάρμαρα καὶ ἡ ἄλλη
 ἔστο... Φανάρι.

— Αἱ ἀποστάσεις, βλέπεις, αἱ συγκοινο-
 νία... Λαχταρᾶ ἡ καρδιά μου νᾶρθω
 καμμιὰ ἡμέρα νὰ τὰ ποῦμε, ἀλλὰ ποῦ ν’
 ἀφήσω, Φρόσω μου, τὸ σπιτι καὶ τὸ θεό-
 τρελλο ἐκεῖνο τ’ ἀγόρι μου. Στῆς ξεμνα-
 λισμένες τῆς κουνιάδες μου;

— Ἄμ’ ἐγὼ, Μαργίτσα μου, ποῦ εἶμαι
 καὶ μονάχο χέρι καὶ δὲν ἐννοεῖ ἡ κόρη μου
 νὰ ξεκολλήσῃ ἀπ’ τὴν ἀγκαλιά μου...

Αὐτὰ ἀντήλασσαν ὁσάκις συνητῶντο
 τυχαίως ἔστην Πόλιν ἢ ἔστον Γαλατᾶ μιὰ-
 δυὸ φορὲς τὸν χρόνον καὶ ἰδίᾳ τὰς παρα-
 μονὰς τῶν ἑορτῶν, ὅταν ἐξήρχοντο γιὰ
 ψούνια.

Πέρασαν ἔκτοτε σωστὰ εἴκοσι χρόνια.

Σ’ αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ θεότρελλος ὁ γυιὸς
 τῆς Κοκόνας Μαργίτσας φρονίμειψε καὶ
 ἤθελε... παντρεῖα. Ἡ χαῦδεμένη κόρη τῆς
 Κοκόνας Φρόσως, ποῦ μικρὴ ὡς ἦτο δὲν
 εἶχε ξεκολλημὸ ἀπ’ τὴν ἀγκαλιά της, λαχ-
 ταροῦσε τώρα νὰ ξεκολλήσῃ καὶ νὰ κολ-
 λήσῃ σ’ ἄλλου ἀγκαλιά. Καὶ οἱ πατέρες
 των, γείτονες πάντοτε ἔστο Τσαρση καὶ
 συνεργαζόμενοι ἔστην ἴδια τὴν δουλειά,

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

— Αἶ! καὶ ὁ ἐλύπησε ὁ θάνατός του τόσο πολὺ;

— Βέβαια! Μοῦ τὸν προξενεύανε πρὶν νὰ σὲ πάρω. Ἄν ἔπαιρνα αὐτόν, θὰ ἦμην τώρα χήρα.

συνειργάσθησαν και προς ικανοποίησιν τῆς ἀμοιβαίας ταύτης λαχτάρας τῶν παιδιῶν των, δὲν ἐβράδυναν δὲ νὰ κλείσουν συμφωνίας καὶ νὰ τ' ἀρραβωνίσουν.

— Καλ' εἶδες ἐκεῖ τύχη, εἶπαν ἡ φιλινάδες καὶ νῦν συμπέθερες... Καλ' ὅταν εἶναι τυχερά, ὄχι ἀποστάσεις ἀλλὰ καὶ ὄρη καὶ βουνὰ νὰ ἔμπουν ἴσῃν μέσῃ, πάλιν ἐκεῖνο ποῦ εἶναι γιὰ νὰ γίνῃ θὰ γίνῃ.

Καὶ ἔγεινε ἡ μᾶλλον θὰ ἐγίνετο ἀφεύκτως τὴν Κυριακὴν, ἀφοῦ ὅλα ἦσαν ἔτοιμα, ὁ κουμπάρος ἴσῃν τὸπο, τὰ κουφρέτα παραγγελμένα, ἡ δὲ προῖκα ὅλη ἴσῃν ἐντέλειαν.

Ἡ προῖκα ἴσῃν ἐντέλειαν; Ἄλλ' αὐτὸ ἔχρηζε προσεπικυρώσεως καὶ ἀπ' τὸ ταράφι τοῦ γαμπροῦ.

— Ἄνδρας εἶναι ἐκεῖνος, ποῦ ξέρεῖ ἀπ' αὐτά, εἶπεν ἡ κυρὰ Μαργίτσα εἰς τῆς κουνιαδες της, αἱ ὁποῖαι, παρ' ὅλον τὸν ξετρελλαμὸ ποῦ εἶχον ἴσῃν νειάτα των, κατώρθωσαν νὰ μείνουν γεροντοκόριτσα καὶ νὰ τὰς ἔχῃ ἀκόμη « ἴσῃν καμποῦρά της. »

Τὰ γεροντοκόριτσα καὶ ἐννενηντα ἐτῶν ἂν ἦναι δὲν χωνεύουν τὰ νέα κορίτσια καὶ μάλιστα τὰ νυμφευόμενα. Ἐνίσχυσαν λοιπὸν τὴν κοκόναν Μαργίτσαν εἰς τὴν περὶ « ἐντελείας » τῆς προικὸς ἀμφιβολίαν της καὶ τὸ « προικοκάλεσμα » ὑπεδείχθη μὲ τρόπο εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς νύφης, ἔγεινεν ἀποδεκτὸν καὶ ὠρίσθη διὰ τὴν προπαραμονὴν τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου.

★

Αὐστηρὰ ὡς ἀνακριτής, βλοσυρὰ ὡς τελωνοφύλαξ, στρυφνὴ ὡς ἱεροεξεταστὴς ἐκίνησε ἡ Κοκόννα Μαργίτσα ἀπ' τὰ Ἐξῆ Μάρμαρα διὰ τὸ Φανάρι, ἔχουσα ἐκ δεξιῶν τὴν μίαν κουνιαδα της καὶ ἐξ εὐωνύμων τὴν ἄλλην — παρῆδρους δικαστὰς τῆς ἐντελείας τῆς προικὸς.

Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξε θερμὴ. Φιλιά ἐκα-

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

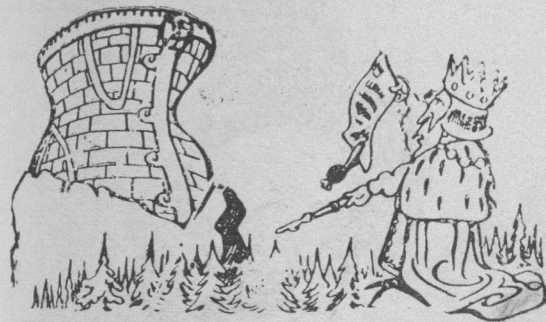

Χιλμῆς ὁ ἀπέχων.

τέρωθεν βροχηδὸν καὶ κατόπιν ἐπίσημος παρουσίασις Μαργίτσας καὶ Σίας εἰς τὰς προσκεκλημένας φίλας καὶ γειτονίσσας τῆς Κοκόννας Φρόσως καὶ τῆς κόρης της. Ἦσαν δ' ἐκεῖ συνηγμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸ ἄνθος τῆς φαναριωτικῆς κοινωνίας: ἡ σύζυγος τοῦ ἀριστεροῦ δομεστίχου μετὰ τῆς ἑαυτῆς θυγατρὸς, ἡ ἀδελφὴ τοῦ μονιχάρη μετὰ τῆς μητρὸς της Σεβαστίτσας, ἡ ἀνεπιὰς τοῦ ἁγίου Ξηροκαμπίας, ἡ χήρα τοῦ Ἄρχοντος Παρασιτιζομένου μετὰ τὴν ἀδελφὴν της, δυὸ διδασκάλισσαι ἀπ' τὸ Μουχλιὸ καὶ ἄλλαι πολλαί, αἱ ὁποῖαι, πρὶν ἔλθουν τὰ συμπέθερία, εἶδον καὶ ἐξήτασαν καὶ ἐθαύμασαν τὰ προικὰ καὶ τὰ εὖρον ὅλα τακτικὰ χωρὶς κανέν « κουσοῦρι ».

— Ἔ! ἀφοῦ τὰ ἠύρατε σεῖς τακτικὰ περιπτὸν ἦτο καὶ νᾶρθουμε, εἶπεν ἡ κοκόν-

Ο ΚΟΡΣΕΣ

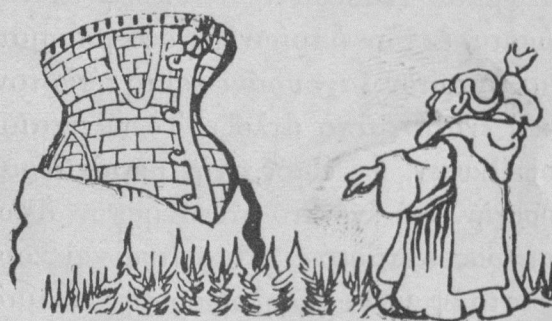
Ἄντιστὰς νικηφόρος εἰς βασιλικά διατάγματα.

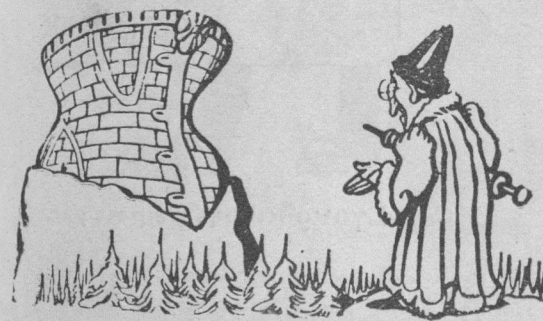
Ἄντιστὰς νικηφόρος εἰς βασιλικά διατάγματα.

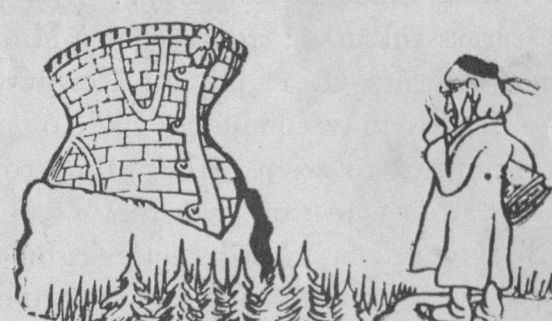
Ἄντιστὰς νικηφόρος εἰς βασιλικά διατάγματα.

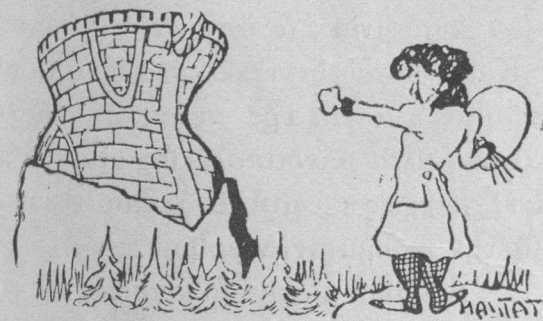
Ἄντιστὰς νικηφόρος εἰς βασιλικά διατάγματα.

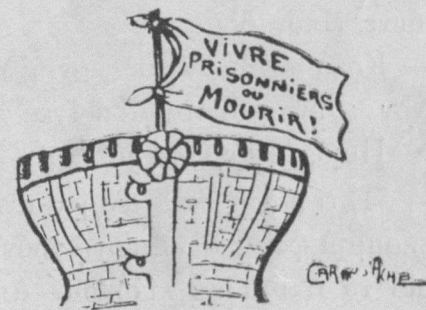
Ἄντιστὰς νικηφόρος εἰς βασιλικά διατάγματα.

Ἄντιστὰς νικηφόρος εἰς βασιλικά διατάγματα.

Ἄντιστὰς νικηφόρος εἰς βασιλικά διατάγματα.

Ἄντιστὰς νικηφόρος εἰς βασιλικά διατάγματα.

SISMANOGLIO
MEGARARO

να Μαργίτσα από ευγένειαν πρὸς τὰς ἄρτι συστηθείσας.

— Καλὲ πᾶ! . . . Λόγος εἶν' αὐτὸς ποῦ λέγεται, εἶπεν ἡ Κοκόνα Φρόσω, ἀπὸ ευγένειαν κ' αὐτῆ. Ἐμπορεῖ ἔμεῖς νὰ τὰ νομίζουμε σωστὰ κ' ἐκεῖνα νάχουνε ἕνα σωρὸ κουσούρια . . . Ἐλάτε, ἐλάτε νὰ τὰ σεργιανίσετε.

Ἡ προῖκα ἦτο ἐκτεθειμένη εἰς τὸ ἄνω πάτωμα. Ἐν πρώτοις μία στοίβα, μεγάλη μεγάλη καὶ φουσκωτή, ἀπὸ μαξιλάρια καὶ παπλώματα. Τέσσερα ἦσαν ἐν ὄλῳ τὰ παπλώματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο μπασμαδένια, τὸ τρίτον λαγουράκι καὶ τὸ τέταρτον, τὸ καὶ «καλό», ἀπὸ ἀτλάζι. Τὸ τελευταῖον προσείλκυσε, ὡς εἰκός, τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν καὶ ἐγένετο ἀντικείμενον ὄλως ἰδιαιτέρας ἐξετάσεως. Μαργίτσα καὶ κουγιάδες τὸ ἔψαυσαν ἀλληλοδιαδόχως δοκιμάζουσαι τὴν ποιότητα τοῦ ὑφάσματος, τὸ ἔτριψαν μεταξὺ τῶν δακτύλων, τὸ ἐχάϊδευαν.

— Καλὸ ἀτλαζάκι μοιάζει . . . Ἄρα γε δουλεύτηκε καὶ καλά; παρατήρησε ἡ Μαργίτσα, θέλουσα νὰ τὸ ἰδῆ καὶ ἀνοιγμένο.

— Σωστὴ μὴν ἑβδομάδα ἔβαλε ὁ χαλάτσης γιὰ νὰ τὸ κίνη. Ἄλλὰ χαλάλι του. Ἐκανε ἕνα σχέδιο ποῦ εἶναι τρέλλα.

Σ' αὐτὸ ἐπάνω τὸ πάπλωμα κατεβιβάσθη μετὰ πάσης εὐλαβείας ἀπὸ τὴν στοίβα καὶ ἐξεδιπλώθη.

Ἐπιφωνήματα γενικοῦ θαυμασμοῦ!

— Ὠραῖο! Ὠραῖο! μὲ γειὰ νὰ τὸ χαλάσουνε, εἶπον ὅλοι.

— Καλὸ εἶναι, εἶπε καὶ ἡ Μαργίτσα. Μόνον . . . ἕνα κουσουράκι ἔχει.

— Ποιό, Μαργίτσα μου;

— Ἐχει ραφή στὴ μέση τ' ἀτλάζι του . . . καὶ καμμιά φορὰ δὲν περνᾷ χρόνος κ' ἀρχίζουν τὰ τέτοια νὰ λυώνουν ἀπ' τὴν ραφή . . . Τώρα ὅλες τὰ κάμουν μονόφυλλα. Δὲν τὸ ξεύρατε αὐτό;

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ κ. Σγουρδαῖος, χειρουργός.

— Ὅχι, νὰ σὲ χαρῶ . . . Ἄλλ' ἄς ἔχουν τὴν υἰγιάνειά τους κ' ἄς τὸ λυώσουν καὶ προτιότερα . . .

— Αὐτὸ εἶναι . . . ἄς ἔχουν τὴν υἰγιάνειά τους. Καὶ ἡ συνοδεία ἐξεκίνησε πρὸς τὰ τραπεζομάνδηλα καὶ τῆς πετσέτες. Δυὸ λινὰ καὶ δυὸ ἄλλα μανδαπολένια· μιὰ ντουζίνα λινὲς πετσέτες καὶ μιὰ ἄλλη ἀπὸ λευκὸ πανὶ διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν.

— Λεῖπουν μόνον ἡ πετσέτες τῆς κουζίνας, παρατήρησε ἡ Φρόσω, προλαμβάνουσα νέαν παρατήρησιν τῆς Μαργίτσας.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΜΑΣ

Ἡ μεγάλη περιηγήτρια.

Ἄλλα κι' αὐτὲς θὰ μᾶς ἔλθουν ἀπόψε ἀπ' τὸ Γσαρσῆ.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ ὀλιγώτερο ποῦ λείπει, Φρόσω μου.

— Καὶ τί λείπει ἄλλο, Μαργίτσα μου;

— Ἡ μάρκες... ὅλα ἀμάρκωτα εἶναι.

— Ἔχεις δίκαιο. Ἄλλ' ἐκεῖνες γίνονται κι' ὕστερα, εὐλογημένη.

— Ναί, ἅμα τὴν πατήσουν τὰ παιδιὰ θάβρη καιρὸ νὰ πιάση κέντημα. Ἔτσι τᾶπαθε καὶ μιὰ γειτόνισσά μας καὶ ἀκόμη ὅλα τὰ τραπεζιακά της ἀμάρκωτα φυλάουν.

*

Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ κορίτσια εἶχον προχωρήσει καὶ ἤρχισαν νὰ θαυμάζουν τὰ φουστάνια τῆς νύφης, καὶ ἰδίως τὸ ὀλομαυρο «τῶν ἐπισκέψεων» ποῦ ἦτο ἀπὸ μεταξωτὸ καὶ ὄλο νταντέλες ἀπ' ἐπάνω του ριχμένες. Ἦλθαν καὶ ἡ κουνιάδες, ἦλθε καὶ ἡ Μαργίτσα.

— Νὰ δοῦμε σ' αὐτὸ τί θάβρης νὰ πῆς τώρα, εἶπεν ἡ Φρόσω.

— Τὸ καλό, καλό... Ἄμα δὲν ἔχει κουσοῦρι, δὲν θὰ τὸ δημιουργήσω ἐγώ... Ὠραῖο φουστάνι! Αὐτὸ ναί... Δὲν ἔχει νὰ πῆ κανεὶς τίποτε... Καὶ τί μεταξωτὸ εἶναι;

— Γκρεναντίνα... καὶ ὅ γρόσια τὸ μέτρο, ἂν ἀγαπᾷς.

— Ἡ τιμὴ δὲν ἔχει νὰ κάνη... Ὑπάρχουν κι' ἀκριβότερες γκρεναντίνες... Ἄλλ' ὅλες ἓνα εἶναι σκάνουν πολὺ γλήγωρα. Ποῦ τὰ ἀθάνατα ἐκεῖνα τὰ γκρῶ τῆς ἐλοχῆς μας. Τώρα ὅλα τέτοια ψεύτικα τὰ κάμουν.

Εἶπε τὸ στρογγυλό της καὶ σ' αὐτὸ ἡ πεθερὰ καὶ ἰκανοποιηθεῖσα πιῦ δὲν εὗρεν ἀντίρρησην ἤρχισε τώρα νὰ ἐξετάζη μιὰν πρὸς μιὰν τῆς ρόμπες καὶ τὰ ματινεδάκια.

— Αὐτὴ ἐδῶ ἡ ρόμπα θὰ ἦναι βέβαια ἡ καλή της.

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ κ. Τιβέριος παιδίατρος.

— Ναί, ποῦ θὰ τὴν φορέση τὴν δεύτερη μέρα τοῦ γάμου.

— Καλούτσικη εἶναι... Μόνε... ἡ κορδέλλες της δὲν μοιάζουν ὀλομέταξες.

— Ὀλομέταξες, νὰ σὲ χαρῶ.

— Ἔτσι δείχνουν, μὰ ἔχουν καὶ βαμβάκι μέσα... Ἰ'ελασθήκατε.

— Καὶ ὁ φιόγγος ποῦ δένει μπροστὰ σὰν κομματί φτωχικὸς ἔπεσε, παρετήρησεν ἡ μία κουνιάδα.

— Καὶ ἡ νταντέλλες τοῦ λαιμοῦ δὲν

πηγαίνουν στὸ χρῶμα, παρετήρησε καὶ ἡ ἄλλη.

— Καὶ ἡ οὐρὰ ἀναλόγως μὲ τὸ μπῶι τῆς νύφης σὰν κοντὴ μοῦ φαίνεται, εἶπε καὶ πάλιν ἡ Μαργίτσα.

Ἡ Φρόσω ἤρχισε νὰ φουρκίζεται μ' αὐτὰς τὰς παρατηρήσεις. Ἄλλὰ τὸ ἐπολιτεύετο. Τί νὰ κάνη; Γιὰ τὸ χατῆρι τῆς κόρης της ἔκανε τὰ πικρὰ γλυκὰ καὶ τὰ κατάπινε.

Ἡ ποκαμίσσες καὶ ἰδίᾳ τὰ παντελόνια ἐξητάσθησαν κυριολεκτικῶς κατὰ μῆκος καὶ πλάτος. Τὰ κορίτσια περιορίσθησαν «ἀπὸ ντροπὴν» εἰς τὴν ἐξέτασιν μόνον τῶν νταντελλῶν καὶ τῶν κεντημάτων. Ἡ ὕπανδρος ὅμως ἐπεξέτειναν τὰς ἀνιχνεύσεις των θαρραλέως καὶ εἰς ἄλλας λεπτομερείας... Συζήτησις δ' ἠγέρθη ζωηρά, ἐὰν τὰ δεινόμενα εἶναι τὰ «βολικώτερα» ἢ τὰ κουμπονόμια, ἢ τέλος τύπος μικτὸς κουμπονομένων καὶ δεινομένων. Ἡ Κοκόνα Φρόσω εἶχεν ἔλθει πειρὰ «ὡς τὸν λαιμό». Ὅτε δὲ καὶ μιὰ ἀπ' τῆς κουνιάδες, ἀπ' τὰ «γεροντοκορίτσα», ἠθέλησε ν' ἀποφανθῆ γνώμην ἐπὶ τοῦ λεπτεπιλέπτου τούτου ζητήματος, δὲν ἐβάσταξε πειρὰ, ἀλλὰ τῆς τῶκοψε στρογγυλό.

— Ἐσὺ εἶσαι κορίτσι ἀκόμη καὶ δὲν ξέρεις ἀπὸ τέτοια...

*

Ἦτο ἡ πρώτη ἀφιμαχία μεταξὺ τῶν δυὸ στρατοπέδων τῶν συμπεθερικῶν. Ἡ δεύτερα ἐπέπρωτο νὰ συναφθῆ κρατερὰ ἐπὶ τῶν καπελλίνων. Τρία εἶπαν πῶς θὰ ἔκαμαν καὶ δὲν εἶχαν ἐκεῖ παρὰ δύο μόνον, τὸ δὲ καλό, «ὁ Θεὸς νὰ τὸ κάνη καλό». Κάτι κορδέλλες πρόστυχες, κάτι φτερὰ πτωχικά, καὶ ἀντὶ πέντε τὸν ἀριθμὸν φειδωλευθήκατε καὶ βάλανε μόνον τρία!

Ἡ γρίνα ὤξυνετο ὀλονέν. Ἡ καταγιγῆς ἤρχισε νὰ μυκᾶται. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρχουν τὰ σχόλια ἐπὶ τῶν προικιῶν ἐπεξετάθησαν

καὶ ἐπὶ τῶν φορεμάτων τῆς Κοκόνας Φρόσως. Ἦτο ἐκεῖ καὶ τὸ φουστάνι ποῦ θὰ φοροῦσε στὸν γάμον. Τὸ εἶδαν, τὸ ἐξήτασαν καὶ δὲν ἔλειψαν νὰ σχολιάσουν κι' αὐτό. Πῆρε δὲ τ' αὐτὴ τῆς Φρόσως καὶ μιὰν κατ' ἰδίαν κουβένταν τῶν κουνιάδων:

— Ἀντὶ νὰ ἦναι γκρῶ, τῶκανε νιρά. Καὶ νὰ ἦτανε τοῦλάχιστον νιρὰ τῆς προκοπῆς, νὰ στραφτοκοπάη, στὸ διάβολο. Τὸ ἔκανε ὅμως θαμπό, σὰν νὰ ἠθελε νὰ τὸ φορέση σὲ κηδεῖα.

Αὐτὸ ἦτο ἡ τελευταία σταγὼν διὰ νὰ ὑπερεκχειλίση τὸ ποτήριον. Ἄλλὰ πάλιν καλὴ καὶ ὑπομονητικὴ ἡ Φρόσω συγκρατήθηκε· ὅτε, κατὰ τὰ τραταμέντα, ἐκεῖ ποῦ ἡ Κοκόνα Μαργίτσα ἀνακάτευε περίφροντις τὸ φλυτζάνι τοῦ καφέ της διὰ νὰ ροφήσῃ καὶ τὸν τελῶσιν καὶ ἰδῆ στὸν πάτο τὴν τύχη τοῦ γυιοῦ της, αἴφνης θυμίσθηκε... τὰ λουτρικά.

— Καὶ τὰ λουτρικά; ... Καλὲ ξεγάσαμε στὴν φούρια μας νὰ δοῦμε τὰ λουτρικά.

— Ἄ! ἐκεῖνα πειρὰ ἀπὸ σᾶς θὰ τὰ δοῦμε. Μαργίτσα μου.

— Πῶς ἀπὸ μᾶς;

— Καὶ καλά, δὲν ἔξερεις πῶς τὰ λουτρικά εἶναι τοῦ γαμπροῦ;

— Τοῦ γαμπροῦ τὰ λουτρικά;... Ἄς κάμω τὸν σταυρό μου.

— Καλ' ἔλα ἴστα συγκαλά σου, Μαργίτσα μου.

Ζήτημα σπουδαῖο, ζήτημα ἀρχῆς, ζήτημα ἀρμοδιότητος!

Ὅλες ἡ φαναριώτισες συνετάχθησαν μὲ τὸ μέρος τῆς Φρόσως, ἀποφανθεῖσαι ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ φωνῇ πῶς τὰ λουτρικά εἶναι τοῦ γαμπροῦ.

— Καλέ, μὴ θέλετε νὰ με πάρετε πῶς κατέβηκα ἀπ' τῆς Λύτρες καὶ δὲν ἔξέρω τὸν κόσμον, ἀνεφώνησεν ἡ Μαργίτσα.

Καὶ ἡ συζήτησις, ἀνάφασα ἴστα καλά,

δὲν ἤργησε νὰ ἐκτραχυνθῆ. Εἶπαν αἱ μὲν, εἶπαν αἱ δέ, λόγια πικρὰ ἀντηλλάγησαν καὶ ὅταν πειὰ ἢ γλώσσες κουράσθηκαν καὶ τὰ πλαταγήματά των διεδέχθη κάποια ἡσυχία, ἡ Κοκόνα Μαργίτσα εἶπεν ἐν ὅλῃ τῇ πενθερικῇ της σοβαρότητι καὶ τελεσιγραφικῶς:

— Νά σου ἴπῳ, Φρόσω μου: ἔξέρεις πολὺ καλὰ πῶς ἴστα δικά μας τὰ μέρη ὅλα εἶναι τῆς νύμφης καὶ ὁ γαμπρὸς δὲν σκοτίζεται γιὰ τίποτε. Βγάζει τὰ παπούτσια του καὶ μπαίνει ἴστο σπιτι τῆς νύμφης χωρὶς νὰ ἔχη μαζύ του οὔτε παντόφλες. Ὅτι λοιπὸν ἠῦρα ἀπ' τοὺς γονεῖς μου, ἐκεῖνο θέλω νὰ γίνῃ καὶ ἴστο παιδί μου. Παρέβλεψα σὲ τόσα καὶ τόσα. Κάματε τὸ ἀτλαζένιο πάπλωμα μὲ ραφή ἴστη μέση καὶ δὲν εἶπα τίποτε. Ἀφήκατε ἀμάρκωτα τὰ τραπεζονμάνδηλα καὶ τῆς πετσέτες, χωρὶς νὰ καταδεχθῶ νὰ τὸ κάμω ζήτημα. Ἀντὶ τρία καπέλλα ποῦ ὑποσχεθήκατε, κάματε δύο μόνον καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὰ κάνῃ καπέλλα. Ἀπ' ὅλες τῆς ρόμπες σας καμμὰ δὲν ἀξίζει οὔτε μιὰ φτωχοπούλα θὰ κατεδέχτο νὰ τῆς φορέσῃ. Ὅλα λοιπὸν αὐτὰ τᾶφαγα καὶ τὰ κατάπια γιὰτ' εἶμαι καλή. Ἀλλ' ὡς ἐδῶ καὶ μὴ παρέκει. Ἀ... Ἀμα εἶσαι πολὺ καλή σὲ καβαλικεύουν κι' ὅλας. Τὸ νὰ λείψουν ἀπ' τὴν προῖκα τῆς κόρης σου τὰ λουτρικὰ αὐτὸ δὲν θὰ τὸ παραδεχθῶ ποτέ. Λουτρικὰ ἀπὸ μᾶς μὴ περιμένετε. Ἔχετε ἀκόμη δυὸ μέρες νὰ φροντίσετε. Ἐκτὸς ἂν θέλῃς νὰ παντρεύῃς τὴν κόρη σου ἄλουστη.

Καὶ λαβοῦσα ἡ Κοκόνα Μαργίτσα τὴν μία κουνιάδα της ἐκ δεξιῶν καὶ τὴν ἄλλην ἐξ εὐωνύμων, εἶπε μὲ μισὸ στόμα ἓνα «ἀντίο σας», καὶ ἐπέστρεψε ἴστα Ἐξη Μάρμαρα, κατασυγχισμένη, καταχολοσκασμένη.

— Καλλίτερα νᾶσπανε τὸ πόδι μου παρὰ νὰ πῆγαινα, εἶπεν «ἐμπιστευτικῶς» καὶ ἐν

κοντολογία ἴστης γειτόνισσες ποῦ τὴν περιμένανε ἴστην πόρτα.

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

Ἡ Ἐλενίῳ

Ἡ τρελλοκόρη Ἐλενίῳ, τῆς γειτονιάς της τὸ καμάρι, κλείνει τὸ μάτι σ' ἓνα νεῖο, καὶ σ' ἓνα γέρο ξεκουτιάρη.

Ὁ νεῖος τῆς δείχνει ἀγκαλιὰ μὲ ρόδα, νεῖατα καὶ γλυκάδες, κι' ὁ γέρος κάτασπρα μαλλιά, μὰ καὶ πολλοὺς πολλοὺς παράδες.

Κι' αὐτὴ τὸ νέο μιὰ θωρεῖ, καὶ μιὰ τὸ γέρο ξεκουτιάρη, μὰ καὶ τοὺς δυὸ τοὺς λαχταρεῖ, καὶ θέλει καὶ τοὺς δυὸ νὰ πάρῃ.

Κι' ἔτσι τὸ γέρο μιὰ φορὰ παντρεύεται ἡ Ἐλενίῳ, πέρνει τοῦ γέρω τὸν παρᾶ, μὰ δὲν ἀφίνει καὶ τὸν νεῖο.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Ἐπιτύμβιον

Εἰς κάποιαν γαλλιαρίζουσαν:

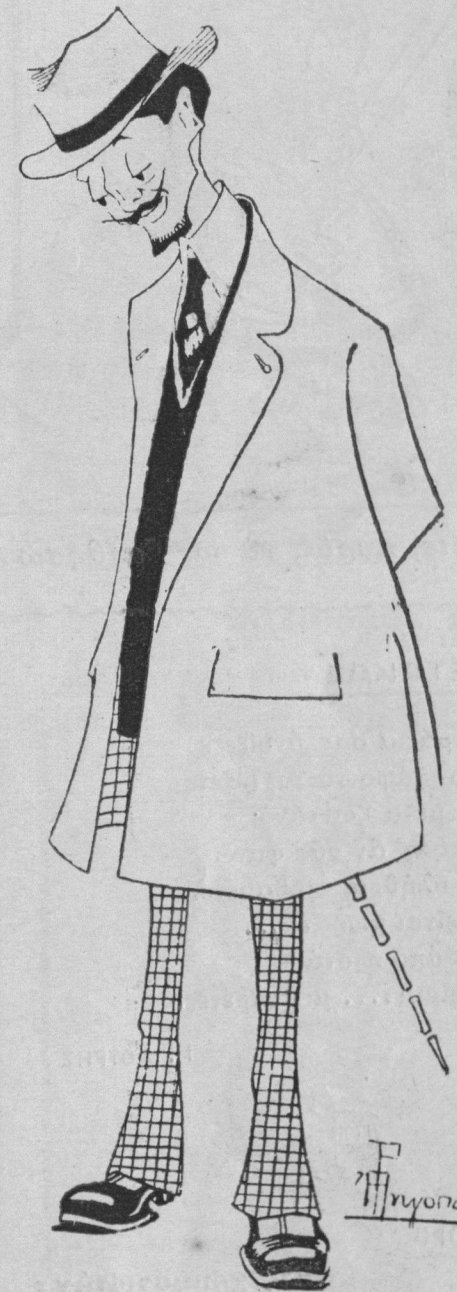
Ἐγκαθῆκε ἀγκυαύεται τῆς Εὐκας κάποια κόρη ποῦ τὰ μαλλιά της κούρεψε καὶ γένηκε ἀγόρι, μὰ λυπηθεῖσα ἔπειτα αὐτὸ τὸ κούρεμά των προσετακίρισθη μαλλιαροῦς κι' ὡ θαῦμα τὸν θαν-
[μάτων

ἢ κόμη της ἐφύτρωσε ἐκ γέου αὐθωρεῖ καὶ ἔτσι ἦλθε μὲ μαλλιά καὶ πῆγε μαλλιαρῆ.

★

Κάθε ἀκομφο, χιρτίνη στραβοκάνη ἢ κυφό, Τίριγγ πάμφθινα τὸν νεῖνε καὶ τὸν κάνει κὸμ-ιλ-φώ.

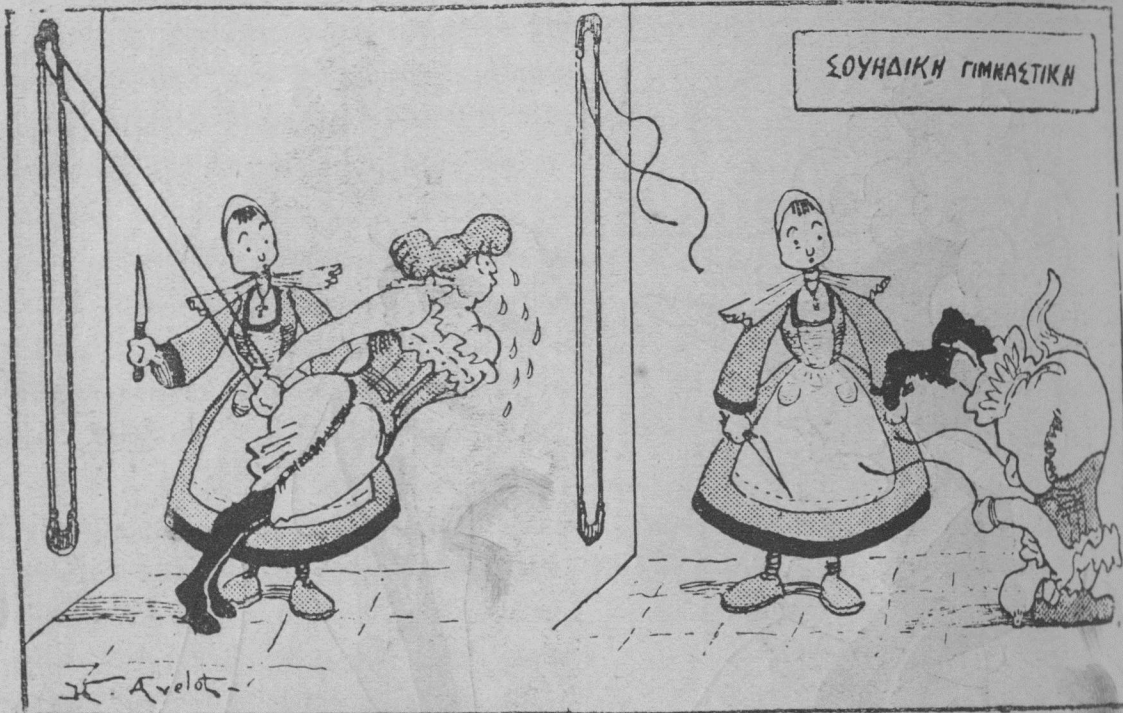
Διφοροῦμενα

— "Α! μὴν ἀκοῦτε τὸν σύζυγόν μου· ἐκεῖνος συνειθίζει πάντοτε νὰ τὰ παραφουσκόνῃ.

— Τὸ βλέπω... τὸ βλέπω...

ΣΟΥΗΔΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

— Σταθήτε, κυρία, να σᾶς βοηθήσω... ἔτσι δὲν θὰ μπορέσετε νὰ τὸ κόψετε.

Ο ΜΕΘΥΣΤΑΚΑΣ

Τὰ μάτια σας ἀνοίξετε
 ἄστυν τάφο νὰ μὴ ρίξετε
 κι' ἐμένα ζωντανό·
 γιατί κι' ἂν σᾶς φανῶ
 ἄστυ ὀλήθεια πεθαμένος,
 θὰ εἶναι χωρατά...
 ἐγὼ ἀπὸ πιετὰ
 θὰ εἶμαι.... μεθυσμένος.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Εἰς χρηματιότην:

Χρήμα χηρῶν καὶ ὀρφανῶν πολλῶν ἐνεκολληώθη
 κι' εἰς κόλπα χρηματιστικά τὸν βίον του ἔ-
 [πέρασσε,
 μὰ κι' ἀπὸ κόλπο ξαφνικὸν ἐν τέλει ἐνεκρώθη
 καὶ ὅσα σούφρωσε, στῆς Γῆς τοὺς κόλπους τὰ
 [ἔξέρασε.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἡ κυρία. — Γιάννη, δὲν εἶμαι διόλου εὐχα-
 ριστημένη ἀπὸ σένα· ἰδὲ τί σκόνη ὑπάρχει εἰς
 τὰ ἐπιπλα· εἶναι τοῦλάχιστον ἕξ μηνῶν.
 Ὁ Γιάννης. — Τότε κυρία, δὲν φταίω ἐγώ,
 γιατί μόλις τρεῖς μῆνες εἶναι πού βρισκομαι
 ἄστυν ὑπηρεσίαν σας.

*

Εἰς βιβλιοπωλεῖον.

Ἡ πελάτις. — Ἐπεθύμουν ἕνα βιβλίον ἡθι-
 κόν, ὀλίγον ἱστορικόν.

Ὁ βιβλιοπώλης. — Θέλετε τὰς «Τελευταίας
 ἡμέρας τῆς Πομπηίας»;

Ἡ πελάτις. — Ἄ! κι' ἀπὸ τί πέθανεν ἡ
 δυστυχής;

Ὁ βιβλιοπώλης. — Ἄπό... ἔκρηξιν, νομίζω.

*

Περσικὴ παροιμία: — Ὁ μὴ ἔχων περιουσίαν
 δὲν ἔχει πίστωσιν. Ὁ μὴ ἔχων εὐπειθῆ γυναῖκα
 δὲν ἔχει ἡσυχίαν. Ὁ μὴ ἔχων τέκνα δὲν ἔχει δό-
 ναμιν. Ὁ μὴ ἔχων γονεῖς δὲν ἔχει στήριγμα.
 Ἄλλ' ὁ μὴ ἔχων πάντα ταῦτα ζῆ χωρίς μερίμνας.

ΑΤΑΒΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΜΟΔΑ

Σαλβαροῦ.

Μαλακῶφ.

Ἄντραβέ.

Καὶ πάλιν σαλβαροῦ.

ΕΜΜΕΤΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΠΩΣ ΑΓΙΑΖΟΥΝ

Μιά φορά κι' έναν καιρό —
όπως λέει το παραμύθι —
σ' ένα φτωχικό χωριό
μιά γυναίκα έμιλήθη
πώς με τον παπά τὰ φιάνει,
πώς με τον παπά τὰ σιάζει
και ή ίδια άμαρτάνει
κι' όλο τὸ χωριό κολάζει.

★

Ζήτημα ειχεν ανάψει
κι' όλων έγειγεν ή έννοια,
ώς ποῦ πήγε και να κάφη
του Δεσπότη των τὰ γένεια.
Κι' οὔτος, θέλοντας και μή,
για να παύσουν οι θυμοί,
δίχως τὸν καιρό να χάση
τὸν παπᾶ ῥθε να δικάση.

★

Ὁ παπᾶς άπολογείται
πώς τὸν ρίξαν άθανά
και πώς άδικα μιλιέται
μιά καλή κυρά και νηά.
Στέλλει τότε να ζητήση
την γυναίκα ο Δεσπότης
για να την ξομολογήση
και ν' άκούση τὸ δικὸ της.

★

Ἦρθε κι' ή κυρά με νάζι
κι' ο Δεσπότης άδστηρά
άνακρίνει κι' έξετάζει
τὸν μεγάλον ιφτηρά.
Τι πολλά ή κακομοίρα
ειχε βέβαια να πῆ
πίσ' άπ' την κλειστή την θύρα
για την άδικη ντροπή!

Ἰμπρός στους προεστούς τὸ βράδυ
ο Δεσπότης λόγον κάνει
για τὸ άδικο φεγάδι
και για την φρικτή την πλάνη.
Και τούς μάλλωσε διότι
μιά γυναίκα ρεζιλέφαν...
και τὰ λόγια του Δεσπότη
οί χωριάτες τὰ πιστέφαν.

★

Πέρασ' ο καιρός και πάει
κι' ο καθένας να ξεχνάη
άρχισε την άθανιά...
όταν σε μια γειτονιά,
κατά την βρυσόλα πέρα,
έμαλλώσανε μια μέρα
δυο γυναίκες στα γερά
για μιαν άλλήνα κυρά,
π' άγριασε γιατί έδλογήθη
άπο διάκο σγουρομάλλη!...

★

Τρέξαν του χωριού τὰ πλήθη,
τρέξανε μικροί μεγάλοι,
τρέχει κι' ή έδλογημένη
ποῦ με τον παπᾶ ῥμιλήθη
και στην μέση έπεμβαίνει:

★

— Βρέ τί κάμετε καυγάδες!...
Μ' αν άγιάζουν ή κυράδες
π' έδλογήθηκαν περισσια
άπο διάκους και παπᾶδες,
τότ' έγω ποῦ σᾶς μιλω
θᾶμουν τώρα με καλό
στον Παράδεισο όλοισια.

Μαγνησία, 1911.

Ο ΛΑΪΚΟΣ

DEUTSCHE ORIENTBANK A. G.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΕΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Μάρκων 16,000,000 ήτοι Φρ. 20,000,000

έξ ολοκλήρου καταβεβλημένων.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΠΡΟΥΣΑ, ΜΕΡΣΙΝΑ, ΑΔΑΝΑ,
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΙΡΟΝ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ,
ΜΑΝΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΠΕΝΙ-ΣΟΥΕΓΦ, ΜΟΥΣΚΙ, ΤΑΓΓΕΡΗ και ΚΑΖΑΠΛΑΝΚΑ

Ἐγγεγραμμένη εις τὸ έν Κωνσταντινου-
πόλει Γενικὸν Προξενεῖον τῆς Γερμα-
νίας τῆ 31 Ἰανουαρίου 1906.

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς Δρεσδης
τῆς Μπεφχάουζεν Σίσερ-Μπάνκ-Φερδίν
και τῆς Γερμ. Ἐθν. Τραπεζῆς.

ΕΔΡΑ: έν Γαλατᾶ, ὁδὸς Βοεβόδα, Ἀγιοπιὰν Χάν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: έν τῆ Πόλει, Διλοῖζ Ζαδὲ Χάν, και έν Πέραν, ἀριθ. 407
(άπέναντι του Ζυθοπωλείου Γιάννη).

Ῥωραι Ταμείου:

άπο 9 1/2 μέχρι 4 μ. μ.

Τὰς Παρασκευὰς:

άπο 9 1/2 μέχρι 1 μ. μ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ

Ἡ Γερμανική Ἀνατολική Τράπεζα δέχεται καταθέσεις και παρέχει εις τούς
καταθέτας τόκον 4 1/2 %.

Δύναται τις εις πάσαν στιγμήν να άποσύρη ποσὸν κατώτερον τῶν 200 λιρῶν.
Ὅταν όμως τὸ ποσὸν υπερβαῖνη τὲς 200 λίρας, τότε δέον να ειδοποιηθῆ έγγράφως
τὸ άρμόδιον τμήμα δύο μεν ήμέρας πρότερον δια ποσὸν ανερχόμενον μέχρι 1000
λιρῶν, τριάκοντα δὲ ήμέρας δια ποσὸν υπερβαῖνον τὰς 1000 λίρας.

Οὐδέν δικαίωμα παρακαταθήκης εισπράττεται δια τούς δι' αὐτῆς έργαζομένους
δια τὸ πρῶτον έτος.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ

Ἡ Γερμανική Ἀνατολική Τράπεζα άναλαμβάνει αγοραπωλησίας τίτλων τόσον
έν τῆ αγορά Κωνσταντινουπόλεως ὅσον και εις τὰς αγορὰς του έξωτερικού ὑπὸ
ὄρους λίαν έπωφελεῖς.

Ἀσφαλίζει τὰς ὁμολογίας τῆς Ἐγγείου Αἰγυπτιακῆς Πιστώσεως κατα του κιν-
δύνου τῆς εις τὸ άρτιον κληρώσεως αὐτῶν.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ: ΕΣΑΓΙΑΝ ΧΑΝ, ΣΤΑΜΠΟΥΛΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον καταβεβλημένον Δρ. 40,000,000

Ἀποθεματικὸν Δρ. 9,095,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ (ἐν Γαλατῇ καὶ Σταμπούλ), ΛΟΝΔΙΝΩ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΙΡΩ, ΧΑΡΤΟΥΜ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΖΑΓΑΖΙΚ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΑΒΑΛΛΑ, ΣΜΥΡΝΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΠΑΤΡΑΙΣ, ΒΟΛΩ, ΣΥΡΩ, ΚΑΛΑΜΑΙΣ, ΤΡΙΠΟΛΕΙ, ΛΑΡΙΣΣΗ, ΧΑΝΙΟΙΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΩ καὶ ΡΕΘΥΜΝΩ (Κρήτης), ΞΑΝΘΗ, ΣΕΡΡΑΙΣ, ΑΜΙΣΩ καὶ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΑΘΗΝΑΪΚΗ (ATHENOCLES)

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρειογράφων καὶ συναλλαγματικῶν, προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις τοκομεριδίων καὶ γραμματίων ἐπὶ Τουρκίας καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἐκδίδει συναλλαγματικὰς, ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἀναλαμβάνει δὲ τὴν προεξόφλησιν καὶ εἰσπραξίν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους. Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν	3. — %
» » » μετὰ ἕξ μῆνας	3 1/2 %
» » » ἐν ἔτος	4. — %
» » » δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα ...	5. — %

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 % ἔτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμειυτηρίῳ τῆς καταθέσεις, ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν τῆς.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Τὸ ἐν Σταμπούλ ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν δέχεται ἐμπορεύματα πρὸς ἀπλὴν φύλαξιν ἢ ὡς ἐνέχυρον ἐναντὶ προκαταβολῶν ἐπ' αὐτῶν ἐν ταῖς ἐν Γεμίς Ἰσμελεσῇ παρὰ τῇ ἀποβάθρᾳ ἀποθήκαις του, Δεῖρμὲν χάν, ὑπὸ συμφέροντας ὄρους.

ΤΙΡΙΓΓ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ

ΠΑΝΤΟΣ
ΕΙΔΟΥΣ

ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ, ΠΡΟΙΚΕΣ

ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ, ΠΑΛΤΑ

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ, ΓΑΛΟΤΣΕΣ

ΚΑΠΕΛΛΑ, ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ

ΛΑΙΜΟΔΕΤΑΙ

Γ
Α
Λ
Α
Τ
Α

ΕΙΔΗ ΕΚ ΜΑΡΟΚΙΝΟΥ

ΕΙΔΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΕΙΔΗ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΟΜΠΡΕΛΛΕΣ, ΡΑΒΔΟΙ

ΖΙΛΕ ΦΑΝΤΑΙΖΗ

ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ, ΕΜΒΑΔΕΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ

Παραγγελίαι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀξίας τὸ ὀλιγώτερον μιᾶς λίρας Τουρκίας ἀποστέλλονται διὰ colis postaux ἐλεύθεραι παντὸς ἐξόδου.

ΟΙΚΟΣ
Δ. ΡΟΣΣΗ

158, ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ, 158

(παρὰ τὴν Δίοδον Χαλεπίου).

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Εἰδικότης τοῦ Καταστήματος:

ΠΡΟΙΚΕΣ

ἐπὶ παραγγελία καὶ πλήρης συλλογὴ

ἀσπρορρούχων διὰ κυρίας.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΙΦΥΛΙΔΙΚΑ

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΡΙΖΙΚΩΣ

ΕΝ Τῆ ΤΕΛΕΙΑ ΚΛΙΝΙΚῆ

τοῦ εἰδικοῦ ἱατροῦ

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ἱατροῦ τοῦ ἐν Πέραν νοσοκομείου

“ΙΕΡΕΜΙΑ,,

τέως βοηθοῦ ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ καθηγητοῦ Α. FOURNIÉ ἐν Παρισίοις.

Πλήρες ἠλεκτροθεραπευτικὸν στατικὸν καὶ φαραδαϊκὸν ρεῦμα, γαλβανοκαυτήρ, ἠλεκτρόλυσις, οὐρηθροσκοπία.

ΛΕΧΕΤΑΙ καθ' ἐκάστην μέχρι τῶν 6 μ. μ. Μεγάλῃ ὁδῷ Πέραν, ἀντικρὸ τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας, ἀνωθεν τοῦ ζαχαροπλαστείου Λεμπόν, δίοδος Ὁριεντάλ (Καθρέπτῆς).

Τοὺς ἀπόρους δωρεάν Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον 8—10 1/2 π. μ. ἐν τῷ νοσοκομείῳ ΙΕΡΕΜΙΑ.

SISMANOGLIO
MEGARDO

ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
 “Ο ΚΕΡΑΤΙΟΣ ΚΟΛΠΟΣ,,

10 — ‘Οδός Χαριστή — 10

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Ν. ΦΩΣΚΟΛΟΣ

ΖΥΘΟΙ ΖΥΘΟΙ ΖΥΘΟΙ

ΣΠΑΤΕΝ DREHER ΣΑΛΒΑΤΩΡ ΝΕΚΤΑΡ ΜΠΟΜΟΝΤΙ

ΣΤΡΕΪΔΙΑ ΝΩΠΟΤΑΤΑ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΠΟΤΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
 ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΜΕΖΕΔΩΝ !!! ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ
 ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ

THE PROPERTY

ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ & ΤΗΣ ΘΡΑΥΣΕΩΣ ΥΕΛΩΝ

ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ :

25, Moorgate Street — LONDON

Συνιστάται η εταιρία διὰ τὴν ἐλευθεριότητα καὶ τὴν ταχύτητα περὶ τὰς ἀποζημιώσεις. Ἐργάζεται ἀνεξαρτήτως τοῦ Συνδικάτου τῶν Ἀσφαλιστικῶν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἐταιριῶν καὶ ἀσφαλίζει τοὺς κινδύνους κατὰ τὴν ἀξίαν των. Δέχεται ἀσφαλείας κατὰ τῆς θλάσεως ὑαλοπινακῶν ὑπὸ ὄρους καὶ ἀσφάλιστρα λίαν ἐπιωφελεῖς, ἐκδίδουσα ἀμέσως τὸ ἀσφαλιστήριον.

ΝΑΣΙΟΝΑΛ ΜΠΡΙΤΣ

&

ΑΪΡΙΣ ΜΙΛΛΕΡΣ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

Κεφάλαια..... Λ. Στ. 500,000
 » κατατεθ. » 311,225

Η ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ Η ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Ἐδρα τῆς Ἐταιρίας :

59, MARK LEN, ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ἡ ἐταιρία συνιστᾶται διὰ τοὺς λίαν ἐπιωφελεῖς ὄρους καὶ διὰ τὴν ἀμεσον πληρωμὴν τῶν ζημιῶν. Ἐργάζεται ἐκτὸς τοῦ συνδέσμου τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν καὶ ἀσφαλίζει ἑκαστον κίνδυνον ἀναλόγως τῆς ἀξίας του.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ :

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Κεφατζιάν Χάν, ΣΤΑΜΠΟΥΛΑ

ΘΑΥΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑΣ

ΓΡΟΣΙΑ 5 ΓΡΟΣΙΑ

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΣΑΤΑΝ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ

1913

Ο “ΣΑΤΑΝ,,

θα ἐκδοθῆ τὸ προσεχὲς ἔτος εἰς 18,000 ἀντιτύπων, ἀσυγκρίτως τελειότερος καὶ καλλιτεχνικώτερος τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδόσεών του.

ΘΑ ΠΕΡΙΕΧΗ:

ὕλην ἐκλεκτὴν μεγάλης ποικιλίας. — Ἄνω τῶν 100 γελοιογραφιῶν ἐν τῷ κειμένῳ. — Πολυχρόμους ὀλοσελίδους γελοιογραφίας 20. — Καλλιτεχνικὸν ἐξώφυλλον πολύχρωμον.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τοῦδε ἀγγελίας, ἀπευθυνόμενοι εἰς :

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΔΗΝ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ ΤΟΥ “ΕΜΠΡΟΣ,,

Γαλατᾶ, Ἰσχυρολόγου Χάν, Ἀριθμ. 12—13

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ'

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΜΑΙΕΥΤΗΡΟΣ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "ΙΕΡΕΜΙΑ,"

ΠΕΡΑΝ, 11, Ὀδὸς Μαργαρίτ, 2 - 5 μ. μ.

(παρὰ τὸν Ἑλλ. Φιλολογικὸν Σύλλογον.)

Ἐκτελοῦνται ἐν τῇ κλινικῇ, ἐν ἰδίᾳ ἀσηπτικῇ αἰθούσῃ, εἰς πᾶσαν ὥραν ἡμέρας καὶ νυκτός, ΤΟΚΕΤΟΙ ὄμαλοι καὶ ἀνώμαλοι. (Προαπαιτεῖται συνεννόησις μετὰ τοῦ ἱατροῦ.)

Ἐκτελοῦνται ἐν τῇ Κλινικῇ πᾶσαι αἱ μικραὶ γυναικολογικαὶ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ἀνευ χλωριοφορμίου, διὰ τῆς τελειοποιηθείσης τοπικῆς ἀναισθησίας.

ΕΙΔΙΚΗ θεραπεία ἐν τε τῇ Κλινικῇ καὶ κατ' οἶκον τῆς ἀσθενοῦς τῶν ΕΚΤΡΩΣΕΩΝ καὶ τῶν ΕΠΙΛΟΧΕΙΩΝ ΠΥΡΕΤΩΝ ὡς καὶ πασῶν τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῶν (ἐπισχέσεων ὑστέρων, αἱμορραγιῶν κτλ.)

ΤΕΛΕΙΑ θεραπεία πασῶν τῶν παθήσεων τῆς ΜΗΤΡΑΣ διὰ τῶν νεωτάτων καὶ τελειοτάτων μεθόδων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνευ ἐγχειρήσεως.

Συμβουλαὶ γυναικολογικαὶ καθ' ἐκάστην 2-5 μ. μ., ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος, κατὰ πᾶσαν Δευτέραν, 10-11 π. μ. ἐν τῷ νοσοκομείῳ ΙΕΡΕΜΙΑ δωρεάν.

Σημ.—Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπίτεκες καὶ ἐκ μητρικῶν νοσημάτων πάσχουσαι εὐρίσκουσιν ἐν τῇ Κλινικῇ ἰδιαίτερον οἰκογενειακὴν ὄλως περιποίησιν.

ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΑ

ΚΑΙ ΠΥΡΕΙΑ

ΤΩΝ

ΕΘΝΙΚΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐνα τῶν κυριωτέρων πόρων τῶν Ἐθνικῶν ἡμῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, ἐν οἷς κατ' ἔτος νοσηλεύονται καὶ περιθάλπονται δωρεὰν χιλιάδων ἄποροι ἀσθενεῖς, ἀποτελοῦσι καὶ τὰ πρὸς ὄφελος αὐτῶν παλούμενα σιγαρόχαρτα καὶ πυρεῖα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς καὶ ποιότητος εἰσὶν ἀνεπίδεκτα συγκρίσεως καὶ συναγωνισμοῦ, ὑπὸ ἔποψιν δὲ σκοποῦ ὅτι κατ' ἔξοχὴν θεάρεστον.

ΔΙΑΙΤΩΝΤΑΙ ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΣΙΝ:

Ἀσθενεῖς	350 — 450
Φρενοβλαβεῖς	380 — 430
Γηροκομούμενοι	120 — 150
Ὅρφανά	150 — 250
Προσωπικόν	160 — 200

Τὸ ὅλον καθ' ἡμέραν 1160—1480

Ἐπομένως καθῆκον παντὸς ὁμογενοῦς καὶ φιλανθρώπου εἶναι νὰ ποιῆται ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῶν δύο τούτων εἰδῶν, ἀφοῦ ὅλως ἀζημίως ἐπέρχεται ἐπίκουρος εἰς τοιοῦτο εὐγενὲς καὶ φιλάνθρωπον ἔργον.

Διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἀπευθυντέον εἰς τὴν
Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ἐθν. Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων
(Γαλατῆ, Μέγα Ἐθνικὸν Χάνιον, 69)

ἢ πρὸς τοὺς πράκτορας αὐτῶν κ. κ. Ζώνιαν καὶ Πολυζώην
(ἐν τῇ Πόλει, Τουτιὸν Κζουμπρούκ, 17).

BIENNAION ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΙΑΝΝΗ

396, Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν, 396

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

ἀπολαῦτον πανευρωπαϊκῆς φήμης καὶ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τῶν ξένων.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΙΒΡΑΚΗΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΤΟΥ ΠΕΦΗΜΙΣΜΕΝΟΥ ΖΥΘΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ↓ ΤΟΥ ΕΞΑΙΣΙΟΥ ΕΑΡΙΝΟΥ ΖΥΘΟΥ

LOWENBRAU

ST. BENNO

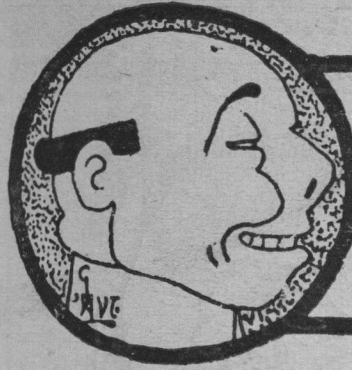
ΤΟΥ ΕΞΟΧΟΥ ΖΥΘΟΥ SPATENBRAU

==== Γεύματα καὶ δεῖπνα μὲ τὸν κατάλογον. ====
= Μαγειρικὴ εὐρωπαϊκὴ καὶ ἀνατολικὴ μὲ ἀγνὰ ὑλικά. =
Μεγάλῃ συλλογῇ οἴνων καὶ ἡδυπότων πρώτης ποιότητος.
Κατὰ τὸν χειμῶνα τὸ κατάστημα παραθέτει εἰς τοὺς θα-
μῶνάς του τὰ πεφημισμένα στρεΐδια τοῦ Βοσπόρου.

Γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι γευμάτων καὶ δεΐπνων ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις πλουσιωτάταις
αἰθούσαις τοῦ καταστήματος.

Οἱ ζῦθοι Λόβεν-μπράου, Σπάτεν-μπράου καὶ Σάν Μπεννὸ στέλλονται ἐπὶ παραγγελίᾳ
ἐν φιάλαις εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν περιχώρων
ὡς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ο ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΗΣ

Σήμερον καὶ ἄκοντες γινόμεθα ὄλοι
ὠτακουσταὶ καὶ οὔτε ἡ λέξις, οὔτε τὸ προᾶγ-
μα φέρει αἰσχύνην. Ἀφοῦ τὰ ὦτα εἶναι
ἀναπεπταμένα εἰς πάντα ἦχον, εἰς πᾶσαν
λαλιὰν καὶ καταλαλιὰν, ὁ θέλων νὰ μὴ
ἀκούῃ, ὀφείλει νὰ τραπῆ εἰς φυγὴν. Ἀλλὰ
ποῦ νὰ φύγῃ; Οἱ συναγελαζόμενοι ^{καὶ} δια-
^{σπινόμενοι} καὶ ^{συμφορομένοι} κάτοικοι τοῦ Πέραν διαρκῶς
ὀμιλοῦν παντοῦ, εἰς τὰ πεζοδρόμια, εἰς τοὺς
κῆπους, εἰς τὰ θέατρα, εἰς τοὺς τροχοδρο-
μους, εἰς τὴν ὑπόγειον σήραγγα, εἰς τὰ
ἀτμόπλοια τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν Νήσων.
Ὅπου καὶ ἂν σταθῆς, ὅπου καὶ ἂν κινήσῃ,
ὑπογείως, ἐπιγείως ἢ διαποντίως, ἀναγκα-
στικῶς ἀκούεις. Διὰ νὰ μὴ ἀκούῃς, πρέπει
νὰ ὀμιλῆς· ἀλλὰ τότε σὲ ἀκούουν κ' ἐκεῖνοι,
εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἀποιείνεσαι.

Τὸ δὲ παραδοξότερον, τ' ἀκουστικὰ κύ-
ματα εἰσορροποῦν καὶ εἰς τὸ σπίτι σου, ὅπου
νομίζεις τάχα ὅτι σὲ προστατεύουν οἱ τέσ-
σαρες τοῖχοί του. Χάρις εἰς τὴν ἀθλίαν
ἀρχιτεκτονικὴν τῶν οἰκιῶν τοῦ Πέραν, σὲ
ἀνησχοῦν οἱ κλαυθμηρισμοὶ τοῦ μωροῦ
τῆς γειτονιάς, τὰ νανουρίσματα τῆς παρα-
μάνας του, αἱ κραυγαὶ καὶ τὰ πηδήματα
τῶν ἀτάκτων παιδιῶν τοῦ γονιμοτάτου
γειτονός σου, καὶ πρὶν ἢ ὑπηρέτρια αὐτοῦ
διασαλίσει ὅλα τὰ μυστικά του, ἤδη ἐσὺ
γνωρίζεις τὰ περισσότερα· διότι γίνεσαι
αὐτήκοος μάρτυς, χωρὶς νὰ θέλῃς, τῶν γει-
τονικῶν σκηρῶν, εἰδυλλιακῶν ἢ τραγικῶν.
Ἡ ἰσχνότης τῶν μεσοτοιχῶν καὶ ἡ ἔξοχος

ἀκουστικὴ τῶν φεγγιτῶν ἄρδην ἀνέτρεψαν
τὴν παροιμίαν: «τὰ ἐν οἴκῳ, μὴ ἐν δήμῳ»·
διότι σήμερον εἰς τὸ Πέραν τὰ ἐν οἴκῳ δὲν
διαφέρουν ποσῶς ἀπὸ τὰ ἐν δήμῳ, ἀφ' οὗ
τὰ πρῶτα εἶναι τόσον γνωστά, ὅσον καὶ
τὰ δευτέρα.

Οἱ φεγγίται ἰδίως, ^{ὡς χρησιμίστων} οἱ ὅποιοι, ὡς αἱ σάλ-

ΠΟΙΗΣΙΣ

— Γράφω ἓνα ποίημα μὲ τίτλον «Ὁ Ἐρως».
— Καλλίτερα νὰ σταματοῦσες εἰς τὸν τίτλον,
γιατὶ ξεύρω πῶς μόνον ἀνοησίας θὰ γράψῃς
ὑστερα.

πιγγες τοῦ φωνογράφου, ^{ἡχοποιεῖται} χρησιμοποιεῖται εἰς ἔντασιν τοῦ ἤχου, ἐξυπηρετοῦν ^{ἡχοποιεῖται} πολλοὺς τῆν ἀκοὴν καὶ τὴν ὄσφρησιν παρὰ τὴν ὄρασιν, καὶ μεταδίδουν ἀσφαλέςτερον τὸν ἤχον καὶ τὴν κνίσσαν παρὰ τὸ φῶς. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἡ κνίσσα καὶ μερικαὶ μισοψημέναι φράσεις τῆς γειτονιάς σὲ δίδουν ἄριστα τὴν ἐννοήσιν τί μαγειρεύει καὶ πῶς μαγειρεύει ἡ γειτόνισσα, χωρὶς νὰ σὲ καθιστᾷ ἢ εὐλογημένην κοινωνὸν τοῦ μαγειρέματος.

Ἐπὶ τοιούτων σκέψεων κατεχόμενος, ἀπεφάσισα μίαν ἡμέραν νὰ μεταβῶ εἰς ἕνα ἐξοχικὸν καφενεῖον ἀπόκεντρον. διὰ ν' ἀναπνεύσω καθαρὸν ἀέρα καὶ μονήρης νὰ ρεμβάσω. Ἄλλ' ὁ ρεμβασμὸς, ποῦ ἦτον ἄλλοτε ὁ ἐπιούσιος ἄρτος τῆς παρελθούσης γενεᾶς, δὲν εὐρίσκειται σήμερον καὶ εἰς τὰ ἐξοχικώτερα προάστεια. Ἐξωρίσθη ὑπὸ τῆς τύρβης τῶν πόλεων εἰς τὰ ὕψη τῶν ὄρεων καὶ εἰς ἐρήμους αἰγιαλοὺς, καὶ δὲν χρησιμοποιεῖται ὄχι ὡς τροφή, ἀλλ' οὔτε ὡς γλύκισμα, οὔτε ὡς ἐπιδόρπιον τῆς ζωῆς. Καὶ ὅσοι ἐγενήσαν ποτε τὴν γλύκα τοῦ ἔμειναν μὲ τὴν πικρίαν τῆς νοσταλγίας του.

Ἐκάθησα εἰς ἕνα τραπεζάκι. Παρακάτω ἐκάθητο δύο γηραλέοι, ὁ ἕνας ἐπιμελῶς ξυρισμένος, μὲ ἄνθος εἰς τὴν κομβιοδόχην καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν του ὑπερκομψευόμενος. Ἦτο βεβαίως γεροντοπαλλήκαρον τοῦ εἴδους τῶν ἀειθαλῶν, καὶ ὠνομάζετο Δημήτριος, ὡς ἤκουσα ἐκ τῆς δμιλίας των. Ὁ ἄλλος λευκογένειος, ἀτημέλητος μᾶλλον, κρατῶν χονδρὴν βακτηρίαν, ^{ἔχει ἕνα} ἦθος ἀποσιράτου οἰκογενειάρχου, κυριωθέντος ὑπὸ τὰ βάρη μακρᾶς συζυγικῆς ἀχθοφορίας.

Συνεζήτουν καὶ ἀρχὰς ἡσυχίας ἀλλ' ἐφόσον ἐκενοῦντο τὰ κύπελλα τοῦ ξανθοῦ ζύθου, ὁ διάλογος ἐγίνετο ζωηρότερος καὶ ἠχηρότερος. Ἐγὼ δὲ κατ' ἀνάγκην μετεβαλλόμενος κ' ἐδῶ εἰς ἀκούσιον ὠτακουσίτην.

Τὸ θέμα τῆς συζητήσεως ἐφαίνετο γα-

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ο.κ. Ζαμαρίας.

στρονομικόν· διότι ὁ Δημήτριος, κενώνων τὸ ποτήριον καὶ σφογγίζων μὲ τὴν παλάμην τὸν βαπτισθέντα εἰς τὸν ζύθον μύστακά του, εἶπε:

— Σὲ τὸ ξαναλέγω διὰ νὰ τὸ καταλάβης: «Τῶν κρεάτων ἡδιστα τὰ μὴ κρέα». Εἶναι τὸ περίφημον ἀξίωμα τῶν δειπνοσοφιστῶν.

— Πάλιν δὲν τὸ καταλαμβάνω.

— Περίεργον. Καὶ ὅμως τὸ ἐφαρμόζεις καθημέραν. Μήπως δὲν προτιμᾷς τὸ ἀγοιτάραχον καὶ τὸ χαβιάρι ἀπὸ κάθε ψάρου; Μήπως ἀπὸ τὸ καλλίτερον ψητὸν ἢ βραστόν κρέας δὲν προτιμᾷς, ὡς πολὺν ὀρεκτικώτερα καὶ νοστιμώτερα, τὴν ἀχνίζουσαν πέτσαν τοῦ ὄθελιου ἀμνοῦ, τὸ μυαλό, τὴν γλώσσαν καὶ μάλιστα τὴν καπνιστὴν γλώσσαν, τὰ συκωτάκια, τὰ νεφρά, τὰ ἐντόσθια

— Τί ἄτυχη ποῦ εἶμαι! Τόσο πολὺ ἀγαπῶ τὸν ἄνδρα μου ποῦ δὲν πάει ἢ καρδιά μου νὰ κάμω ἐρωμένο.

τῶν πουλιῶν, τὸ ἀρματολικιώτατον κουκουρέτσι, καὶ τόσα ἄλλα μέχρι μυελοῦ ὀστέων καὶ πατσάδων; Ὁλος ὁ κόσμος ἀγαπᾷ περισσότερο ἐκεῖνα τὰ κρέατα ποῦ ὁμοιάζουν ὀλιγώτερον τὸ κρέας.

— Τώρα τὸ ἐννόησα· εἶμαι σύμφωνος· Ἀλλὰ δὲν βλέπω ποίαν σχέσιν ἔχει τὸ ἀξίωμα αὐτὸ μὲ τὸ ζήτημά μας. Ἰσχυρίσθησθε παραδοξότατα ὅτι αἱ γλυκύτεραι ἐρωτικά σου περιπέτειαι ἦσαν ἐκεῖναι ποῦ δὲν ἔφθασαν εἰς τὸ τέρας, ποῦ ἀπειτύγχανε δηλαδή.

— Δὲν παραδοξολογῶ διόλου. Ἀπόδειξις ὅτι τὰς ἡδονὰς ποῦ μ' ἔδωκαν αἱ ἀποτυχίαί αὐταί, ὅπως κακῶς τὰς ὀνομάζεις, τὰς διατηρεῖ ἡ μνήμη μου ζωηρότατα, τὰς δὲ ἡδονὰς τῆς κατακτήσεως ἀσθενέστατα. Αἱ τελευταῖαι, δὲν ἠμπορεῖς νὰ ἀρνηθῆς, στεροῦνται ποικιλίας, καὶ μὲ τὴν μονοτονίαν των φέρουν κόρον, ἄρα λησμονοῦνται ἐνῶ αἱ ἄλλαι διαρκῶς παρουσιάζουν νέα θέλητρα καὶ μὲ τὴν μαγευτικὴν των ποικιλίαν διατηροῦν ἀσβεστον τὴν φλόγα τῆς ζωῆς, δηλαδή τὸν πόθον. Αὕτη εἶναι ἡ γνώμη μου· καὶ ὅταν ἡ γνώμη συμφωνῇ μὲ τὰς αἰσθήσεις, εἶναι βεβαίως ἀλάνθαστος.

— Δὲν μὲ πείθεις. Εἶναι τὸ ἴδιον ὅταν νὰ ἔλεγεσ: προτιμητέα μᾶλλον ἢ πολιορκία παρὰ ἢ ἄλωσις ἐνὸς φρουρίου.

— Αὐτὸ ἀκριβῶς λέγω, καὶ ὑποστηρίζω. Ἡ πολιορκία ἔχει μυστήρια καὶ πλῆθος ἐπεισοδίων, ποῦ διαρκῶς προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ κρατοῦν τὸν στρατιώτην εἰς ἐγρήγορσιν καὶ ἀγωνίαν. Ἡ ἄλωσις εἶναι ἀλλαγαμὸς ὀλίγων ὥρῶν. Μετὰ τὴν ἔξαλλον ὁμῶς χαρὰν τῆς νίκης, τί ἀκολουθεῖ; Χαλάρωσις καὶ κατὰπτωσις, διότι δὲν ὑπάρχει πλέον μυστήριον, ἄρα οὔτε ἐνδιαφέρον.

Ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος ἐνεπνεύσθη ὁ Ὅμηρος καὶ ἔγραψε τὴν Ἰλιάδα,

τὴν μεγαλοπρεπεστέραν ἀπὸ ὅλας τὰς ἐποποιῖας τοῦ κόσμου. Ὅσοι, μετ' αὐτόν, ποιηταὶ ἔψαλλον τὴν ἄλωσιν, ἔχασαν τὸν καιρὸν των, διότι ἐλησμονήθησαν καὶ τὰ ἔργα των καὶ τὰ ὀνόματά των. Οἱ δὲ ἀναγνώσαντες τὴν Ἐλευθερωθεῖσαν Ἱερουσαλήμ τοῦ Τάσσου ἐγκωμιάζουν τὴν λαμπρότητα τῶν εἰκόνων καὶ ἐπεισοδίων τῆς πολιορκίας, ἀλλ' ὁμολογοῦν ὅτι τὰ τελευταῖα ἔξομα, ποῦ περιγράφουν τὴν ἄλωσιν, ὑπολείπονται πολὺ καὶ μένουσιν λησμονημένα. Αὐτὸ ἀκριβῶς πάσχουν ὅσοι μετὰ λαμπρὰν πολιορκίαν γίνονται κατακίηται τῆς ἐρωμένης των. Ἐνθυμοῦνται αἰσθητικώτερον καὶ ἀρέσκομαι ν' ἀναπολοῦν περισσότερο τὰς περιπέτειας τῆς πολιορκίας των καὶ ὄχι τῆς κατακτήσεως. Θέλεις καὶ ἄλλα διὰ νὰ πεισθῆς; Ἴδου καὶ ποῦ εἰκονίζει ἀκριβῶς

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ κ. Παχτικός.

ΠΟΣ ΦΤΕΡΝΙΖΕΤΑΙ Ο Κ. ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ

— Ἀαα!...

Ἀαα... ψοῦ!

— Κρυώσατε πάντε νὰ κοιμηθῆτε. Καὶ...

... δὲν θὰ κάμετε τὸν κόπον νὰ ξεντυθῆτε.

στατα τὸ προᾶγμα. Θὰ εἶδες βέβαια μὲ πόσον πόθον περιγιζούν τὴν νύκτα αἱ χροσαλλίδες δλόγυρα εἰς τὸ φῶς. Ὅσαι χροσαλλίδες πίπτουν εἰς τὴν φλόγα κατακαίονται. Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάσταση τῆς ἀπολαύσεως τοῦ ποθουμένου. Ὅσαι τριγυρίζουν πέριξ χωρὶς νὰ καύσουν τὰ περὺγιά των, ζοῦν μὲ τὴν μαγείαν τῆς ἔλξεως καὶ τοῦ πόθου. Νὰ ζωή, ποῦ ἀξίζει κανεὶς νὰ ζῆ.

Τὸ γεροντοπαλλήκαρον ἐκένωσε μὲ ἰδιόζουσον εὐπάθειαν τὸ τέταρτον ποτήριον, ἐσφόγγισε τώρα μὲ τὸ μυροβόλον μανδηλιόν του τὸν ὑγρανθέντα πάλιν μύστακά, ἐμύρισε μὲ ἠδυνάθειαν τὸ ἄνθος τῆς κομβιοδόχης του καὶ εἶπε μὲ ὕφος ὑπερήφανον:

— Δοιπόν, φίλε μου, καλλίτερα πολιορκητῆς παρὰ πορθητῆς.

— Αἶ, Δημήτριε πολιορκητά. Πολλὸ καλὰ μὲ τὰ λέγεις. Ἄλλὰ ὑποπιτεύομαι δι ἀνεκάλυψες τὴν θεωρίαν αὐτὴν διὰ νὰ προσαρμοῦσης καλλίτερα τὰς διψίμους ἐρωτοτροπίας σου μὲ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σαρκίου σου. Ὅταν ἦσουν νεώτερος, προτιμοῦσες, νομίζω, τὴν ἰδιότητα πορθητοῦ, τὸ γαστρονομικὸν ἀξίωμα τῶν δειπνοσοφιστῶν τὸ ἄφινες νὰ βασιλεύῃ εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ ὄχι εἰς τὸν ἔρωτα.

— Μὴν δμιλῆς περὶ νεότητος. Αὐτὴ δὲν γνωρίζει τὴν ἀγίαν τοῦ χρόνου, οὔτε τῆς υγείας, οὔτε τῆς ἡδονῆς. Σπαταλᾷ τὸν ἔρωτα καὶ ἀγαπᾷ νὰ διαλαλῇ νίκας, ὅπως καὶ ὁ πετεινὸς ἀπὸ τὸν λόφον τῆς κοπριάς, ποῦ ὄσφραται εἰς τὴν ἀλλήν. Αὐτὰ ποῦ σοῦ εἶπα, εἶνε σκέψεις σοβαρᾶς, ὠρίμου ἡλικίας.

— Καὶ ὅταν ἡ ἡλικία παραωριμάσῃ, ἡ σοβαρότης τῶν σκέψεων δὲν παθαίνει τίποτε;

— Φαίνεται δι παθαίνει, διότι δὲν γίνεται καταληπτὴ. Καὶ ὅποιον ὑποκείμενον, χωρὶς νὰ ἐννοῆ ἓνα προᾶγμα, εἰρωνεύε-

ται, γίνεται τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἀντικείμενον τῆς εἰρωνείας, χωρὶς νὰ τὸ καταλαμβάνῃ.

— Ἄς εἶνε. Πλήρωσε τώρα ἐδῶ ὅσα ἠπιαμεν, καὶ ὅσα εἶπομεν συμπλήρωσέ τα καθ' ὁδόν. Εἶναι ἀργὰ καὶ πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν.

Τοὺς εἶδα ν' ἀναχωρήσουν. Ὁ ἓνας σκυπτός μὲ τὴν χονδρὴν του βακτηρίαν καὶ τὸν βαρὺν βηματισμόν ὁ ἄλλος εὐθυτενῆς μὲ τὴν λεπτὴν του ράβδον ρυθμίζων τὸ ἐλαφρόν του βῆμα.

Ἔμεινα σὺννος. Ἐσκεπτόμην δι οἱ λόγοι Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ δὲν ἦσαν τόσο ἐλαφροί, ὅσον τὸ βῆμά του.

ΧΑΛΚΗΝΟΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΕΡΟΥΣ

Ὅταν καμμιά γερόντισσα ἢ γέρος μὲ ἄσπρα ρόδα γάμου στεφανώνεται, ὅτῃ νυφικὴ παστάδα των ὁ ἔρωσ μὲ τὴν σκιά τοῦ χάρου ἀνταμόνεται.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἐκεῖνος. — Τὸ καλλίτερο ποῦ ἔχουμε νὰ κάνομε εἶναι νὰ πανδρευθοῦμε γλήγορα.

Ἐκεῖνη. — Μὰ γιστὶ δὲν θέλεις νὰ ζήσομε λίγο ἀκόμη ἀγαπημένοι;

★

— Δὲν πῆρες σὺ κανένα βραβεῖον;

— Μὰ δὲν εἶχε γιὰ ὅλους καὶ ὁ δάσκαλος ἤρ- χισε νὰ τὰ μοιράζῃ ἀπ' τοὺς ἄλλους. Ὅταν ἦλθε ἡ σειρά μου τὰ βραβεῖα εἶχαν τελειώσει περὶ-

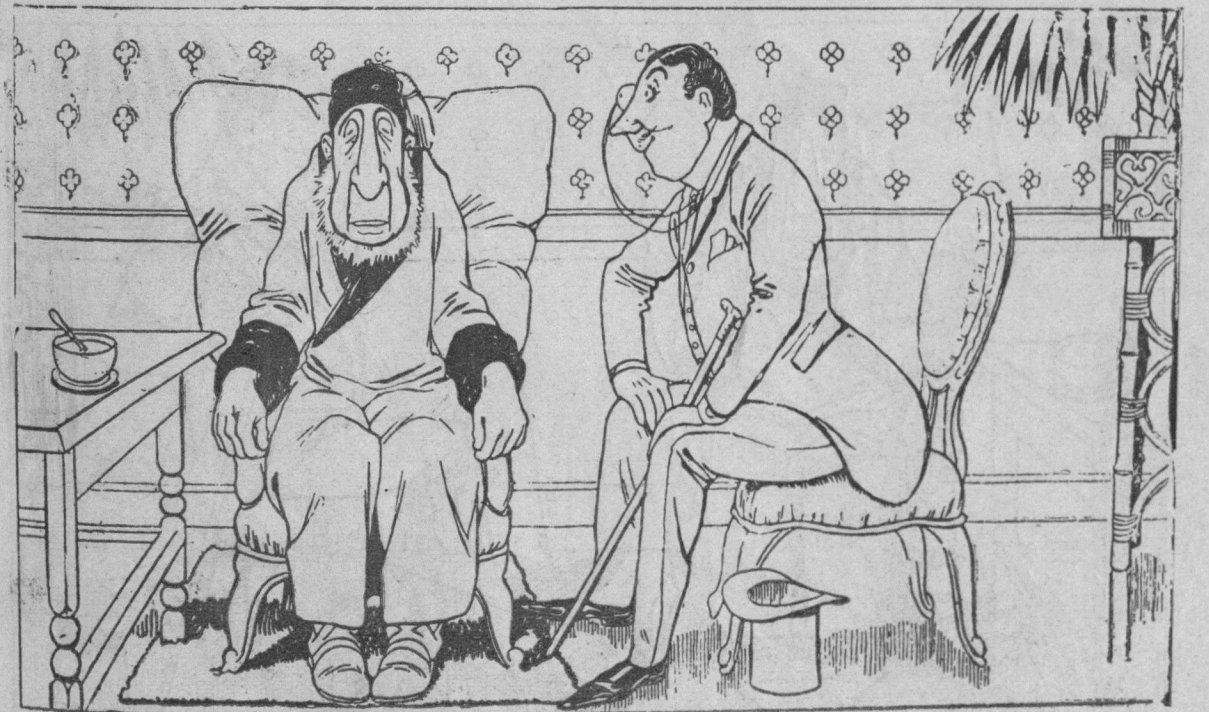
Δοχεῖα Ἰαπωνικά καὶ τσάσκες τοῦ τείου καὶ ἄλλα τέτοια γυαλικά τῆς χώρας τοῦ Ἡλίου,

ὅτῳ μαγαζὶ θὰ τᾶβρετε τὸ Ἰαπωνικὸ ποῦ εἶναι μέσ' ἔς τὸ χάνιον τὸ Μέγα Ἐθνικόν.

ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΨΙΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

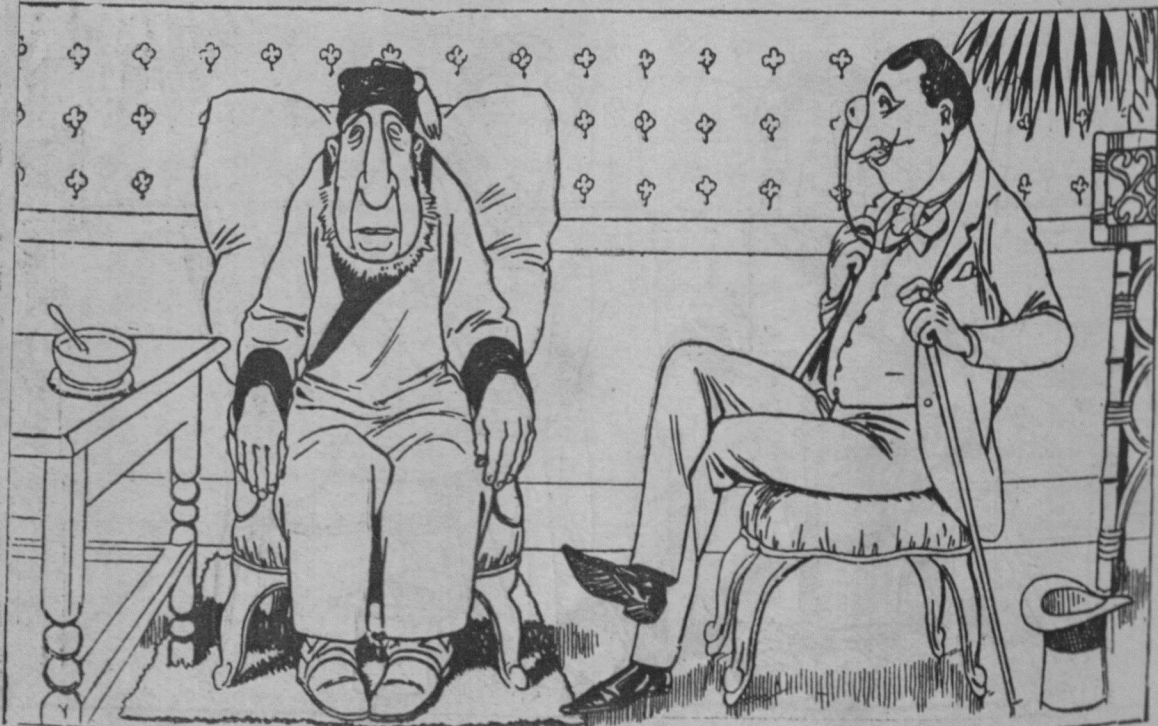
ΔΕΥΤΕΡΑ

SISMANOGILIO MEGAKO

ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΨΙΟΣ (συνέχεια)

ΤΡΙΤΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΨΙΟΣ (συνέχεια)

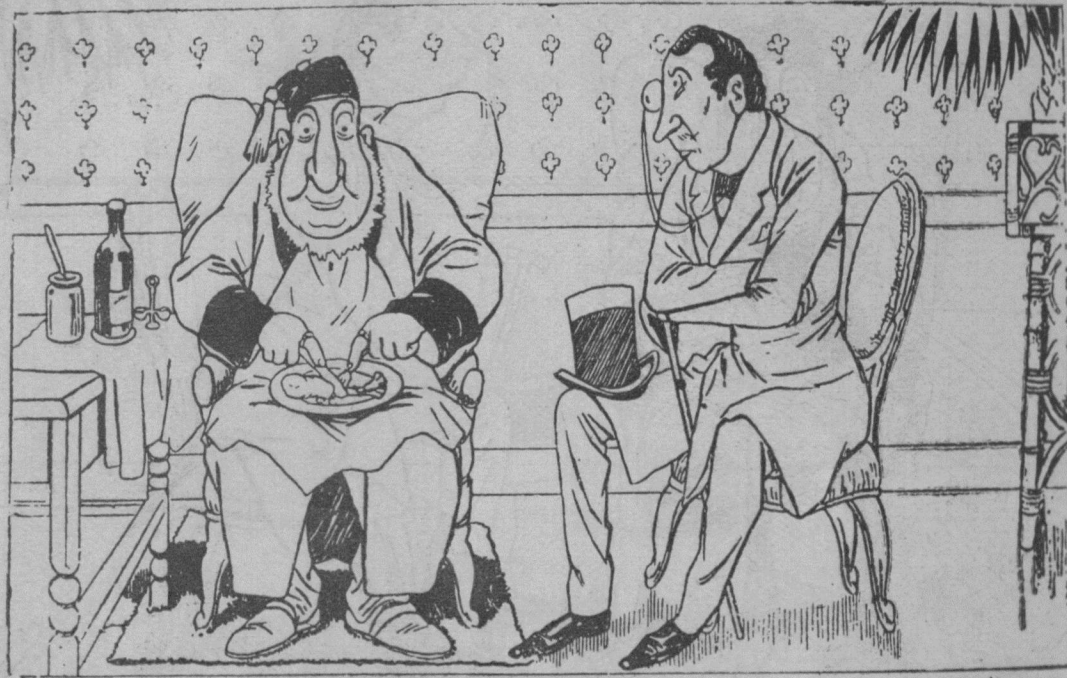
ΠΕΜΠΤΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

SISMANOGLIO
MEGARDO

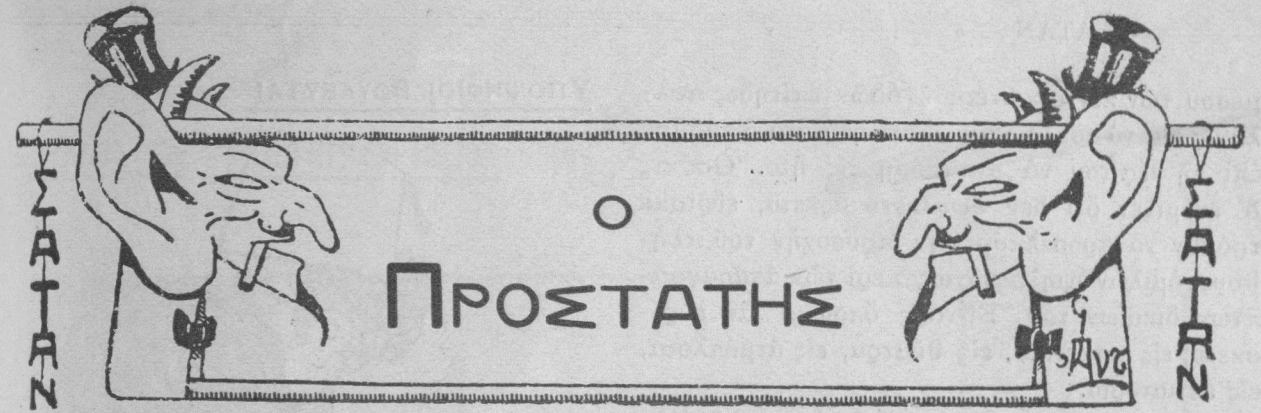
ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΨΙΟΣ (συνέχεια)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ

Ποτέ δὲν εἶχε φαντασθῆ ὅτι θ' ἀνήρχετο τόσον ὑψηλά ὁ Ἰωάννης Πυθάρης.

Υἱὸς ἀπλοῦ ὑποδηματοποιοῦ καιώρθωσε νὰ πείσῃ τὸν πατέρα του ὅτι, ἐὰν ἐχρίετο μὲ τὸν τίτλον τοῦ διδάκτορος, θὰ καθίστατο μίαν ἡμέραν διάσημος, φθάνων εἰς τὰ ὑπάτα ἀξιώματα ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ὁ πατὴρ του τὸν ἐπίστευσε. Καὶ δαπανῶν ἐκ τοῦ ὑστερήματός του τὸν ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις τὰ νομικά.

Ἐπέστρεψεν ὡς φουσκωμένος ἄσκός· χάρις δὲ εἰς μέσα διάμεσα καὶ μερικά κεράσματα εἰς ρεπορτερίσκους, ἐπέτυχεν ὥστε ἐπὶ τριήμερον αἱ ἐφημερίδες τῆς Κων/πόλεως νὰ ὀμιλῶσι περὶ αὐτοῦ καὶ νὰ συγχαίρῳσι τὸ δικηγορικὸν σῶμα «διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιοῦτου εὐέλπιδος μέλους».

Τὸ βέβαιον ἐν τούτοις εἶναι ὅτι ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος τὰ πρῶτα βήματά του ἦσαν ἀνεπιτυχή. Ὅσας ὑποθέσεις κ' ἂν ἀνέλαβεν, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, εἴτε ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου, τὰς ἔχασεν οἰκτρότατα. Καὶ τὸ περίεργον εἶναι ὅτι τὰς ἔχανε πάντοτε ἐνεκα τῆς «ἀνηκούστου μεροληψίας τῶν δικαστῶν ὑπὲρ τῶν ἀντιδίκων του δικηγόρων».

— Εἶναι τοῦ κόμματος αὐτοῖ, ἐνῶ ἐγὼ δὲν εἶμαι καὶ γι' αὐτὸ χάνω.

Ἐὰν δὲν ἦτο ὁμως, τίποτε δὲν τὸν ἠμποδίζεν ἀπὸ τοῦ νὰ γίνῃ. Ἀνemiχθῆ λοιπὸν εἰς τὰ κοινοτικά τῆς ἐνορίας του, ὡμῶσε πίτιν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἐν τοῖς πράγμασι κόμματος — ἄς ποῦμε ἕξ τὸν Τζῶν— καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατέστη ὁ πιστός του κύων, ὁ ἀκολουθῶν αὐτὸν τυφλοῖς ὄμμασι, ὁ ἀναλαμβάνων κομματικὸς ἀγγαρία, ὁ τρέχων παντοῦ καὶ πάντοτε λιαν προθύμως, ἰδίᾳ διὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ... ὁ κερδίζων τὰς δίκας.

Ἄλλ' εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ κόμματος

κόπων του διορίσθη καὶ μέλος τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὅτε δὲ βραδύτερον, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἐτονίζετο ἐν τῷ τύπῳ ἡ ἀνάγκη ὅπως νομικοὶ ἐκλέγονται σύμβουλοι, μὴ ἔχων τὸ κόμμα ἄλλον καταλληλότερον, τὸν προήγαγεν αἰφνιδίως καὶ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ «ἐντιμότητος μέλους τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου». Καὶ οὕτως ἐπληθεύσεν ἡ προφητεία του.

Ἡ ἐκλογή τὸν ἐφούσκωσε τόσον, ὥστε παρ' ὀλίγον νὰ πάθῃ καὶ τὰς φρένας. Διήρχετο διὰ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ ΧΑΜΗΤ

— Καὶ πῶς γίνεται ἡ διάγνωσις τοῦ «καλοῦ καφέ»;

— Μόνον μὲ... νεκροψίαν.

SISMANOGLIO
MECARO

μέσου τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν ἐπίτηδες πολ-
λάκις διὰ νὰ τὸν ἴδωσιν. ὡσεὶ ἠδύνατο ὁ κόσμος
ἐπὶ τῆς θέας του νὰ μαντεύσῃ τίς ἦτο. Ὅσάκις
δ' ἐνόμιζεν ὅτι δὲν ἐφαίνετο ἀρκετά, εὗρισκε
τρόπον νὰ προσελκύῃ τὴν προσοχὴν τοῦ πλῆ-
θους, ὁμιλῶν ὑψηλοφώνως περὶ τῶν ἀπαραγρά-
πτων δικαίων τοῦ Ἔθνους ὅπου κι' ἂν εὗρί-
σκετο, εἰς καφενεῖα, εἰς θέατρα, εἰς ἀτμόπλοια,
εἰς ἐστιατόρια.

— Ἐγὼ ὁ ὅποιος εἶμαι σύμβουλος καὶ ξεύρω
καλλίτερα τὰ πράγματα μπορῶ νὰ σᾶς πῶ
ἐμπιστευτικῶς....

Καὶ ἔλεγε τὰ ἐμπιστευτικά του εἰς ἐπήκοον
ὄλων.

Ὅταν δὲ πλέον τὸν εἶχαν μάθει κι' ἡ πέτρας,
ἠσθάνθη ὁ Ἰωάννης Πυθάρης, ὡς ἐκ καθήκον-
τος ἀνθρώπου ἰσχυροῦ καὶ γενναϊόφρονος, τὴν
ἀκαταμάχητον ἀνάγκην τοῦ νὰ παρέχῃ τὴν ὑψη-
λὴν του προστασίαν εἰς πάντας καὶ εἰς αὐτοὺς
ἀκόμη τοὺς μὴ αἰτοῦντας αὐτήν.

Ὅταν συνήντα κανένα γνωστόν του, προὔχω-
ρει πρὸς αὐτὸν μὲ ὕφος εὐχαρι, τοῦ ἐσφιγγε τὴν
χεῖρα, ἐπληροφορεῖτο τὰ τῆς ὑγείας του, τὰ τῆς
ὑγείας τῶν οἰκείων του καὶ χωρὶς νὰ ἀναμένῃ
ἀπάντησιν εἰς τὰς ἐρωτήσεις του, τῷ ἔλεγε :

— Ξεύρεις, φίλε μου, ὅτι τώρα ποῦ εἶμαι
Σύμβουλος ἔχω ὅλα τὰ μέσα ᾗς τὰ Πατριαρχεῖα
καὶ δύναμαι νὰ σοι φανῶ χρήσιμος εἰς πᾶσαν
σου ἀνάγκην. Ἔχεις καμμίαν ὑπόθεσιν; Θεὸς
κανὲν πιστοποιητικόν; Θεὸς νὰ εἰσαχθῇ κανεῖς
γνωστός σου δωρεὰν εἰς τὰ Νοσοκομεῖα; Θεὸς
νὰ ἐγγραφῇ ὁ υἱός σου ᾗς τὴν Μεγάλην τοῦ Γέ-
νους Σχολῆν μὲ τὸ ἥμισυ εἰσιτήριον; Μήπως
ἔμεινε στάσιμος καὶ θέλεις νὰ γίνῃ μετεξετα-
στέος;

Καὶ ἐπειδὴ σχεδὸν πάντοτε ὁ ἀπέναντί του
παρεπονεῖτο διὰ κάτι, ὁ Ἰωάννης Πυθάρης τὸν
ἔσυρε διὰ τῆς βίας σχεδὸν εἰς τὸ πρῶτον τυχόν
καφενεῖον ὅπου ἐξήτει ἀμέσως χαρτί καὶ μελά-
νην διὰ «συστατικὴν ἐπιστολήν».

— Ἐνα φύλλο χαρτί, γκαρσόν, νὰ γράψω
μῖαν συστατικὴν.

Ἐγραφε δὲ τοιαύτας δέκα, εἴκοσι, τριάντα
καθ' ἑκάστην. Ἐγραφεν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις,
ἔγραφε ᾗς τὸ Πέραν, ἔγραφε ᾗς τὸν Γαλατᾶ, εἰς
τὰ καφενεῖα, εἰς τὰ ἐστιατόρια, εἰς τὸ θέατρον,
ὅπου τέλος καὶ ἂν εὗρισκετο, ἔγραφε δὲ πρὸς
πάντας τοὺς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἀπὸ τοῦ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

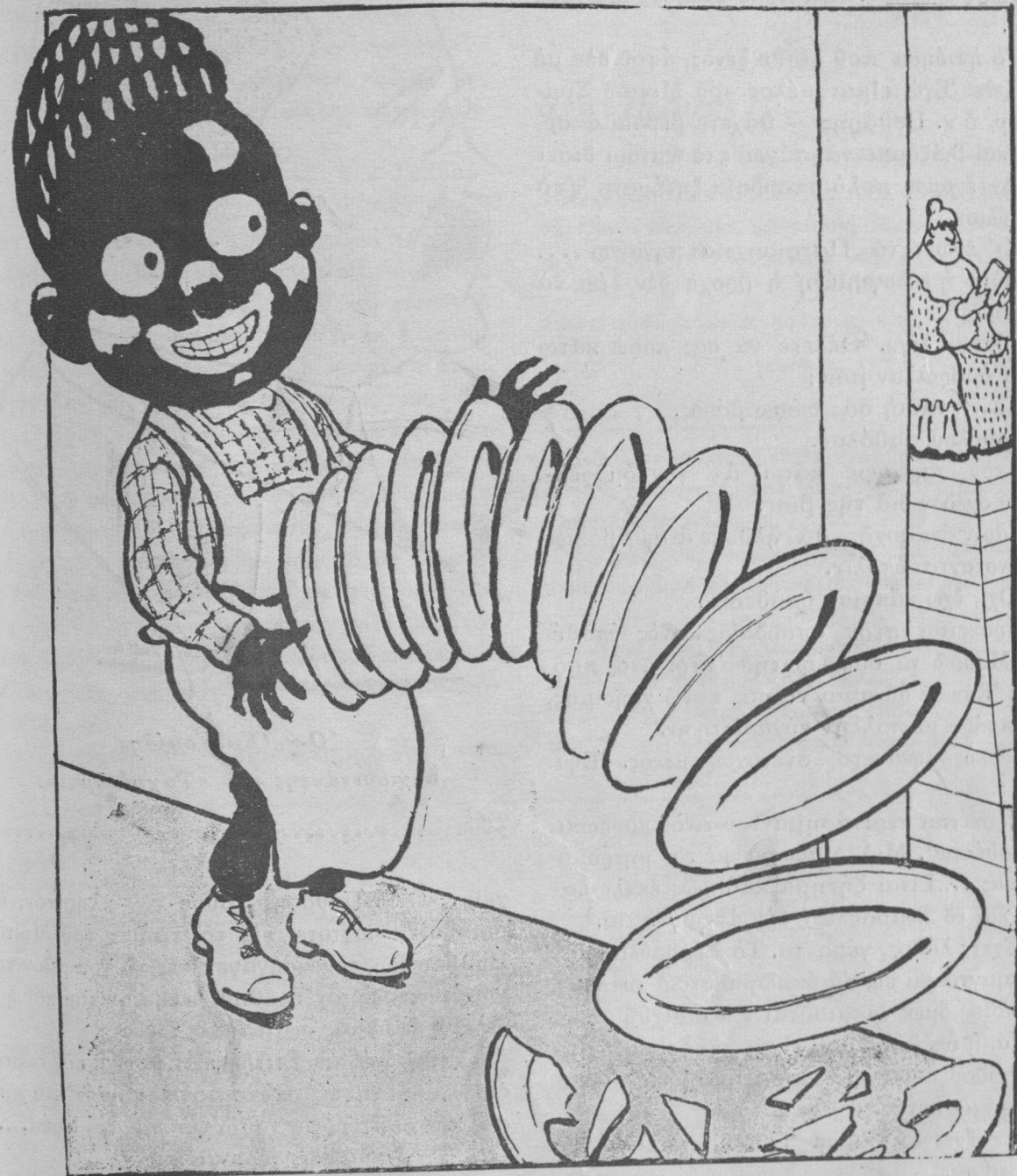
Ὁ κ. Δημόπουλος.

Πατριάρχου μέχρι τοῦ τελευταίου κλητήρος.
Καὶ ἦτο εὐτυχής, πολὺ εὐτυχής.

Μίαν πρωΐαν μετέβαινεν εἰς Φανάριον περὶ
ὅποτε κατὰ τὸ Τζουβαλι κατελήφθη ὑπὸ βρο-
χῆς ραγδαίας. Μὴ εὗρισκων ἄμαξαν κατέφυγε
κάτωθεν ἐνὸς ἐξώστου. Ἐμμύθη ἐν τούτῳ τὸ
παράδειγμα γέροντος κληρικοῦ, ὅστις ἴστατο
ἐκεῖ ἀναμένων ἐπίσης νὰ παρέλθῃ ἡ βροχὴ.

Ὁ Πυθάρης ἦτο πρότερον ἀντικληρικός.
Ἄλλ' ἀφότου ἔγεινε Σύμβουλος ἐξέτιμα τοὺς

ΩΡΑΙΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ἡ ΚΥΡΙΑ (ἀπὸ μέσα). — Τζών, ἄφησε ὅ,τι βαστᾶς στὸ χέρι σου
κι' ἔλα ἀμέσως.

Ὁ ΥΠΗΡΕΤΗΣ. — Πολὺ καλὰ, κυρία, τὸ κατάλαβα.

κληρικούς υπερβαλλόντως, ἵνα κι' ἐκείνοι τὸν ἐκτιμῶσιν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ παρ' αὐτῶ ἱστάμενος ἐφαίνετο ὅτι δὲν τὸν ἐγνώριζεν, ἔσπευσεν ὁ Πυθάρης νὰ συνάψη γνωριμίαν.

— Ἀθλιέστατος καιρός, γέροντα.

— Πολὺ ἐλεεινός. Καὶ πολὺ ὀχληρὸς διὰ τοὺς ξένους.

— Τὸ ἡννόησα ποῦ εἶσθε ξένος, ἀφοῦ δὲν με γνωρίζετε. Ἐγὼ εἶμαι μέλος τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, ὁ κ. Πυθάρης — θάχετε βέβαια ἀκουστά — καὶ βιάζομαι νὰ πάγω 'ς τὸ Φανάρι διότι σήμερον ἔχομεν πολὺ σπουδαῖα ζητήματα 'ς τὸ Συμβούλιον.

— Κι' ἐγὼ 'ς τὰ Πατριαρχεῖα πηγαίω.... Ἄλλ' αὐτὴ ἡ εὐλογημένη ἢ βροχὴ δὲν λέει νὰ σταματήσῃ.

— Κόπασε λίγο. Θέλετε νὰ σᾶς πάρω κάτω ἀπ' τὴν ὀμβρέλλαν μου;

— Μά.... νὰ μὴ σᾶς δώσω βάρους.

— Καθόλου, καθόλου.

Καὶ τὸν παρέσυρε κάτω ἀπ' τὴν ὀμβρέλλαν του σχεδὸν διὰ τῆς βίας.

— Χάριν ἀναφυχῆς θὰ ἤλθατε ἀναμφιβόλως εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Ὅχι, ἔχω κάποιαν ὑπόθεσιν...

— Πρόκειται περὶ σπουδαίας τινὸς ὑποθέσεως; Μπορῶ νὰ σᾶς ἐρωτήσω περὶ τίνος πρόκειται; Ἐάν δὲ δύναμαι νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος, θὰ τὸ πράξω μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν.

Ὁ ἱερεὺς ἐφαίνετο στενοχωρημένος. Ἐπιθύρισε:

— Πρόκειται περὶ ἀσημάντου τινὸς προσωπικῆς ὑποθέσεως. Μιὰ διαφορὰ μὲ τὸν μητροπολίτην μας.... Εἶναι ζήτημα καθαρῶς ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ Συμβούλιον δὲν ἀναμιγνύεται.

— Ἐχετε λάθος, γέροντα. Τὸ Συμβούλιον ἐάν δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ τυπικῶς, κατὰ βάθος ὅμως δικαιούται ν' ἀναμιχθῆ.

— Μά, ἡ ὑπόθεσίς μου εἶναι τῆς δικαιοδοσίας τῆς Συνόδου καὶ ἔχει παραπεμφθῆ εἰς τὸ δεῦτερον τμήμα αὐτῆς.

— Δὲν ἔχει νὰ κάνῃ. Ποιοὶ ἀποτελοῦν τὸ τμήμα τοῦτο.

— Ὁ ἅγιος Διδυμοτείχου, ὁ ἅγιος Λήμονου, ὁ ἅγιος Δεβρῶν.

— Ἄλλ' αὐτοὶ εἶναι οἱ καλλίτεροί μου φίλοι. Θὰ σᾶς συστήσω καὶ εἰς τοὺς τρεῖς. Ἐλάτε, ἐλάτε μαζί μου.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον φθάσει εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ κ. Οἰκονομίδης
ἀρχισυντάκτης τοῦ «Ταχυδρόμου».

χεῖα. Ὁ κ. Πυθάρης ἔσυρε τὸν κληρικόν, ἐνδοιάζοντα πάντοτε, εἰς τὸ τμήμα τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, τὸν εἰσήγαγεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ γραμματέως, τὸν ἐκάθισε πλησίον του καὶ ἤρχισε γράφων τὰς συστατικὰς:

«Σεβασμιώτατε, ἐπιτρέπατέ μοι νὰ σᾶς συστήσω θερμοίατα ἓνα σεβάσμιον κληρικόν, ἓνα χρηστότατον λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου, τὸν ἱερέα....»

— Τὸ ὄνομά σας, γέροντα;

— Ἀρχιμανδρίτης Παχούμιος, ἀπὸ τὴν Μονήν Εἰκοσιφοινίσσης.

Ὁ κ. Πυθάρης ἐξηκολούθησε:

«... Τὸν ἀρχιμανδρίτην Παχούμιον, ἔχοντα ἀνάγκην τῆς πολυτίμου συνδρομῆς σας διὰ μικρὰν τινα ὑπόθεσιν περὶ τῆς ὁποίας θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ...» Ἐτελείωσε τὰς τρεῖς συστατικὰς, τὰς ἔδωκεν

εἰς τὸν κληρικόν καὶ τὸν κατεῴδωσεν, ἀφοῦ τῷ ἠυχήθη καλὴν ἐπιτυχίον.

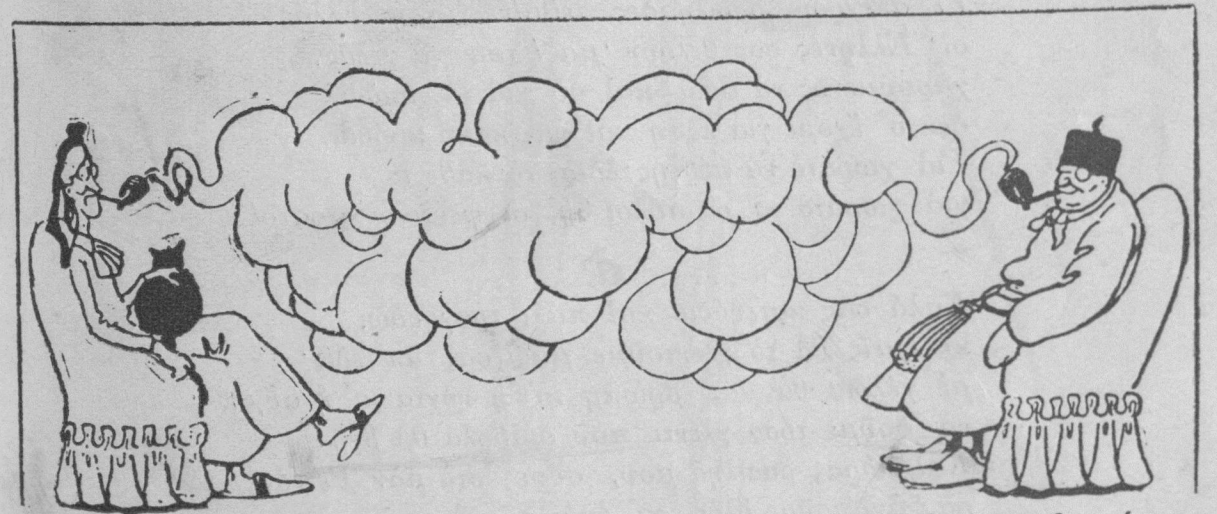
Ὁ κ. Πυθάρης ἦτο εὐτυχῆς, πάρα πολὺ εὐτυχῆς.

Τὴν ἐπαύριον, ἅμα ἐξύπνησεν, ἐζήτησε κατὰ τὸ σῆνδες τὰς ἐφημερίδας. Πρώτην ἤνοιξε μίαν ἐφημερίδα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ μετ' ἐκπλήξεως ἀνέγνωσεν εἰς τὴν στήλην τῶν ἐκκλησιαστικῶν τὰ ἑξῆς:

Αἱ σκανδαλώδεις ἀναμίξεις τῶν κ. κ. Συμβούλων εἰς τὰ πράγματα τῆς Συνόδου ὑπερέβησαν πλέον τὰ ἐσκαμμένα. Εἰς ἐξώλης καὶ προώλης ρασοφόρος, ὁ ἀρχιμανδρίτης Παχούμιος τῆς Μονῆς Εἰκοσιφοινίσσης, αἰσχροῦ καὶ καταπτύστου παρελθόντος, καταγγελλοῦντος δ' ἐπ' ἐσχάτων ὡς ἀπεμπολήσας ἀρχαῖον κειμήλιον τῆς Μονῆς, ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Συνόδου εἰς βασιλεύουσαν διὰ ν' ἀπολογηθῆ. Ἀλλὰ μόλις οὗτος ἐφθάσε, κατάρθρωσε, τίς οἶδε διὰ τίνων ἀνηθικῶν μέσων, νὰ εὖρη ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐθνικοῦ συμβούλου κ. Πυθάρη ἐνθερμον ὑπερασπιστήν, τολμήσαντα δὲ νὰ δώσῃ εἰς τὸν εἰρημένον ρασοφόρον κακοῦργον ἐνθουσιώδεις συστατικὰς ἐπιστολάς δι' ὅλους τοὺς ἁγίους συνοδικούς. Καταγγέλλοντες τὴν ἀκατανόμαστον ταύτην διαγωγὴν τοῦ κ. Πυθάρη ἐνώπιον τῆς δημοσίας γνώμης, ἐπιφυλασσόμεθα κτλ. κτλ.

Ὁ κ. Πυθάρης ἀνεπήδησεν ἐπὶ τῆς κλίνης του.

ΛΟΓΙΑ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

— Γέροι γενήκαμε καὶ τὸ παραμικρὸν νεφὸς δὲν ἐσκίασε ἀκόμη τὴν εὐτυχίαν μας.

Ἐνεδύθη, ἔτρεξε εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔδωκεν ἐξηγήσεις, ἀπελογήθη καὶ ἴδρωσεν ἕως ὅτου ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του.

Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔπαυσε νὰ ἦναι ὁ αὐτόκλητος προστάτης πάντων καὶ πασῶν.

(Κατὰ μίμησιν).

ΜΙΑΤ. ΖΩΤΟΣ

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Εἰς τὸν καθηγητὴν Μ. Α.

Ἐμόχθησεν ὅσον οὐδεὶς γιὰ τὴν φιλολογίαν, τὰ πάντα ἐθυσίωσε κι' αὐτὴν του τὴν υγείαν, κι' ὡς προῖόν τῶν κόπων του καὶ τῶν μακρῶν [ἀγῶνων] ἀφῆκε μίαν διάλεξιν ποῦ ἔκαμε πρὸ χρόνων.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ὁ ἀστυφύλαξ (στὸν μέθυσον). — Ἄσχημα κάνεις νὰ γυρνᾷς καὶ νὰ πίνης· δὲν 'μπορεῖς νὰ περπατήσῃς σύ...

Ὁ μέθυσος. — Δὲν κάμω ἄσχημα νὰ πίνω· κάμω ἄσχημα νὰ περπατῶ 'σάν πίνω.

★

Ἀροῦλάν, τιμέντα Ἀρετσοῦς, τὰ πειὸ καλὰ ἀπ' ὅλα, ποῦ πέτρα γίνονται εὐθύς καὶ πιάνουν 'σάν τὴν κόλλα.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

Λοιπόν μᾶς φεύγεις πάλι, καλέ μας βασιληᾶ,
 γιὰ νὰ 'συχάσης 'λίγο ἀπ' τὴν πολλή δουλειά.
 'Στὴν Κέρκυρα πηγαίνεις γιὰ κάμποσο καιρὸ
 νὰ πάρης τῆς θαλάσσης ἀέρα καθαρό.
 'Στὴν Κέρκυρα πηγαίνεις, μὰ ὅπου καὶ ἂν πᾶς,
 'στὸν νοῦ σου νὰ μᾶς ἔχης καὶ νὰ μᾶς ἀγαπᾶς.

'Ετσι σὲ θέμε πάντα νὰ εἶσαι χουβαρντιᾶς,
 καθὼς κ' ἔμεῖς νὰ πίνης, νὰ τρῶς καὶ νὰ γλεντιᾶς.
 'Εδῶ 'στὴ Ρωμηοσύνη, 'στὴ γῆ τοῦ ραχατιοῦ,
 'στὸν τόπο τῆς παράτας, 'στὸν τόπο τοῦ γλεντιοῦ,
 ποτὲ κανεὶς δὲν πρέπει νὰ εἶναι σοβαρός,
 καὶ οὔτε νὰ διαβαίνει μὲ θλίψη ὁ καιρός,

'Αφοῦ καὶ εἶχες τύχη νὰ γίνης βασιληᾶς
 τοῦ ἔθνους τῶν ἐρώτων καὶ τόσης τεμπελιᾶς,
 ποτὲ ἄς μὴ θολῶνῃ ὁ ἥσυχός σου νοῦς,
 μὴ θέλῃς κ' ἄλλο χῶμα καὶ ἄλλους οὐρανοὺς,
 'στοῦ γαλανοῦ Βοσπόρου μὴν τρέχῃς τὰ νερά,
 μὴ σκέπτεσαι, μὴν πάσχῃς, καὶ γλέντια μιὰ χαρά.

Γι' ἀλέγρους βασιληάδες πεθαίνει κ' ἡ 'Ελλάς,
 οἱ 'Ελληνές σου θέλουν μαζί των νὰ γελάς,
 χαρούμενος νὰ εἶσαι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδιά,
 δὲν σ' ἔχομε γιὰ λύπη καὶ γιὰ κακὴ καρδιά.
 Γιὰ χωρατὸ νὰ πέρῃς ἐδῶ τὸ κάθε τί
 γιὰ χωρατὰ κ' οἱ στόλοι κ' οἱ ψεύτικοι στρατοί.

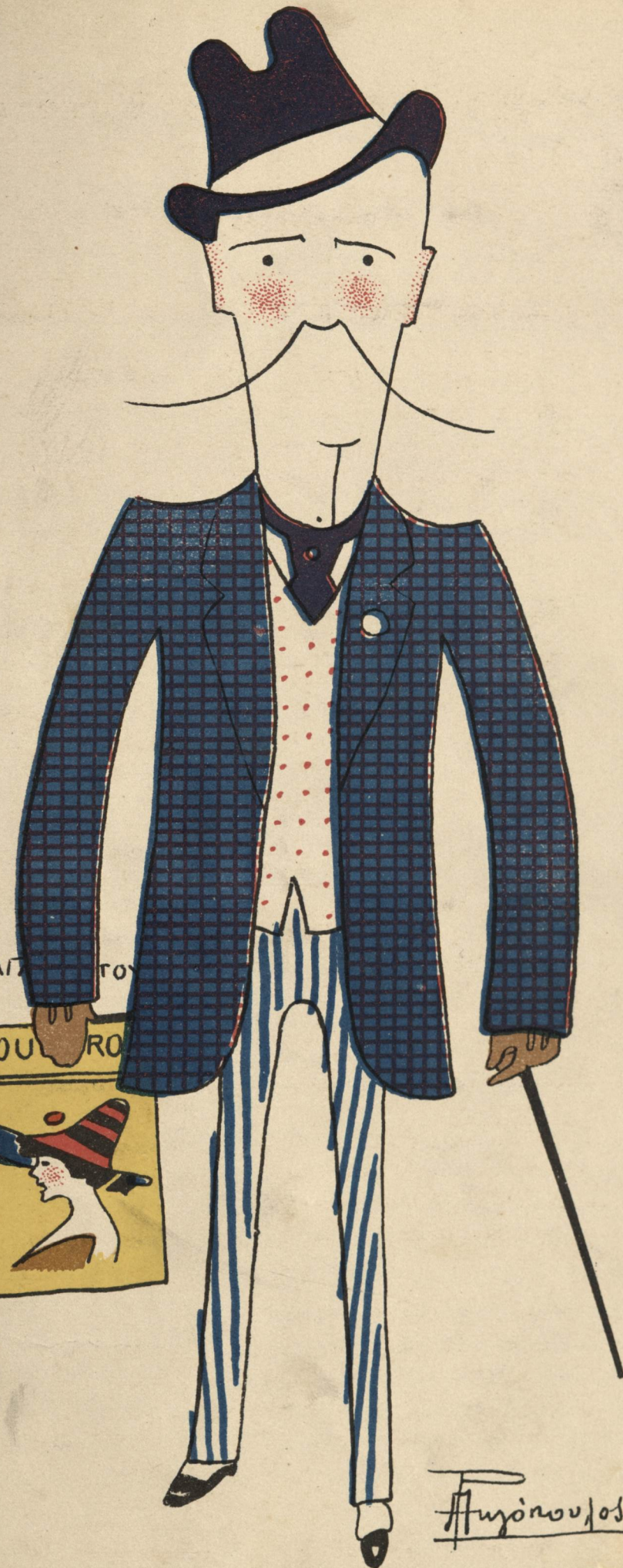

Καλό σας κατευόδιο καὶ πάλι τραγουδῶ,
 κ' ἔμεῖς θὰ τὸ γλεντιοῦμε μαζί σας ἀπ' ἐδῶ·
 μὲ γέλοια θὰ μᾶς 'βρίσκῃ κ' ἡ νύχτα κ' ἡ ἀγῆ,
 νὰ 'δοῦμε τόσο γλέντι ποῦ διάβολο θὰ βγῆ.
 Καὶ τώρα, βασιληᾶ μου, σῦρε 'στὸ μὲν Ρεπό,
 σᾶς ἀγαποῦμε ὅλοι, κ' ἐγὼ σᾶς ἀγαπῶ.

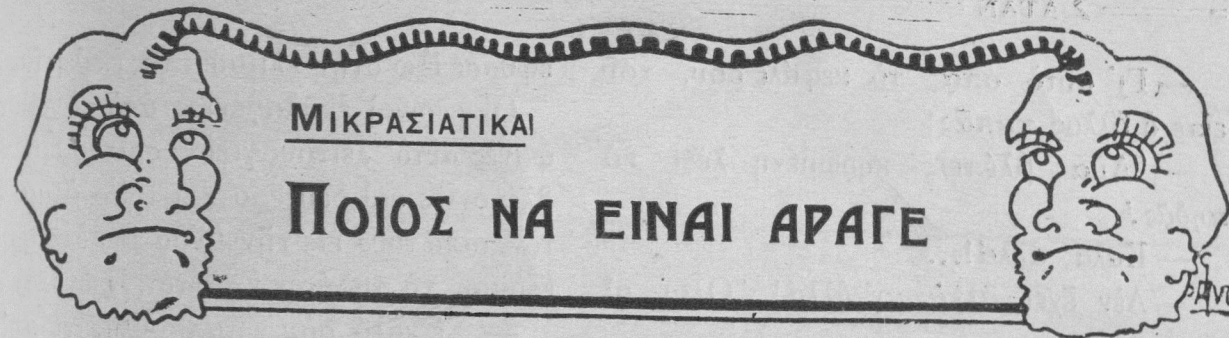
Γ. ΣΟΥΡΗΣ.

SISMANOGLIO
MEGARO

ΙΣΧΥΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Ηλιοπουλος.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ

ΠΟΙΟΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΑΓΕ

Ἐκεῖ ποῦ γύριζα ἔς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἓνα μεσημέρι ποῦ ἔψηνε ὁ ἥλιος τὴν γῆν καὶ τσίριζαν τὰ τσιτσίκια, σὰν νὰ ἐτηγανίζετο ὁ κόσμος μὲ λάδι καντό, μοῦ δείξαν ἔξω ἀπὸ τὸ Ὀδεμῆσι τὴν κυρὰ Παπαδιά, τοῦ Παπαφάνα τὴν γυναῖκα!...

— Τὴν ξέρεις, τσελεπῆ, αὐτήν;

— Ποῦ θέλεις νὰ τὴν ξέρω!

— Γιὰ τὸν Παπαφάνα πουθενὰ δὲν ἄκουσες;

— Πρῶτη φορὰ ἀκούω!...

— Εἶν' ἱστορία δλόκληρος γιὰ κλάμματα καὶ γέλοια!...

Πῶς ἔγινε παπᾶς ὁ Παπαφάνας, εἶν' ἀνεξήγητο γιὰ τὸ χωριό. Τσοπάνης ἀπὸ τὰ βουνά, τραχὺς σὰν τὸ πουρνάρι καὶ ἄγριος σὰν ἀγριόγιδο, ἐγύριζε ἀπάνω στῆς βουνοκορφῆς παίζων «μπαγλαμᾶ» καὶ τραγουδῶν πονεμένους ἀμανέδες... Τὸ κρασάκι νὰ πῆς, τὸ ἀγαποῦσε πειρὸ πολὺ ἀπὸ τὰ γράμματα· καὶ γι' αὐτὸ βγῆκε «στραβὸς» στὸν κόσμο, ἀλλὰ «κрасοκανάτα» πρώτη!...

Μιὰν ἡμέρα ὁ πατέρας του τὸν πῆρε καὶ τὸν πῆγε στὴν χώρα, στὸ Δεσπότη.

— Παπούλη μου, σοῦ ἔφερα τὸ γυιό μου γιὰ παπᾶ. Γι' ἄλλη δουλειὰ δὲν κάνει. Γράμματα δὲν ξέρει καὶ πολλά, ἀλλὰ στὸ τρέξιμο κανέναν δὲν τὸν φθάνει!...

Καὶ ὁ δεσπότης τὸν ἐχειροτόνησε!

★

Τὸ χωριὸ ἀφοῦ ἔτριψε τὰ μάτια του, ἀφοῦ ἐσταυροκοπήθη:

— Τί ἔπαθ' ὁ Δεσπότης μας!

Ἐσκυψε τὸ κεφάλι του καὶ τὸν ἐδέχθη. Τί νὰ κάνη!... Τὸν ἐδέχθη κι' ἐξεθύμανε διηγῶντας τὰ κατορθώματά του. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅμως πῶς τοῦ φορτώσανε τὸν φτωχὸν ἀληθινὰ καὶ ψεύτικα, ὅ,τ' εἶχε κάμει!

Τοῦ λέγουν π. χ. ἐκεῖνο ποῦ λέν καὶ γι' ἄλλον κάποιον παπᾶ ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλά-

Τὸν πῆγε στὸν Δεσπότη γιὰ παπᾶ!

δα. Μὴ γνωρίζοντας ὁ Παπαφάνας γράμματα, συμβουλευθῆ τὸν παπᾶ τοῦ γειτονικοῦ χωριοῦ πῶς νὰ τὰ βγάλῃ πέρα.

— Τὸ Εὐαγγέλιο, τοῦ εἶπε, εἶν' ἀπὸ στάγματα κεριῶν γεμάτο. Τῆς καθαρῆς τῆς λέξεις τῆς διαβάσω, ἀλλὰ γιὰ τῆς κηρωμένες τί νὰ πῶ; Καὶ μήπως ξέρω τί λένε γιὰ νὰ τῆς πῶ ἀπὸ τὸ κεφάλι μου!

SISMANOGLIO
MEGARO

— Γι' αυτό σπᾶς τὸ κεφάλι σου, τοῦ εἶπε ὁ ἄλλος παπᾶς!

— Ἄμα βλέπεις κηρωμένη λέξι νὰ πηδᾶς!

— Καλά, ἀλλά!...

— Δὲν ἔχει ἀλλὰ κ' ἀλλά! Ὅλοι οἱ

— Τὸ ἴδιο κάνουν ὅλοι.

παπάδες ἔτσι κάνουν... Τὸ ἴδιο ἔκανα κ' ἐγώ!...

*

Εὐχαριστημένος ὁ Παπαφάνας γύρισε στὸ σπιτί του.

— Γυναῖκα, εἶπε στὴν παπαδιά, ἐσώθηκα μωρή γυναῖκα!...

Τὴν Κυριακὴ περήφανος, μὲ ὑψηλὰ τὴν κεφαλή, ξεροθήχων προκλητικῶς, ἐνεφανίσθη μὲ τὸ Εὐαγγέλιο στὸ χέρι...

— Χμ! «Καὶ εἶπε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, Ἄμην, Ἄμην, λέγω ὑμῖν. . . .» μὲ σταλαξιά κερικοῦ τοῦ ἔκοψε τὴν φράσι. Ὁ Παπαφάνας χωρὶς νὰ σταματήσῃ δίνει μὲ πηδηξιά καὶ βρῖσκεται στὴ μέση τῆς ἐκκλησίας...

— «... ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν...»

Δευτέρα σταλαξιά, δεύτερος πῆδος πρὸς τὴν πόρτα.

— «Ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι...»

Τρίτος σταλαγμός, τρίτο πῆδημα καὶ

ἔφθασε ἔξω στὴν κλίμακα τῆς ἐκκλησίας...

Οἱ χωρικοὶ ἐκπλαγέντες ἀπὸ τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ λειτουργικὸν σαλτάρισμα καὶ βλέποντες καὶ δεύτερο καὶ τρίτο ἄλμα καὶ τὸν παπᾶ τους εἰς τὴν θύρα τῆς ἐκκλησίας, ἔτοιμον νὰ πηδήσῃ ἔξω, τὸν ἐφώνησαν:

— Σὲ καλὸ σου, παλπούλη, τί πηδήματ' εἶν' αὐτά;

Καὶ ὁ Παπαφάνας, παρεξηγήσας τοῦ ἄλλου παπᾶ τὴν συμβουλή, ποῦ τοῦπε νὰ πηδᾶ τὰς λέξεις, τοὺς ἀποκρίθηκε ἀκόμα σιγοψάλλον:

— Μὲ τὰ κεριά ποῦ ἔχει τὸ Εὐαγγέλιο, βρὲ Χριστιανοί, πηδῶντας, πηδῶντας στὸ γειτονικὸ χωριὸ θὰ φθάσω.

*

— Καὶ δὲν θυμᾶσαι τί ἔκαμε, προσέθεσεν ὁ ἄλλος ἀγωγιάτης, μὴν ἡμέρα μὲ τὸν Βάγια τὸν Κουμπῆ;

— Ἀλήθεια, κ' αὐτὸ εἶναι γὰ γέλοια!

— Τί ἔκανε;

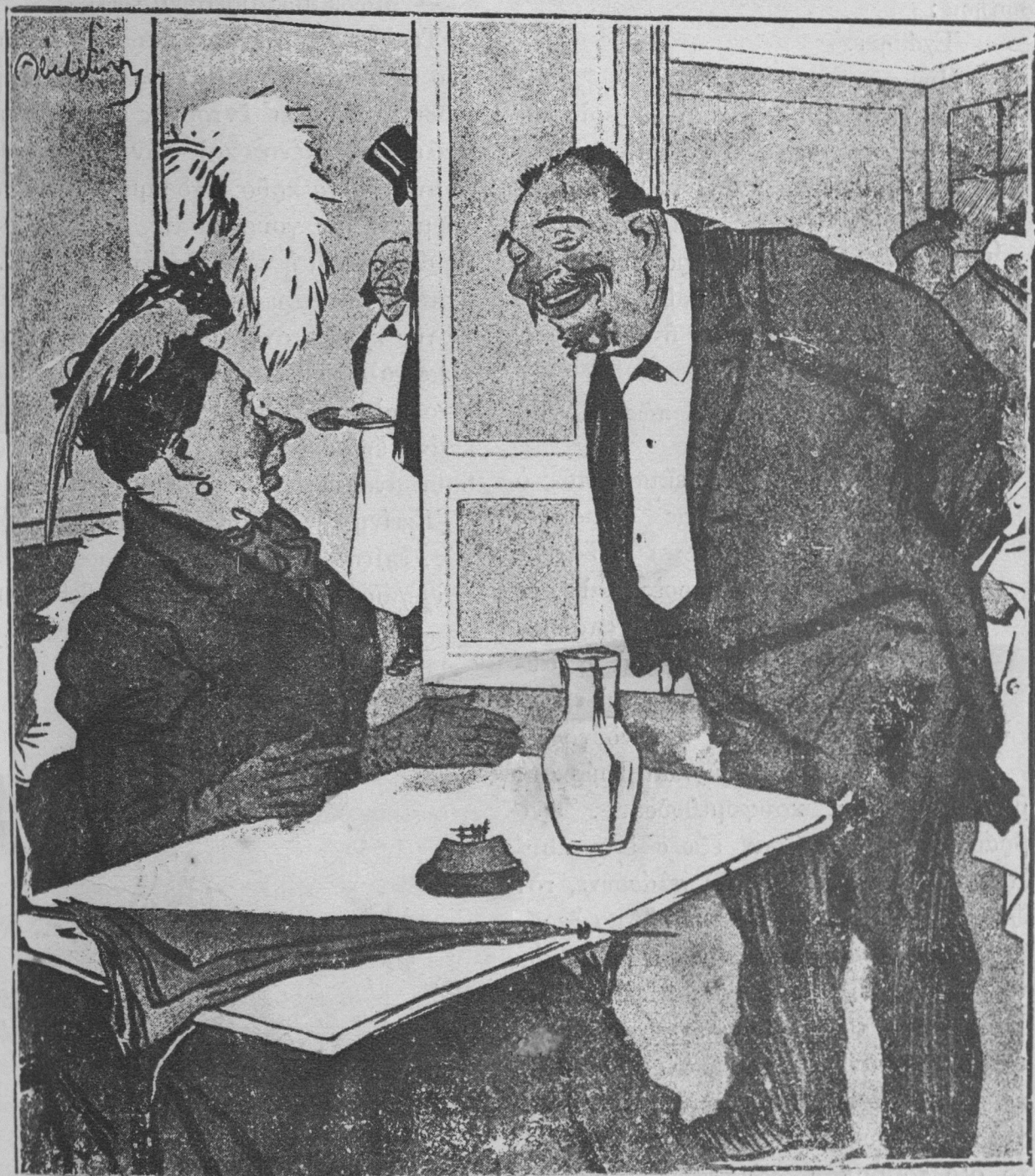

— Σὲ καλὸ, παλπούλη, τί πηδήματ' εἶν' αὐτά;

— Τὸν εἶχε δώσει κάτι νὰ τὸν ψονήσῃ ἀπὸ τὴν Σμύρνη. Στὴ λειτουργία ἐπάνω, ἐκεῖ ποῦ ἔψαλλεν ὁ Παπαφάνας, εἶδε τὸν Βάγια τὸν Κουμπῆ στὴν ἐκκλησία...

— «... «... τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβείμ... τὰ ἔφερές τὰ ψούνια, Βάγια;... καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-

Εἰς τὸ ἔστιάτοριον

Ἡ ΚΥΡΙΑ (ἀνυπόμονος). — Ἐνα παιδί περιμένω τόσην ὥρα καὶ κανένα δὲν φαίνεται.

Ὁ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΗΣ. — Ἐχετε δίκαιον· ἀλλ' ἄλλες ἔχουν τὴν ὑπομονὴν καὶ τὸ περιμένουν ἐννῆα μῆνες καὶ πάλιν δὲν θυμόνουν.

φείμ...» κουφάθηκες, ρέ Βάγια, δέν ακούς; τὰ ἔφερες τὰ ψούνια; εἶπα...

— Καὶ τώρα τί ἀπέγεινε ὁ Παπαφάνας ρώτησα;

— Ἐχάθηκε.

— Ποῦ πῆγε;

— Νά, ἔτσι χάθηκε ἕνα πρωὶ χωρὶς κανένας γι' αὐτὸν πλέον νὰ μάθη!... Τὸν ζήτησε ἡ Παπαδιά, ἐχάλασε τὸν κόσμο, ἐφρόντισε σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ χωριοῦ, μὰ πουθενὰ ὁ Παπαφάνας!...

— Μὰ πῶς συνέβη αὐτό;

— Δὲν εἶπαμε πῶς ὁ Παπαφάνας παράπινε κρασί; Ἐτσι τὸ ἔσκαζε πολλές φορές καὶ «ἔτσουζε» μὲ κάτι «παληγοφίλους». Κοντὰ σ' αὐτοὺς ἐγνώρισε καὶ «μπεκρήδες ἐπικινδύνους» Ρωμηοὺς καὶ Τούρκους

Σὰν εἶδε τὸν Βάγια τὸν Κουμπῆ...

μὲ τοὺς ὁποίους κρυφομεθοῦσε... Ἐνα βράδυ ποῦ γλεντοῦσαν ἔξω σ' ἕναν κουλά καπνῶν, ἐκεῖνοι γιὰ νὰ γελάσουνε, τὸν ἔκαμαν τάβλα εἰς τὸ μεθύσι. Ἄμα ξεράθηκε ὁ Ἀφάνας, τοῦ ξυρίσαν τὸ κεφάλι τούρκικα, μ' ἕνα θύσανο μαλλιῶν μόνον ἴστην κορφή, τοῦ ξυρίσαν τὰ γένεια, ἔπειτα τὸν ντύσανε Ζεϊμπέκικα καὶ κατόπιν κρυφθῆκαν ἐκεῖ πίσω ἀπὸ κάτι καλύβες γιὰ νὰ «κάνουν χάσι». Ὁ Ἀφάνας ἔκοιμᾶτο ὅλο τὸ βράδυ σὰν ξερός. Ὅταν τὸ πρωὶ τὸν χτύπησε ὁ ἥλιος, τὸ φῶς καὶ ἡ ζέστα τὸν ἐξύνησαν. Ἐσηκώθη χασμώμενος, ἐτάνυσε τὰ χέρια του, ἔτριψε τὰ μάτια του κατόπιν καὶ ἐκύτταξε νὰ ἰδῆ ποῦ εἶναι. Εἶδε γύρω του ἔσοχα καὶ πράσινα

καπνὰ νὰ τὸν περιστοιχίζουν. Δὲν ἐνεθυμήθη τίποτε γιὰ μιὰ στιγμή καὶ ξαναέτριψε τὰ μάτια του νὰ ἰδῆ ποῦ εἶναι:

— Μωρὲ πῶς βρέθηκα ἐδῶ!...

Τότε ἠσθάνθη κάτι ἑλαφρὸν καὶ ψυχρὸν στὸ τουφωτὸ ἀπὸ μαλλιὰ κεφάλι του, ἐσήκωσε τὰ χέρια καὶ ἔντρομος ἔπιασ' ἕνα κεφάλι ξουρισμένο καὶ σὰν νεροκολοκίθι γυμνό! Ἐνα κρῦο διέδραμε τὸ σῶμά του, τὰ μάτια του γουρλώσαν, ἡ γλῶσσά του ἐπιάστηκε καὶ ἡ κλείδωσές του λυθῆκαν!.. Τότε τὸ μάτι του ἔπεσε ἐπάνω εἰς τὰ ρούχά του καὶ εἶδε ἀντὶ γιὰ ράσα, ρούχα τούρκικα, γαλάζιο γαϊτανογελέκο, ζουνάρι κόκκινο καὶ βράκα ζεϊμπέκικη, καὶ πετάχτηκε ἐπάνω ἔντρομος σὰν νὰ ἐκάθητο σὲ κάρβον ἀναμμένα!..

Ἐκείνη τὴν στιγμή ἕνας Τούρκος χωρικός, ἐπίτηδες βαλμένος, ἐπέρασε, τὸν εἶδε καὶ ἐχαιρέτισε μὲ ἕνα τεμενᾶ βαθύτατον:

— Σαμπαλαέρολσουν, Μεμετ ἐφέντη!...

— Σαμπαλαέρολσουν, Μεμετ ἐφέντη.

Ὁ Παπαφάνας τᾶχασε! Μεμετ ἐφέντης ἦτο αὐτὸς ἢ τοῦ χωριοῦ ὁ ἐφημέριος, ποῦ χθὲς ἔκαμε λειτουργία καὶ μοίρασε καὶ ἀντίδωρο!... Καὶ ἔπιασε τὸ πρόσωπό του νὰ ἰδῆ τὰ γένεια τοῦ καὶ γένεια δὲν εὗρηκε.

Ξανάπιασε πάλι τὸ κεφάλι του, καὶ αὐτὸ σκληρὸ καὶ κρῦο, χωρὶς κοτσίδες πάντα ἔμενε. Ἐτράβηξε τὰ τούρκικά του ρούχα,

— Μωρὲ ποιὸς εἶμ' ἐγώ;...

ἐχτυπήθηκε καὶ ἔτσιμπήθη μήπως ὄνειρεύεται, ἐφώναξε καὶ ἐπήδησε περιμένοντας γιὰ νὰ ξυπνήση.

— Ὁ Παπαφάνας εἶμαι ἢ ὁ Μεμετ ἁγᾶς;

Τότε εἶδε μπροστά του νὰ περνᾶ ἕνας ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ συμπότας του! Αὐτὸς θὰ τὸν ξηγοῦσε τέλος τὸ μυστήριον καὶ θὰ τοῦ ἔλνε τὸ αἶνιγμα τί εἶναι, ὁ Παπαφάνας ἢ ὁ Μεμετ ἁγᾶς.

Τὸν κύτταξε ἴστὰ μάτια μὲ καρδιοχτύπι περιμένοντας.

Ἐκεῖνος πέρασε σοβαρός, τὸν ἐχαιρέτησε καὶ ἀντιπαρήλθε σοβαρώτερος.

— Σαμπαλαέρολσουν, Μεμετ ἐφέντη!...

Ὁ Παπαφάνας ἔμεινε ξερός. Πέρασαν ἀκόμη ἄλλοι δύο Τούρκοι.

— Σαμπαλαέρολσουν, Μεμετ ἐφέντη. Ἄπηνδημένος κάθησε σ' ἕνα λιθάρι ἐκεῖ, ζαλισμένος μὲ τοὺς καπνοὺς καὶ τοὺς κουλάδες καὶ τὰ δένδρα ποῦ στριφογύριζαν ἴστὰ μάτια του. Τώρα περνᾶει ὁ Μάστρο-Νικολός, ὁ παλαιὸς του φίλος· αὐτὸς βέβαια δὲν θὰ γελασθῆ:

— Καλὴ ἡμέρα, Νικολό;

— Χὸς ὀλᾶ, Μεμετ ἁγᾶ!

Καὶ αὐτὸς Μεμετ ἁγᾶ! Τοῦ φάνηκε πῶς ὅλα καταρρέουν γύρω του, πῶς κρημνίζονται τὰ βουνά, πῶς πέφτουνε τὰ δένδρα, πῶς βουλιάζει ἡ γῆ ἴστὰ πόδια του καὶ μέσα σ' αὐτὸν τὸν κρημνισμό συμπαρασύρετο καὶ αὐτὸς, στροβιλιζόμενος καὶ ζαλισμένος. Γιὰ μιὰ στιγμή ἐσήκωσε τὰ

— Μέσα εἶναι ὁ παπᾶς;

χέρια του καὶ ἐφώναξε μὲ μιὰ φωνὴ μεγάλη ἀνθρώπου πνιγομένου:

— Μωρὲ Νικολό, μωρὲ!

— Διατάξατε, ἁγᾶ μου!

— Μωρὲ εἶπέ μου ἴστὸ Θεό σου, ὁ

Πάπαφάνας εἶμ' ἐγὼ ἢ ὁ Μεμέτ ἐφέντης;
 Ὁ Νικολὸς τὸν κύτταζε ὅταν ἐκπληκτός:
 — Ἀγᾶ μου, μὴ σὲ χτύπησε ἡ ζέστη
 ὅτ' ἐπὶ κεφάλι;...

★

— Θὰ πάω ὅτ' ἐπὶ σπιτί μου, ἐσκέφθη,
 ὅταν συνῆλθεν ὁ παπᾶς, θὰ πάω νὰ ἰδῶ
 τί λείπει κ' ἡ παπαδιά· δὲν γίνεται παρὰ νὰ
 μὲ γνωρίσει!

Ἐπαιρνε νὰ βραδυάζει ὅταν χτύπησε
 ὅτ' ἐπὶ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του.

— Ποιὸς εἶν' ἐφώνησεν ἀπὸ ἐπάνω ἢ
 παπαδιά, προβάλλουσα τὸ κεφάλι της ἀπὸ
 τὸ παραθύρι.

— Θὰ τὴν ρωτήσω, ἐσκέφθη ὁ Παπα-
 φάνας, ἂν εἶν' ἐπάνω ὁ παπᾶς, καὶ ἂν μοῦ
 πῆ ὅτι δὲν εἶναι, τότε δὲν εἶμαι ὁ Μεμέτ
 ἀγᾶς, ἀλλ' ὁ Παπαφάνας.

— Ἐπάνω εἶναι ὁ Παπᾶς;

Τὸν ἀνεζήτησαν παντοῦ.

Ἡ παπαδιά βλέπουσα κάτω ἓνα Τουρ-
 καλᾶ μουστακαλῆ, μὲ κόκκινα ζουνάρια,
 νὰ χτυπάει τέτοια ὥρα τὸ σπιτί της, φο-
 βήθηκε καὶ σκέφτηκε νὰ τὸν φοβίσει γιὰ
 νὰ φύγει.

— Ἐπάνω εἶναι, ἀγᾶ μου, τί τὸν θέλετε;

— Ἀδύνατον, παπαδιά, δὲν εἶν' ἐπάνω
 ὁ Παπᾶς!

Στὴν ἀπάντησιν αὐτὴν αἱ ὑπόνοιαι τῆς
 παπαδιάς ἐπῆραν σάρκα καὶ ὄστᾳ. Σίγου-
 ρα αὐτὸς ὁ Τουρκαλᾶς θὰ ἦρθε νὰ τὴν
 κλέψει.

— Ἐπάνω εἶ-
 ναι, σοῦ εἶπα,
 μαζί μὲ τὸ συγ-
 γενολόγι μας.
 Παπᾶ! Παπᾶ!
 Μητρο, Γεῶργο,
 Κώστα, Πανα-
 γιώτη, τρέξατε
 καὶ μᾶς χτυποῦν
 τὴν πόρτα.

— Βρὲ παπα-
 διά, μὴν κάνης
 λάθος;

— Ἐγὼ λά-
 θος!... Δὲν βγῆ-
 κε ἔξω ὁ παπᾶς ἀπὸ τὸ πρῶτ'...

— Βρὲ ἐγὼ εἶμ' ὁ παπᾶς, βρὲ παπαδιά!

— Γιὰ κάνε μου τὴν χάρι, μὴ βάλω
 τῆς φωνῆς κ' ἀκούσῃ ὁ παπᾶς κ' οἱ
 ἄλλοι καὶ βγοῦν καὶ σὲ μετρήσουν τὰ
 παῖδια...

Σᾶν τρελλὸς παιὰ ὁ δυστυχὴς Ἀφάνας
 ἔφυγε μὲ κατεθασμένο τὸ κεφάλι, τρανι-
 ζοντας καὶ ψιθυρίζοντας!...

— Ἔτσι θὰ εἶναι... δὲν εἶμαι ὁ παπᾶς
 ἐγὼ!... Θὰ εἶμαι ὁ Μεμέτ ἐφέντης!...

Καὶ ἀπὸ τότε χάθηκε ἀπ' τὸ χωριό!...

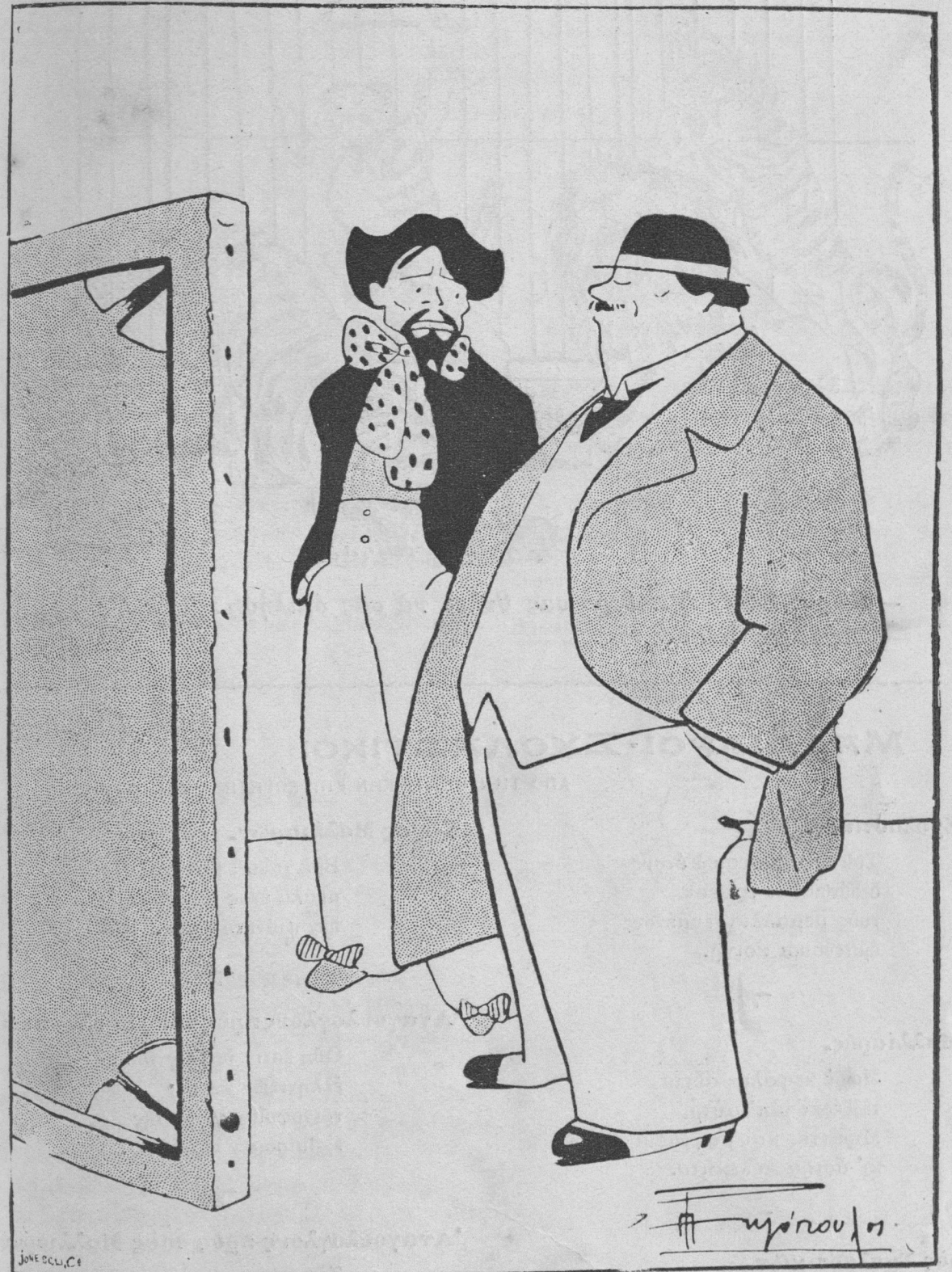
— Καὶ τί ἀπέγεινε;

— Κανεῖς δὲν τὸν ξανάδε πλέον, ὅλοι
 τὸν ἀναζητοῦσαν, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ξαναφά-
 νηκε... Ἡ γῆ ἐσχίσθηκε θαρρεῖς καὶ τὸν
 κατάπιε, τὸν φτωχό!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΜΑΣ

JONE OCLL, C.E.

— Ὄραία ἡ εἰκὼν σας, ἀλλὰ παραπάνω ἀπὸ μιὰ λίρα δὲν δίδω.
 — Μόνον ὅταν θὰ πεινάσω μπορεῖ νὰ τὴν δώσω σ' αὐτὴν τὴν τιμή.
 — Δὲν πειράζει· περιμένω.

— Κύριε Ζάν, ἡ πεθερά σας θέλει νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ.
— Ἄς ἔλθῃ μέσα.

ΜΑΛΛΙΑΡΟΙ-ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΑΤΡΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ "ΕΞΩ ΦΡΕΝΩΝ,"

Α' Σχολαστικός.

Τοῦ περιπόστου Γένους
διδάσκαλοι τρανοὶ
τοὺς μεμαλλιαρευμένους
ἐμπτύουσι κοινῇ.

Α' Μαλλιαρός.

Μωρὲ κεφάλια ἄδεια
τί 'ξέρει ἀπ' αὐτά,
Μιράντες καὶ μαγνάδια
κι' ἄστρα πελεκητά.

Χορὸς Σχολαστικῶν.

Ἰαταταί! Ἰαταταί
καὶ γνῶσιν ἑνὸς κόκκου
οὐκ ἔξετε ποτέ;

Χορὸς Μαλλιαρῶν.

Βρὲ χαζοί, βρὲ χαζοὶ
μυαλά ἑνὸς κοκκοῦ
δὲν φιάνετε μαζύ.

'Αναγούλογλους πρὸς τοὺς Σχολαστικούς.

Οὐκ ἔστιν ὑμῖν γνῶσις
ἐλληνικῶν ἐκτός·
τριχοφυΐαν γλώσσης
ἐχθαίρομεν φρικτῶς.

'Αναγούλογλους πρὸς τοὺς Μαλλιαροὺς.

Ζουρλάντρα καὶ μουρλάντρα,
μὴν εἶδες τὸν Γιαννιὸ
ποῦ πάει μάνδρα μάνδρα
γιὰ ναῦρη τὴν Ἄννιῶ!...

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΗΤΟΙ

ΜΙΚΡΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΥΝΗΘΩΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΓΚΡΙΤΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Τζῶν Χατζόπουλος. — Εἰς τρικυμιώδεις
διὰ τὸ ἔθνος περιστάσεις εὐρίσκεται... ἄρρω-
στος καὶ κληνῆρης, δηλαδή εἰς τὰς λέσχας τοῦ
Πέραν. Εἰς ὁμαλὰς ὁμως περιστάσεις διαιτᾶται
νυχθημερὸν ἐν τῷ Μικτῷ Συμβουλίῳ.

Σόλων Καζανόδας. — Θὰ τὸν εὑρετε συνή-
θως μέσα σὲ κανὲν ἀμάξι διασχίζοντα τὴν Μ.
ὁδὸν τοῦ Πέραν.

Π. Κορυϊδης. — Εὐρίσκεται παντοῦ καὶ πάν-
τοτε. Ὅταν ὁμως τὸν κυνηγοῦν *φενταῆδες*, δὲν
τὸν εὐρίσκει τις πουθενά, ὅπως καὶ οἱ *φενταῆδες*.

Μ. Σάλτας. — Πάντοτε ἐκτός τῆς Βουλῆς.

Μπούσιος. — Μέσα στὰ ρουθούνια τῶν κατὰ
καιροὺς ὑπουργῶν.

Τόλεμπιδης. — Εἰς τὰ πυροβολεῖα τῶν
Λαρδανελλίων.

Νάλλης. — Ὅπου ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης.

Ἐμμανουηλίδης. — Ὅπου ὁ κ. Νάλλης.

Ι. Φιλικός. — Κάτω ἀπὸ κάθε πέτρα καὶ
ἀπὸ κάθε ποδόγυρον.

Σ. Βουτυρᾶς. — Κάτω ἀπὸ τὰ ἄρθρα του.

Ἄντ. Γεράρδος. — Θὰ τὸν εὑρετε — πολὺ
εὐκόλα — ἢ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Ταχυδρόμου»
ἢ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Moniteur Oriental» ἢ
εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῶν ἑφημερίδων ἢ εἰς τὸ
Μηχανοστάσιον ἢ εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖόν του ἢ
εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Βιβλιοπωλείου ἢ τέλος
εἰς ἕν ἐκ τῶν τμημάτων τῶν Τυπογραφικῶν
Καταστημάτων τῶν Ἀδελφῶν Γεράρδων. Τὸν
χειμῶνα, ποῦ εἶναι ἡ μέρες μικρές, σὲ τρεῖς μό-
νον μέρες ἀσφαλῶς τὸν εὐρίσκετε.

Χρ. Βέλλης. — Εἰς τὸ Καράκιοι νὰ κυνηγᾷ...

Κ. Σπανούδης. — Παντοῦ ἄλλοῦ ἐκτός τῶν
γραφεῖων του καὶ ὅπου δὲν εἶναι παρὼν ὁ κ.
Νάλλης.

Π. Κεσόδογλους. — Εἰς τοὺς διαδρόμους
τοῦ Στρατοδικείου.

Α. Λιμαράκης. — Ὅπου ἀκούονται φωνές.

Ὁδ. Ἀνδρεάδης. — Ἐγκατοικοεδρεύει ἐν
τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ.

Ἄχιλ. Καλιέρας. — Εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον
Γιάννη.

Ἄριστ. Δημόπουλος. — Εἰς τὸς νεφέλας.
Μαλλιαροὶ. — Μετεκόμισαν τελευταίως ἀπὸ
τοῦ Ζωγραφείου εἰς τὸ Ἐθνικὸν Λύκειον τοῦ κ.
Τζῶν Χατζοπούλου.

Γ. Θεοχαρείδης. — Πίσω ἀπὸ τὸν κ. Τζῶν
Χατζόπουλον.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ κ. Ἰωαννίδης.

Μποστάνης. — Είς άγραν νέων, ίδια νέων τής Βουλής.

Μ. Γεδεών. — Κάτω άπ' την πατριαρχικήν τράπεζαν.

Άγγ. Ίωαννίδης. — Μέσα είς τής γούνές του.

Ι. Πολυζέτης. — Παρά τόν Κήπον του Κλαυθμώνος.

Μ. Αύθεντόπουλος. — Δεν φαίνεται πουθενά άπό... μετριοφροσύνην.

Κα Σοφ. Σπανούδη. — Όπου δυό μαλλιαροί κι' αύτή μαζύ.

Άύρ. Σπαθάρης. — Τάς παραμονάς τών δικών του είς τά σπίτια τών άρχιερέων.

Άστυνομία. — Μακράν πάντοτε τών τόπων τών έγκλημάτων.

«Οι άγνωστοί». — Πλησίον τών άστυνομικών σταθμών διά τό άσφαλέστερον.

Η ΖΩΝΤΟΧΗΡΑ

Μιά μητέρα ζωντοχήρα είχε την καλή την μοίρα να παντρέψη με σπαθάτο τό κορίτσι της τάφρατο.

Μά την ίδια την ήμέρα, που έγέννησεν ή κόρη, έτυχε και ή μητέρα να γεννήση εν άγόρι.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Είς ζάπλουτον:

Στήθι διαβάτα προς στιγμήν κι' ό τύμβος ούτος [κεύθει άνδρός ζαπλούτου τόν νεκρόν που έφαγε παρα, που ευεργέτης κόπηκε μ' άλλότρια φτερά και ζών με ξένα κόλυθα υπερεμνημονεύθη.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

Ό δάσκαλος. — Κοιμάσαι. Δεν κάνεις τίποτε στα μαθηματικά. Είς την ηλικίαν σου ό Γεώργιος Ούάσιγκτων ήτο επιθεωρητής.

Ό μαθητής. — Ναι αλλά και στην ηλικίαν σας ήτο Πρόεδρος τών 'Ηνωμένων Πολιτειών.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

- "Ωστε σου πέρασε ή άϋπνία;
- Βέβαια. Έκαμα την συμβουλήν του 'γατρού μου, ό όποιος μ' είπε να μετρώ συνεχώς άρχίζων άπό τό ένα έως ότου άποκοιμηθώ. Χθές λοιπόν έμέτρησα 156,667.
- Και έπειτα άπεκοιμήθης;
- "Οχι, γιατί είχε ξημερώση πειά.

Βαντάλγες ιαπωνικές και τσάσκες του τείου και κουκλες άσυνήθιστες τών παιδων του Τοκίου, κι' έκ λάκκας μικροέπιπλα κομπά της Ναγκα- [σάκης ένας τά φέρνει μοναχά, ένας, ό Σαμοθράκης.

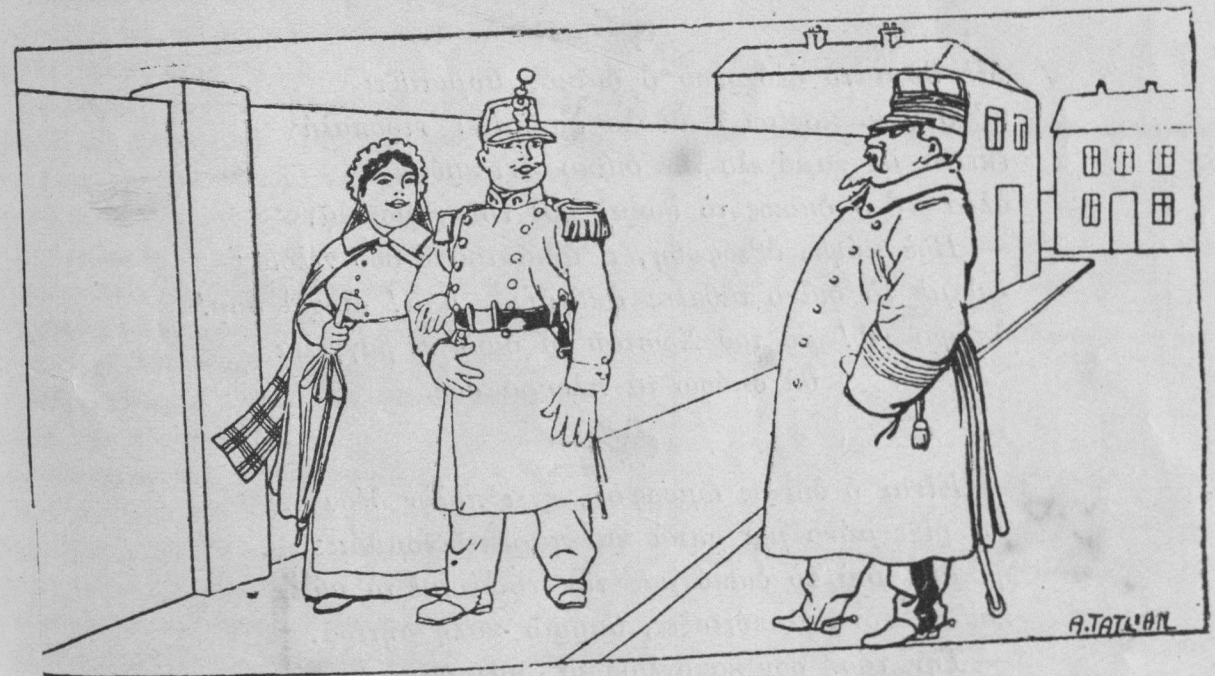
Έρυθρός Άλέκτωρ δίδει τής ανάγκης τόσα είδη βερεσέ κ' επί πιστώσει και βλακέντιοι εκείνοι που πληρώνουνε πεσίνι, έστω κι' εν άκόμη γρόσι.

ΤΑ ΒΑΡΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

— "Όταν κρατής μπόγους, δεν πειράζει κι' αν δεν χαιρετήσης.

— Γιατί δεν χαιρετάς;
— Μά δεν βλέπετε, συνταγματάρχα μου, έχω... μπόγο στο χέρι.

Κορίτσι είκοσι χρονῶν σὸ πλάι τῆς μαμμᾶς του
'στὴν ἐκκλησία στέκεται μὲ χέρια σταυρωτά,
μὰ δὲν τ' ἀφίνουν ἤσυχο οἱ χτύποι τῆς καρδιάς του,
καὶ σὸ ἀντρίκιο κάποτε κρυφαῖς ματιαῖς πειᾶ.
Τὸ βλέπει ἡ μητέρα του, γυναῖκα ἁγιασμένη,
καὶ — κύττα, ἀθεόφοβη, τοῦ λέει, ἐμπροστί σου,
γιατί ἄλλοιῶς τὸ τσόκαρο τοῦ μαγειριοῦ, καῦμένη,
θὰ σπάσω σὰ πλευρά σου.

— Μητέρα, μὲ παράπονο τῆς λέει, τί σοῦ φταίω;...
γιὰ κύττα ἓνα ἄμορφονεῖο σὶ ἄριστερὸ καντήλι,
μὲ βλέπει, μοῦ χαμογελᾷ καὶ γνέφει μὲ μαντήλι.
— Βρὲ σκάσε, ἀθεόφοβη, καὶ ἔλα ἴσὰ μυαλά σου,
γιὰ σταύρωσε τὰ χέρια σου ν' ἀκούσης τὸ τροπάρι,
γιατί ἄλλοιῶς μὲ τὸ ραβδί ποῦ ἔχω σὸ κελλάρι
θὰ σπάσω τὰ πλευρά σου.

Μὲ θυματὸ δλόχρουσο ὁ διᾶκος θυματίζει,
κὶ ἀπ' τὸ κορίτσι τ' ἄδολο διαβαίνει ἴντροπαλά·
ἐκεῖνο μὲ χαμόγελο τὸν διᾶκο ἀντικρύζει,
ἀλλὰ κὶ ὁ διᾶκος τὸ θωρεῖ καὶ τοῦ χαμογελᾷ.
— Βρὲ κόψε, ἀθεόφοβη, τ' ἀδιάντροπά σου γέλοια·
καὶ μὲ τὸ διᾶκο τᾶβαλες ἀκόμη;.. μπᾶ! στοχιά σου!
ἀπόφα νά! μὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ δώδεκα βαγγέλια
θὰ σπάσω τὰ πλευρά σου.

— Εἶναι ὁ διᾶκος ὠμορφος, ἔχει πολὺν ἀέρα...
γιὰ ρίξε μόνο μιὰ ματιὰ καὶ παρεκεῖ κομμάτι·
ἡ κάθε μιὰ τὸ διᾶκό μας τὸν τρώει μὲ τὸ μάτι,
καὶ σὺ τὸν καλοκύνταξες, θαρρῶ καλὴ μητέρα.
— Τὴν τόση σου κακογλωσσιά, καταραμένη, κόψε,
μ' ἀνέβασες τὸ αἷμά μου μὲ τὴν ξετσιπωσιά σου,
καὶ μὰ τὸν διᾶκο... φτοῦ! φτοῦ! μ' ἐκόλασες ἀπόψε,
θὰ σπάσω τὰ πλευρά σου.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ.

Ἡ ΚΥΡΑ ΜΑΛΑΜΑ

Ὁ κ. Ἀνοιχτόκαρδος εἶναι ἓνας κυριολεκτικῶς γλεντζῆς σύζυγος.

Παρὰ τὰ πενήντα ποῦ ἀριθμεῖ ὀλοστρόγγυλα ἔτη, κατορθώνει νὰ διατηρῇ ἀρκετὴν δόσιν τῆς νεανικῆς ὀρμῆς καὶ τρυφερότητός του.

Στενοχωρίαν ἠσθάνθη μόνον ὅταν μίαν πρωτῶν, βλέπων εἰς τὸν καθρέπτην — σημειώσατε δὲ ὅτι τοῦτο συνέβαινε πολλὰς φορὰς τὴν ἡμέραν — εἶδε μερικὰς ἀποχρώσεις λευκοῦ ἐπάνω εἰς τὰ καλοκτενισμένα μαλλιά του.

Ἄν τοῦ ἤρесе διόλου ἡ ἀθάδης αὐτῆ ἐμφάνισις τῆς πρωτοπρείας τοῦ γήρατος, τὸ ὅποιον ἐκεῖνος ὑπελόγιζεν ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη νὰ κρατήσῃ εἰς ἀπόστασιν.

«Τὸ ἔβαλε κατὰ νοῦν, ὅπως ὁ ἴδιος ἔλεγε, νὰ πνίξῃ εὐθὺς εἰς τὴν γέννησίν του τὸ τὸλμημα τοῦτο τῆς φύσεως».

Καὶ λοιπὸν, ἤρχισε νὰ παρακολουθῇ μὲ σοβαρότητα καὶ ἐνδιαφέρον ὅλας τὰς δημοσιευόμενας ρεκλάμας τῶν τελευταίων συσκευῶν καὶ ἐφευρέσεων διὰ τὸν χρωματισμὸν τῶν μαλλιῶν.

Τὴν ἐκλογὴν ἡ μᾶλλον τὴν προτίμησιν ἔβλεπε δύσκολον, διότι ὅλαι ὑπέσχοντο «φυσικωτάτην ἀπόδοσιν τοῦ μαύρου χρώματος, μὲ ὅλην τὴν φρεσκάδα τῆς τελείας νεαρότητος».

— Βρὲ ἀδελφέ, ἔλεγε μίαν ἡμέραν μόνος του. Τί σκοτίζω τόσον τὸ κεφάλι μου; Μπογιά καλὴ φαίνεται νάναί τῆς πεθερᾶς μου, ποῦ κάμνει τὸ μαλλὶ τῆς σὰν τοῦ κοράκου τὸ φτερό. Ἔλα νὰ διῆς ὅμως ποῦ τὴν ἔχει χαντακωμένην, ποιὸς ξεύρει ποῦ σ' τὸν διάβολο! Μὰ ἐννοια τῆς καὶ θὰ τὴν εἴρω. Ἀνοιχτόκαρδο μὲ λένε ἐμένα...

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔστριψε τὸ παχὺ ἀλά γκιγίωμ μουστάκι του, ἐσφύριξεν ἓνα πεταχτὸ Βιεννέζικης ὀπερέττας τραγουδάκι καὶ ἐκινήθη νὰ φύγῃ, πάντοτε μὲ τὴν σκέψιν νὰ ἀνακαλύψῃ ἡ μᾶλλον νὰ κατᾶσχῃ τὴν μπογιάν, μὲ τὴν ὀποιάν ἐδάφετο ἡ πενθερά του.

Τώρα, θέλετε νὰ σᾶς γνωρίσω καὶ μὲ τὴν ἐν λόγῳ ἀξιότιμον πενθεράν του;

Πολὺ εὐχαρίστως, ἀφοῦ προηγουμένως σᾶς ζητήσω συγγνώμην ἐὰν τυχὸν σᾶς κουράσω διὰ τὸ τερατολόγημα, τοῦ ὁποίου ἐτοιμασθήτε νὰ λάβετε γνῶσιν.

Χονδρὴ, κοντοῦ βαρελοειδοῦς ἀναστήματος, αἰωνίως ἐνοχλεῖ τοὺς πάντας μὲ τὰς ἀφηγήσεις διὰ «ταῖς παλαιαῖς δόξαις τῆς» καὶ ταῖς «ἀνεκδιήγηταις εὐμορφιαῖς τῆς».

— Μιὰ ἦταν ἡ Μάλαμα, ἐπαναλαμβάνει κομπαστικῶς, ὅχι ποῦ θὰ τὸ παινεθῶ ἐγώ, τὸ ξεύρει ὁ ντουνιας, ἡ γῆ, ἡ οἰκουμένη. Καὶ τώρα μὲ κά-

ΛΟΓΟΣ ΝΑΥΑΓΙΟΥ

Ἡ λιγνὴ κυρία. — Δὲν σὲ εἶπα νὰ μὴ πάρουμε τὸ σκυλλάκι μαζὺ γιατί θὰ βαρύνῃ πολὺ;...

μνει τὸν ἔξυπνο ὁ χονδροκέφαλος, ὁ ἀσχημομούρης, ὁ ξαναμωραμένος ὁ γαμβρός μου.

Δὲν εἶχε ἀδικο ἢ κυρά Μάλαμα.

Ποτέ, μὰ ἀπολύτως ποτέ, εἰς κανέν πρᾶγμα, εἰς καμμίαν σκέψιν, δὲν συνεφώνει μὲ τὸν γαμβρόν της.

Πάντοτε εὐρίσκοντο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι εἰς ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν ἐλέγετο ἢ συνεζητεῖτο παρουσία τῶν δύο.

Ἡ διχογνωμία καὶ τὸ ἐκατέρωθεν φιλύποπτον προσέλαβε μεγαλειτέραν ἔντασιν, ἀφ' ὅτου ὁ κ. Ἀνοιχτόκαρδος ἔβαλε σ' τὸν νοῦν ν' ἀνακαλύψῃ ποῦ ἢ πενθερά του εἶχε κρυμμένην τὴν καρμπογιᾶ της.

Ἐκείνη, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τί ἐπιδιώκει ὁ γαμβρός της μὲ τὰς ἀδιακόπους ὑπόπτους παρακολουθήσεις του, ἐπίστευε μᾶλλον, ὅτι προσεπάθει νὰ τὴν συλλάβῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐβάφετο καὶ νὰ τὴν ἐξευτελίσῃ, νὰ τὴν «ντροπίασῃ», νὰ τὴν ἐκδικηθῇ τέλος διὰ τὴν ἀκατάπαυστον, τὴν αἰωνίαν ἐναντίον του γρίναν καὶ ἀντιπολίτευσίν της.

— Ἀκοῦς ἐκεῖ τὸν βρώμιο, ἐμουρμούριζε, νὰ θέλῃ καλὰ καὶ σώνει νὰ μὲ διῆ πῶς βάρσμαι; Ἄμ δὲν θὰ στὸ χαριτώσω; Μ' αὐτὸ τὸ πλευρὸ νὰ κοιμᾶσαι, καῦμίμενε.

Μίαν ἡμέραν ἡ κυρά Μάλαμα, σκεπτομένη πῶς ἀσφαλέςτατα νὰ ἀποφύγῃ τὰ ἀδιάκριτα καταδικαστικὰ μάτια τοῦ γαμβροῦ της, ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς καρμπογιᾶς της ὑψηλὰ στὸ σερβανί. Καὶ τὸ κατώρθωσεν.

Ἄλλ' ἀπὸ τὴν μεγάλην βίαν της καὶ ἀπὸ τὸν φόβον μὴ τυχὸν ἀνακαλυφθῇ καὶ τὸ νέον κρησφύγετόν της, ἐνῶ κατήρχετο ἀπὸ τὸ σερβανί, ἐλησμονήσῃ νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὴν ἀγαπημένην της βαφήν.

Τοῦτο ἀκριθῶς ἐπεθύμει καὶ ἐπεδίωκεν ὁ κ. Ἀνοιχτόκαρδος.

Καὶ πράγματι, μετ' ὀλίγον ἐγένετο κάτοχος τῆς ποθητῆς καρμπογιᾶς.

Ἀμφιβάλλω, ἐὰν ὁ Καίσαρ, ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἢ ὁ Μ. Ναπολέων ἠσθάνθησαν τὴν χαρὰν, ὅταν κατέκτων τὸν κόσμον, ὅσην χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν ἠσθάνθη ὁ κ. Ἀνοιχτόκαρδος, κατακτῶν ἐπὶ τέλους, ὅ,τι ἐπὶ τὸσον καιρὸν ὠνειροπόλησεν.

Ὅταν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ κυρά Μάλαμα ὀλοφάνερα πλέον διέκρινε τὰ αἰφνιδίως μαυρισθέντα μουστάκια τοῦ γαμβροῦ της, δὲν εἶχε τί-

Εἰς τὸ θεᾶτρον

— Κυρία μου, καλλίτερον ἄλλη φορὰ νὰ βάζετε τὸ πειδὸ μεγάλο καπέλλο ποῦ ἔχετε παρὰ νὰ κτενίζετε τὰ μαλλιά σας ὅπως τὰχει κτενισμένα.

ποτε νὰ ἀμφιβάλλῃ, ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ ἄρπαξ τοῦ παλλαδίου της.

— Παναγία μου, τὸ τέρας, αὐτὸς μοῦ τὴν ἐκλεψε. Θὰ τὸν πνίξω τὸν ἀφιλότιμο, θὰ τὸν φάγω ἂν δὲν μοῦ δώσῃ πίσω τὴν μπογιᾶ μου.

Καὶ εἶχε πολὺ δίκαιον νὰ δεικνύῃ τὴν ἀπελπισίαν διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς μπογιᾶς της.

Τὴν εἶχε κατασκευάσει μιά μακρυνὴ συγγενῆς της ἀπὸ τὰ Ψωμαθεῖα, ἡ ἔραυση κοκόννα Πλουμοῦ, μοναδικὴ εἰς τὸ ζωγράφισμα **καλεμκεριῶν**, τὸ ρίξιμο τῶν χαρτιῶν καὶ τὴν κατασκευὴν ἀλανθάστου καρμπογιᾶς τῶν μαλλίων κατὰ πάντοσ ἀσπρου τριχώματος.

Ἄλλ' ἡ κοκόννα Πλουμοῦ ἀπὸ καιροῦ πολλοῦ δὲν ὑπῆρχεν ἐν τοῖς ζῶσιν.

Ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, συμπαραλαβούσα καὶ τὸ μυστικὸν τῆς κατασκευῆς τῆς φημισμένης μπογιᾶς της.

Ὅταν ἐπέρασαν μερικά ἡμέραι καὶ κατὰ λευκάματα ἤρχισαν νὰ φαίνωνται εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς κυρᾶ Μάλαμας, ἀκριθῶς εἰς τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα πρὸ ἡμερῶν τὸ μαῦρο εἶχε στήσῃ διαρκῆ ἔδραν, ἠσθάνθη ὅτι θὰ παρεφφάνει ἀπὸ τὸ κακὸν της.

Καὶ τὸ κακὸν τοῦτο ἐπερίσσευεν, ὁσάκις ἐπίτηδες μαυρίζομενος ὁ κ. Ἀνοιχτόκαρδος ἐπόζαρε ἐπιδεικτικώτατα πρὸ τῆς ἐξηγριωμένης πενθε-

Ἔρως καὶ Βακχος

ρᾶς του, τὴν ὁποῖαν μάλιστα καὶ πικρότατα ἐκοροῖδευε:

— Πῆρες τὴν κάτω βόλτα, πενθερά... Χιόνια βλέπω στὸ κεφάλι σου.

Ἡ κατάσταση αὕτη διήρκεσεν ἐπ' ἄρκετόν, χωρὶς ἐν τῇ μεταξὺ νὰ εὐρεθῇ ἢ καρμπογιᾶ ἢ νὰ ὑπάρχῃ ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐλπίς νὰ ἐπανέλθῃ αὕτη εἰς τὸ κομωτήριον τῆς κυρᾶ Μάλαμας.

Ἡ κυρία Ἀνοιχτόκαρδου μὲ τὰ δύο παιδιὰ της καὶ μὲ τὴν ἄδειαν ἐννοεῖται τοῦ συζύγου της ἀνεχώρησε δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὰ Ψωμαθεῖα εἰς συγγενικὴν τῆς οἰκογένειαν.

Ἡ κυρά Μάλαμα ἔμεινε εἰς τὸ σπίτι μόνη, μὲ μόνον τὸν κ. Ἀνοιχτόκαρδον.

— Τώρα ποῦ εἵμαστε μόνοι, ἐμολόγει, ἔτσι μ' ἔρχεται νὰ τὸν πνίξω τὸν μασκαρᾶ. Θὰ σκάσω, θὰ σκοτωθῶ, ὅταν τὸν βλέπω πεισματικὰ νὰ μπογιατίζεται μὲ τὴν ἴδια τὴν μπογιᾶ μου, χωρὶς νὰ ἤμπορῶ νὰ τὸν κάμω τίποτε.

Καὶ πραγματικῶς, τίποτε δὲν ἤμποροῦσε νὰ τὸν κάμῃ.

Ἐνα βράδυ, ἐνῶ ἀκόμη ἡ κυρία Ἀνοιχτόκαρδου ἀπουσίαζεν εἰς τὰ Ψωμαθεῖα, ὁ συζυγὸς της ἤλθεν εἰς τὸ σπῆτι ζαλισμένος ἀπὸ κμπίσας μπιρakis καὶ μιὰν ζωηρὰν περὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων συζήτησιν, τὴν ὁποῖαν μὲ τὴν παρέαν του εἶχεν ἀπὸ ἐνωρίς.

Μόλις ἐμουρμούρισε, σχεδὸν μὴ ἀκουσθέντα, χαιρετισμὸν, τὸν ὁποῖον ἡ κυρά Μάλαμα ἀνταπέδωκε μὲ βλέμμα, ποῦ ἔλεγε τόσα, ὅσα δὲν θὰ ἔλεγον εἴκοσι συγχρόνως στόματα, ἔστω καὶ στόματα σὰν τὸ τῆς κυρᾶ Μάλαμας.

Σημειώσατε δὲ ὅτι τὸ στόμα τῆς κυρᾶ Μάλαμας ἐδοῦλε με δύναμιν καὶ ταχύτητα τοῦλάχιστον εἴκοσιν ἀλόγων.

Ὁ κ. Ἀνοιχτόκαρδος καὶ διότι ἔπκυσε πλέον νὰ προσέχῃ εἰς τὰ ἀγρία βλέμματα τῆς πενθερᾶς του καὶ διότι ἐπίτηδες, διὰ νὰ τὴν πεισματώγῃ, τὰ περιφροῦσεν, οὔτε τὴν βραδεία ἐκείνην

— Καὶ λέγουν πῶς ὁ ἔρως εἶναι ἀνίκητος!... Ἄμ' δε!... Μόνον μ' ἓνα μπουκάλι τὸν κάμνει κανεὶς πτώμα.

ἔδωκε προσοχὴν εἰς τῆς ἄγριες ματιές της.

Ἀνέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ἀμέσως ἔπεσεν εἰς τὸ κρεβάτι του, ὅπου ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ἀγκαλιῶν τῆς συμῆας του ἠῦρε προθυματάτας τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως.

Μετ' ὀλίγον καὶ ἡ κυρά Μάλαμα ἐξεδύθη, ἐφόρεσε τὴν δλόασπρην νυκτικιά της καὶ τὸ ἐπίσης δλόασπρο φακιόλι της καὶ κατεκλίθη.

Ἄλλὰ, ποῦ ὕπνος...

Πότε, πότε ἐμολόγει.

— Τὸν πρόστυχο, νὰ μ' ἔχῃ τρεῖς ἐβδομάδες τώρα κλεισμένη καὶ νὰ μὴ μπορῶ νὰ βγῶ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι. Διέτε ἐκεῖ κατάντημα, νὰ πάρῃ ὁ ἀφιλότιμος τὴν μπογιᾶ μου; Καλέ, πῶς θὰ γίνῃ αὐτό; Θὰ τρελλαθῶ ἐξάπαντος.

Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἠσυχάσῃ.

Ἐγύρισε καὶ πάλιν δεξιὰ, ἀριστερὰ καὶ τέλος ἐτινάχθη ἀπὸ τὸ κρεβάτι της.

Ἦναφε τὸ κερί καὶ πολλὴν ὥραν ἐκάθησε, συλλογιζομένη, ἐγκυμονοῦσα μεγάλα, φοβερὰ καὶ ἐπικίνδυνα κατὰ τοῦ γαμβροῦ τῆς σχέδια.

— Καὶ νὰ τὸν ἔχω τὸν ἀφιλότιμο κοντὰ μου, ἐδῶ, ὀλομόναχο, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ τὸν κάμω τίποτε....

Ἐσυλλογίσθη ἀκόμη ὀλίγον καὶ τέλος, μὲ χαράν, τὴν ὁποῖαν ἠσθάνθη ὁ Ἀρχιμήδης ὅταν ἐφώναζε τὸ ἱστορικὸν τοῦ «εὕρηκα» ἤρχισε νὰ μονολογῇ:

— Ἄ, δὲν τὸν ἀφίνω ἤσυχο. Ἦ θὰ μοῦ δώσῃ τὴν μπογιᾶ μου ἢ θὰ τὸν κάψω ἄς μὲ κάψῃ ἐπὶ τέλους καὶ ἐκεῖνος.

Καὶ ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον.

Μὲ τὸ κερί τὸ ἀναμμένο ἔς τὸ χέρι, ὀλόασπρη ὡσάν νεράϊδα, ἤρχισε νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ δωμάτιον τοῦ γαμβροῦ τῆς.

Ὁ συνθέτης τῆς «Ἵπνοβάτιδος» ποτὲ δὲν θὰ εἴσκαπε περισσότερον ἐπιτυχημένο μοντέλο, ἀπὸ τὸ ὅλον τῆς στιγμῆς ἐκείνης τῆς κυρὰ Μάλαμας.

Μὲ τὰ μεγάλα γυαλιστερά μάτια τῆς, τοὺς δυνατοὺς ἀπὸ φοβερὸν θυμὸν ρωθωνισμοὺς τῆς, τὸ μεθυσμένον ἀπὸ ἀγανάκτησιν βῆμά τῆς καὶ τὴν ὀλόασπρη νυκτερινὴν περιβολὴν τῆς ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀπεικονίσῃ τὸ τελειότερον τῶν φαντασμάτων, τὸ ὁποῖον οἱ μῦθοι καὶ ἡ φαντασία τῶν ποιητῶν ἐφαντάσθησάν ποτε.

Ἀγῆλθε τὴν μοναδικὴν ποῦ τοὺς ἐχώριζε κλίμακα καὶ μετ' ὀλίγον εἴσκαπετο ἔμπροσθεν τοῦ κατωφλίου τοῦ δωματίου τοῦ κ. Ἀνοιχτόκαρδου.

Ὁ κκομοίρης, χωρὶς ποτὲ νὰ ὑποπτεῖσθαι ὅτι ἦτο δυνατόν, τόσο ἀπροόπτως, νὰ δεχθῇ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς πενθερᾶς του, ἀφῆκε τὴν θύραν τοῦ δωματίου τοῦ ἀνοιχτὴν καὶ, ζαλισμένος ἀπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ζῦθου καὶ τῶν γαργαλιστικῶν τῆς ἡμέρας ἐντυπώσεων, δὲν ἤργησε νὰ ἀρχίσῃ νὰ ροχαλίξῃ, ἐνῶ συγχρόνως τὸ πρόσωπόν του, παχουλὸ καὶ φρεσκοξυρισμένο, ἐστόλιζε μεθυσμένο καθ' ὅλα μειδίαιμα.

Ἡ κυρὰ Μάλαμα, μὲ προφυλάξεις γάτας ποῦ παραμονεύει τὴν λείαν τῆς, εἰσῆλθὲν ἀκροποδητὴ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ κ. Ἀνοιχτόκαρδου, εἰς τὴν θέαν τοῦ ὁποῖου ἤρχισε νὰ μурμουρίζῃ ἀνατριχιαστικὰ: ἀρὰς καὶ βλασφημίας.

— Χαμένο ροῦχο, ἀδιάντροπο κορμί, γελᾷς κι' ὅλα αἰ; Φτοῦ νὰ μοῦ χαθῆς...

Καὶ χωρὶς νὰ χάνῃ καιρὸν ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ τῶν περιὰτῶν, μὲ ἀνιχνευτικὴν ἐπιτηδειότητα, τὴν

ὁποῖαν θὰ ἐζήλευε καὶ ὁ δικαιοκέρως ἐξερευνητῆς τῶν σκοτεινοτέρων ἠπείρων τῆς οἰκουμένης.

Ἐφόσον ἡ κυρὰ Μάλαμα δὲν εἴσκαπε ἐκεῖνο, διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ὁποῖου τόσο ἐπικράνθη καὶ τραγικῶς συνετρίβη, ἐπληθύνοντο οἱ μурμουρισμοὶ καὶ ἐπερίσσειεν ὁ ἐκ τῶν ἐπιμόνων ἀνιχνεύσεων θόρυβός τῆς.

Αἰφνης ὁ κ. Ἀνοιχτόκαρδος ἀφύπνισθη, ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος τοῦ θορύβου καὶ, ἀτενίσας τὴν πενθερὰν του, τὴν ὁποῖαν δὲν ἀνεγνώρισεν:

— Ἐλα, Χριστὲ καὶ Παναγιά μου, ἐμυρμούρισε στυροκοπούμενος... βρυκόλακας μ' ἦρε.

Δὲν ἐπρόφθασεν ὅμως οὔτε ταιμουδιά νὰ προσθέσῃ. Διότι ἡ πενθερὰ του, τερατώδης πλέον ἀπὸ θυμὸ καὶ ἀγανάκτησιν, ὤρμησε κατ' ἐπάνω του.

— Ἀφιλότιμε, ποῦ τὴν ἔχεις;... λέγε μου, γιατί θὰ σὲ κορώσω ὀλόκληρο....

Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ περιγραφῇ ἡ τρομάρα τοῦ κ. Ἀνοιχτόκαρδου.

Τοῦ ἐκόπη τελείως ἡ φωνή.

Καὶ ὅταν ἡ κυρὰ Μάλαμα, σείουσα αὐτὸν ἀπὸ τὸν βραχίονα ἀπελπιστικώτατα τὸν ἐφώναζε:

— Πές το μωρὲ ποῦ τὴν ἔχεις γιατί σ' ἔφαγα — ὁ κκομοίρης ἔχασε πλέον τὰς αἰσθήσεις του ἔγεινε ξύλο κορμιάτι.

*

Ὁ γευρικός κλωνισμὸς του ἦτο τόσο δυνατός, ὥστε ἐμεινε κληνῆρης ἐπὶ δύο μῆνας.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μὴ δυνάμενος νὰ κἀνῃ χρῆσιν τῆς κκαρμπογιᾶς ἐλευκάνθη.

Ἡ κυρὰ Μάλαμα, μὴ ἔχουσα κι' αὐτὴ τὴν κκαρμπογιᾶ, ἔγεινε σάν χιονισμένη κορυφὴ τοῦ Ὀλύμπου.

Ἡ γειτονιά ἔλεγε:

— Εἶδες ἐκεῖ πρᾶγμα ἀπὸ μιὰ τρομάρα ἀσπρισαν κι' οἱ δύο.

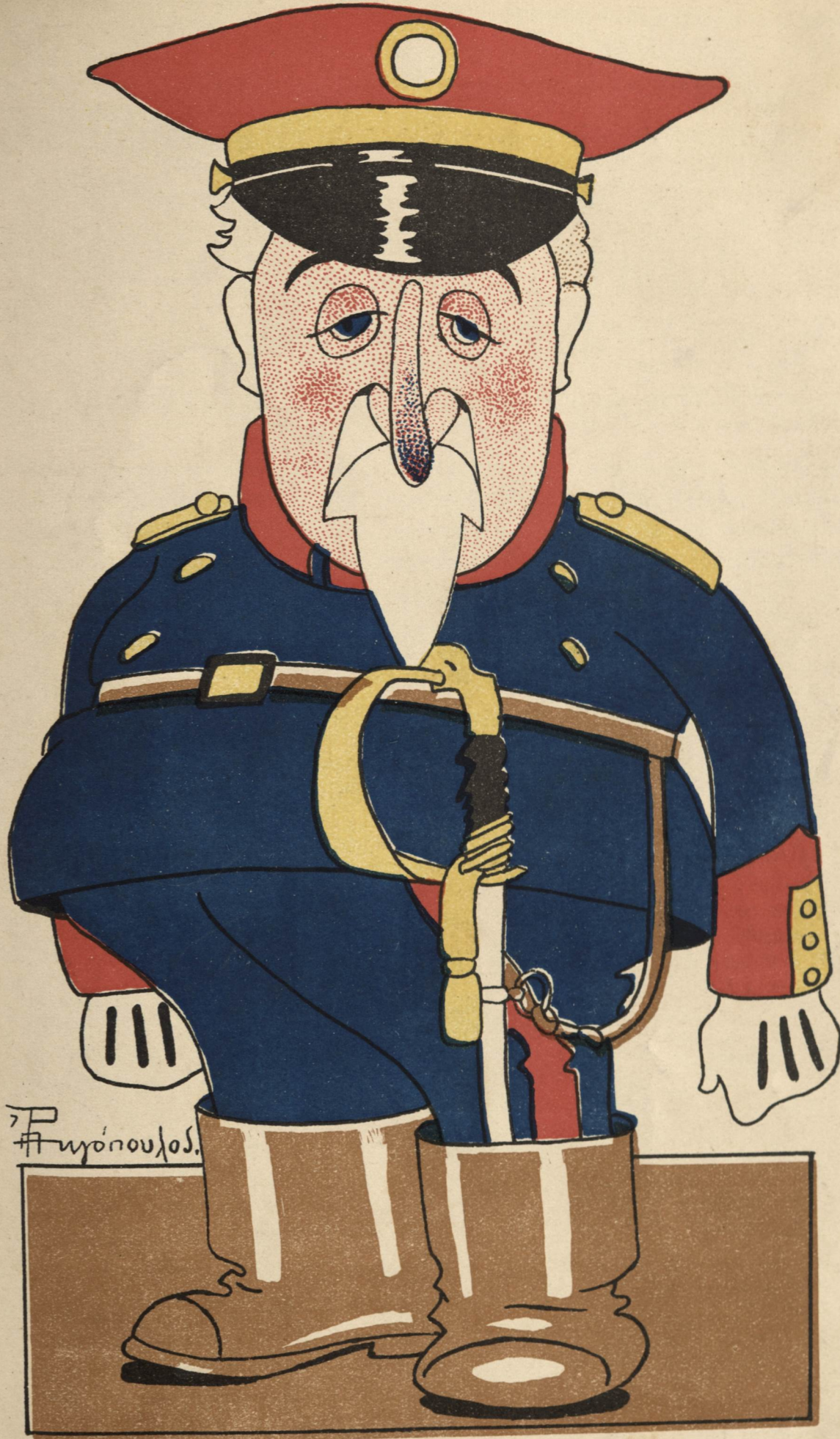
Μόνον ὅμως ὁ κ. Ἀνοιχτόκαρδος καὶ ἡ πενθερὰ του ἐγνώριζον καὶ σιωπηρῶς τὸ ἀνωμολόγουν ὅτι ἀσπρισαν, ἐπειδὴ εἶχε λείψει ἡ κκαρμπογιᾶ.

ΑΝΑΣΤ. Φ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

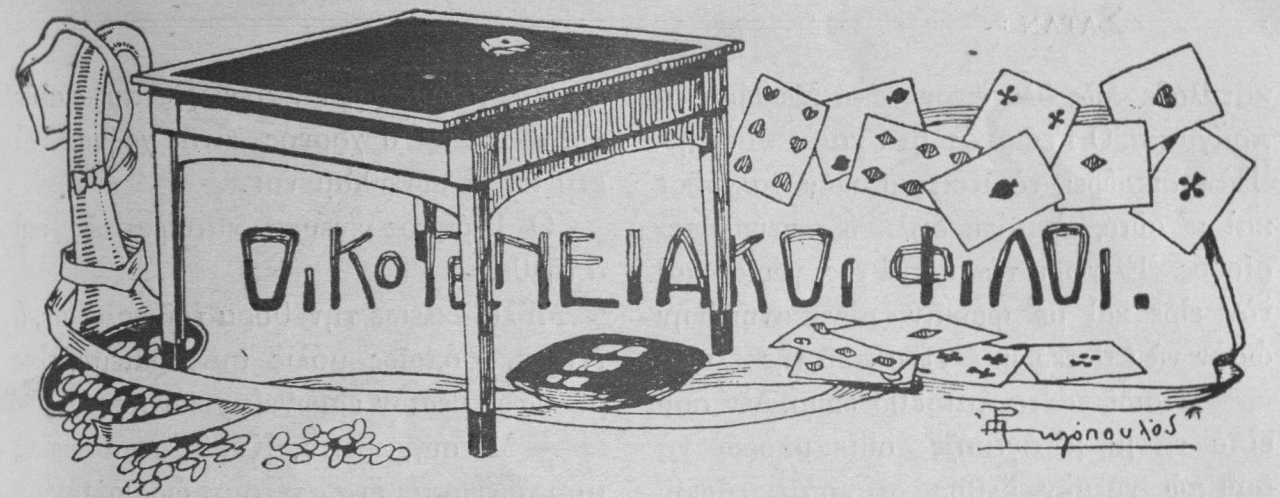
ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Μεταξὺ ὑπηρετῶν κατὰ τὴν τοποθέτησιν διαφόρων ἀντικειμένων εἰς τὸ μπαούλο.

— Γιάννη, βάλε μεταξὺ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἓνα μαξιλάρι, γιατί ἔμπορεῖ νὰ συμβῆ τίποτε ἂν ἐγγίσουν ἀναμεταξὺ των.

ΤΣΑΡΙΣΚΟΣ Ο ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

— Μὰ Γεῶργο, ξέρεις ποῦ εἶσαι πολὺ ἀπρόσεκτος καὶ ἀπερίσκεπτος. Σοῦ περνᾷ ἡ ἰδέα πῶς ὅλοι εἶναι τυφλοὶ καὶ δὲν βλέπουν τριγύρω τους. Τὸ παρακάνεις στὸ πόκερ, αἰωνίως μοῦ πατᾶς τὸ πόδι καὶ πέφτεις ἐπάνω μου διὰ νὰ ἰδῆς δῆθεν τὸ χαρτί μου. Θαρρεῖς πῶς δὲν σὲ βλέπουν; Καὶ δὲν μὲ μέλει τόσο γιὰ τὸν ἄνδρα μου; ἐκεῖνος πράγματι δὲν βλέπει. Μὰ στὸ πλάϊ μου κάθεται ὁ Νῖκος καὶ ξέρεις πῶς τὸν πειράζει γιὰ τὴν προτίμησι ποῦ ἔχω σὲ σένα. Πρόσεχε νὰ μὴ μᾶς βγῆ καμμιά ἱστορία. Ξέρεις τί κερατσιτσιὰ εἶναι ἐδῶ στὴν Πόλι. Τί νὰ σοῦ κάμω ποῦ σ' ἀγαπῶ; καὶ αὐτὴ ἡ τυφλὴ ἀγάπη μὲ κάνει νὰ παραβαίνω καὶ καθήκον καὶ τιμὴν καὶ νὰ ἐκτίθεμαι πρὸς χάριν σου. Ἄλλὰ σύ, ἀχάριστε, στὴν πρώτη στιγμή ποῦ σοῦ περάση καμμιά ἰδέα ζήλειας καὶ μάλιστα μὲ τὸν Νῖκο, τὰ κατεβάζεις καὶ ἔτσι σὲ καταλαβαίνει ὅλος ὁ κόσμος πῶς εἶσαι θυμωμένος μαζί μου. Κακέ!...

Καὶ ἡ μικρόσωμος καὶ νοστιμωτάτη Νίνα μ' ἓνα γλυκὺν μορφασμὸν ἐκτύπησε μὲ τὸ εἰς χεῖράς της ριπίδιον τὴν ξανθὴν κεφαλὴν τοῦ Γεώργου, ὅστις καθήμενος πλησίον της στὸ καναπεδάκι τῆς ἀρπάζει

τὸ χέρι, τὸ φέρει εἰς τὰ χεῖλη του καὶ μὲ φωνὴν πάλλουσαν, οὐχὶ βεβαίως ἐξ ἱερᾶς συγκινήσεως ἀλλ' ἐκ πάθους, τοῦ ὁποίου τὴν δύναμιν ἔβλεπέ τις στὴν φλόγα τῶν ματιῶν του, τῆς λέγει:

... Ἴσως σὲ ξεχάσω.

— Νίνα, σ' ἀγαπῶ σὰν τρελλός; καὶ ἐκεῖνος ποῦ ἀγαπᾷ ζηλεύει. Ἄν δὲν μὲ θέλεις διωξέ με; προτιμῶ νὰ μὴ ξανάλθω στὸ σπιτί σου, ἴσως σὲ ξεχάσω.

Ἐκείνη μὲ τὴν φυσικὴν πονηρίαν της

κατάλαβε πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξωθήσῃ τὰ πράγματα. Ὁ Γεῶργος ἦτο καλὸς παίκτης. Ἐὰν ἀπεχώρει, τὸ τακτικὸ καρὲ χαλνοῦσε καὶ μ' αὐτό, τὸ πότι, δηλ. ἡ τακτικὴ περιόδος. Ἐλίγωσε τὰ μάτια της, γύρισε καὶ τὸν εἶδε καὶ μὲ φωνὴν συγκεκριμένην ὡσὰν νὰ ἐπίστευεν ἐκεῖνο ποῦ τῆς ἔλεγε:

— Παιδί, πάντα παιδί θὰ εἶσαι. Δὲν σοῦ εἶπα νὰ μὴ μ' ἀγαπᾷς· οὔτε μπορῶ νὰ σοῦ πῶ νὰ μὴν ἔλθῃς στὸ σπιτί, ἀφοῦ σ' ἀγαπῶ· σοῦ εἶπα μόνο νὰ εἶσαι προσεκτικὸς καὶ τοῦτο διὰ τὸ καλὸν καὶ τῶν δύο μας.

Καὶ λέγουσα ταῦτα τοῦ ἐχάδειψε τὸ κεφάλι. Ἐκεῖνος μεθυσμένος κ' εὐτυχῆς τῆς φιλοῦσε τὸ χέρι. Τὸ κτύπημα τῆς πόρτας συνέφερε καὶ τοὺς δύο ἀπὸ τὴν ἐρωτικὴν ἔκστασιν. Ἡ ὑπηρετρία ἀνοίξε τὴν πόρτα τοῦ σαλονιοῦ καὶ ἀνήγγειλεν: «ὁ κ. Νίκος».

Εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος τούτου ὁ Γεῶργος ξεπετάχτηκε θυμωμένος καὶ ἠθέλησε νὰ φύγῃ. Ἄλλ' ἐκείνη τὸν κράτησε γλυκὰ μὲ τὸ χέρι καὶ μὲ φωνὴν Σειρήνος τῶ ψιθύρισε γλυκὰ καὶ σιγά: Σὲ λατρεύω.

Ἐκεῖνος δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἀπαντήσῃ· ὁ Νίκος εἰσῆρχετο. Ἡ Νίνα ἠγέρθη μεγαλοπρεπῆς καὶ μὲ φαινομενικὴν ψυχρότητα, ἣτις κατεγοήτευσε τὸν Γεῶργον, ὑπεδέχθη τὸν νεοελθόντα. Ὁ Γεῶργος ἤρχισε νὰ πείθεται, ὅτι ἡ Νίνα τοῦ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, ὅτι αὐτὸν μόνον ἠγάπα· καὶ εὐχαριστημένος ἐνόμισε πρέπον νὰ τῆς δεῖξῃ ὅτι ἔχει ἐμπιστοσύνην. Ἠγέρθη καὶ ἀνεχώρησεν. Ἐκείνη πρὶν νὰ φύγῃ ἐπρόλαβε νὰ τοῦ εἴπῃ: Λοιπὸν ἀπό-

ψε σᾶς περιμένομεν καὶ νωρὶς παρακαλῶ εἰς τὸ πόκερ ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα. Θὰ εἴμεθα οἱ συνειθισμένοι.

Ὁ Γεῶργος ἔνευσε καταφατικῶς καὶ ἀπῆλθε.

Μόλις ἔκλεισε τὴν θύρα τοῦ σαλονιοῦ, ὁ Νίκος, ὁ ὁποῖος μόλις συνεκρατεῖτο, εἶπε μὲ ὕφος μεστὸν εἰρωνείας καὶ πικρίας:

— Μὲ συγχωρεῖτε, Κυρία, ὅτι ἀκουσίως μου διέκοψα ἓνα τέτοιο ὄραϊο *l'été à l'été*. Λυποῦμαι πολὺ, ὅτι σᾶς ἠνώχλησα· ἄλλως τε ἡ ψυχρότης μεθ' ἧς μὲ ὑπεδέχθητε μοὶ ἔδωκε νὰ ἐννοήσω πόσον σᾶς εἶμαι ὀχληρὸς.

Ἐπεκλίθη καὶ ἠτοιμάζετο νὰ ἀναχωρή-

— Μὲ συγχωρεῖτε ποῦ σᾶς διέκοψα.

ση. Ἄλλ' ἢ ἡ Νίνα μὲ ἓνα σπαρακτικὸν μειδίαμα τοῦ ἀφῆρεσε τὸ καπέλλο ἀπὸ τὰς χεῖρας, ἐπλησίασε καὶ μὲ ὑπόκλισιν τοῦ λέγει:

— Καθίσατε, κύριε τρελλέ· ὅταν σᾶς περάσῃ ὁ θυμὸς, θὰ ἐννοήσητε ὅτι δὲν ἠδυνάμην ἐνώπιον ἐνὸς ξένου νὰ σᾶς ἀνοίξω τὰς ἀγκάλας μου, ὅταν εἰσῆλθετε. Ὁχι,

κύριε· je ferais les honneurs avec toute la dignité d'une femme du monde. Ἄλλως τε ἂν ἦσο λίγο ξυπνὸς καὶ δὲν σ' ἐτύφλωνεν ὁ ἐγωϊσμός σου, θὰ ἔβλεπες, ὅτι ἐκεῖνος, ὁ ὀχληρὸς, ἅμα εἰσῆλθες, ἔφυγε σὰν ζαρωμένος. Ἐκέρδισες. Ἄλλὰ σεῖς οἱ ἄνδρες εἶσθε πάντοτε ἀχάριστοι ἀπέναντι τῶν γυναικῶν ποῦ σᾶς ἀγαποῦν.

Καὶ λέγουσα ταῦτα ἐχαμήλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἓνας ἀναστεναγμὸς βαθὺς ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ στῆθός της, ὅπερ ὁ Νίκος ἔβλεπε κολπούμενον μὲ τὸ κτηνώδες βλέμμα τοῦ πάθους.

Οἱ λόγοι της εἰσῆρχοντο ὡς βάλαμιον εἰς τὴν αἰμάσσουσαν ψυχὴν του. Ποιὸς ζηλιάρης, ὅταν παρέλθῃ ἡ λύσσα τῆς ζήλιας καὶ μείνῃ μόνος μὲ ἐκείνην, ἦν ἀγαπᾷ, δὲν αἰσθάνεται ἀνακούφισιν εἰς τὴν δικαιολογίαν, εἰς τοὺς ὄρκους τῆς ἀπατώσεως γυναικός!

Καὶ ὁ Νίκος δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος. Ὅσον ἔβλεπεν ἐκείνην πάσχουσαν, ὑποφέρουσαν δῆθεν διὰ τὰς ἐπιπλήξεις του, ὁ βλακώδης ἐγωϊσμός του ἐπίστευε καὶ ἐκεῖνος ἔχαιρε. Τὴν πρώτην δυσθυμίαν διεδέχθη φαιδρότης καὶ καθίσας παρὰ τὸ πλευρόν της καὶ παίζων μὲ τοὺς βροστρύχους τῆς κεφαλῆς της, τῆς ὠρκίζετο αἰώνιον ἔρωτα. Ἐκείνη τὸν προσέβλεπε χαϊδευτικῶς καὶ μὲ τὸ πονηρὸν ἐκεῖνο μειδίαμα, τὸ μεγαλείτερον ὄπλον τῆς ἀπατώσεως γυναικός, σύρουσα πρὸς τὰ ὀπίσω τὴν κεφαλὴν της, εἶπε: «Παρακαλῶ, κύριε, δὲν παίζουμε πόκερ καὶ δὲν τρώγω εὐκολὰ μπλόφες».

Ὁ Νίκος ἦτον εὐτυχῆς. Ἐκτύπησεν ἡ ὥρα 8· ἔπρεπε νὰ φύγῃ διὰ νὰ ἐπανέλθῃ περὶ τὴν 9ην διὰ τὴν παρτίδα.

— Λοιπὸν, χωρὶς ἄλλο ἀπόψε, τοῦ λέγει ἐκείνη. Πρόσεξε, ἀπόψε ἔχω ὄρεξιν νὰ μπλοφάρω. Ἐκεῖνος ἔλαβεν ὕφος σοβαρὸν.

Κάμε ὅ,τι θέλεις, μὰ πρόσεξε, ὄχι πολλὰ χωρατὰ μὲ τὸν Γεῶργο· ἂν μοῦ περάσῃ καμμιὰ ἰδέα πῶς δὲν παίζουν μόνον τὰ χαρτιὰ πόκερ θὰ κάμω σκάνδαλον.

— Εἶσαι τρελλός, τοῦ εἶπεν ἐκείνη.

Καὶ ὁ Νίκος ἀνεχώρησε.

Περὶ τὴν 9ην τὸ καρὲ ἦτο ἔτοιμο. Τὸ τραβηγμα τῶν χαρτιῶν ἔβαλε τὴν Νίναν μεταξὺ τοῦ Γεώργου καὶ τοῦ Νίκου. Ἡ στιγμή ἦτο κρίσιμος. Ἐκείνη μὲ τὴν διορατικότητα τῆς γυναικός ἔλαβεν ὅλα της τὰ μέτρα. Ἐσφῆνωσε τοὺς πόδας της εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς καθέκλας της καὶ πρὸ αὐτῆς τὸ στάδιον ἦτο ἐλεύθερον.

Μετὰ πάροδον ὀλίγων στιγμῶν, ἅμα, ὅπως λέγουσιν οἱ ποκερισταί, ἐξεστάθησαν τὰ χαρτιὰ, οἱ πόδες τοῦ Γεώργου καὶ τοῦ Νίκου ἐτέθησαν εἰς κίνησιν πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν ποδῶν τῆς Νίνας. Καὶ πράγματι τὸ πόδι τοῦ Νίκου, μικρὸν ὡς τὸ σῶμά του, συνήντησε τὸ πόδι τοῦ Γεώργου καὶ ἤρχισεν ὁ ποδοτηλέγραφος. Ἄλλὰ δὲν ἤρρησαν ἀμφοτέροι νὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἀλληλοεπατώντο, ὅπως ἀλληλοεπροδίδοντο ὑπὸ τῆς Νίνας.

Τὸ πόκερ ὑπῆρξε σιωπηλόν, σοβαρὸν, καὶ ἦτον ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν ὁ Γεῶργος κ' ὁ Νίκος ἐκέρδισαν καὶ ἔχασε τὸ ζεῦγος. Ὅταν τὸ πόκερ ἐτελείωσεν, ἠγέρθησαν σοβαροὶ καὶ ἀνεχώρησαν. Μόλις ἐξῆλθον εἰς τὸν δρόμον, ἐχωρίσθησαν ψυχρῶς μὲ μίαν καληνύκτα. Καὶ ἕκαστος κατ' ἰδίαν ὠρκίσθη, ὅτι δὲν θὰ πατοῦσε τὸ πόδι του πλέον εἰς τῆς Νίνας.

Ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἐκράτησαν τὸν λόγον των. Ἄλλὰ τὴν Κυριακὴν τοὺς συνήντησεν ὁ σύζυγος τῆς Νίνας τὸν ἓνα κατόπιν τοῦ ἄλλου.

— Μὰ τί διάβολο γενήκατε, βρὲ ἀδελφέ, τί ἐπάθατε καὶ δὲν ἔρχεσθε στὸ σπῆτι; Κρῖμα ποῦ σᾶς νόμιζα γιὰ οἰκογενειακούς

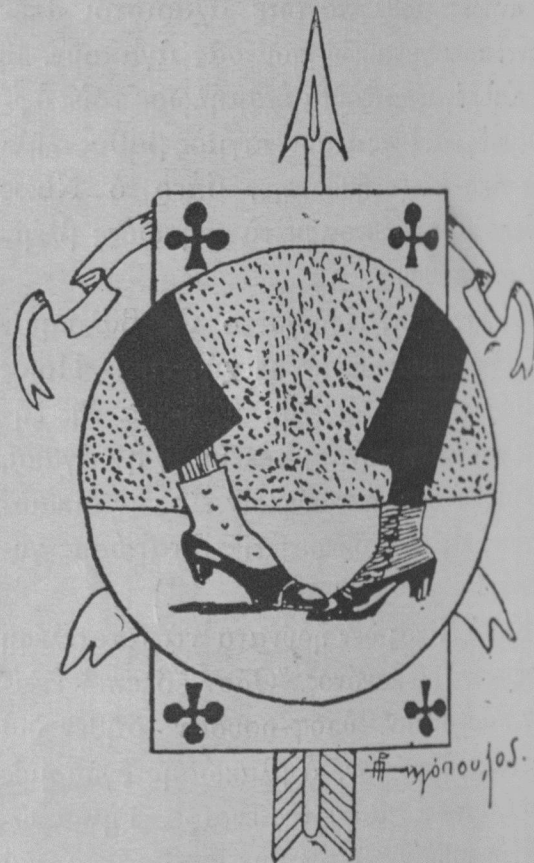
φίλους! Ἡ Νίνα μὲ παραπονεῖται καὶ ἔχει δίκηο ἢ καὶ μὲνη. Λέγει, ὅτι μᾶς ξεχάσατε, διότι θὰ βρήκατε καλλίτερο καρὲ. Ἴσως δὲν ἔχει ἄδικο. Μὰ ἐγὼ ποῦ σᾶς ξέρω καὶ τοὺς δυό, ποῦ σᾶς ἔχω φίλους, δὲν τὸ παραδέχομαι. Ἄν ἤξεύρατε τὸ τί στενοχώρια τραβῶ ἐγὼ καὶ πρὸ πάντων ἢ γυναικᾶ μου. . . . Πάει νὰ σκάση. Καὶ κάθε στιγμή μου λέγει. «Νὰ φίλους ποῦ τοὺς ἔκαμες. Θὰ βρήκανε μεγαλείτερο καρὲ καὶ δὲν ἔρχονται». Τί νὰ σοῦ πῶ, τὴν λυποῦμαι νὰ τὴν βλέπω ἔτσι στενοχωρημένη. Γιὰ θυμήσου τί ἔμμορφα περνούσαμε τῆς βραδυῆς μας. Ἔλα, θ' ἄλθης ἀπόψε, σὲ περιμένομεν. Ἄν δὲν τὸ κάμης γιὰ μένα, κάμε το τουλάχιστον γιὰ τὸ κατῆρι τῆς γυναικός μου.

Ἡ γλῶσσα αὐτῆ καὶ εἰς τοὺς δύο ἔκαμεν ἐντύπωσιν. Ὑπῆρξεν ὑπόνοια, ὅτι ἡ Νίνα ἀπατοῦσε καὶ τοὺς δύο· ἀλλ' ἂν ἡ συνάντησις τῶν ποδῶν των ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἦτο τυχαία, δὲν ἦσαν ἄδικοι ἀπέναντι τῆς Νίνας;

Ἡ αἰθερία τῆς μορφῆς, μὲ τὴν προκλητικὴν ἐνδυμασίαν τῆς διήλθε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των. Τὰ ἐνστικτα ὠμίλησαν. Καὶ οἱ δύο, ἕκαστος κατ' ἰδίαν, εἶπε «θὰ πάγω ἀπόψε». Καὶ τὸ καρὲ ἐσηματίσθη, ἡ Νίνα ἀπήστραπτεν ἐκ καλλονῆς, ἦν ἀνεδείκνυεν ἡ χαρά. Ὁ σύζυγος ἦτο εὐτυχής, διότι ἐπανεῦρε τὸ καρὲ του. Οἱ οἰκογενειακοὶ φίλοι, ἕκαστος ἀπέδιδεν εἰς ἑαυτὸν τὴν χαρὰν τῆς Νίνας. Ἡ οἰκογενειακὴ ἐστία ἐπανεβλέπε τὰς παλαιὰς ἡμέρας τῆς εὐθυμίας. Ὁ σύζυγος εἰς μίαν *rencontre* ἔχων καρὲ τοῦ ἄσου, ἐπῆρε τὰ ρέστα ὄλων καὶ ἔξαλλος ἐκ χαρᾶς ἤρχισε νὰ τραγουδῇ «*La donna è mobile*». Ἡ σύζυγος ἔκαμε μίαν θαυμασίαν μπλόφαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐφευγάτισεν ὄλους καὶ δεικνύουσα ταύτην εἰς τοὺς κεχηγότας

παίκτης, σύζυγον καὶ φίλους, ἐκτύπα τὰς χεῖρας ἀπὸ χαρὰν καὶ ἐπανελάβε μὲ τὴν γλυκεῖάν τῆς φωνὴν τὸ γνωστὸν τραγουδάκι τοῦ Γαλλικοῦ [κωμειδουλίου] *Oh! que les hommes sont bêtes, sont bêtes.*

Πέρα. ΦΙΛΙΚΟΣ.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

- Ἐγὼ ἐνθουσιῶ ὅταν βλέπω πλουσίους νέους νὰ νυμφεύωνται πτωχὰ κορίτσια.
- Καὶ διατί;
- Διότι τὰ πλούσια μένουں διαθέσιμα καὶ αὐξάνουں αἱ ἐλπίδες μου.

★
 Παλαιοὶ Σαργέδου οἶνοι
 καὶ ἡδύποτα ἀγνά
 ποῦ ὁποιος καὶ ἂν τὰ πίνῃ
 ποτε δὲν τὰ ξεχνᾷ.

★
 Ὅταν ἔξω τοὺς δρόμους, σαρόνει
 ὁ βορηᾶς ποῦ τ' ἀρνάκι παγώνει,
 Πτερινὸς Ἐρυθρὸς καταφθάνει
 καὶ ζεστὸ τὸ σπιτάκι σας κάνει.

ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΖΩΗ

Παντρεύθηκα, ἐχῆρεψα, γυναῖκα ἄλλη πῆρα,
 ἀλλὰ σὲ λίγο χώρισα καὶ πῆρα τρίτη, χῆρα,
 καὶ ὅταν μὲ ἄφησε καὶ αὐτὴ καὶ πῆρεν ἄνδρα ἄλλο
 μὲ μὲνὰ τετάρτη τᾶμπλεξα χωρὶς χαλκᾶ νὰ βάλω.

Καὶ τώρα ποῦ ἐγέρασα καὶ πάγω νὰ πεθάνω,
 συχνὰ πικρὰ τὸ σκέπτομαι τί διάβολο θὰ κάνω
 ἂν τοῦ κατέβῃ τοῦ Θεοῦ μέσ' ἴστην φρικτὴ τὴν κρίσι
 καὶ τῶν τεσσάρων σύζυγον νὰ μ' ἀναδιορίση.

Καὶ ἂν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως συμβῇ ν' ἀναστηθοῦν
 καὶ ἡ μητέρες των μαζὺ ποῦ μ' ἔχουν ξεθεώση
 καὶ πεθεροῦκλες τέσσαρες ἐπάνω μου χυθοῦν
 στρυφνὲς καὶ ἀδυσώπητες, ὡς ἦσαν καὶ ἐν τοῖς ζῶσιν...

Μυῖγα, Θεέ μου, κάνε με ἴστον τοῖχο νὰ κολλήσω
 παρὰ ζωὴν αἰώνιον μὲ πενθερὲς νὰ ζήσω.

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

- Στῆς χαρτομάντιδος.
- Θὰ ὑποφέρῃς ἀπὸ φτώχεια ὡς τὰ τριάντα χρόνια σου.
- Καὶ κατόπιν;
- Κατόπιν δὲν θὰ ὑποφέρῃς πλέον γιατί... θὰ τὴν ἔχῃς συνειθίσει.

- ★
- Λόγια μεθύσου.
- Δὸς μου, καπνᾶ, ἓνα... μπακέτο... τσιγαρέττα... τῶν 50 παραδάων.
- Ὅριστε, κύριε.
- Καὶ δὲν μοῦ λές... παληκάρι μου... τί κοστίζει... τὸ μπακέτο;

★
 Μεταξᾶ Κονιάκ ὅταν πίνῃς
 ποῦ τὸ φέρνει ὁ Σαγιάννης
 λύπες ἔχεις; ... τὰς πρᾶνεις,
 πόνον ἔχεις; ... θὰ τὸν γειάνῃς.

Ὅλα τὰ εἶδη ἐπὶ πιστώσει,
 χωρὶς ἐγγύησιν κανενός,
 ἓνας ἔμπορεῖ νὰ σᾶς τὰ δώση
 ἓνας, ὁ Κόκκινος Πετεινός.

★
 Δῶρα, δῶρα, ἓνα καὶ ἓνα
 μπιμπελὸ γιὰ τὸ μπαγιοῦ
 καὶ ῥωλόγια μὲ καδένα
 καὶ σερβίτσια τοῦ τσαγιοῦ,
 στοῦ Ἀμπιτ τὸ χάνι μέσα
 θὰ τὰ βρῆς, στοῦ Σοφριανοῦ,
 τοῦ ἀπ' ἄλλους πειὸ φθηνοῦ.

★
 Ὅταν φεύγετε ταξειδο
 ταξειδίου θέτε εἶδη
 καὶ σαστίζετε γιὰ τοῦτο.
 Μ' ἂν στοῦ Τίγγι πεταχθῆτε
 θᾶβρετε ὅτι ζητεῖτε
 πάμφθινα καὶ ἴστο μινούτο.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΞΩΣΤΟΥ

Τὰ παράθυρα είναι ανοικτά. Ἡ αἴθουσα ἀπὸστραπτεν ὑπὸ ἀπλέτου φωτός· ἀκτίνες τινες, περῶσαι διὰ τῆς θύρας, ἐφώτιζον τὰς σιδηρᾶς κιγκλίδας τοῦ ἐξώστου καὶ τὰ ἀνθοδοχεῖα ἐν οἷς ἐβλάστανον φυτὰ θαμνοειδῆ.

Ἀπὸ τῶν παραθύρων ἐξήρχετο θόρυβος συγκεχυμένος, ψιθυρὸς συνομιλίας, ἐκρήξεις γέλωτος παιδρῶν, ἐπιφωνήματα, λόγοι ἀσυνάρτητοι καὶ κατὰ διαλείμματα ἤχοι κλειδοκυμβάλου. Οἱ ἐξωθι τοῦ παρακειμένου καφενεῖου καθήμενοι βρακάδες, ροφῶντες ἡρέμα τὸν ναργιλέν των, ἤγειρον τὸ ὄμμα πρὸς τὰ παράθυρα, ἐκπέμποντες τολύπας καπνοῦ καὶ εἶτα ἐπανελάμβανον τὴν ἐκμύζησιν τοῦ μακροῦ σωλήνος.

Ἡ αἴθουσα ἦτο πλήρης. Οἱ σύζυγοι Ἀθανάσιος καὶ Ἀρτεμῖς Καλαποδόπουλοι ἔδιδον συναστροφὴν.

Ὁ κύριος Ἀθανάσιος εἶχεν ἤδη ὑπερβῆ κατὰ ἐν ἔτος τοῦ αἰῶνος τὸ ἥμισυ. Εἶχε μᾶλλον ὑψηλὸν τὸ ἀνάστημα, ἀλλ' οἱ ὄμοι τοῦ ἦσαν κυρτοὶ ριχῆς λευκαὶ ἐκ τῶν κροτάφων ὀρμώμεναι εἶχον ἐπιδράμει ἤδη τὴν ἀραιὰν κόμην του μέχρι τῆς κορυφῆς, ὅπου ἐσχηματίζετο μικρὰ κυκλοτερῆς φαλάκρα ὡς κουρά. Εἶχεν ὄφρῦς πυκνάς, μύστακα βραχὺν καὶ ἄγριον ὡς ψῆκτραν καὶ ρῖνα μὲ σαρκώματα ὀγκώδη ὡς ντομάταν. Τὸ δέριμα του ἐφαίνετο περγαμνῆ ἀμαυρωθεῖσα ἐκ τῆς πολυκαιρίας. Αἱ παρειαὶ του ἐκρέμαντο ὡς θυλάκια. Αἱ χεῖρες του ἦσαν χονδραὶ καὶ τυλώδεις. Κάτι τι μεταξὺ ἄρκτου καὶ... καθηγητοῦ.

Ὁ κύριος Ἀθανάσιος εἶχεν ἀρχίσει τὸ στάδιόν του ὡς γραφεὺς. Διετέλεσεν ἐπὶ εἰκοσιτρία ἔτη γραφεὺς εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἀκολούθως προεχειρίσθη γραμματεὺς δευτέρας τάξεως. Ὁ κ. Ἀθανάσιος ἐνόμισεν ὅτι ἤγγισε τὸν οὐρανὸν μὲ τὰς χεῖρας ἅμα ἐπαρουσίασε τὴν πρώτην ἀπόδειξιν εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον καὶ ἔλαβε τοῦ γραμματέως τὸν μισθόν. Ἀλλ' ἡ τύχη ἐπεφύλατ-

τεν αὐτῷ καὶ ἄλλα. Ἀλλοίμονον ἂν ἀποφασίσῃ νὰ σὲ καταδιώκῃ ἡ τύχη μὲ εὐεργετήματα! Εἰς ἓνα τῶν συγγενῶν του ἤλθεν ἡ ὄρεξις ν' ἀποθάνῃ αἰφνιδίως καὶ νὰ καταλίπῃ εἰς τὸν Ἀθανάσιον 200 χιλιάδας δραχμῶν. Ὅτε ἔμαθε τὴν εἶδησιν ταύτην ὁ Ἀθανάσιος ἔμεινεν ἄφανος ἐπὶ 48 ὥρας καὶ ἐδέησε νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία ὅπως τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ὀμιλήσῃ. Παρητήθη τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἔλαβε τὴν σύνταξίν του. Βαρυνόμενος δὲ πλέον τὴν μόνωσιν, ἐζήτησε νύμφην· καὶ ἐπειδὴ ὅταν ἔχῃς 200 χιλιάδας δραχμῶν ἔχεις 200 χιλιάδας κύνας ἀνιχνευτικούς πρὸς τοῦτο, ἡ νύμφη εὐρέθη τάχιστα.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΧΗΣ

— Δὲν βάζετε μποστὰν κουρκουλούκια στὸν κῆπό σας;

— Ἀ!... δὲν εἶναι ἀνάγκη.... Πότε ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ, πότε ὁ ἄνδρας μου...

Ποῖος σήκωνε τὴν οὐράν του.

Ἡ κυρία Ἀρτεμῖς, mignonne, χαριτωμένη, 22 ἔτη, 32 ὀδόντες λευκοί, 2 ὀφθαλμοὶ παραβαίνοντες τὴν ἕκτην ἐντολήν, 2 ποδίσκοι ὄρατοὶ διὰ μικροσκοπίου, ἀπολυτῆριον τοῦ Ἀρσακείου, 70 χιλ. δραχμῶν προίξ, ἀφρόπλαστος, κάτι τι τέλος μεταξὺ τούρτας καὶ ἐνὸς κερδίζοντος ἀριθμοῦ λαχείου.

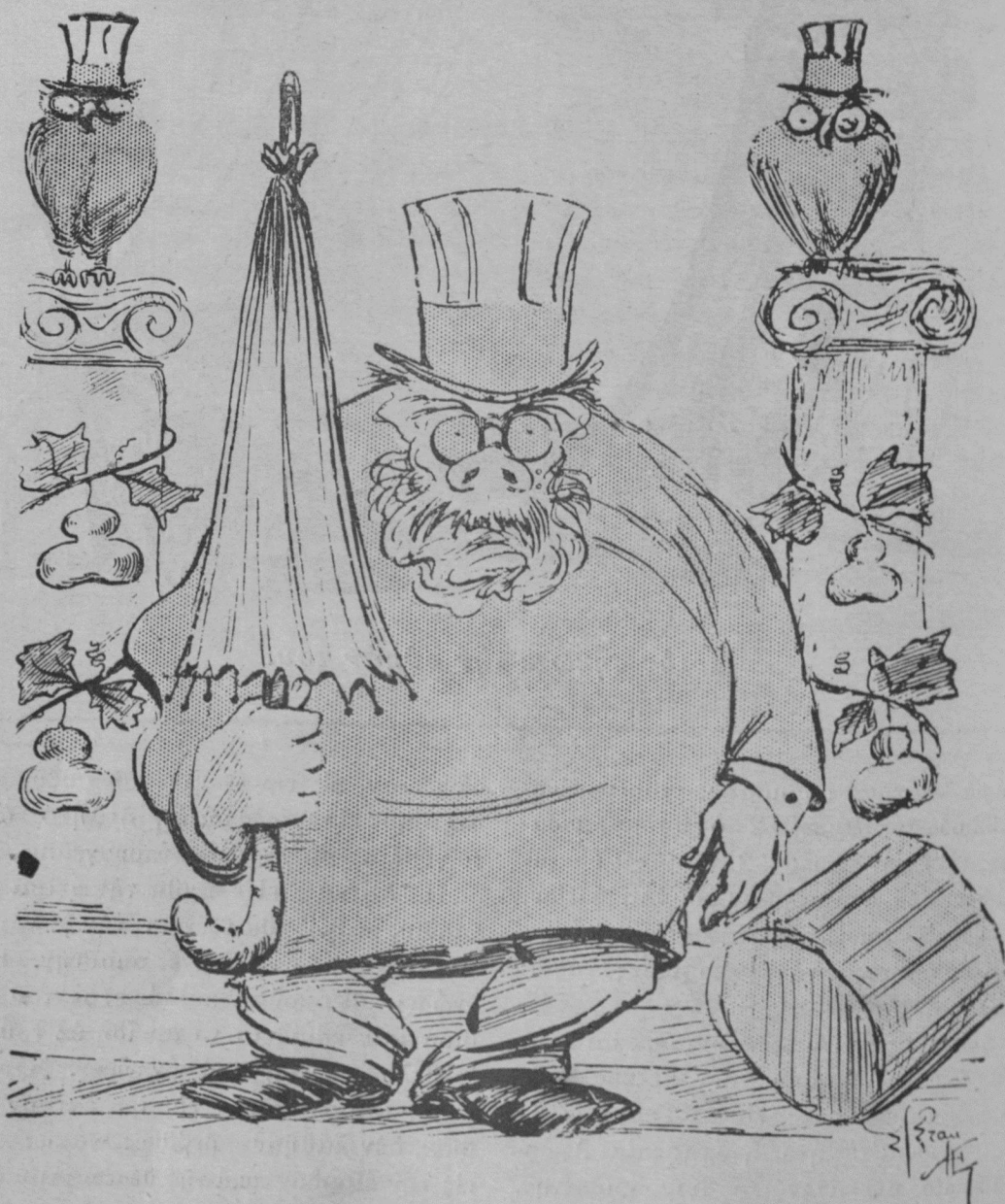
Ὅτε ἤλθεν εἰς γάμον κοινωνίαν, κατὰ τὴν ἐκφρασίην του, ὁ Ἀθανάσιος δὲν μετέβαλε τὰς ἐξεις του. Ἐμείνε τυπικὸς εἰς τὸ Τριῶδιον. Ἡ σύζυγός του δι' αὐτὸν ἦτο ἡ ὑπηρεσία Αἰ ὄρμαι τοῦ ἐρωτός του εἶχον περίοδον ὠρισμένην, ὡς ὁ μασματικὸς πυρετός. Ὁμίλει τὴν γλῶσσαν τοῦ γραφείου καὶ προέφερε τὸ ἠ μὲ ὑπογεγραμμένην τῆς ὑποτακτικῆς. Ἐλεγε π. χ. «Δαβὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπόψε κάμνει ψῦχος, θὰ φορέσω τὸ ἐπανωφόρι». Ἐγχειρίζων πρὸς τὴν ὑπηρετρίαν τὰ ψούνια, ἔλεγε: «Εὐανθία, πάρε αὐτὰ τὰ ψάμια διὰ τὰ περαιτέρω». Πρὸς τὴν σύζυγόν του ποῦ καὶ που κανέν φιλοφρόνημα. Μίαν

δὲ φορὰν εἰς τὴν ἔξαψιν τοῦ συζυγικοῦ αὐτοῦ φίλτρου εἶπε πρὸς αὐτήν, ὅτι ἦτο «ἄσπρη σάν τὸ γυαλιστερὸ χαρτί τοῦ ὑπουργείου».

Ἡ Ἀρτεμῖς εἶχε δεχθῆ τὴν χεῖρα τοῦ Ἀθανασίου, καθὼς θὰ ἐδέχετο τὴν χεῖρα τοῦ ἀχειροῦ Οὐνθαμ... ἂν εἶχε τοιαύτην. Εἶχεν ἀναγνώσει καὶ ἀκούσει πολλά περὶ τοῦ συζυγικοῦ βίου καὶ ἐβιάζετο νὰ τὸν ἴδῃ ἐκ τοῦ συνέγγυς. Ἦθελε σύζυγον καὶ τὸν εὖρεν. Ὅταν πηγαίνετε καμμίαν φορὰν εἰς τὸ θέατρον καὶ ἔχετε βίαν, δὲν κάθησθε βεβαίως νὰ φιλονεικήσητε εἰς τὴν εἴσοδον περὶ τῆς θέσεως τοῦ εἰσιτηρίου. Λαμβάνετε αὐτὸ καὶ εἰσέρχεσθε, μένοντες πάντοτε κύριος νὰ βλασφημήσητε ἂν ἡ θέσις ἔτυχε νὰ ἦναι κακή. Αὐτὸ ἐπραξε καὶ ἐκεῖνη.

Ἐπειτα ἤρχισε ν' ἀναλογιζῆται τὴν πρᾶξιν τῆς ὁ συζυγικὸς βίος τῆ ἐφαίνετο ἀνούσιος, ὡς κύριον ἄρθρον ἐφημερίδος. Τί διάβολο! αὐτὸς λοιπὸν ἦτο ὁ συζυγικὸς βίος; μία κλίνη μὲ δύο θέσεις, ὁ νυκτικὸς σκοῦφος τοῦ συζύγου τῆς,

Ο Κ. ΜΙΣΤΡΙΟΤΗΣ

— Γλωσσοφύλακες, γρηγορείτε!

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ο στομαχολόγος κ. Μαμμέλης.

ό ρογχαλισμός του και τὸ γυαλιστερό χαρτί τοῦ ὑπουργείου;

Καὶ ἔπειτα τί σύζυγος! Νὰ λέγηται Ἄθανάσιος, νὰ ἔχη ρευματισμούς, νὰ συζητῆ μετὰ τὴν μαγείρισσιν περὶ σκορδαλιᾶς, ν' ἀναγνώσκη τὸ περιοδικὸν «Σωτήρ», νὰ ψάλλῃ κατὰ τὰς εὐθύμους στιγμὰς τοῦ Μακάριος ἀνὴρ καὶ νὰ συνοδεύῃ εἰς τὴν παράστασιν τοῦ μελοδράματος δι' ἠχηρῶν ρογχασμῶν τὰς περιπαθεστέρας μελωδίας.

Παράδεισος τοιοῦτος ἦτο λίαν μονότονος καὶ ἀνιαρὸς. Δὲν εἶχεν ὄφιν ἐντός, εἰν' ἀληθές, ἀλλ' εἶχε βούν. Ἡ Ἄρτεμις ἐσκέφθη νὰ τὸν καταστήσῃ ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερον ζωολογικῶς, προικίζουσα αὐτὸν μετὰ τὸν ἀπαραίτητον εἰς τοὺς βόας ὄπλισμόν τοῦ μετώπου καὶ ἀνεξήτησε τὸν Ἐνδυμίωνα.

Καὶ ὁ Ἐνδυμίων ἀνευρέθη φέρων στολήν ἐπιστράτου δεκανέως τοῦ ἱππικοῦ κομπῶς, ὑψη-

λὸς, ὠχρὸς, μετὰ ὀφθαλμούς μεγάλους καὶ ἐκφραστικούς, μετὰ δίπλωμα διδάκτορος, μετὰ ἓνα τόμον λυρικῶν ποιήσεων, μετὰ ὅλα τέλος τὰ συστατικὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας ἐκεῖνος.

Ἐκαλεῖτο Μενέλαος. Τί παράδοξος ἀντίθεσις! Ἐπρεπε νὰ καλεῖται Πάρις. Ἀλλὰ καὶ Μενέλαος πάντοτε εἶναι καλλίτερον τοῦ Ἄθανάσιος.

Ἡ Ἄρτεμις τὸν εἶχε γνωρίσει εἰς τὴν οἰκίαν φίλης, ἧς ἦτο ἀδελφός, τὸν ἐπανεῖδε δὲ δις ἢ τρίς. Τὴν πρώτην φορὰν ἐφάνη συνεσταλμένος, τὴν δευτέραν περιποιητικὸς, τὴν τρίτην περιπαθής. Ἄν συνηγνῶντο ἄλλην φορὰν, ἐμελλεν ἀφεύκτως νὰ φανῆ αὐθάδης.

Ὅτε συνέκρινε νοερώς τὸν Μενέλαον μετὰ τοῦ συζύγου τῆς, ἡ Ἄρτεμις ἠρυσθίασεν ἐξ αἰσχύνῃς καὶ ὀργῆς. Ἡ πλάστιγξ ἀνύφου τὸν Ἐνδυμίωνα μέχρι νεφελῶν, τὸν δὲ πτωχὸν Ἄθανάσιον κατεβίβαζεν ἐντός τοῦ βορβόρου. Πῶς ἦτο δυνατόν αὕτη νὰ δώσῃ τὴν χεῖρά της εἰς τοιοῦ-

τον άγενές μαστοφόρον; Αί ρομαντικάί όρμαι τῆ επανῆλθον άκμαιαι· αί εκ τών μυθιστορημάτων άναμνήσεις κατέκλυζον τὸ πνευμά της, και τὰ ινδάλματα, άτινα ειχεν άναπλάσει μαθητιώσα έτι κόρη, άνεζωογονήθησαν ενόπιον τών όφθαλμών της, καταυαζόμενα υπό τῆς αίγλης τοῦ όνειρου. Εύρίσκειτο κατά τήν κρίσιμον εκείνην στιγμήν τῆς εξέλιξεως, συνήθη τόσον εις τήν ζωήν τῆς γυναικός, καθ' ἣν ἡ σεμνή και δειλή σύζυγος υπό τήν φλογεράν φιλοτησίαν πνοήν μεταβάλλεται από ταπεινῆς κατοίκου τοῦ όρνιθώνος εις έρωτύλην και λάγνον περιστεράν. Ἡ σώφρων Πηελόπη άποκαθίσταται τότε φλογερά Διδώ, ἡ δέ Ἄρτεμις λυεϊ άκουσίως τήν ζώνην πρὸ τών όφθαλμών τοῦ Ἄκταιώνος εκθάμβου. Ἐξέλιξις τοιαύτη άρχεται εν τῆ καρδιά τῆς γυναικός και τελευταί εἰς τὸ μέτωπον τοῦ συζύγου.

*

Ἡ έσπέρα ἦτο χλιαρά· οἱ άστέρες έφεγγοβόλουν ως υπερμεγέθεις άργυροῖ ἡλιοι, έμπεπηγμένοι εις τὸ κυανοῦν τοῦ οὐρανοῦ δάπεδον. Μέσον τῆς άνοικτῆς θύρας εισήρχετο αὔρα δροσερά, πλήρης όξέων άγροτικῶν άρωμάτων.

Ἡ Ἄρτεμις ἦτο ώραιότατη· εκ τών πλατειῶν χειρίδων τῆς λευκῆς αὐτῆς έσθητὸς προέβαλλον γυμνοὶ και εὔτορνοι οἱ βραχίονες. Φίλη της, άρχαία αὐτῆς συμμαθήτρια, τῆ ειχε διηγηθῆ πρὸ όλίγου έμπιστευτικῶς τὸς έρωτάς της, και ἡ διήγησις αὐτῆ τήν ειχεν έμβάλει εις πειρασμόν. Τὸ όμμα της ἦτο υγρὸν και λάμπον· φλδξ έλαφρά έχρωμάτιζε τὰς παρειάς της, τὸ στήθος εξέωγκοῦτο. Ἡ γλυκεία άρμονία τῆς θερινῆς νυκτὸς εκέντα και εξαῆπτε τὸν πυρετόν της. Διέσπειρε περι αὐτὴν άρωμά τι, ὡσει σαρκὸς σφριγώσης.

Και άντικρὸν αὐτῆς ὁ έπίστρατος, πάντοτε ξανθός, πάντοτε σιγηλός και ρεμβώδης, πάντοτε *εκεῖνος*, διέστελλε τὸς μεγάλους όφθαλμούς του και τῆ εξηκόντιζε βλέμματα δυνάμενα νά πυροπολήσωσι και τὸς στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διός· και εις τὰ βλέμματα εκείνα άπῆντα αὐτῆ δια μειδιάματος, ισοδυναμοῦντος πρὸς τὸ ἡχηρότερον *και* βουλευτοῦ Πελοποννησίου...

Ὁ σύζυγος κατεγίνετο νά παίξη τάβλι μετά τινος παλαιοῦ συναδέλφου του. Δέν έβλεπε μὲν τήν άφωνον αὐτῆν συνδιάλεξιν, άλλ' ἡ θεά τῆς ραδινῆς του συζύγου, τόσον ώραιάς τήν έσπέραν εκείνην, τὸν συνεκίνει παραδόξως. Παρέβαλλεν

αὐτὴν πρὸς δύο τρία γεροντοκόριτσα ιστάμενα παρ' αὐτὴν και άναγνωρίζον τήν υπεροχήν της ἠσοθάνετο γαυριῶν έαυτὸν κατεχόμενον υπό τρυφερότητος εκτάκτου. Μάτην τὰ πενήκοντά του έτη προσεπάθουν ν' άναχαιτήσωσιν, ὡς Ισάριθμοι χωροφύλακες, τήν άλλόκοτον αὐτῆν και παράκαιρον όρμήν του. Ἐκεῖνος υπερενίκα, άνθιστάμενος ὡς όνος, έφ' οὔ ζητοῦσι νά επιθέσωσι τὸ σάγμα, καθ' ἣν στιγμήν άκούει τὸς γλυκεῖς όγκηθμοὺς τῆς συντρόφου εκ τοῦ παρακειμένου άγροῦ. Διὰ τοῦτο έπαιζεν άπροσέκτως τὸ τάβλι του.

*

Ἡ Ἄρτεμις κατειλημμένη εκ τῆς ρομαντικῆς αὐτῆς ρέμβης, δέν παρετήρησε τοῦ συζύγου της τὸν όργασμόν, άλλά και αν τὸν έβλεπε θά ἡδιαφόρει.

Όλίγον έφρόντιζε δια τήν παροδικήν αὐτῆν τρυφερότητα. Τὸν νοῦν της άπησχόλουν τὰ λάμποντα όμματα τοῦ Μενελάου και ὄχι ὁ γαλβανισμός τοῦ σάκκου εκείνου τών γεωμήλων.

Δεσποινίς παρεκλήθη νά ψάλῃ τι, συνοδεύοντος κλειδοκυμβάλου. Τὸ κλειδοκύμβαλον εκειτο εν τῆ παρακειμένη αίθούσῃ· άνηγέρθησαν πάντες και μετέβησαν εκεῖ.

Ἡ Ἄρτεμις έμεινε πρὸς στιγμήν μόνη· ειχεν ιδεῖ τὸν νεαρόν έπίστρατον σταματήσαντα έγγὺς τῆς θύρας τῆς αίθούσης.

Ἐκείνη εξέῆλθεν εις τὸν έξώστην. Σιγῆ έβασίλευεν εκτός· τὸ καφενεῖον ειχε κλείσει. Ἡ αὔρα κατήρχετο δροσερά από τοῦ Λυκαβητοῦ.

Αἴφνης ἤκουσε βήματα ὀπισθεν της. Ἡ καρδιά της άνεσκίρτησε· δέν έστρεψεν ὄμως. Ἄνοιξε μόνον τὸ στόμα της και άνέπνευσε μετά γλυκυθυμίας τήν πνέουσαν αὔραν.

Ταῦτοχρόνως δύο χεῖρες έτέθησαν εκ τών ὀπισθεν επί τών όφθαλμών της και εν φίλημα επί τοῦ αὐχένος της.

— Μενελαε! έψιθύρισε ἡ Ἄρτεμις· ὦ! εάν σ έβλεπε ὁ σύζυγός μου!

Αἱ χεῖρες κατέπεσαν άμέσως άδρανεις και άτονοι, ὡς χεῖρες νευροσπάστου. Ἠκούσθη υπόκωφος μυκηθμός, γρυλλισμός...

Ἡ Ἄρτεμις έστράφη εντρομος.

Ἐνόπιον αὐτῆς ιστατο άπολιθωμένος εκ τῆς εκπλήξεως με στόμα, με όφθαλμούς άπλανεῖς, ὄχι ὁ Μενελαος, άλλ' ὁ σύζυγός της!

Τήν νύκτα εκείνην ὁ νυκτικὸς σκοῦφος έφαι-

ΤΟ ΕΙΠΕΝ Ο ΙΑΤΡΟΣ

— Πάλε μεθυσμένος μοῦρθες!...

— Δέν εἶμαι μεθυσμένος, βρὲ γυναῖκα· κάμνω κοῦρα. Μ' εἶπε ὁ γιατρός νά πίνω ένα ποτηράκι δυναμωτικὸ κρασί για τήν αναιμία μου. Ἐγὼ ἤπια απόψε εἴκοσι για νά γίνω μιὰν ὥρα άρχήτερα καλά.

νετο στενός εις τόν 'Αθανάσιον, διότι ἐνόμιζεν ὅτι ἔφευγεν ἐξογκώματα περὶ τὴν κεφαλὴν. Τὴν ἐπαύριον δὲ ἐθεάθη ἐξερχόμενος λίαν πρωὶ ἀπὸ τῆς οἰκίας του. Τινές μοι εἶπον ὅτι μετέβαινον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικηγόρου του· ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω.

Συνειθίζει κανεὶς καὶ τὰ ἐξογκώματα τῆς κεφαλῆς ὅπως συνειθίζει καὶ τὰ ἐξογκώματα τῶν ποδῶν, ἤγουν τοὺς κάλους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ

ΣΤ' ΑΜΠΕΛΙ

Πάει ὁ παππᾶς 'στ' ἀμπέλι
μαζὶ κι' ἡ παππαδιά του,
πάω κ' ἐγὼ κοντά του
καὶ γίνομαι κοπέλι.

*

Τρυγᾶ ὁ παππᾶς σταφύλια
κι' ὁ πονηρὸς ἐγὼ
τῆς παππαδιάς τὰ χεῖλια,
τῆς ρώγαις τῆς τρυγᾶ.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ἸΔΕΞΙΚΟΝ

Ἄγγελος.—Ἡ σύζυγος τοῦ γείτονός μας.

Δῶρα.—Τὰ μεγάλα διατηροῦν τὸν ἔρωτα.

Πεπρωμένον.—Ἡ ἀφορμὴ τῶν σφαλμάτων εἰς τὰ ὁποῖα ὑποπίπτουν αἱ γυναῖκες.

Ποῦς.—Θελκτικωτάτη ἂν ἦναι μικρός. Ὅταν ὁμως μία γυνὴ εἶναι ὠραία τὸ μεγάλο πόδι τῆς δὲν τὴν ἐμποδίζει νὰ κάμῃ τὸν δρόμον τῆς.

Συλλέκτις συνδρομῶν.—Πλουσία ἐπαῖτις ἐλκύουσα τοὺς πτωχοὺς μετὰ τὸ χρῆμα τῶν ἄλλων.

Αὔριον.—Ἀγαθὸν μὴ ἀνήκον εἰς οὐδένα καὶ ὅπερ ὅλοι διαθέτομεν.

Ἐγὼ.—Τὸ πᾶν. Ὅσον ἀσημότερος εἶναι τις τόσο τὸ ἐγὼ του εἶναι μεγαλείτερον.

Ἀπόμαχος.—Τὰ λείψανα ἐνὸς ἥρωος.

Φιλάργυρος.—Ἀνόητος ἀποθνήσκων τῆς πείνης διὰ νὰ φυλάξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα.

Φίλος.—Ὅστις διαμοιράζεται τὴν εὐτυχίαν μας.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

— Τί διαφέρει ὁ πολιτισμὸς ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα;

— Πολιτισμὸς θὰ πῆ νὰ φονεύῃς τὸν ἐχθρόν σου μετὰ τουφέκι ἐπαναληπτικῆς βολῆς καὶ ἐξ ἀποστάσεως 6,000 μέτρων, βαρβαρότης δὲ, γὰ τὸν κόβῃς τὸ κεφάλι μετὰ τὸ σπαθί.

*

Ὁ Ἀγαθόπουλος εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἀναγινώσκων ἐπὶ διαφόρων τάφων: «Καλὸς σύζυγος...» «Ἀγαθὴ σύζυγος» ἀναφωνεῖ:

— Ἀσφαλῶς, ἐδῶ μόνον εὐρίσκονται τὰ καλὰ ἀνδρόγυνα.

*

Εἰς μυταρᾶν

— Πίνε ἀδελφέ καὶ μὴ σὲ μέλη... Ἔχεις τέτοια μύτη ἐσύ, ποῦ ὅσο κι' ἂν πιῆς κανέναν δὲν θὰ σὲ πῆ πῶς δὲν βλέπεις τὴν μύτη σου.

*

— Κατεστράφη, ἀδελφέ, ἡ ἀγορὰ μετὰ τὸν πόλεμον. Ὅλοι αἱ τράπεζαι ἔκοψαν τὰς πιστώσεις.

— Δὲν μοῦ ἐνδιαφέρει καὶ πολὺ. Ἄς εἶναι καλὰ ὁ Ἐρυθρὸς Ἀλέκτωρ ποῦ ἐξακολουθεῖ ὡς καὶ πρότερον νὰ μᾶς προμηθεύῃ ὅλα τὰ εἶδη ἐπὶ πιστώσει.

*

Δῶρα ἔχεις ν' ἀγοράσῃς
καὶ σὲ ζάλισαν τὸν νοῦ;
Σῦρε πᾶνε νὰ περάσῃς
ἀπ' τοῦ μάγου Σοφianoῦ
καὶ θὰ εὖρης 'κεῖ πληθώρα
χίλια πράγματα γὰ δῶρα.

*

Κρασί Σαγρέδου Σανταρινιῶ
καθέννας μας ἄς πίνῃ
ποῦ καὶ τὸν γέρο κάμνει νηθὸν
κι' ἀρρώστους ἀναστήνει.

*

Μαντήλια, σάρπες, τρανσπαράν,
μεταξωτὰ ποικίλα
κι' Ἰαπωνίας παραβάν
καὶ μπιμπελὸ μικκύλα
καὶ κιμονὸ ποῦ Γκεϊσῶν στολίζου καλλονάς,
'στου Σαμαθράκη βρισκονται καὶ σὲ τιμὰς φθηνάς.

*

Ὁ καθεὶς πεινᾶ, διψᾶ
νὰ ἐνδύεται κομψὰ
ἀλλὰ καὶ φθηνὰ κομμάτι.
Καὶ γι' αὐτὸ γυναῖκες κι' ἄνδρες
καὶ κοράκια καὶ γαλιάνδρες
εἰς τοῦ Τίριγγ πᾶν' τρεχάτοι.

ΝΑΛΛΗΣ. — Μὰ γιατί μετὰ πολέμῳ, βρὲ ἀδελφέ, ἡ «Πρόδος» ἀφοῦ ἐγὼ ἀνήκω στὴν «Πρόδο»;

Συγκριτικὰ μεγέθη.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΒΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΤΡΕΙΣ ΠΟΙΑΝ;

Ἀκολουθῶν τὸν δρόμον του ὁ νέος εἶχε φθάσει εἰς μίαν πλατείαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέληγον τρεῖς δρόμοι.

Εἰς τὸ ἄκρον ἐκάσιον ἴστατο κ' ἀπὸ μία νέα.

Ἡ πρώτη ἦτο ξανθή, ἡ ἄλλη μελαγχορινή καὶ ἡ τρίτη πυρρόθριξ.

Ἡ ξανθή εἶχεν ὀφθαλμοὺς κυανούς, ἡ μελαγχορινή φαιοὺς καὶ ἡ πυρρόθριξ μαύρους.

Ἡ πρώτη ἐκράτει ἀνθοδέσμη ἀπὸ βιολέττας. Ἡ δευτέρα ἔφερεν ἐπὶ τοῦ στήθους γαρύφαλλα. Ἡ τρίτη ἐκράτει μεταξὺ τῶν ὀδόντων τριαντάφυλλον αἱματόχρουν.

Ἡ πρώτη ἦτο λεπτή καὶ οἱ κυματισμοὶ τοῦ σώματός της ἦσαν πλήρεις χάριτος. Εἶχε τὸ βλέμμα ἄγνόν, τὸ μέτωπον εἰλικρινές καὶ ὄψιν ἐλαφρῶς χρωματιστὴν ἀπὸ θελκτικὴν ἀνταύγειαν τῆς παρθενικῆς αἰδοῦς.

Ἡ δευτέρα ἦτο ὑψηλή, μὲ παράστημα χαριτωμένον, μὲ βλέμμα ἀκτινοβόλον, μὲ μέτωπον λαμπρόν· κ' ἐπὶ τῆς βελουδίνης μορφῆς της ἐξηπλοῦτο ἡ ἠδυπάθεια.

Ἡ τρίτη ἦτο κοντή, μὲ ἐπιτηδευμένους τοὺς τρόπους, πλήρης προκλητικῆς χάριτος, μὲ βλέμμα φεγγοβολοῦν, μὲ μέτωπον ὑπερφίαλον. Κ' ἐφαίνετο εἰς ἄκρον φιλάρεσκος.

Ἡ πρώτη εἶπεν εἰς τὸν νέον:

— Ἐγὼ εἶμαι ἡ μνηστὴ σου. Εἶμαι ἐκείνη, ἡ ὁποία σ' ἀναμένω μὲ κάποιον φόβον ἀφότου ἡ καρδιά μου ἠσθάνθη καὶ

ζητεῖ τὸ ἄγνωστον. Εἶμαι ἐκείνη, ἡ ὁποία ὁσάκις σὲ σκέπτομαι σκιρῶ ἀπὸ χαρὰν καὶ ἡ ὁποία ἐρυθριῶσα θέλω παραδοθῆ εἰς σέ, τὸν ὑπερήφανον νικητὴν. Ἐχω ἀφιερωμένην εἰς σέ τὴν ψυχὴν μου καὶ θὰ σὲ περιβάλλω πάντοτε μὲ τὴν ἀγάπην μου. Θὰ εἶμαι ἡ πιστὴ σου σύντροφος καὶ θ' ἀναθρέψω τὰ τέκνα σου, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ὁ ἄρρηκτος καὶ ἰσόβιος μεταξὺ μας δεσμός. Εἶμαι ἡ μνηστὴ σου, νέε. Θὰ σὲ ἀγαπῶ πάντοτε.

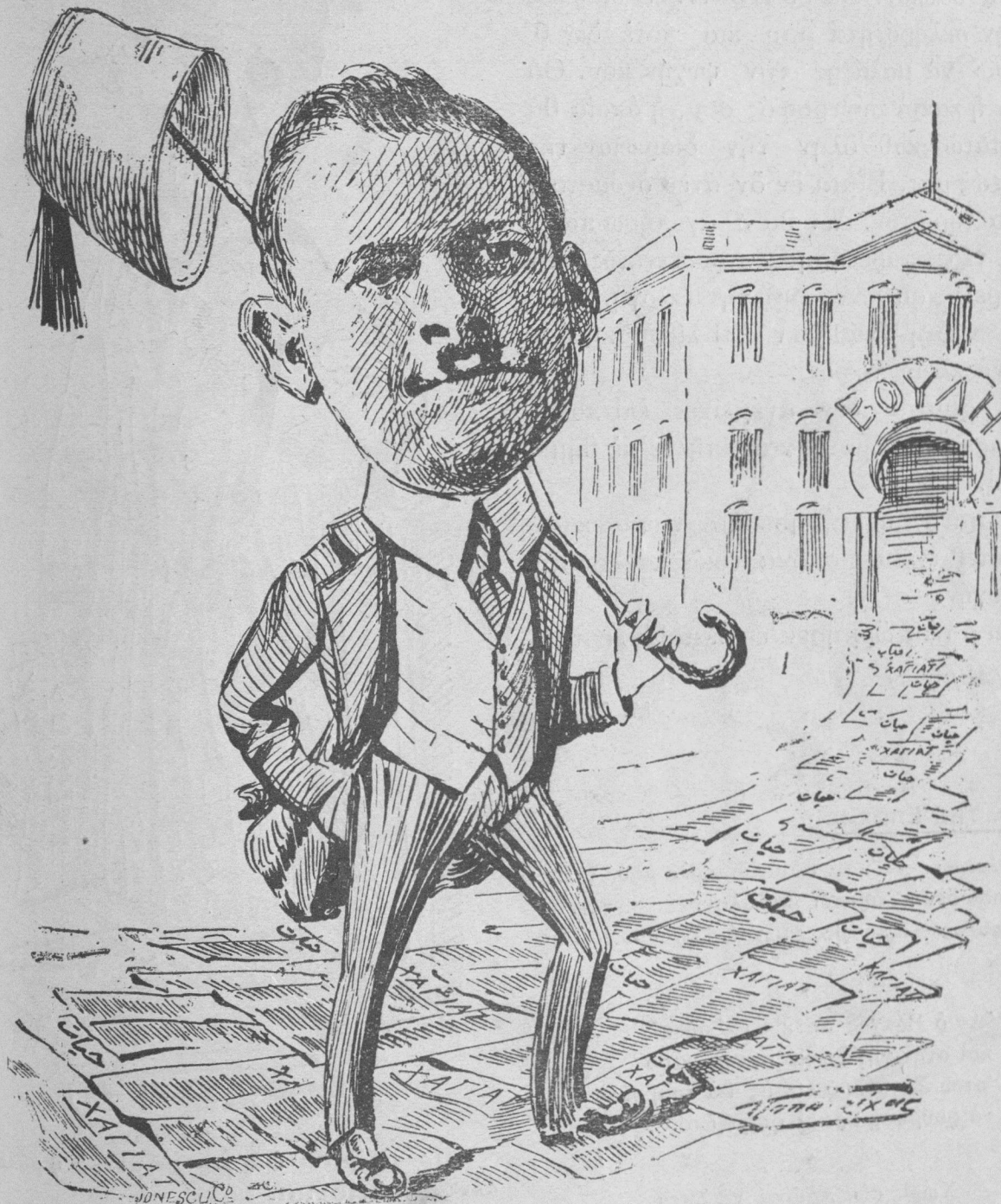
Ἀπὸ τὸν ἄλλον δρόμον προέβαλεν ἡ δευτέρα καὶ εἶπεν εἰς τὸν νέον:

— Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἐρωμένη σου. Εἶμαι ἐκείνη, ἡ ὁποία σὲ προσμένω περίεργος ἀφ' ὅτου ἡ τολμηρὰ καρδιά μου ἠσθάνθη καὶ ζητεῖ τὸ ἄγνωστον. Εἶμαι ἐκείνη, ἡ ὁποία ὁσάκις σὲ σκέπτομαι ταρασσομαι καὶ ἡ ὁποία μετὰ χαρᾶς θὰ παραδοθῶ εἰς σέ, τὸν φαιδρὸν νικητὴν. Θὰ σὲ περιβάλλω πρὸς στιγμὴν διὰ τῆς ἀγάπης μου καὶ θὰ σοι προσφέρω μέρος τῆς καρδίας μου. Θὰ εἶμαι ἡ ἐλευθέρα σύντροφός σου καὶ θὰ μοιρασθῶ μαζί σου τὰς ἡδονάς σου, ἐφ' ὅσον θὰ διαρκέσῃ ἡ παροδικὴ αὕτη ἔνωσίς μας. — Εἶμαι ἡ ἐρωμένη σου. Θὰ σὲ ἀγαπήσω ἐπὶ τινα χρόνον ἕως ὅτου σὲ βαρεθῶ.

Προέβαλεν ὅμως καὶ ἡ τρίτη, ἀγέρωχος καὶ ὑπερήφανος, καὶ εἶπε:

— Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἡ μνηστὴ σου, οὔτε ἡ ἐρωμένη σου. Εἶμαι ἐκείνη, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν σὲ περιμένα, διότι ἡ καρδιά μου

Ο Κ. ΒΑΛΛΑΛΑΣ

Ἴδου ὁ δρόμος ὁ ἄγων εἰς τὴν Βουλὴν.

ποτέ δὲν ἐζήτησε τὸ ἄγνωστον. Εἶμαι ἐκεῖνη, ἡ ὁποία θὰ σὲ σκέπτωμαι ὅταν θέλω νὰ διασκεδάσω καὶ ἡ ὁποία θὰ προσποιηθῶ ὅτι παραδίδομαι εἰς σέ, τὸν εὐτελῆ μου δοῦλον. Θὰ σὲ τυραννήσω διαρκῶς μὲ τὴν σκληρότητά μου καὶ ποτὲ δὲν θ' ἀφήσω νὰ μαλάξης τὴν ψυχὴν μου. Θὰ εἶμαι ἡ κακιὰ σύντροφός σου, ἡ ὁποία θὰ σὲ ἀπατῶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνώσεώς μας. Εἶμαι ἐν ὄν ἄνευ ὀνόματος, ἀχαρκτήριστον. Δὲν θὰ σ' ἀγαπήσω ποτέ.

Ὁ νέος παρετήρησε προσεκτικῶς καὶ τὰς τρεῖς, ἀμήχανος διὰ τὴν ἐκλογήν.

Ἡ πρώτη ἐκάθησεν ἐπὶ λίθου καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ πικρῶς.

Ἡ δευτέρα δὲν ἀνέμεινεν ἐπὶ πολὺ. Ὑψωσε τοὺς ὤμους καὶ ἀπῆλθε μὲ βῆμα βραδύ.

Ἡ τρίτη παρετήρησε τὸν νέον ἀσκαρδαμυκτεῖ, ἐγέλασε σαρκαστικῶς καὶ ἐτρόπη εἰς φυγὴν.

Καὶ ὁ νέος ὥρμησεν εἰς καταδίωξίν της.

(Μίμησις)

M. Z.

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ὁ ἰατρός. — Τί νὰ σου πῶ, φίλε μου, ἡ πεθερά σου δὲν μ' ἀρέσει καθόλου.

Ὁ φίλος. — Μπράβο, γιατρέ. Ἐχουμε τὸ ἴδιο γούστο.

★

Ἄν ὁ Βάκχος ποτὲ ἀναζοῦσε καὶ στὴν γῆν ξαναήρχετο κάτω 'στοῦ Σαγρέδου εὐθύς θὰ τραβοῦσε νὰ ρουβήσῃ κρασί ραφινᾶτο.

★

Χωρὶς σὰν πρῶτα νὰ ζητῆ φερέγγυον ἐγγυητὴ

ὁ Πετεινὸς ὁ Κόκκινος τὰ πάντα προμηθεύει καὶ ἂν σὰς εὖρη συμφορὰ καὶ μείνετε χωρὶς παρᾶ πάλιν τοῦ χρέους τὸ ποσον πολὺ δὲν τὸ γυρεύει

Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΤΖΩΝ... ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

Προαλείφεται διὰ γερονσιαστής ἢ μᾶλλον δὲν προαλείφεται.

Νὰ κομποὶ στὰ Μνηματάκια νὰ κομπῆς σὲ τραπεζάκια... ὅλους καὶ ὅλες Τίριγγ ντύνει καὶ τοὺς κάνει φιγουρίνι.

Η ΛΟΓΙΑ

Κάποια νόστιμη Μαροῦκα λύσσαξε νὰ πάρῃ Δοῦκα καὶ ἔτρεχε λαχανιασμένη στῆς Εὐρώπες ἄνω-κάτω, μὰ στὸ τέλος ἡ καυμένη γύρισε χωρὶς δουκάτο.

Ὅσο πάει καὶ ζαρώνει... κρῖμα! πέταξαν οἱ χρόνοι καὶ τῆς ἄφησαν ὑγεία! Τώρα κάθεται στὸ ράφι καὶ ἔγινε καὶ αὐτὴ λογία καὶ εἰς ἐπίμετρον... συγγράφει.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ὁ σύζυγος. — Ὡς δείγμα τῆς μεγάλης μου ἀγάπης σοῦ προσφέρω, γυναϊκά μου, αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον δῶρον.

Ἡ σύζυγος. — Θὰ προτιμοῦσα νὰ συνέβαινε τὸ ἀντίθετο.

Περὶ συγγενειῶν ὁ λόγος.

- Εἶναι συγγενεῖς;
- Πολὺ μακρνοί.
- Τί βαθμοῦ συγγενείας;
- Ὁ ἓνας εἶναι ζάπλουτος, ὁ δὲ ἄλλος εἰς βαθμὸν νὰ μὴ ἔχη νὰ φάη.

Κοῦκλες ἰαπωνέζικες, κομπῆς, χαριτωμένες καὶ σάρπες ὀλομέταξες Τοκίου φημισμένες καὶ ἄλλα δῶρα χρήσιμα καὶ πάμφθινα συγγενεῖς [χρόνως] ἓνας στὴν Πόλι τὰ πουλεῖ, ὁ Σαραθράκης μόνος.

Κρασιά τῆς Κύπρου, κουμανταρίας, γι' ἄρρωστούς βάλσαμο παρηγορίας, μόν' ὁ Σαγρέδος στὴν Πόλι ἔχει καὶ εἰς αὐτόνα καθέννας τρέχει.

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὁ χημικὸς κ. Ἀπέρης.

Αὐτὸν ποῦ βλέπετε ἐδῶ, ποῦ σὰν τὸν Διογένη ἀντὶ φανάρι τὸ ψηλὸ στὸ χέρι του κρατεῖ, καὶ αὐτὸς γυρεύει ἄνθρωπον μὲ γλῶσσα τροχισμένη ποῦ νὰ τοῦ μοιάξῃ, δηλαδή, καὶ ὅλο νὰ συζητῇ. Καὶ ὅπως 'ς τὸ Χημεῖον του τὰ πάντα ἀναλύει, ἔτσι καὶ 'ς τὴν συζήτησιν τοὺς πάντας παραλύει

ΙΑΤΡΟΣ ΣΤ.

ΤΑ ΦΙΛΙΑ

Φιλιά θερμά, κυρία μου, μοῦ στέλνεις μεσ' στο
[γράμμα,
φιλιὰ πού τὴν φρεσκάδα τους τὴν χάνουνε στὸν
[δρόμο
καὶ ἔτσι πᾶνε ἄδικα καὶ χάνεται κι' ὁ κόπος.
Παράγγελνέ μου στὸ ἐξῆς νὰ ἔρχωμ' ἐν τῷ ἅμα
κι' ἀντὶ νὰ παίρνω τὰ φιλιὰ ἀπὸ τὸν ταχυδρόμο,
νὰ τὰ τρυγῶ μονάχος μου, ἐγώ, αὐτοπροσώπως.
ΕΩΣΦΟΡΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ὁ ἄσθενής. Ἀργήσατε νὰ ἔλθετε, γιατρέ· θὰ ἔχετε φαίνεται πολλοὺς ἄσθενεῖς.
Ὁ ἰατρός. Πάρα πολλοὺς μάλιστα.
— Οἱ περισσότεροι θᾶχουν βέβαια φλουέντζαν.
— Σχεδὸν ὅλοι· ἀλλ' ἐφέτος ἡ φλουέντζα εἶναι καλοήθης καὶ δὲν ἔχομεν ἰτυχῶς περιπλοκάς.

Σαμπάνιες φίνες, κρασιά Βορδώ,
Μοζέλλης, Ρήνου, καὶ τῆς Τοσκάνης
ἓνας Σαγρέδος τὰ ἔχ' ἐδῶ
κι' ἄλλου δὲν βρῖσκεις ὅ,τι κι' ἂν κάνης.

Ο "ΣΑΤΑΝ,, ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν νὰ λάβωσι τὸν «Σατάν», περιττὸν νὰ μοι γράφωσιν ἐπιστολάς καὶ νὰ ὑποβάλλωνται οὕτω εἰς ταχυδρομικὰ ἔξοδα. Τὸ εὐκολώτερον καὶ οικονομικώτερον μέσον εἶναι νὰ στέλλωσι τὸ ἀνάλογον τίμημα δι' ἐπιταγῆς τοῦ τουρκικοῦ ταχυδρομείου, σημειοῦντες εἰς τὸ σκεῖον μέρος αὐτῆς τὸ ὄνοματεπώνυμόν των καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν εὐαναγνώστως. Διὰ τὴν ἐπιταγὴν θὰ πληρώνωσιν ἕλος 20 παραδῶν μόνον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΣ
(Κατὰ Καβαφάκην).

ΕΜΠΡΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ
ΕΜΜΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΕΖΗΣ

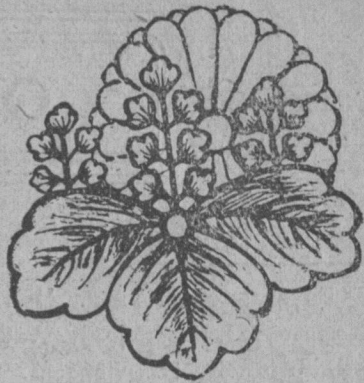
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἐκτακτος εὐκαιρία διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποκτήσωσιν ὀλόκληρον τὴν σειρὰν τοῦ «Ἐμπρός». Ο ἀποστέλλων μίαν λίραν Τουρκίας λαμβάνει τοὺς τρεῖς πρώτους τόμους, πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τετάρτου ἔτους ἐκδοθέντα φύλλα, ἐγγράφεται δὲ καὶ συνδρομητῆς δι' ἐν ἔτος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1912.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΗΝ, ΓΑΛΑΤΑΙ, ΙΣΜΥΡΛΟΓΡΑΟΥ ΧΑΝ, 12-13

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Η ΓΝΗΣΙΑ

ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΘΗΚΑΣ ΤΟΥ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΔ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑΙ

Μέγα Ἐθνικὸν Χάνιον, 3, 4 καὶ 14

Ὅσοι ἐπιθυμεῖτε ἀσυνήθη ἀντικείμενα διὰ δῶρα πρωτοχρονιάτικα.

Ὅσοι ἔμποροι, ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, θέλετε νὰ πλουτίσητε τὰ καταστήματά σας με εἶδη εὐκολώτατα καταναλισκόμενα.

Ὅσοι θέλετε νὰ δοκιμάσητε τὴν στερεότητα καὶ τὴν εὐθηνίαν τῶν προϊόντων τῆς Ἰαπωνίας.

Ἐπισκεφθῆτε ἔστω καὶ ἅπαξ μόνον τὸ ὡς ἄνω κέντρον τῆς

ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Θὰ εὕρητε ἐν αὐτῷ κατ' εὐθεῖαν ἐξ Ἰαπωνίας εἰσαγόμενα :

Βάζα, παραβάν, τραπεζάκια καὶ ἐταξέρας ἐκ λάκας, δίσκους, σερβίτσια τεῖου καὶ καφέ εἰς μεγάλην ποικιλίαν, τάπητας, ὑφάσματα τοίχων, εἶδη μετάξινα, οἶον κιμονό, σάρπες, μανδήλια κτλ, εἶδη ἐκ μετάλλου, ὀμβρέλλες καὶ ριπίδια, παιχνίδια, μπιστούνια, καλάθια διάφορα, μικρὰς θερμάστρας τῆς τσέπης διατηρούσας τὸ σῶμα θερμὸν καὶ χρησίμους κατὰ τὰ κρυολογήματα καὶ χίλια ἄλλα εἶδη, ὧν ἡ ἀπαριθμησις ἀδύνατος, ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΕ ΚΑΙ ΔΙΑ ΔΩΡΑ.—

Οἱ χονδρικῶς διὰ μεταπώλησιν ἀγοράζοντες εὐρίσκουσι τιμὰς ἀπιστεύτως συμφερούσας.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

© SISMANOGIIO MEGARO

ΟΙ ΕΓΓΡΑΦΕΝΤΕΣ

Ἄγιαντζήκ.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ἐλ. Χαρυπῆ**. — Ε. Χαρυπῆς. Ι. Πετρίδης. Κ. Λαζαρίδης. Ἱερεὺς Χαράλαμπος. Κ. Ἰασωνίδης. Δ. Ἀλεξιάδης. Ε. Πανταζίδης. Α. Φερδῆς. Π. Κομβόπουλος. Κ. Καλογιάννης. Μ. Πορλούδης. Χ. Καρύτζογλου. Π. Καλογιάννης. Μ. Μητρόπουλος. Δ. Χαμπλίδης. Ι. Ἀργύρης. Σ. Σεμίτζης. Δ. Παπαθεοδώρου. Γ. Τρυφωνίδης. Δ. Ἀντωνιάδης.

Ἄγιον Ὄρος.

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. **Δ. Β. Σταμβολάκη**, φαρμακοποιοῦ. — Ἱ. Μονὴ Βατοπαίδιου, Σώμ. 17. Α. Κιουλλόγλου, ἰατρός. Π. Πανταζῆς καὶ Σία. Δ. Σταμβολάκης. Π. Χ" Στεργίου. Δ. Τσικρικτσῆς. Γ. Ἰωάννου. Π. Ἐσφιγμενίτης. Ἀγαθ. Χιλιανδαρινός. Προηγ. Ἀθ. Ἰθρητίτης. Προηγ. Ἰωακείμ Βατοπαϊδινός, πρωτεπιστάτης. Κύριλλος Ἐηροποταμινός. Ἱεροδ. Φώτιος Παντοκρατορινός. Φίλιππος Καρακαλλινός. Ἱερομ. Σπ. Σταυρονικητιανός. Εὐλόγιος Ἀγιοπαυλίτης. Γ. Δούμπαλης. Ι. Οἰκονόμου, ἰατρός. Σωτ. Ραδίσης, ὀδοντοῖατρός. Δαμιανός Ἀγιοπαυλίτης. Χερ. Τσαμασφέρης. Κ. Νικολαΐδης. Γ. Π. Δημητρίου. Ι. Χ" Κωνσταντινίδης. Ἱ. Μονὴ Σίμωνος Πέτρας. Ἀνατόλιος Βατοπαϊδινός, ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Κοινότητος. Ἱ. Χ" Θωμᾶς. Ἱ. Χ" Δημητρίου. Κ. Φραντζέζος. Α. Μαργαρώνης. Μ. Παπαρόσχου. Χ. Ἀγιοπαυλίτης. Ἱεροδ. Δανιήλ. Ἱερομ. Στέφ. Λαμπρόπουλος. Χρυσόστομος, Εὐγένιος, Ἀγαθάγγελος, Ἀγιοπαυλίται. Κ. Διονυσιάτης. Ἰλαρίων, μοναχός, Ι. Δ. Ἀναγνώστου. Γ. Π" Ἰακώβου. Μ. Διαχούτη. Ἀθ. Ἀποστολοῦδας. Ἀθ. Π" Χρήστου. Γ. Καραμούζης. Χρ. Δούκης. Ἀρτ. Ἀλεξανδρίδης. Δοσίθεος Ἀγιοπαυλίτης. Ἱ. Ἀγιοπαυλίτης. Ι. Διάτης.

Ἄγκυρα.

Σεβασμ. μητρ. Ἀγκύρας Γερβάσιος. Νικόλ. Σεφέρογλου. Ἱ. Σισμάνογλου. Τ. Ἀλτηντόπ. Ι. Ἀλτηντόπ. Δ. Μιχαηλίδης. Μ. Καϊναδάν. Β. Τιφτικτζόγλου.

Ἄδανα.

Δ. Καραδέλογλου. Α. Βαρβούρ. Δ. Παπαδόπουλος. Δινόπουλος.

Ἄδραμύτιον.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Μ. Καραμδάλη**. — Μ. Καραμδάλης. Ε. Μαρκουλῆς. Π. Καζάκης. Π. Ἀμνηρᾶς. Κ. Παπαζογλου, Ε. Μαντζουράνης. Π. Κακλαμάνος. Σ. Μορελέλης. Γ. Βάλλιακας. Ε. Ἀγγελῆλης. Μ. Ἀποστολέλης. Ε. Σωκράτους. Κ. Χαραλαμπίδης. Ἀδελφοὶ Ἀεθαρή. Μ. Γιαννακέλης. Ε. Φλασκῆς. Σ. Δαδιώτης. Γ. Καμίτζος. Π. Καραβιδέρης. Α. Χ" Κωνσταντίνου. Δ. Ἰωάννου. Δ. Βουργοτζίης. Σ. Κρητικός. Ἱ. Καρικιέρης. Ἀ. Σιδηριάδης. Ν. Χριστοδούλου. Ἀ. Δελγόνης. Ἐ. Τζηρᾶς. Κ. Δρακούλης. Χ. Εὐστρατίου. Σ. Κυπαρίσσης. Ε. Δημητρίου. Σ. Αὐγουστίδης. Ρ. Μαλλῆς. Δέσχη Ἀδραμυττίου. Ε. καὶ Ἀρ. Καλλιπολίτης. Γ. Παπανικολάου. Ἀγγ. Κατσούλης. Γ. Μπικλάς. Χ. Εὐαγγέλου. Ἀ. Καραγιάννης. Δ. Ἡρακλεΐδης. Δ. Ἀλεξίου. Ν. Βαϊανός. Μ. Ἰωαννίδης. Θ. Τολίδης. Θ. Σεβαστός. Γ. Κασάπης. Ν. Χ" Παναγιώτου. Σ. Κουλούρης. Δ. Μιχαηλίδης. Α. Καραμάνος. Σ. Αὐγερινός. Κ. Χριστοδούλου. Μ. Σταμπολῆς. Σ. Καζάκης. Ἀ. Χατζαποστόλης. Κ. Τηλαβώντας. Ε. Χατζηρόσκας. Μ. Γιαρῆμ-ἀγάς. Α. Βεῖς. Β. Ὀρφανίδης. Σ. καὶ Μ. Βασιλειάδου. Κ. Μακρηθόγλου. Π. Σαπουντζόγλου. Θ. Ἀζαμπάνης. Β. Φαράς.

Ἀδριανούπολις.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **J. Mitrani**. — Δ. Χατζημιχαήλ. — Ἀ. Δημητρίου. Κ. Μαργαριτίδης. Ν. Κυργιατζίδης. Γ. Ἰωάννου. Δημητράκης Ἐφέντης Θεοδωρίδης. Α. Παπαδόπουλος, ἰατρός. Δ. Καζαντζῆς. Σ. Ἀποστολίδης. Κ. Ἀθανασίου. Σ. Σταυρίδης. Θ. Καραζόπουλος. Δ. Σαζονίδης. Ν. Οὐντζῆς. Γ. Βασιλειάδης.

Π. Νικολαΐδης, σὺμ. 200. Γεώργιος Π. Νάτση

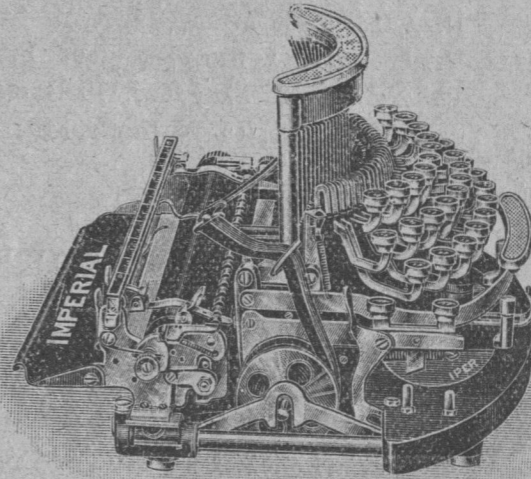
Ἄιδίνιον.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ξ. Σπανουδάκη**. — Σ. Μαγνήσαλης. Ν. Χαρδαλούνης. Ξ. Σπανουδάκης. Μ. Σαλδιάτης. Γ. Παπαγεωργίου. Δ. Καπετανίδης. Γ. Σγουρίτσας. Δ. Χ" Δήμου. Ν. Τυρηνός. Δ. Βελεχέρης. Ἀ. Ἀντωνιάδης. Π. Κατσικόπουλος. Α. Ραυτόπουλος. Γ. Σεραφεῖμ. Γ. Παναγιώτου. Γ. Ἀβάτζογλου. Ἀ. Σουγιουλτζόγλου. Ἐ. Ἀγανιάδης.

Ἡ ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ

Ἄ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗ Ἄ

ΤΙΜΗΘΕΙΣΑ ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ 1910
ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΓΡΕΝΟΒΛΗΣ

ΕΙΝΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

„IMPERIAL“

ΔΙΑ 12 ΛΙΡΑΣ ΜΟΝΟΝ

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

ΓΡΑΦΗ ΤΕΛΕΙΩΣ ΟΡΑΘΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ

ἢ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ

Ταινία δίχρωμος, στερεότης ἐξοχος.

Δίδει 10 ἀντίτυπα συγχρόνως.

ΔΙ' ΑΜΦΟΤΕΡΑΣ ΟΜΟΥ ΤΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΤΙΜΗ Λ. Τ. 18

ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑΙ

Ἡ ΑΠΛΟΥΣΤΕΡΑ

Ἡ ΤΑΧΥΤΕΡΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Ι. ΧΡΥΣΑΦΙΔΗΣ ΚΑΙ Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Γαλατᾶ, Μικρὸν Ἐθνικὸν Χάνιον, 22, 23.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

Ε. ΚΑΛΛΙΒΡΟΥΣΗ ΚΑΙ Σ^{ΙΑ}

342 — Μεγάλη Ὀδὸς τοῦ Πέραν — 342

◀ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ▶

ΜΑΛΛΙΝΑ, ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΕΥΤΑ

ΓΑΡΝΙΜΕΝΤΑ (ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ)

ΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑΣ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

▶ ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ ◀

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ἄρτ. Π. Βαδίλογλου**,
φαρμακοποιού. — Θ. Σακελλαρίδης. Μ. Φιλιππί-
δης. Ν. Δημητρόπουλος. Α. Γεωργανδζόγλου. Μ.
Παπαδόπουλος. Μ. Ἀναγνωστόπουλος. Ἰ. Φιλιπ-
πίδης. Κ. Λαζαρίδης. Ἐ. Καπετανίδης. Ν. Καρί-
πης. Ν. Κερεστζόγλου. Γ. Καλύμιος. Ε. Καθαφά-
κης. Ἀ. Σπανουδάκης. Α. Μανθόπουλος, σὺμ. 27.

Ἀλατσάμ.

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. **Λεων. Ἀρολάνο-
γλου**. — Π. Κουζουτσάκογλου. Ἀδελφοὶ Κουζου-
τσάκογλου. Α. Περδικάρης. Θ. Τόρατζη. Β. Ρα-
κόπουλος. Ἰ. Ἰωαννίδης. Γ. Ἰωαννίδης. Α. Κα-
ραγιαννίδης. Κ. Παυλίδης. Π. Ἀνανιάδης. Ἰ.
Ἀνανιάδης. Ἰ. Πάνσογλου. Π. Χ' Σάββογλου. Κ.
Πέτρογλου. Ἰ. Ἡλιάδης. Ἰ. Ἀρσλάνογλου. Γ.
Βασιλειάδης. Α. Ἀρσλάνογλου.

Ἀμισός.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Γ. Βαφειδίου**. — Γ. Βα-
φειδης. Γ. Κωνσταντινίδης. Α. Ἀγαζαρίδης. Σ.
Ἀδοσίδης. Δ. Κουβαράς. Ν. Παράσης. Ε. Βενετᾶ-
τος. Θ. Βουλγαρίδης. Ἰ. Τοτομανίδης.

Ἰ. Ν. Βερβένης, σὺμ. 50. Ἀλκ. Δημητριάδης,
σὺμ. 10.

Ἀργυρούπολις.

Εὐγενεὶ φροντίδι **Πρακτορείου Ἐφημερί-
δων**. — Σύλλογος Κυριακίδης. Π. Καζαντούδης.
Ἰ. Ἀνδρεάδης. Α. Γρηγοριάδης.

Ἀρτάκη

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Χρ. Χ' Γεωργίου**. — Κ.
Μεγγρέλης. Χ. Στεφανίδης. Θεολόγου. Θεολογίδης.
Κιουρκτζής. Θεολόγου. Παπαδόπουλος. Καπκανης.
Τουργούτης. Καματζής. Κιουρκτζής. Νομίδης. Λο-
γοθετίδης. Χανιόγλου. Βομβολίδης. Χ' Ἰωάννου.
Μουρουδέλης. Ἀγαπίου. Κιουρκτσής. Μαντζουρα-
νής. Γεωργεόγλου. Βατρανίδης. Ἀλεξανδρίδης.
Φαθέρης. Μιχαλόπουλος. Κάλφας. Κιουρκτσής.
Παστριματζής. Βόλτσος. Βασιμπόσης. Βοσνιάδης.
Κελαϊδίτης. Παπαδόπουλος. Φράγκος. Σμυρνάκης.
Καρίπογλου. Δάγης. Χρηστίδης. Οἰκονόμου. Τύρ-
νας. Χαλθαδζής Χ' Γεωργίου.

Βαϊθούρη.

Εὐγενεὶ φροντίδι **Πρακτορείου Ἐφημερί-
δων**. — Α. Νικολαΐδης. Α. Διονυσιάδης. Α. Διονυ-
σιάδης. Π. Πατουμαγίδης. Ἰ. Παπαδόπουλος.

Βηρυτός.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Κ. Χρηστίδου**. — Κ.

Χρηστίδης. Γ. Σκρινής. Α. Καραντωνάκης. Α.
Μπέλλος. Β. Μωυσιάδης. Π. Τριανταφυλλίδης. Γ.
Ἀργεντάκης. Α. Τερζής. Π. Ἀγγελόπουλος. Θ.
Ἀγγελόπουλος. Ἀ. Ἀγγελόπουλος. Hild Char-
les de Zara. Π. Μιχαλόπουλος. Α. Παπαδόπουλος.
Ν. Λαζαρίδης. Δ. Σεγγάκης. Μ. Ἀναστασιάδης.
Ν. Ἰωάννου. Ἰ. Παπαγεωργίου. Γ. Κόκκινος. Γ.
Ραγκαβλάς. Ξ. Βλαχάδας. Γ. Βασιλείου. Γ. Κώ-
της. Ἰ. Ἐλευθερίου. Ν. Παπαζῆτος. Λουκίδης. Ἰ.
Κορωνάκης.

Βιέννη.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Γεωργίου Ἐνεπέκο-
γλου**. — Anthony Galfo. E. Georgiades.
Κ. Κηλαϊδίτης Σταύρου.

Βουνάρ—Χισσάρ (Γέννα).

Εὐγενεὶ φροντίδι **Διδος Κορνυλίας Μιτά-
κου**. — Κορνυλία Μητάκου. Ἐλένη Παπαδοπού-
λου. Αἰκατέρ. Παπαδοπούλου. Ἀρχοντοῦλα Χ'
Γιαννάκη. Μαρίκα Κίρκου. Μαργίτσα Καρατζᾶ.
Οὐρανία Ἀστρίδου. Ἀναστασοῦλα Τσιπούρη. Γεωρ.
Κουκίδου. Εὐδοξία Κωστάκη.

Βραϊλα.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Νικολ. Χουσόβεργη**,
βιβλιοπώλου. — Ν. Χρυσοβέργης. Ἀρχιμανδρίτης
Παγκράτιος. Σ. Μπαρπάτης. Π. Καρατζούλας. Α.
Κουτζούδης. Π. Δεβέντης. Ἡ. Δεστούνης. Γ. Κου-
βαράς. Αρ. Reponi. Ἰ. Χρυσοβέργης. Β. Βανδῶρος.
G Sumbasaku. Ν. Τσουκάτος. Θ. Παπακώστας.

Γαλάσιον.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ἐμμ. Κεφαλιάνου**. —
Ἐμμ. Κεφαλιάνος. Mme Kalavrezos Ἰ. Βερ-
βίλλης. Κ. Δημητρίου. Π. Μιχαήλ. Φ. Ταμπου-
ράς. Κ. Γεωργιάδης. Ν. Κελεμένης. Ἀ. Ἀποστολί-
δης. Ἀ. Γαλιατσάτος. Χ. Βουγᾶς. Ἀγλατα Βουτσι-
νά. Ἐλπίς Βουτσινᾶ. Β. Βλαχάκης. Κ. Πουλιέζος.

Γέρα.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Θ. Καραμβάλη**. — Θ.
Καραμβάλης. Στ. Βάρκα. Εὐστ. Βρανᾶς. Εὐστ.
Ἀγγελής. Θ. Αὐγουστίδης. Π. Χ' Γιαννάκης. Μ.
Χ' Μιχαλάκης. Φ. Εὐστρατίου. Ἀ. Σισσάνης. Π.
Χ' Ἀντωνίου. Ἀ. Καραμβάλης. Εὐστ. Σαμάρας.
Εὐστ. Μαύρου. Π. Σουρλόγκας. Π. Ψυρροῦκης.
Γ. Καμπᾶς. Εὐστ. Νείρου. Δημ. Ψύρρας.

Γκιουμουλιζίνα.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ἰ. Χ. Ἐλευθεριάδου**. —
Ἰ. Ἐλευθεριάδης. Α. Ραφαήλ. Α. Ρέσσου. Χ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΑΛ & ΒΑΡΒΟΥΡ

== ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ==

Τακτικὴ ἐκδομαδιαία γραμμὴ μεταξὺ

ΑΓΙΩΝ ΣΑΡΑΝΤΑ, ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΥΡΓΟΥ, ΒΑΡΝΗΣ
καὶ τὰνάπαλιν.

Ἐκάστην Δευτέραν, ὥραν 5 μ. μ. διὰ Πύργου καὶ Βάρναν.
Ἐκαστον Σάββατον, ὥραν 5 μ. μ. διὰ Λαρδανέλλια, Πειραιᾶ, Πάτρας,
Κέρκυραν, Σαγιάδαν καὶ Ἀγίους Σαράντα.

Ἀφίξεις εἰς Πειραιᾶ Δευτέραν πρωτὶ. — Ἀμεσος συγκοινωνία ἐν Πειραιεὶ μετὰ
τῶν ἀτμοπλοίων τῆς αὐτῆς Ἐταιρείας δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος. — Συνάν-
τησις ἐν Πειραιεὶ μετὰ τῆς «Μυκάλης» ἀναχωρούσης διὰ Βρενδῆσιον.

Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυντέον εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἐταιρείας
ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Σαράπ Ἰσκελεσῆ, χάνιον Κουντώ, πρῶτον πάτωμα.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΥΜΑΚΗΣ

THE CENTRAL INSURANCE
COMPANY Ltd DE LONDRES

“**Η ΣΑΝΤΡΑΛ**,”
Ἐταιρία ἀσφαλειῶν κατὰ τῆς
πυρκαϊᾶς.

Κεφάλαιον ἐγγυήσεως πλέον τῶν
11,000,000 Λ. Στ.

“**GENERAL**,”
ACCIDENT FIRE AND
LIFE ASSURANCE CORPORATION Ltd

“**ΔΖΕΝΕΡΑΛ**,”
Κεφάλαιον καὶ ἀποθεματικὸν
ὑπερβαῖνον 2,000,000 Λ. Στ.

Πρώτης τάξεως ἀγγλικὴ πυρασφαλι-
στικὴ ἐταιρία διακρινομένη διὰ τὴν
ἄμεσον καὶ ἐλευθέριον πληρω-
μὴν τῶν ἀποζημιώσεων.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ Εἰς τὰς ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Γενικοὶ πράκτορες διὰ τὴν Τουρκίαν

ΚΛΙΦΤΩΝ & ΦΩΚΙΩΝ Δ. ΚΟΥΡΤΕΛΗΣ

ΓΑΛΑΤΑ, Μπερεκέτ χάν, ἀριθ. 6,7,8, εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον.

Πυάλας. Μ. Βάρδας. 'Α. 'Αργυριάδης. Θ. Πέσχος. Ν. Χριστίδης. Δ. Ζωίδης. 'Αδελφοί Σαράφογλου. Δ. 'Ιωαννίδης. 'Αδελφοί Φράντζογλου. Μ. Οικονόμου. 'Ι. 'Αθανασιάδης. Δ. Ζωιάγλου.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ζ. Στάλιου.** — Αἰμ. καὶ Μ. Στάλιος. Μ. Παυλίδης. Σ. Κομνηνός. Κ. 'Ιωαννίδης. 'Α. Μίσιος. Δ. Ζησιάδης. Μ. Μοσχίδης. Γ. Γεωργιάδης. Θ. 'Αντωνιάδης. Φ. Αἰδῆς. Α. Δαῦτσος.

Δαρδανέλλια.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **'Ανθίου Α. Παγωνιάδου.** — Μ. Χρηστίδης. Δ. Μπούμπουρας. Δ. Πάτταρας. Σ. Γεωργίου. Γ. Σαγιάννος. Μ. Φύτος. Παπᾶ Κωνσταντίνος. Παπᾶ Φώτιος. Κ. Μανιάκης. Γ. Μιλτιάδου. Π. Θεοδοσιάδης. Κ. Μήνας. Κ. Χαρισιάδης. Α. Παγωνιάδης. Α. Πάτταρας. Γ. Πάτταρας. Κ. Σκαρλατιδῆς. Ν. Σκαρλατιδῆς. Μ. Εὐσταθιάδης. Γ. Χ' Ρήγας. Σπ. 'Εξάρχου. Θ. Ξανθόπουλος. Κ. Ξανθόπουλος. Μ. Ξανθόπουλος. Κομνηνός, ἰατρός. Α. Κολλοζώφ. Π. Τσούγγρης. Κ. Σακαδάκης. Φ. Ζουμβούλης. Ι. Κῦρμος. Δ. Χατζόπουλος. Σ. Παπαδόπουλος. Γ. Σαγιάννος. 'Αδελφοί Χ' Κωνσταντίνου. Σ. Σαγιάννος. Α. Παπαλάζαρος. Κ. Καλπακτσόγλους. 'Αδελφοί Σ. 'Ανδρέου. Ε. Καραμυλλίδης. Μ. Καρκάλλης. Α. Ζωγράφος. Γ. 'Αθανασιάδης. Χρ. 'Αθανασιάδης. Δ. Κοντομήτρος. Μ. Φεσσόπουλος. Ζ. 'Αστεριάδης. Κ. Νέγγρης. Γ. Μαργαρίτογλου. Χ. 'Αθανασιάδης. 'Αθ. Τσουλίδης. 'Α. Κατωλίας. Τ. Καβαλλάρης. Χρ. Τερζόγλου. Γ. Καθακόπουλος. Γ. Μπῆτζος. Σ. Παπαδόπουλος. Ι. Χ' Βλάχος. Κ. Χ' Βλάχος. Ν. Κακουλές. Ι. Παρασκευαϊδῆς. 'Ε. Μακκαραδζής. Κ. Ζέρφος. Θ. Ζέρφος. 'Αδελφοί Καμπάνη. Α. Ξανθόπουλος. Ε. Σαββαϊδῆς. Κ. Μανασσιδῆς. Ι. Χρυσάφος. Κ. Μαρασλής. Μ. Γερασιμίδης. [Ν. Μητσούλης. Α. Παπαδόπουλος. Γ. Τσόγιας. Ι. Καλλιπολίτης. Κ. Μανταλλίδης. Ι. Χ' 'Ανδρέου. Χ. 'Ιωαννίδης. Δ. Μηρασιγιετζής. Δ. Δόϊδος. Κ. 'Αντωνιάδης. Θ. Διαμαντιδῆς. Δ. Τσεμπέρης. Δ. 'Αντωνιάδης. Ι. Χρυσάφοπουλος. Ι. Παπαδόπουλος. Σ. Στεφάνου. Α. Πασχαλίδης. Γ. 'Εδῖρνελης. Α. Στενόκαρδος. Κ. Ζαχαριάδης. Γ. Κονταβάς. Δ. 'Αργυρόπουλος. Π. Ρούσος. Π. Σαγιάννος. Μ. Εδστρατίου. Γ. Τάρλας. Α. Ράμογλου. Ε. Σταυρίδης. Α. Χ' 'Αριστεϊδῆς. Ε. Χονδρογιαννίδης. Π. Οικονόμου. Κ. Κυριακίδης. Γ. 'Εξάρχου. Γ. Καραγιαννόπουλος. Α. Παπαδόπουλος. Κ. Γούναρης. Μ. Red. Mr White.

Δεμιρδζή.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Κ. Σεβαστοπούλου.** — Κ. Σεβαστόπουλος. 'Αρχιμανδρίτης Νεῖλος. Γ. 'Αναστασίου. 'Α. Κωλέττης. Κ. Κουτελιράκης. 'Η. Σεβαστόπουλος. Γ. Χ' Γεωργίου.

Δενιζλή.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **'Αρτ. Π. Βασιλογλου,** φαρμακοποιῦ. — Κ. Σισμανόπουλος. Μ. 'Ανδρέαογλου. 'Ε. 'Ανδρέαογλους. Κ. Παπαδόπουλος. Γ. Κεφίλογλου. 'Ε. Δημήτογλου. Κ. Παπάζογλους. Α. 'Αναστασιάδης. Τ. Ταρασόγλου. Ε. Παπάζογλου. 'Ε. Σπυρίδης. 'Ι. Τζολόζογλους. Τ. Διαμαντιδῆς. Β. 'Απατζόγλους. Ε. Ψυχόπουλος. Μ. Ζανικόπουλος. Ε. Παπάζογλου. Γ. Τζακῆρογλου. Κ. 'Απατζόγλου. Ι. Ταρασόγλου. 'Αδελφοί Γ. Παππᾶ. Σ. Ζηκίδης. Ι. Σιάσιος.

Δικελή.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Κ. Ζαφειρίου.** — Κ. Ζαφειρίου. Δ. Καραγιάννης. Γ. Κοκκινέλης. Π. Φιλινέζης. Γ. Δούκας. Κ. Χρηστόπουλος, ἰατρός. Π. Χούλης. Β. Κινηλῆς. Κ. Τζίβας. Γ. Πανταζόπουλος.

Δουσόδε.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Σπ. Τζελέπν.** — Σπ. Τζελέπης. Π. Ζάχος. Χ. Χαραλαμπίδης. Δ. 'Αγγελίδης. Δ. Καλδριμίδης. 'Α. Καλδριμίδης. Εδστ. Γιαννῆς. Π. Θωμαϊδῆς. Δ. Ποφίδης. Κ. 'Ιακωβίδης.

Δράμα.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Βελ. Τζελέπν.** — Σ. Μικρούλης. Ν. Γεωργιάδης. Θ. 'Αποστολίδης. Ν. 'Αγοραστός. Ε. Γούναρης. Β. Δημητριάδης. Θ. 'Αγοραστός. 'Ι. 'Αγγελίδης. Α. Μιχαηλίδης Γιαν. 'Αναστασίου. Δ. Δαβέλλας. Σ. Πεντζίκης. Κ. Πετρίδης. Σ. Σιδέρης. Δ. Κωνσταντίνου. Π. Μπινόπουλος. Δ. 'Αθανασιάδης. 'Ι. Καλδρόνης. 'Α. Δεϊρμεντζόγλους. 'Α. Μπινόπουλος. 'Α. Βλαδίκας. Δ. 'Ανθόπουλος. Χαρίτων, ἰατρός. Δ. Βανσείρης, ἰατρός. Κ. Χ' Κυριάκου. Χρ. Γεωργιάδης. 'Η. Τζίμος. Δ. Κουγιουμτζής. Δ. Στεργίου.

'Ελιμοί.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Πολ. Κ. 'Ιωακειμοπούλου.** — Φερενίκη Π. 'Ιωακειμοπούλου. 'Αννα Ι. Λαμπαλαρίδου. Α. Καραγιώργης. Γ. 'Ιβρετιάδης. Ν. Γλύκατζης. 'Οδ. Μελιτιδῆς. Α. Χαραλαμπίδης.

ΟΙΝΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ VINO SANTO

ΟΙΝΟΙ ΚΑΙ ΠΟΤΑ

ΜΕΓΑΣ ΟΙΚΟΣ Α. ΣΑΓΡΕΔΟΥ

'Εν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως

ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩ 1857

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΔΡΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ: Πέραν, ὁδὸς Τεπέμπαση, 'Αρ. 5, ἀπέναντι τῆς 'Αγγλικῆς πρεσβείας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: 'Εν Παγκαλίῳ, ἐν Πριγκήπῳ, ἐν 'Αγίῳ Στεφάνῳ.

ΑΠΟΘΗΚΑΙ: 'Οδὸς Χαμάλ-μπαση, 40, καὶ ὁδὸς Γκλαβάνη (ἐν τῇ ἀδιεξόδῳ).

ΑΜΠΕΛΩΝΕΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΙ ΕΝ Τῇ ΝΗΣῳ ΣΑΝΤΟΡΙΝῃ (ΕΛΛΑΔΟΣ)

'Ο ΟΙΚΟΣ Α. ΣΑΓΡΕΔΟΥ, κατόπιν εὐσυνειδήτου ἐργασίας ΗΜΙΣΕΩΣ ΑΙΩΝΟΣ, ἐπέτυχεν ἀναμφισβητήτως νὰ καταλάβῃ τὴν ΠΡΩΤΗΝ ΘΕΣΙΝ μεταξὺ τῶν καταστημάτων τοῦ εἴδους του, ἔχων ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ. Οἱ ἀριθμοὶ λαλοῦσι εὐγλωττότερον. 'Ιδοὺ τί ἐξώδευσε κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη:

1908	1909	1910
1,175,317 λίτρο. οἴνων	1,076,387 λίτρο. οἴνων	1,343,893 λίτρο. οἴνων
430,614 > διαφ. ποτῶν	560,918 > διαφ. ποτῶν	427,632 > διαφ. ποτῶν
482,623 φιάλας	963,535 φιάλας	594,683 φιάλας
2,088,554	2,200,840	2,366,208

'Εν τῷ ΟΙΚῳ Α. ΣΑΓΡΕΔΟΥ εὐρίσκει τις πάντας τοὺς ΕΓΧΩΡΙΟΥΣ οἴνους, ΑΓΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚῶΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕΝΟΥΣ ὡς καὶ τὰ καλλίτερα τῶν οἴνο-πνευματωδῶν ποτῶν. Εὐρίσκει τις ἐπίσης ἐν φιάλαις τοὺς μᾶλλον γνωστοὺς καὶ πεφημισμένους οἴνους τῆς Νοτίου Γαλλίας, τῆς Βουργουνδίας, τοῦ Ρήνου, τῆς Μοζέλλης, τῆς Οὐγγαρίας, τῆς 'Ιταλίας.

Διαρκῆς παρακαταθήκη ἰδιαιτέρων ΠΑΛΑΙΩΝ ΟΙΝΩΝ ΔΙ' ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΡΩΝΝΥΟΝΤΑΣ, οἶον Σαντορίνης ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν VINO SANTO, ΚΥΠΡΟΥ, ΠΑΣΑ-ΛΙΜΑΝ, ΜΑΡΣΑΛΑΣ, ΜΑΔΕΡΑΣ, ΠΟΡΤΟΥ, ΣΕΡΡῆ καὶ ἄλλων.

ΚΑΜΠΑΝΙΤΑΙ τῶν Henry Bonnal, St Marceaux, Charles Heidsieck, Louis Roderer, Duc de Montebello, Moët et Chandon, Mousseux, Cinzano κτλ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΚΑΙ ΗΔΥΠΟΤΩΝ

ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Τῶ ΑΙΤΟΥΝΤΙ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΕΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑΧΙΣΤΑ ΚΑΙ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΩΣ

ΤΙΜΑΙ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΟΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΟΙΝΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΚΥΠΡΟΥ ΔΙ' ΑΣΘΕΝΕΙΣ

Α. Βαροπίδης. Β. Μελιτίδης. Οικ. Ίβρετιάδης. Α. Μακρίδης.

Ερζερούμ.

Εύγενει φροντίδι **Πρακτορείου Έφημερίδων**.—Γ. Άμοιρόγλης. Σ. Ποζάνης. Κ. Σακκάς. Σύλλογος «Όμόνοια». Σ. Χαλαραμπίδης. Σ. Μακρίδης. Ι. Γρηγοριάδης. Α. Ποζάνης. Γ. Τσαλιγόπουλος. Δ. Τσαλιγόπουλος.

Ερζινκιάν.

Εύγενει φροντίδι **Πρακτορείου Έφημερίδων**.—Σ. Συμεωνίδης. Ν. Δαμασκηνός. Α. Σωτηριάδης. Α. Γρηγοριάδης. Π. Καλογερίδης.

Ζογκουλδάκ.

Εύγενει φροντίδι κ. **Γο. Υετίωνος**. — Γρ. Υετίων. Κυριακόπουλος, ιατρό. Β. Κιούλογλου. Άλ. Πανάγος. Νικ. Βουγιούκας. Άν. Στεφανίδης. Κ. Καίσογλου. Σωτ. Βελκόπουλος. Λάζ. Παπαδόπουλο. Κων. Μαντουδάκης. Ίορδ. Πατίδης. Χ. Χ΄ Σταυρίδης. Άρ. Σανίκος. Κυρ. Τσερκέζογλου. Δ. Λαζόπουλος. Ζ. Κοτιόνης. Β. Νικολαίδης. Κ. Γεωργιάδης. Θ. Μεϊμάρης. Α. Βαλεζής, Ι. Σολομωνίδης. Ε. Γιάνναγας. Ξενοδοχείον «Τραπεζοῦς». Θ. Γεωργόπουλος. Α. Λεωνίδου. Φ. Δεληγιάννης. Ν. Παράσχου. Ν. Χαλάς. Κ. Τσάλλας. Π. Πολυχρονιάδης. Άδελφοί Κοκκινάρη.

Θάσος.

Εύγενει φροντίδι κ. **Δημ. Γρηγορά**.—Δ. Γρηγοράς. Δ. Βακρατσάς. Ό. Καφαδαρίδης. Μ. Άργυριάδης. Α. Χ΄ Έμμανουήλ. Γ. Σουλιώτου. Κ. Γεωργιάδης. Δ. Άριστοτέλους. Χ. Σταματιάδης.

Ίνέπολις.

Εύγενει φροντίδι κ. **Ι. Δ. Γιαννά**. — Ι. Γιαννάς. Δ. Γιαννάς. Α. Οικονομίδης. Β. Μαυρομμάτης. Κ. Άδαμίδης. Κ. Αύγερινός. Β. Άδαμίδης. Σ. Φρυδάς. Γ. Γρηγορίου. Π. Πουλουλίδης. Κ. Τατής. Κ. Κλαβάνογλου. Δ. Γεωργιάδης. Α. Υετίων. Σ. Μανώλογλου. Ι. Μαυρίδης. Α. Γεωργιάδης. Δ. Παμπουκτζόγλου. Π. Λαζαρίδης. Π. Σπανόπουλος. Τ. Γραμματόπουλος. Ι. Ίωσηφίδης.

Ίωάννινα.

Εύγενει φροντίδι κ. **Έπαμ. Βέλλη**.—Ό Ίωαννίνων Γερβάσιος. Μ. Κυρκάπουλος. Κ. Κιούρης. Μ. Πύρρος. Ί. Τσαβέλλας. Π. Μέρτζος. Ί. Κοφίνας. Β. Παπαζήση. Κ. και Η. Παπαμιχαήλ. Ά.

Φιλίππου. Ά. Δόνος. Γ. Παπαναστασίου. Σ. Θεμελής. Κ. Παπαδόπουλος. Ξ. Στεριάδης. Νισήμ Δέβης. Γ. Δαρίτσης. Δ. Μ. Δέβης. Γ. Ε. Τσουρίδης. Β. Δέβης. Μ. Ζιάκας. Γ. Ζαρίμπας. Σ. Καμτσικας. Στ. Σαλαμάγκας. Ί. Βρανιαλής. Δ. Λιάσκος. Γ. Ράδος. Οί μαθηταί τής Ζωσιμαίας: Γ. Καππός. Ν. Δέβης. Κ. Βουρόπουλος. Ά. Τενόπουλος. Ί. Μπίμπης. Ζ. Άντωνιάδης. Σ. Ήλιάδης. Ί. Παπᾶ Βασιλείου. Β. Τζαλόπουλος. Α. Γεννάδιος. Γ. Πουλής. Χ. Σούβλας. Φ. Παπαζήσης. Α. Σακελλαρίου. Κ. Καζαντζής. Ν. Γραβάνης. Β. Πασογιάννης. Ά. Πύρρος. Ά. Τσικούρας. Κ. Ν. Οικονόμου. Σ. Ταινίδης. Σ. Παπαδιαμάντης. Ή. Βέλλης. Ι. Τζιουμάρας. Γ. Στεριάδης. Ι. Τζίμας. Ν. Μιτσόπουλος. Π. Τζίμας. Ν. Κοντογιάννης. Γ. Άποστολίδης. Κ. Δάλλος. Ί. Κύργιος. Α. Πελένης. Θ. Γιαννόπουλος. Άδελφοί Χριστοδούλου. Ε. Βέλλης.

Ι. Π. Στ. Ίωαννίδης και Σας, βιβλιοπωλαι, σόμ. 27.

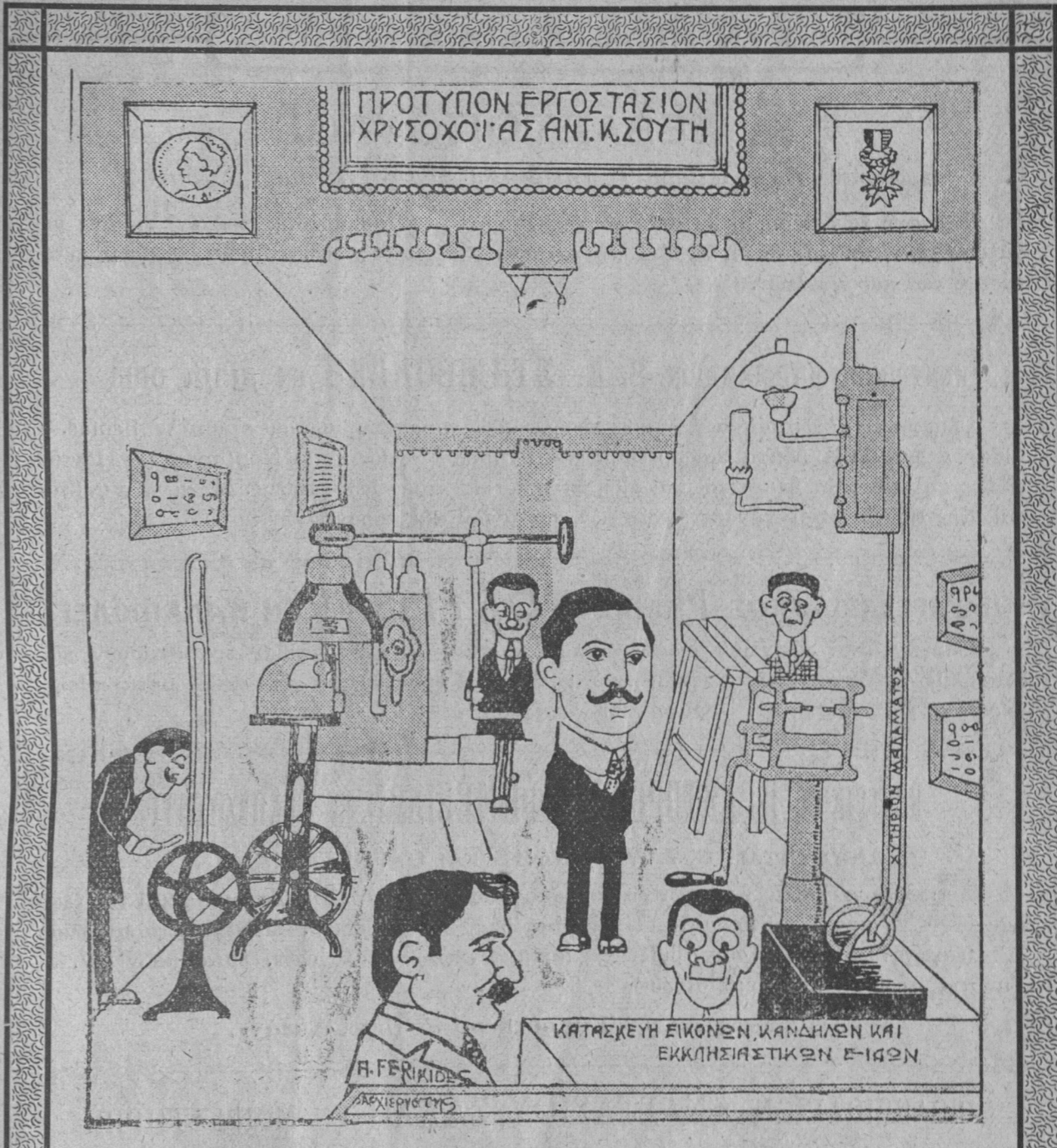
Καβάλλα.

Εύγενει φροντίδι βιβλιοπωλείου «Ό Ήλιος» Σ. Διαμαντοπούλου. — Σ. Διαμαντόπουλος. Θ. Τριανταφυλλίδης. Α. Κωνσταντινίδης. Φ. Φωτιάδης. Α. Κωνσταντινίδης. Τ. Κριεζής. Α. Βακακός. Ν. Κούρτελης. Ά Σιμόπουλος. Ί. Παπαγιαννούλης. Ά. Στάλιος. Δ. Τζιμοδρτος. Ά. Στάκης. Ά. Ζαφειρίου. Σ. Σωτηριάδης. Γ. Άντωνιάδης. Δ. Σφήκας. Ι. Εύτυχίδης. Π. Βάμβουρας. Α. Δημητριάδης. Στ. Σταύρου. Α. Βασιλείου. Χ. Τριγκόπουλος. Χ. Θεοδώρου. Π. Λεκίδης. Δ. Τζωάννου. Ξ. Άναγνωστάκης. Θ. Ίωάννου. Γ. Παύλου. Β. Βασιλειάδης. Μ. Μάκρης.

Εύγενει φροντίδι κ. **Έλ. Τεκτονίδου**. — Ό Ξάνθης Άνθιμος. Π. Παυλίδης. Δ. Μοσχοπουλίδης. Κ. Κυριακίδης. Υιοί Ν. Βάντσου. Κ. Δζόνης. Γ. Στεργίου. Ι. Χριστοφόρου. Φ. Κωνσταντίνου. Σ. Σγαυρίδης. Κ. Κουμπουρής. Α. Κλήμης. Δ. Σταματίου. Ε. Μοργούσης. Μ. Παπίας. Μ. Βασιλείου. Ν. Παύλου. Π. Μοναχός. Χ. Νικολαίδης. Α. Κωνσταντίνου. Π. Σάφραλης. Γ. Κουτλής. Ι. Ταχυδακτυλουργός.

Καίρον.

Εύγενει φροντίδι κ. **Ι. Ίωακειμίδη**, φαρμακοποιού. — Κ. Χ΄ Βασιλείου. Ί. Παπᾶς. Α. Άναγνωστόπουλος. Χ. Χρηστοφίδης. Α. Πατέρας. Α. Παπαδημητρίου. Ί. Άγγελόπουλος. Κ. Χατζῆ Βασιλείου. Π. Πασχαλίδης. Ί. Καραδοκύρης. Ν. Μυρίδης. Ν. Χλοίδης. Γ. Ταβουλαρίδης. Κ. Βου-

SISMANOGLIO MEGARO

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Α. Κ. ΣΟΥΤΗ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥΝΕΛ, ΠΕΡΑΝ
 ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΝΕΩΝ
 ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΒΙΔΕΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΩΝ, ΠΡΕΖΟΥΡΕΣ, ΓΑΛΑΡΙΕΣ ΔΙΑ ΦΑΡΔΥΑ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ, ΤΡΥΠΗΤΑ ΦΕΡΜΟΥΑΡ ΧΡΥΣΑ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΑ, ΛΥΟΝΕΙ ΜΕΤΑΛΛΑ ΕΙΣ ΜΙΚΡΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΟΣΟΤΗΤΑΣ ΑΝΕΥ ΦΙΡΑΣ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ. ΚΟΛΛΗΣΙΣ ΧΡΥΣΗ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΑ. ΠΩΛΕΙ ΠΛΑΚΑΣ ΚΑΙ ΣΥΡΜΑΤΑ ΑΡΓΥΡΑ ΕΤΟΙΜΑ, ΚΑΘΑΡΟΝ ΧΑΛΚΟΝ ΕΙΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΟΚΚΟΥΣ. ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΙ ΛΙΘΟΥΣ. ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΜΕ ΧΡΥΣΟΝ ΚΟΚΚΙΝΟΝ, ΠΡΑΣΙΝΟΝ, ΡΟΔΟΧΡΥΣΟΝ ΚΑΙ ΛΙΘΟΥΣ. ΧΡΟΥΝ ΚΑΙ ΚΙΤΡΙΝΟΝ. ΑΡΓΥΡΩΜΑΤΑ

ΠΑΣΑ ΑΓΟΡΑ ΔΙΑΝΙΚΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΚΑΙ ΜΕ ΕΚΠΤΩΣΙΝ.

Ένεκα μετατροπής του Καταστήματος εις Έργοστάσιον, έκποιούνται όλα τα κοσμήματα.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ - ΔΩΡΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ - ΣΠΕΥΣΑΤΕ

ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ

Κ. ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμπορὸς Ἀνατολικῶν Ταπήτων ἐν Δεμιρτζή (μέσῳ Σμύρνης).

Ἐξαγωγή τῶν περιφήμων ταπήτων τῆς Σμύρνης. — Προμηθευτὴς τοῦ ἐν Σμύρνη μεγάλου ἔξαγωγικοῦ οἴκου Μ. Χ. Ἐκίτλερ καὶ Σας. — Τιμότης, εὐσυνειδησία, ταχύτης ἐκτελέσεως τῶν παραγγελιῶν.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Β. Δ. ΣΤΑΜΒΟΛΑΚῆ ΕΝ ΑΓΙΩΙ ΟΡΕΙ

Πλουτισθὲν μὲ φάρμακα Ἀγγλικῆς προελεύσεως τοῦ πεφημισμένου οἴκου Wellcome. — Διάφορα μεταλλικὰ ὕδατα καὶ Spécialités. — Γνήσια Μουρουνέλαια Νορβηγίας. — Παντὸς εἶδους κηλεπίδεςμοι ἐλαστικοὶ καὶ εἶδη ὀπτικῆς εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Μεγάλη ἀκρίβεια καὶ εὐσυνειδησία περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν καὶ παραγγελιῶν.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ ΜΗΝΑΣ ΚΟΛΥΜΒΑΣ ΕΝ ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΙ.

Εἰσαγωγή καὶ ἔξαγωγή διαφόρων προϊόντων. — Ἀντιπροσωπεύει ἐργοστασίων καὶ Ἀσφαλειῶν. — Μεσιτικὸν γραφεῖον πρώτης τάξεως, ἐργαζόμενον ὑπὸ ἐτῶν μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ τιμότητος. — Οἶνοι, ἔλαια, σταφίδες.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ: Θ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ ΚΑΙ Θ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

Ἀντιπροσωπεύει τὰ ἐγκριτώτερα δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. — Ἐγγράφει συνδρομητὰς εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ. — Δέχεται παραγγελίας δι' εἰσαγωγὴν παντὸς εἶδους βιβλίων ἐπιστημονικῶν, φιλολογικῶν, ἐμπορικῶν κτλ. — Τιμότης, εὐσυνειδησία, ἐμπιστοσύνη.

Ἀντιπροσωπεύει τὸ «Ἐμπρός» καὶ τὸ Ἡμερ. «Σατάν».

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΖΑΛΛΗ ΕΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩ

Τὸ πρῶτον βιβλιοπωλεῖον Μοναστηρίου. — Βιβλία διδακτικὰ καὶ ἄλλα. — Τμῆμα ἐκδοτικόν. — Ἀντιπροσωπεύει ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. — Πράκτωρ τοῦ μεγάλου βιβλιοεκδοτικοῦ οἴκου τῶν Παρισίων Larousse & Cie.

Ἀντιπρόσωπος τοῦ «Ἐμπρός» καὶ τοῦ «Σατάν».

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΗΛΙΟΣ", ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑΙ

Βιβλία διδακτικὰ καὶ πάσης ἄλλης χρήσεως. — Τμῆμα χαρτοπωλείου πλουσιώτατον. — Κάρτ ποστὰλ ἐγγώριοι καὶ εὐρωπαϊκαί. — Ὁραιότατα βιβλία χρυσόδετα διὰ δῶρα Πρωτοχρονιάτικα καὶ ἄλλα δῶρα χρησιμώτατα. — Ἀντιπροσωπεύει διάφορα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπίσης:

τὸ «Ἐμπρός» καὶ τὸ Ἡμερ. «Σατάν».

ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ

ΚΕΝΤ. ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΒΙΓΓΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΜΟΥΔΑΝΙΟΙΣ

Φάρμακα ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς προελεύσεως πάντοτε νοπά. — Spécialités παντὸς εἶδους. — Μεταλλικὰ ὕδατα τῶν ὀνομαστοτέρων πηγῶν. — Μεγάλη ἀκρίβεια καὶ εὐσυνειδησία περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν. — Καθαριότης, ταχύτης, εὐθηνία τιμῶν.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΡΑΜΙΧΑΛΟΓΛΟΥ & Σ^{ΑΣ} ΕΝ ΔΕΔΕΑΓΑΤΣ

Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται τακτικῶς αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ «Ἐμπρός», ὁ «Παπαγάλος» τῆς Ἰταλίας καὶ διάφορα ἄλλα. — Πωλοῦνται διάφορα μυθιστορήματα καὶ βιβλία τοῦ λαοῦ. — Τὸ κατάστημα ἀναλαμβάνει τὴν ἀντιπροσωπεῖαν διαφόρων ἐκδοτικῶν οἴκων. — Τμῆμα χαρτοπωλείου καὶ ἀθυρματοπωλείου. — Μεγάλη συλλογὴ ἐπιστολικῶν δελταρίων.

Ἀντιπρόσωποι τοῦ «Ἐμπρός» καὶ τοῦ «Σατάν».

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ ΠΑΝ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΝ ΡΗΙΔΕΣΤΩ

Διεκπεραιωτὴς ὑποθέσεων τελωνειακῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἔξαγωγῆς. — Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων καὶ διαφόρων Ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΖΑΜΠΟΓΛΟΥ

== ΕΝ ΤΑΤΑΟΥΛΟΙΣ ==

ΤΕΛΕΙΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΕΝ ΤΑΤΑΟΥΛΟΙΣ

Φάρμακα νοπά πάντοτε καὶ τῶν καλλιτέρων προελεύσεων. Ἐκτέλεσις συνταγῶν ταχεῖα καὶ εὐσυνειδητος.

SPÉCIALITÉS ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Μεταλλικὰ ὕδατα τῶν διασημοτέρων εὐρωπαϊκῶν πηγῶν.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ

τζαδόπουλος. Γ. Βουτυράκης. Κ. Σταυρής. Α. Μα-
ναρίζης. Δ. Ἀγγελής. Ἰ. Καφής. Ν. Ἀγγελί-
δης. Δ. Ξενοφώντας. Κ. Αἰθαζόπουλος. Χ. Δαχω-
θάρης. Β. Φωτιάδης. Μ. Πηλαδάκης. Κ. Χατζή
Ἀνδρέας. Ε. Ἀνδριαδάκης. Κ. Γαροφάλλου. Γ.
Χριστοδούλου. Ἀγγ. Φασιλῆς. Σ. Δελεβάντου. Ε.
Τσιρέπας. Μ. Ματσάτος. Ν. Ξενοφώντας. Κ.
Βράϊλας. Γ. Κακάμπουρας. Σ. Μπιμπίρης. Ε. Αι-
γυπτιάδης. Δ. Θεοδωρακόπουλος. Κ. Σπανίδης. Τ.
Κοσμάτος. Σ. Μπούκουρης. Θ. Καμποράκης. Ι.
Θεοδωρόπουλος. Τ. Κομνηνός. Ν. Προκός. Μ.
Μουμτζής. Γ. Μακρίδης. Σ. Τουλέττας. Γ. Δου-
λιώτης. Ι. Ραϊμόνης.

Καλλίπολις.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Μ. Κολύμβα.**— Μ. Κολύ-
μβας. Κ. Λουῆς. Ἀρχ. Ἐπίτροπος. Θ. Σιδερί-
δης. Ἀθ. Κώστας. Κ. Παντερμαλῆς. Π. Παντερ-
μαλῆς. Θ. Κωνσταντινίδης. Σ. Κούμας. Σ. Ζανα-
θάρης. Ν. Πετριδης. Ν. Τριανταφυλλίδης. Γ. Δρά-
κος. Δ. Ἀξαρλής. Ἀδελφ. Ἀναγνώστου. Ἰ. Πα-
παϊωάννου. Γ. Βελόνης. Ἀλ. Θεοδοσίου. Χ' Ἀθ.
Σαρρῆς. Γ. Σαρρῆς. Κ. Τσαμαλήκας. Σ. Σάββα-
γλους. Ἰ. Κοσμάς. Ν. Στεφανίδης. Ν. Καμπουρά-
κης. Σ. Μάρθας. Ἀχ. Πούμπουρας. Δ. Βαρθολο-
μαῖος. Π. Πετριδης. Κ. Ὀνουφρίου. Ἰ. Παντερ-
μαλῆς. Ν. Μιχαλίτσας. Ἐμ. Βογιατζόπουλος. Κ.
Σαραγιώτης. Ν. Γεωργιάδης. Κ. Κραλίδης. Κ.
Καμαριανός. Κ. Θεοδωρίδης. Ἀ. Μέγαλος. Ν. Πα-
παδόπουλος. Ἰ. Πατσαρέλης. Ἰ. Κανταρτζής. Ἰ.
Καϊτόγλους. Ζ. Ζαχάρωφ. Ν. Πατσός. Π. Χριστο-
δουλίδης. Ἀθ. Πέμπος. Ἰ. Πίκουλος. Μ. Ἀση-
μάδης. Κυρ. Γρηγόρογλους. Π. Μαμάκος. Ν.
Στέλιου. Κ. Πρωτοφάλης. Ἀ. Ἀράμπογλους. Ν.
Ἀντώνρεϊζ. Κ. Μανδάνης. Χ' Διαλεκτός. Κ.
Κώστας. Ἰ. Δέκας. Κ. Νέγρης. Εὐστρ. Ἰωάννου.
Σύλλογος Ἑλλησποντος. Γ. Κασάνις. Δ. Θω-
μάς. Π. Δροσιάδης. Ν. Κωνσταντάρης. Χρ. Στράν-
τζας. Κ. Ζαφειράκης. Ι. Μπαλαμπάνης. Ἀ. Δα-
μασκηνίδης. Σ. Κιπετάν Δημητρίου. Δ. Γιαδά-
σης. Ἀ. Διαλεκτός. Π. Ευστέρης.

Κερμαστή.

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. **Κ. Κραλίδου.**— Δ.
Ἀλεξανδρίδης. Κ. Παπαγεωργίου. Γ. Λεωνιάδης.
Χ. Κατζοπούλου. Φ. Σουκτζίδης. Α. Καραγκιό-
ζογλου Κ. Κραλίδης.

Κορυτσᾶ.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Κ. Σκενδέρη,** βιβλιοπώ-

λου.— Κ. Σκενδέρης. Ἱεροδιάκονος Β. Γκιώνης.
Ι. Καρπούζης. Χ. Ἱατριδης. Σ. Γκιώνης. Α. Σου-
γάρης. Γ. Ρίζος. Δ. Παπαδόπουλος. Β. Φουρτζῆς.
Π. Πεπιθάνης. Κ. Δεσπέλλος. Κ. Δέδας.

Κωνσταντινούπολις.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Σοφ. Ἀντωνιάδου.**— Δ.
Παρασκευᾶς. Μ. Σφακιάρης. Π. Ἐμμανουηλίδης.
Α. Ἰορδανόπουλος. Α. Κουμαριανός. Γ. Ἰγγλέσης.
Κ. Νότσης. Τριανταφύλλου. Δ. Παπαδόπουλος. Θ.
Τζαμκιράνης. Α. Χύτης. Γ. Μαρκόπουλος. Α.
Σταυρίδης. Γ. Μανούσος. Α. Μαρκόπουλος. Α. Χ.
Π. Ἀπέρης, χημικός. Gemma—Leona. Κ. Δημη-
τριάδης. Γ. Χ' Δημητριάδης. Α. Νικολαΐδης. Γρ.
Παξιμαδάς, ἰατρός. Ν. Καλαμαρτζής, Κ. Δαμπί-
ρης. J. Παραjoglou. Α. Κούρχουλας. Ι. Κουμαρι-
ανός. Π. Πασχαλίδης. Κ. Θεοδωρίδης. Γ. Κεομέτης.
Ἀντώνιος Οἰκιάδης. Δ. Οἰκιάδης. Δ. Βαφειά-
δης. Ν. Σιταρᾶς. Κ. Στυλιανόπουλος. Ε. Ἀνα-
στασιάδης. Χ. Στεφόπουλος.

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ ἐν Ταταούλοις φαρμακο-
ποιοῦ καὶ χημικοῦ κ. **Ἀναστ. Ι. Ζάμπουλου.**
— Ὁ Παμφύλου Μελισσηνός. Ὁ Πρωτοσύγκελλος
Νικαίας Νικάνδρος Πινάτζης. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης
Σεραφεῖμ. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Ἰωσηφι-
δης. Ὁ Σαγκελάριος Μαριφογλους. Ὁ Προηγού-
μενος Νεκτάριος Ἰδηρίτης. Ὁ ἱερεὺς Βασίλειος
Τερλίδης. Χαρ. Κωνσταντινίδου. Καναράκενα, μα-
μή, Μαρία Δουλγέρωφ. Μαρίνα Πεκέ. Ἀθηνᾶ
Πυργκία, Ἐλεον. Γιολασιγμάξη. Ἀγγελ. Σπορίδου.
Ἐλένη Πινάτζη. Μαρ. Βορίδου. Θεανῶ Κωνσταν-
τινίδου. Μαρίνα Καράλη, Σμαρῶ Κωνσταντινίδου.
Μαρία Καστρινάκη. Ἀφροδ. Βελλιώτη. Σοφία
Κωνσταντινίδου. Σοφία Διαμαντοπούλου. Ἀλευ-
ρόπουλος, ἰατρός. Ἰβραχίμ Σαμῆ βέης. Σιχμῆ
Χαμδῆ πασᾶς. Μιλαζίμ Ριζᾶ ἐφένδης. Κ. Ραφα-
λιάν. Μεζπουριάν, ἰατρός. Χαθιαρόπουλος, ὀδοντο-
ἰατρός. Γιασεμίδης, ὀδοντοἰατρός, Σβορώνος,
ὀδοντοἰατρός. Ἀποστολίδης, ὀδοντοἰατρός, Δ. Γα-
ροφαλίδης, φαρμακοποιός. Σ. Ἀλεξανδρίδης, μουχ-
τάρης. Η. Ἰωσηφίδης. Κ. Χ' Βασιλείου. Θ.
Ἀναστασιάδης. Γ. Ι. Καπλανίδης. Β. Πινάτζης
Δ. Κίεου. Κ. Γεωργιάδης. Ν. Λασκαρίδης. Κ. Ἀγ-
γελόπουλος Α. Πινάτζης. Κ. Ζαφειρόπουλος. Φ.
Δερμούσης. Μ. Βαϊκούσης. Α. Τζερεβένης. Ε. Δρό-
σος. Π. Οἰκονόμος. Δ. Χ. Βουργουντζής. Π. Για-
βάσογλους. Κ. Ἀνθόπουλος. Ἱεροφᾶλ. Δημήτριος.
Κ. Παπαδόπουλος. Χ. Κυριακόπουλος. Ε. Ἀγγε-
λιάδης. Γ. Δαλβάν. Ε. Μεζπουριάν. Κ. Πινάτζης.

ΚΥΚΛΑΔΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΣΥΡΟΥ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἐκαστὴν ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 5 μ. μ., διὰ **Δαρδανέλλια,**
ΠΕΙΡΑΙΑ, Τήνον, Σύρον, Νάξον καὶ **Θήραν.**

Ἐκαστὸν ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 4 μ. μ. διὰ **Πύργον** καὶ
Βάρναν.

Δέχεται ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα δι' ἅπασαν τὴν **Ἑλ-
λάδα** καὶ **Ἀλβανίαν.**

ΑΥΣΤΡΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

ΤΑΚΤΙΚΗ ὙΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΣΤΟΛΟΣ 40 ΣΚΑΦΗ (ὙΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ Α' ΤΑΞΕΩΣ)
ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΡΗΣΙΔΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΝΗΣΣ ΥΟΡΚΗΣ ΗΜΕΡΑΙ 14

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἐκαστὴν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
(μέσῳ Πατρῶν) κατ' εὐθείαν διὰ **Νέαν Ὑόρκην**
καὶ ἅπασαν τὴν **Ἀμερικὴν.**

ΝΑΥΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΘΕΣΕΙΣ Α', Β', Γ

Ἡ Γ' θέσις περιλαμβάνει ἐπίσης κλίνην καὶ ἄφθορον
τροφὴν **ἑλληνικῆς μαγειρικῆς.**

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΚΟΥΡΜΟΥΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Γαλατᾶ, ἐπὶ τῶν Προκυμαίων, κάτωθεν τοῦ Ριχτήμ χάν.

ΤΜΗΜΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ὁ οἶκος **Θ. Ν. Κουρμούζη** ἀναλαμβάνει τὴν παραλαβὴν, ἐκτελέων, ἀσφάλειαν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὅλους τοὺς τόπους τοῦ
κόσμου ἐμπορευμάτων, δερμάτων, ἐπίπλων καὶ ἀποσκευῶν με' ὄρους ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Ἐπίσης ἐκδίδει εἰσιτήρια
δι' ὅλας τὰς διευθύνσεις. — Πληροφορίαι πανταχοῦ.

Ν. Πινάτζης. Κ. Γιαβάσογλου. Ν. Στεφανίδης. Δ. Καγκελάρης. Φ. Κοκκίνου. Χ. Σαβούδης. Ν. Άγαπίου. Ε. Χατζόγλου. Θ. Α. Νόλας. Β. Σάριτζας. Ν. Καλλούδης. Γ. Πασχαλίδης. Α. Μιχαηλίδης. Μ. Μορφιάδης. Ε. Σαπουντζάκης. Ε. Ίωαννίδης. Ν. Νικολαΐδης. Α. Βεργιάδης. Δ. Άγγελιδης. Α. Στεφανίδης. Ο. Φραντζέτης. Θ. Νάννος. Θ. Καβουρμαδόπουλος. Ι. Χρηστίδης. Γ. Δάνκας. Δ. Σπορίδης. Α. Μαστρασάς. Α. Θεοχαρίδης. Α. Χαλκιάδης. Δ. Κιουρτζόγλου. Γ. Κιουρτζόγλου. Ν. Φρυδάς. Δ. Πατίρας. Ι. Ποτέσαρος. Δ. Λευκάρος. Α. Γιολασιγιάδης. Β. Χ' Γιαννάκος. Μ. Προύσαλης. Ν. Βαλαβάνης. Μ. Καστανάκης. Κ. Κοσμάδου. Α. Όγνηνοβιτς. Δ. Παππά Βασιλείου. Δ. Ζαφειρίου. Ε. Λεμοντζόγλου. Γ. Λευκάρος. Ν. Δημητριάδης. Μ. Φραντζελαΐδης. Χ. Τζεκμεδζελής.

Εύγενει φροντίδι κ. **Β. Άδμανίδου.**—Α. Ίωαννίδης. Θ. Γρίβας. Α. Τσαούσης. Π. Μαζαράκης. Δ. Κωνσταντίνου. Ί. Λεωνίδου. Χ. Καρούσος. Ν. Ήφαιστίδης. Χ. Παρισιάδης. Ά. Βασιλειάδης. Ν. Τσίπουρας. Ή. Σαμαθράκης. Ν. Βογιατζέλης. Γ. Παπαδόπουλος. Άδελφ. Σακκόπουλοι. Α. Ζωγράφος. Ε. Μουρουνάκης, ιατρός. Άνώνυμος. Μ. Άσμανίδου. Κ. Φάκας. Β. Άσμανίδης. Θωμαΐς Άσμανίδου. Δ. Κουλάκης. Α. Διαμαντής.

Εύγενει φροντίδι κ. **Γ. Ένεπέκογλου.**—Γ. Ένεπέκογλου. Ά. Καλφόπουλος. Θ. Κρυωνάς. C. Johns. Π. Παπίδης. Ά. Παπαδόπουλος. D. Calfo. Ί. Παπαδόπουλος. Ε. Σιλιτζόγλου. Σ. Άγγελόπουλος. Α. Μυλωνίδης. Ά. Βαφειάδης. Κ. Βαφόπουλος. Π. Άστυφίδης. Ή. Βεργίδης. Ά. Μακρίδης. Γ. Σκόντης. Φ. Ζησιάδης. Victor Cohen. Ή. Δουάνογλου. Ήλένη Άναστασιάδου. Ήλένη Σεφεριάδου. Μαρία Πηγειού. Ήλένη Στεφανοπούλου. Ά. Δεσίπρης. Άθηνά Ίμμετζόγλου. Ίφιγένεια Άθανάτου. Άλεξάνδρα Παπαδοπούλου. Δ. Μαυρογιανόπουλος. Ά. Λόγιος. Alfred Bignoli. Σ. Διαμαντίδης. Θ. Μαστοράκης. Ε. Πονηρίδης. Β. Παναγιωτίδης. Π. Βογιατζόγλου. Ι. Βογιατζόγλου. Ί. Σιαμιτάκης. Γ. Άμυρας. Όδ. Κωνσταντινίδης. Α. Πρωκάκης. Δ. Πασχαλίδης. Σ. Καλάβριας. Κ. Νεόκοσμος. Β. Κυριακίδης. Χ. Παπαδόπουλος. Ν. Ζαρπίνος. Ά. Μαυροκέφαλος. Δ. Βαλαμάνης. Π. Ζερβουδάκης. Κ. Ζησιάδης. Γ. Περβάνογλου. Π. Σεφεριάδης. Ν. Μαρκόπουλος. Α. Λογοθέτης. Δ. Περβάνογλου. Γ. Λαγύρος. Μ. Παπαδόπουλος. Χ. Βασιλικού. Άλεξάνδρα Τζωπούλου. Βασιλική Τζωπούλου. Είρήνη Σαραφίδου. Ν. Νεγρεπόντη.

Κ. Χατζόπουλος. Σ. Τριανταφυλλίδης. Άριστη Βλαχάκη. Β. Χρυσόπουλος. Βιργινία Καλφοπούλου. Γ. Βασιλειάδης.

Εύγενει φροντίδι κ. **Ί. Άρβανιτάκη.**—Ί. Άρβανιτάκης. Άθανάσιος Παπαδόπουλος, ξενοδοχείον Metropole. Κ. Κοσμέτος. Ν. Παλαιολόγος. Ά. Μπονάτσος. Γ. Καρυστηνός. Μ. Μίχαλος. Κ. Κοντόπουλος. Δ. Τσαγατόπουλος. Β. Βερνίκος. Μ. Καραμάνος. Γ. Δολασήκογλου. Στ. Παπαδόπουλος. Β. Άσημακόπουλος. Ν. Νικολαΐδης. Ά. Βενιαμίν. Σ. Στρατηγόπουλος. Γ. Παπάζογλου.

Δήμος.

Εύγενει φροντίδι κ. **Δ. Δημοπούλου.**—Ό Λήμνου Γενάδιος. Δ. Δημόπουλος. Μ. Στέλλιος. Ε. Κομνηνός. Δ. Παυλίδης. Άρχιδιάκονος Γενάδιος. Δ. Νάκος. Π. Παπαθεοφάνης. Ν. Λεωνιάδης. Ε. Δημητριάδης. Α. Γαροφάλλου. Μ. Βαφειδης. Θ. Λασκαρίδης. Κ. Φραγκούλης. Δ. Ζαβαλάκης. Ν. Τριανταφυλλίδης. Ν. Φραγκούλης. Κ. Παντελής. Δ. Δανέζης. Α. Πριντζάρης.

Μάδντος.

Εύγενει φροντίδι κ. **Άνθ. Α. Παγωνιάδου.**—Χ. Χριστοφορίδης. Κ. Τσούκαλος. Χ. Λογοθέτης. Σ. Βαφειδης. Ν. Καβουρίδης. Ν. Λυμπερίδης. Σ. Χλοΐδης. Αιμιλία Ματσόγια. Ε. Βουδούρη. Μ. Ζαφειρίου. Ι. Κατζάκης. Φ. Βαβαλίδης. Φ. Κανάκης. Π. Δανιηλίδης. Τ. Τριανταφυλλίδης. Π. Τρικώλης. Σ. Χαραλαμπίδης. Δ. Φράγκος. Χ. Κασίμης. Δ. Κασίμης. Κ. Ναρλής.

Μαρμαράς.

Εύγενει φροντίδι κ. **Δ. Σιώμου,** ιατρού.—Δ. Σιώμος. Καλυψώ Γκιουλάνη. Ήρ. Ίωαννίδης. Τρ. Άδαμαντίδης. Δ. Βέβης Καράβιερ. Σ. Νεστορίδης. Φ. Φωτίου. Ν. Ήλιόπουλος. Γ. Γκιουλάνης. Εδάγγ. Άποστολίδης. Πρωτοσύγγελλος Δεόντιος. Π. Νάκος. Ίεροδιάκονος Μελέτιος. Γρ. Παναγιωτίδης. Στ. Άποστολίδης.

Μ. Τσεκμεδζές.

Εύγενει φροντίδι κ. **Π. Καμούτδου.**—Στ. Νικολαΐδης. Σωτ. Βλασίδης. Π. Καμούτσος. Θ. Εδστρατιάδης. Χ. Παυλίδης. Α. Θεοδώρου. Άδελφοί Κομνηνοί. Μ. Κλωνάρης. Άλ. Σγουρός. Άπ. Στεργίου. Δ. Άγγελιδης. Δ. Κανακίδης. Χ. Κανακίδης. Άπ. Βελισκάνης.

**ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΡΩΣΣΙΑ,**

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ Α. Α. Μ. ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ
ΥΠΟ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΝ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881

**ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΝ ΤΩ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩ ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩ**

Έταιρικόν κεφάλαιον έξ δλοκλήρου καταβληθέν	Φρ. 10,666.666
Κεφάλαια έγγυήσεως	» 215,940.000
Άποζημιώσεις και κεφάλαια πληρωθέντα εις τούς ήσφαλισμένους	» 699,949.000
Άσφάλιστρα και τόκοι εισπραχθέντες κατά τήν χρῆσιν του 1910	» 108,897.200

Η ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΡΩΣΣΙΑ,"

συνάπτει υπό όρους λίαν συμφέροντας :

- * * * * * ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ * * * * *
- * * * * * ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ * * * *
- * * * * * ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ * * * * *
- * * * * * ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ * * * *
- ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ, ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ
- * * * * * ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ * * * * *
- * * * * * ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΡΑΥΣΕΩΣ ΥΕΛΟΠΙΝΑΚΩΝ * * *

Διά πάσαν πληροφορίαν άπευθυντέον εις τὸ έν Κων/πόλει υποκατάστημα, έν Γαλατᾶ, Τσινλή χάν, επί τῶν Προκουμιαίων ἤ εις τὸ έν Σταμπουλ πρακτορεϊόν, Διλσιζ-ζαδε χάν, αρ. 26, οδῶ Άσηρ εφέντη Δζαδεσῆ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
Α. ΧΟΥΡΜΟΥΖ

Μερσίνη.

Α. Παπαϊκονόμου. Β. Χριστοφίδης. Δ. Ίωαννί-
δης. Α. Πασπάτης. Ν. Ήλευθερίου. Α. Συμεώνο-
γλου. Μ. Ίστίκογλου. Γ. Καρακατσάνης. Κ. Σο-
λομωνίδης. Δ. Καλίνογλου. Δ. Κεσίσογλου. Α.
Παρασκευά. Π. Χούρσογλου. Ε. Παντελίδης. Π.
Καστάνης. Δ. Ήραλιόγλου. Ν. Ζωγράφος. Α.
Gehamy. Ν. Κορέντης. Α. Καζιαντζόγλου. Ι.
Κυριακίδης. Κ. Κεσίσογλου. Α. Ζαβάογλου. Δ.
Γιατζόγλου. Κ. Κοκκινάκης. Δ. Σάτηρ. Μ. Φι-
λήντας. Θ. Θεοφυλάκτου. Ι. Ζηκόπουλος. Μ. Κοκ-
κίδης. Ρ. Κρητικός. Ν. Σταυράκης. Χ. Μαυρίδης.
Ι. Γιαννοῦκος. Θεόδ. Ταχιντζής.

Μέτσοβον.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Κωνστ. Πέρτσάλν.** — Κ.
Πέρτσάλνης. Δ. Μέρανος. Ν. Πέρτσάλνης. Γ. Σταύ-
ρου. Γ. Πᾶνος. Ν. Τσουμπίκος. Α. Βοήλας. Θ.
Δημητρίτσης. Κ. Καπέτης. Ίατρος Ετ... Β. Τσι-
πούρης. Ί. Σαρπαντικός. Β. Λουλακιάρης. Β.
Χριστάνας. Β. Ρέκατας. Α. Ταλάρης. Ν. Γότσου.

Μόλυβος.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ίωάννου Κ. Κυττινῆ.**
— Θ. Κράλλης. Ι. Κυττινῆς. Ι. Πρίκος. Ί. Μαυρί-
δης. Φ. Δούκας. Φ. Βουρσούκης. Α. Κωνσταντίνου
Γ. Στυλιανού. Α. Τσιπνῆς. Τ. Καζάκης. Σ. Κυ-
ριακίδης. Ί. Κράλλης.

Μοναστήριον.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Αγαθαδίου Ζάλλν,**
βιβλιοπώλου. — Γ. Π. Ἀνδρέοπουλος. Ε. Οικονό-
μου. Κ. Σπάθης. Α. Χρηστίδης, ἰατρός. Κ. Μα-
τσάλης. Π. Ταλίδης. Δ. Δαβάρας. Π. Ζάλλης. Π.
Ρουσιδης. Π. Νάκας, καθηγητής. Αλ. Κωνσταν-
τινίδης. Κ. Τσίμπρας. Α. Σβῦλος. Δ. Τσῶγκος.
Κ. Παναγιώτου. Γ. Ἀθανασίου. Α. Γούναρης. Α.
Ματλῆς. Γ. Ἀγγελῶφ. Γ. Σαγιαξῆς. Β. Ἀγορα-
στός. Γ. Σούβρας. Γ. Στεφάνου. Μ. Σούτη. Θ. Ν.
Καράϊας. Μ. Νιτσιώτας. Ν. Αιόντας. Ν. Γεωργιά-
δης. Ν. Τόμσκου. Δ. Κωνσταντινίδης. Χ. Πηχεῶν.
Θ. Θεοδοσίου. Χ. Ἀποστολίδης. Δ. Βοσνιάκος. Γ.
Ἀναγνωστόπουλος. Ι. Μπογιατζῆς. Π. Καραδή-
μου. Ε. Βαφεύς. Ἀρ. Περρῆς. Σ. Χρόνης. Θ. Ναλ-
πάντης. Ἀναστ. Ζάλλης. Κ. Ζιουλῆς. Κ. Δάλλας.
Γ. Τσάτσας. Σ. Παπακωνσταντίνου. Δ. Ματζάρης.
Δ. Τριανταφύλλου. Ν. Ρουσινόπουλος. Σ. Παπα-
κορωνάου. Π. Γίνας. Α. Τόφας.

Μουσταφᾶ-Πασσᾶ.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Κ. Δ. Ποντίδν,** διευθυ-
νοῦ τῶν Σχολῶν. — Κ. Ποντίδης. Μ. Πασχαλί-
δης. Σ. Σουσιδης. Χ. Χρυσόχοος. Σ. Δημήτης. Ί.
Κωνσταντίνου. Σ. Στυλιανίδης. Γ. Παπαδόπουλος.
Μ. Κουινέλης. Γ. Ἀντωνιάδης. Δ. Κυριακίδης. Σ.
Λεμπερόπουλος. Γ. Δουκίδης.

Ναζλῆ.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ἀρτ. Π. Βασιλόγλου,**
φαρμακοποιῶ. — Κ. Σκούρτης. Μ. Ήνουδάκης.
Β. Βαλαβάνης. Θ. Παπαδόπουλος. Ι. Κιουρκτζό-
γλου. Α. Ἡλιάδης. Π. Ἀζιλογλου. Α. Ἀπαρ-
τόγλου. Π. Χ" Μιχάλογλου. Ι. Νομικός. Ι. Χ"
Ἡλίας. Α. Ἐλευθεριάδης. Α. Κυριάκης. Μ. Βα-
ζίμας. Τ. Νικολαΐδης.

Ξάνθη.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Κ. Σαράφογλου.** — Κ. Σα-
ράφογλου. Κ. Ἀκκτογλίδης. Α. Μπαλουκτσόγλου.
Χρ. Δημητριάδης. Ν. Παπαδόπουλος. Ε. Σγουράς.
Ν. Κουφούδης. Γ. Στάλιος. Χρ. Χρηστίδης. Ν. Δόρ-
τας. Ὁδ. Ματζίνης. Ί. Τορναβούκας. Α. Παπα-
ναστασίου. Μεταξᾶ Ἀθανασίου. Κ. Μπήκας. Π.
Δημητρίου. Π. Κοκκίνης. Γ. Ζήσου. Γ. Μόλχος.
Ν. Σγουράφ. Γ. Ίσιδωρίδης. Ε. Κωνσταντινίδης.
Δ. Τόρτογλου. Γ. Μαλατζίδης. Μ. Καρύδης. Δ.
Καραλέτσης. Γ. Καλέβρας. Κ. Ζωίδης. Χ. Προ-
κούμης. Π. Ήνάτος. Χ. Μώραλης. Σ. Μπλάτσης.
Γ. Παλλίδης. Α. Μηχάλογλου. Σ. Παγώνης. Κ.
Κορνήγιος. Χαδζῆ Τάτσης. Α. Λιώνης. Ι. Βαρδα-
λῆς. Ρ. Djambajovich. Γ. Σεβεντῆς. Θ. Παπα-
δημητρίου. Ἡρ. Πετρόπουλος. Ἡ. Χαραμῆς. Σ.
Στεφανίδης.

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. **Συμ. Δεγριμενδζό-
γλου.** — Δ. Παπᾶ Γεωργίου. Π. Τζαμπαλῆς. Α.
Ἀλεξίου. Α. Ἀλάγκας. Ν. Μαυρομιχάλης. Θ.
Ἀλατζίδης. Στ. Διαμαντῆ. Ἀδελφοὶ Καραγιάννη.
Ν. Θεοδωρίδης. Σ. Δεγριμενδζόγλου. Σ. Χαζι-
δζόγλου. Κ. Εθαγγέλου. Α. Πιαλόγλου. Δ. Δε-
γριμενδζόγλου. Χ. Χ" Παναγιώτου. Ι. Δ. Ι. Χ.
Χρηστίδης. Μ. Παπᾶ Στεργίου. Β. Μίσιος. Σ.
Ρουσόπουλος. Δ. Ρεῦσης. Ι. Χρήστου. Β. Χαρτζι-
δης. Ι. Λαλαζήσου. Σ. Σεραφεϊμίδης. Θ. Ταραβά-
νης. Ν. Πορτοκάλης. Ν. Σταμ. Ε. Μιχάλογλου.
Γ. Σίτης. Φ. Ζαφειριάδης. Σ. Τζανίδης. Γ. Κυρια-
κίδης. Α. Γιαρμισταμπόλ. Ί. Ζερβουδάκης. Α.
Λαλάγκας. Α. Μοσχολέλης. Μ. Κωνσταντίνου. Ν.

ΑΛΛΕΑΝΤΖΑ**ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ****ΕΔΡΑ ΕΝ ΓΕΝΟΥΗ**

Μετοχικὸν Κεφάλαιον Φρ. 15,000,000
Ἐγγυήσεις καὶ Ἀποθεματικὸν πλεόν τῶν..... > 35,000,000

ΥΠΟ ΤΩΝ ἈΜΕΣΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ
ΙΤΑΛΙΑΣ, ΓΑΛΛΙΑΣ, ΕΛΛΑΔΟΣ & ΙΣΠΑΝΙΑΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΖΗΤΗΘΩΣΙ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΚΑΘΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΙΔΡΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ:
CREDITO ITALIANO EN GENOVA, MANZI & Co EN ROMA, BANK FUR HANDEL & INDUSTRIE;
NATIONAL BANK FUR DEUTSCHLAND KAI DRESDNER BANK EN BEROLINΩ,
MERG FINCK & Co EN MONACHΩ, KAI CREDIT ANSTALT EN BIENNEH.

ΕΥΑΝ ΜΑΚΚΟΥΝΖΙΕ ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ "ΑΛΛΕΑΝΤΖΑΣ," ΕΝ ΓΕΝΟΥΗ

Ἐπὶ τοιούτων πιστωτικῶν καθιδρυμάτων ἰδρυθεῖσα ἡ "ALLEANZA," παρου-
σιάζει τὴν μεγαλειτέραν ἐξασφάλισιν τοῖς ἀσφαλιζομένοις, τὸς μεγαλειτέρας εὐκο-
λίας, τὴν μεγαλειτέραν ἐλευθεριότητα, προβλέπει τὸν κίνδυνον τοῦ πολέμου, τὴν
αὐτοκτονίαν, ἐπιτρέπει τὴν διαμονὴν εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου ἄνευ ἐπιση-
μίστρου, καλύπτει τοὺς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος κινδύνους. Τὰ συμβόλαιά της εἶναι
ἀδιαφιλονεικῆτα.

Ἀσφάλεια παντὸς συνδυασμοῦ καὶ εἰδικαὶ τῇ "ALLEANZA," λίαν ἐπωφελεῖς.

— Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΚΔΙΔΕΙ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ —

AUSONIA**ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ****ΕΔΡΑ ΕΝ ΓΕΝΟΥΗ**

Ἐγγυήσεις καὶ Κεφάλαια Φρ. 2,000,000

ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ

Μόνη ἔταιρεία καθ' ἣν ὁ ἀσφαλιζόμενος διατηρεῖ τὰ δικαιώματά του
καὶ ἐξακολουθεῖ θεωρούμενος ἠσφαλισμένος

ΚΑΙ ἈΝ ἈΚΟΜΗ ΠΑΥΣΗ ΠΛΗΡΩΝΩΝ
διὰ λόγους ἀνεξαρτ. τῆς θελήσεώς του (Ἀσθένεια, ἀκρωτηριασμός καὶ εἴ τι ἄλλο).

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΘΩΜ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΝ :

ἈΔΕΛΦΟΙ ΣΤΑΥΡΙΔΑΙ

Γαλατᾶ, Ὁμῆρ Ἀμπιτ χάν, 4ον πάτωμα, ἀριθ. 2, 3, 4.

ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΑΘΗΝΑΙ

Μαυρομιχάλης. Β. Καπετάν Γεώργη. 'Ι. Βελτζάς. Κ. Καραγιαννίδης. 'Α. 'Αναγνωστόπουλος. 'Ι. Στουγιάννης. Κ. Δεληκωσταντής. Χ. Παρσχιδης. 'Α. Στάλιος. Α. Μαράσογλου. Γ. Παυλίδης. Κ. ή ώραία Ξάνθη. 'Α. 'Αντωνιάδης. Θ. Ρουσόπουλος. κ. Λουκά. 'Α. 'Ακογιούνογλου. Α. 'Ιωάννου. 'Ε. Δαλιανάς. Γ. Φωτιάδης. Θ. Κωνσταντινίδης. Ι. Χαζιρτζόγλους.

Ὁδεμήσιον.

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. **Φωκ. Μεϊμάρο- γλου.** — Κ. Χατζηνικολάου. 'Ι. Τσαλίκης. Γ. Τσαλίκης. 'Ηλ. Ζοπλάμογλους. Φωκ. Μεϊμάρο- γλους. Κλ. 'Αργυριάδης.

Οινόη.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ἰωάννου Τδικρικτοῦ.** — 'Ι. Ττικρικτοῦ. Κ. Κουντουργιάννης. Δ. Ξαν- θόπουλος. Σ. Γαβριηλίδης Ν. Πανάγος. Κ. Χαρπί- δης. Δ. 'Ελευθεριάδης. Γ. Δαμπρίδης.

Ὁρτάκιοῖ (Ἀδριανουπόλεως).

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. **Δ. Κ. Σαραφίδου.** — Π. Σδρόλλας. Ι. Σώζου. 'Αρ. Γραμμενίδης. Κ. Μαστραφίδης. Γ. Ζαφειριάδης. Ε. Κανάρης. Γ. Κυριαζίδης. Ι. Μήτρου. Γ. Βίτου, Β. 'Ιωαννίδης. Ν. Ροδόινος. Γ. Δούραλλης. Γ. Τσαμπάκης. 'Αθ. Μοσχουλοῦ. Γ. 'Οπλοποιός. Δ. Κ. Σαραφίδης.

Πάνορμος.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Στ. Μαυρίδου,** φαρμα- κοποιῦ. — Στ. Μαυρίδης. Ι. Στόγιος. Π. Παπαδό- πουλος. Α. Μαρδύρης. Μ. 'Αναστασίου. Μ. Μαρια- νοῦ. Β. Βασιλειάδης. Ε. Τσακμάκης. Ν. Καλφό- πουλος. Σ. Βασιλειάδης. Δ. Χ' Παντελίδης. Μ. Νικολαΐδης. Δ. Παπάζογλους. Α. Μαλκότσης. Α. Παπαδόπουλος. Ζ. Κρυσταλίδης. Κ. Γρηγοριάδης. Ν. Κλωστερίδης. Δ. Δημητριάδης. Θ. Βοσκέλλης. Δ. Δημαχίδης. Γ. Χ' 'Αναγνώστης. Ν. Βαμβακᾶς. Τ. Βατμανίδης.

Πλάτανα.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ι. Γιαννηκαπάνη.** — 'Ι. Γιαννηκαπάνης. Ι. Κρυσταλλίδης. Ι. Καβελλά- ρης. Κ. Σκούταρης. Θ. Παναγιωτίδης. Γρ. καὶ Κ. Χαραλαμπίδης. Χ. Συτμαλίδης. Π. Τζουλιάδης (καθαρευουσιάνος). Κ. Μαυρογένης. Σ. 'Εμφιεδζό- γλου. Σ. Δαζαρίδης. Π. Γεωργιάδης. Α. Κουφαου- ρίδης. Σ. Σαραφίδης. Α. Παπαδόπουλος. Σταῦρος

(Συνταγματικὸς Σύλλογος). 'Η. 'Αντωνιάδης. Ν. Βαγιανός. Ι. Παντελιάδης. Π. Καλλιανίδης. Σ. Μελίδης. Γ. Τομπούλης.

Πλωμάριον.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Μ. Σ. Λαλιίου.** — Γ. Τρα- γάκης. Κ. Μελανδινός. Δ. 'Αργυαλᾶς. Χ. Στεφα- νίδης. Π. Δήμου. Δ. 'Αράπογλου. Ε. Χ' Βασιλείου. 'Αναγνωστήριον «Βενιαμίν». Δ. Βουνάτσος. Ι. Με- λανδινός. Μ. Καλδῆς. Κ. 'Αθανασιάδης. Α. Ζαφει- ρόπουλος. Κ. Σαραϊθάρης. Τ. 'Αγιακατσικᾶς. Μ. Με- λανδινός. Δ. Σμυρναῖος. Δ. Ξυπτεράς. Γ. Βότσα- λος. Δ. Πούλιας. Ι. Βαρβαγιάννης. Β. Γιαλούρης. Γ. Βουνάτσος. Γ. Καρτσούνης. Κ. Τσουβαλᾶς. Ι. Ξυπτεράς. Δ. Μαλλιαρός. Δ. Μαυρίκος. Δ. 'Ιορδα- νίδης. Λέσχη «'Εκδρομῶν».

Πολύγυρος.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Λαζ. Ταπανίδου,** δικη- κόρου. — Δ. Ταπανίδης. Π. Συριάννης. Μιχ. Τσα- κνῆς. Ι. Κοτσιάνης. Σ. Χριστίδου. Ζαφ. Δούκα. Κ. Σχοινᾶς. Β. Κορώνης. Βασ. Κυρίτσης. Δ. Τσιπι- νιάς. Β. Γιαννιοῦ. 'Αθ. Στεριανόπουλος. Γ. Κυρά- τσος. Β. Ζαχαριάδης. Χρ. 'Επίκουρος. Γ. Κατε- ρινάρης. Ι. Τραγανός. 'Ι. Μυλωνᾶς. 'Ελπινίκη Κοτσιάνη. 'Ι. Ζαφειρόπουλος. Γ. Καραγιάννης.

Πράβιον.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ι. Τεπέρογλου.** — Ι. Τε- πέρογλους. Γ. Γοργίας. 'Α. Κιλίμης. Κ. Φανί- τσιοι. Β. Παπαχρηστιδης. Α. Ρουσιαμάνης. Β. Σακελλαρίδης. Ν. Νικολάου.

Προῦσσα.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Γ. Ζαφειροπούλου.** — Σ. Κωνσταντινίδης, πρόξενος τῆς 'Ελλάδος. Γ. Ζαφειρόπουλος. Jean Descuff. Δ. Τζώγιας. Π. Κα- λεμκερης. Η. Sassej. Δ. Ράπτης. Γ. Καπλάνο- γλου. 'Ι. 'Αποστολίδης. Μ. Σταυρίδης. Σ. Ναούμ- Χρ. Γεωργίου. Χρ. Βαλκᾶνος. Σ. Ξανθόπουλος. Α. Μανκίδης. Gr. Scontaris. Β. Φραγκογιάννης. Κ. Γαβριηλίδης. Σ. Χρυσομάλλης. Th. Baroutis. Φ. Μωβσιδης. Δ. 'Αποστολίδης. 'Α. Χ' 'Ιωάννου. Π. Δαλαμπέρας. C. Zaccharoff. Κ. Κιλτζανίδης. Ν. Γαβριηλίδης. Ch. Blanchet. G. Derderoff.

Πύργος (Βουλγαρίας).

Εὐγενεὶ φροντίδι τῶν Δεσποινίδων **Ἄννης καὶ Μαρίκας Ρωσδέτου.** — Ἄννα Ρωσδέτου. 'Ελλη Διονυσιάδου. Κατίνα Σβορώνου. Ζαχ. Διαμανδούρη.

ΛΑΜΠΑΙ "ΑΛΑΔΔΙΝ,"

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑΙ

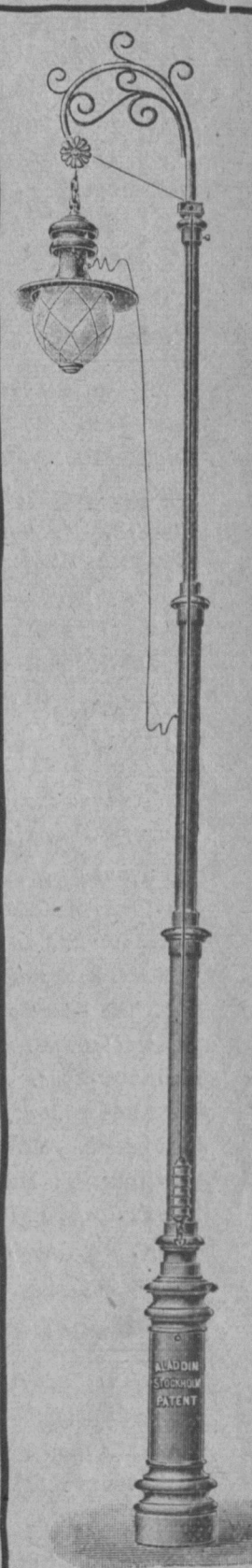
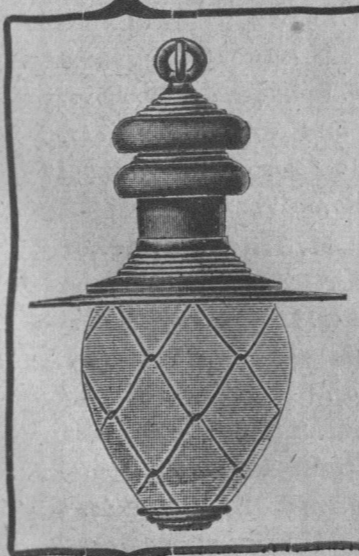
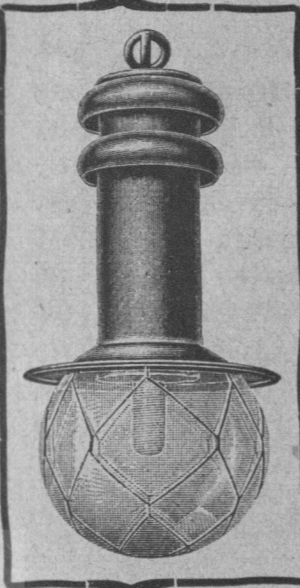
Ὁδῶ Πεμπτοπαζάρου, Ἄγκοπιὰν Χάν, 15

Αἱ λάμπαι **Ἄλαδδιν** εἶναι αἱ ἄρισται λάμπαι φωτισμοῦ, διακρίνονται δὲ τῶν ἄλλων ὁμοειδῶν των α') κατὰ τὴν ἀπλουσιότητα κατασκευῆν, β') τὴν εὐκόλον χρῆσιν αὐτῶν, ὥστε οἰοσδήποτε δύναται νὰ χειρίζηται αὐτὰς ἀκινδύνως, γ') εἶναι δεδοκιμασμένης στερεότητος, δ') ἡ λειτουργία αὐτῶν εἶναι ἀσφαλῆς καὶ ὅταν ἀκόμη πνέη δυνατώτατος ἄνεμος, ε') ἐγκαθίσταται πανταχοῦ, ς') καίει μὲ ὠραίαν λευκὴν φλόγα σταθερὰν καὶ ἀμετάβλητον.

ΤΙΜΑΙ ὨΡΙΣΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ

ΕΝ ΤῆΙ ΚΕΝΤΡΙΚῆΙ ΑΠΟΘΗΚῆΙ

== πωλοῦνται καὶ πάντα τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς ==
== ἐπισκευάζονται δὲ καὶ αἱ ὀπωοδήποτε βλαβεῖσαι ==

Λ
Α
Μ
Π
Α
Ι

Α
Λ
Α
Δ
Δ
Ι
Ν

SISMANOGILIO MEGARON

Ίουλιζ Κριωνῆ. Ἄγγ. Ἀποστόλου, Κλεοπάτρα Μπόλλη. Κατίνα Δικραντούρη. Ἄννα Γεωργιάδου. Ἀλεξ. Ἀναστοπούλου. Στέφα Τσακίρη. Ζωή Σλάβη. Ἀμαλία Παρασκευοπούλου. Δ. Μπλακόπουλος. Ἐλπίς Νικολάου, Κωνστ. Οἰκονόμος, ἰατρός. Θ. Οἰκονομάκης. Γ. Δημητρίου. Μαρία Σταυρίδου. Γερ. Βαλασόπουλος. Πέτρος Λάντσιδης. Π. Βαλασόπουλος. Π. Γεράκης. Ἀνόνημος Δεσπινίς. Καρδιά Ἀγκινάρα. Μ. Παπαδόπουλος. Στ. Σταματιάδης. Ἐλ. Πανᾶ. Βικτ. Βασιλειάδου. Μαρ. Ρωσσέτου.

Ραιδεστός

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Παυ. Ἀναγνωστόπουλου.** — Π. Βουτσᾶς. Σ. Κοσμίδης. Α. Ζήσου. Π. Κυριακίδης. Α. Ἀλμπάνης. Δ. Ἀχταρίδης. Ν. Εδθυμίου. Ἀναστ. Ζέρβας. Α. Μαργαριτιάδης. Ἀναγνωστήριον Σχολαρίου. Στ. Βλαχόπουλος. Α. Μαμάκος. Δ. Μαργαριτώφ. Θ. Νιόντας. Α. Δακαρίδης. Σ. Καρχιαννίδης. Δημητράκης ἐφένδης. Α. Ἀγγελίδης. Ἀδελφοὶ Νάσσου. Ν. Τζιρᾶς. Ν. Φωτόπουλος. Const. Medini. Σ. Γιαννόπουλος. Γ. Νεράντζης. Γ. Πετρίδης. Α. Μητακίδης. Χ. Κονταφρύδης. Α. Χιωδόπουλος. Π. Σιαρλάτου. Θεόδ. Γάλλος. Δ. Ἀναστασίου. Φώτιος Γ. Ἀρτοποιός. Θ. Ἀναγνωστόπουλος. Γ. Κοσμίδης. Ν. Χάτσουγλου. Γ. Γεωργιάδης. Α. Νικολάου. Μ. Κυριακίδης.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Φ. Μανουιλίδου.** — Ε. Μανίδης. Π. Ἀλεξιάδης. Β. Κουβέρης. Ἀλ. Δημητρίου. Δ. Μαρούσης. Ἰωάνν. Κουτσαλέξης. Ε. Ἀσλάν. Κ. Σκουλίδης. Γ. Βερβελλίδης. Ἀ. Κοσμίδης. Ὁδ. Παπαδόπουλος. Ἀ. Α. Μαργαριτώφ. Ἀ. Δημητρίου. Β. Νεράντζης. Ἐ. Βουτυρᾶς. Ἀ. Μουμτζόγλου. Α. Σωτηρίου. Γ. Εδστρατιάδης. Θ. Ἀποστολίδης. Δ. Ἀθανασίου καὶ Σα. Σ. Σαραφειδης. Ε. Μανδανάνης. Χ. Χαρχαλαμπίδης. Η. Summa. Τ. Μαμάκος. Π. Διαμαντόπουλος. Σ. Σαραντιδης. Γ. Ποπώνης. Α. Aslan. Φ. Μανουιλίδης. Ἀ. Ἀχταρίδης. Δ. Γεωργιάδης. Χρ. Κοβαλακίδης.

Σεράϊ-κιοϊ.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ἀρτ. Π. Βασιλογλου,** φαρμακοποιῶ. — Μ. Κρούση. Π. Εὐκλείδης. Θ. Βογιατζόγλου. Χ. Νικολαΐδης. Γ. Παπαδόπουλος. Φ. Ἀνθόπουλος. Ν. Ζαφειριάδης. Α. Ἀνθόπουλος. Χ. Παππᾶς. Ἀ. Ὁδακασίδης. Β. Ζηκίδης. Π. Γλυκοφρύδης. Ἀρχιμ. Διονύσιος. Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος. Α. Οἰκονομίδης. Κ. Παρλαλόγλου. Β. Χ'

Ἀγγελῆς. Γ. Βασιλογλου. Χ. Νικολαΐδης. Α. Βασιλογλου. Ρόκος Σίδερ. Σ. Παρίσης. Σ. Βασιλειάδης. Α. Γεωργίου. Γ. Πετρέλλης. Α. Νοτάρης. Σ. Κωσταντόγλου. Κ. Χαρχαλαμπίδης. Γ. Γενῆς.

Σέρραι.

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. **Ν. Παρίση.** — Ν. Θ. Μεντήβουργος. Γ. Βαγιούνας. Γ. Ντινόπουλος. Γ. Κουντουρᾶς. Χ. Ἰωάννου. Γ. Φωκᾶ Υἱοί. Αἰκ. Ὁρολογᾶ. Δ. Οἰκονόμου. Α. Μαραγκός. Α. Καραμπέλιας. Κ. Μιχαήλος. Δ. Ρότσινας. Γ. Τέγου. Α. Παπαγεωργίου. Μ. Μπακιρτζῆς. Κ. Μάλζιμα. Α. Μουσιμᾶ. Ἀδελφοὶ Γ. Κύρου. Γ. Τσάμης. Α. Π' Δημητρίου. Ν. Γουσιάδης. Γ. Ἀλευρᾶς. Α. Τσιάγγας. Θ. Μαρθακίδης. Π' Ἰωάννης. Π' Μάρκου. Γ. Παρίσης. Γ. Νικολάου. Γ. Γεωργίου. Α. Μπαμπάτσικος, Μ. Χ' Χρηστάκης. Δ. Ζωγραφίδης. Ν. Ντεληγιαννίδης. Γ. Πολυμέρης. — Α. Γούσιος, Σ. 40.

Σκόπεια.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Δ. Γλαβία.** — Δημ. Γλαβίνας. Γ. Κορνέτης. Α. Σοφιανός. Δ. Φάλτης. Α. Νιτωτάς. Κ. Ἀνδρεάδης. Ν. Μεζαντζιόγλου. Π. Κούρτη. Κ. Ἰατρόπουλος.

Σμύρνη.

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. **Κώστα Μισογιάννου.** — Ἀναστ. Παπαδόπουλος, ἐν Μαγνησίᾳ, Σώμ. 200. Κίμ. Κτισκλῆς ἐν Σόμα, Σώμ. 10. Τζών Δεσποτάς σταθμάρχης Σόμα, Σώμ. 5. Ἄντ. Βαρούτης ἐν Καϊσάρ, Σώμ. 5. Εὐάγ. Εὐαγγελόπουλος ἐν Τσομπανησιᾶ, Σώμ. 5. Γ. Διαμαντόπουλος ἐν Ἀλασερ, Σώμ. 5. Παντ. Κ. κινος, ἰατρός, ἐν Σαλιχλή, Σώμ. 5. Χρ. Κάρπου ἐν Ἀξαρῖφ, Σώμ. 5. Κ. Πρασᾶς, φαρμακοποιός ἐν Κασαμπᾶ, Σώμ. 5. Γ. Βαφόπουλος ἐν Κιρκαγαταίφ, Σώμ. 10. Δημ. Δεδῆς, ἐν Κιρκίφ, Σώμ. 5. Ἀλέξ. Κολυφῆτης, διευθυντὴς Σχολῶν Περγάμου, Σώμ. 5. Κώστας Μισογιάννης ἐν Σμύρνη, Σώμ. 20. Πολύδωρος Τσαλίκης ἐν Ὁδεμηςίφ, Σώμ. 15. Α. Κοκκώνης.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ν. Μ. Παπαδοπούλου.** πρωτοφᾶτου Μητροπόλεως. — Χρυσόστομος. Δ. Καρατζῆς. Ν. Μ. Παπαδόπουλος. Σ. Μαρτίνης. Ε. Κανδίδης. Π. Κοντολέων. Β. Καλαμαρίδης. Β. Ἀντωνόπουλος. Γ. Γιαννακόπουλος. Ε. Ἀνδρεάδης. Γ. Χαρχαλάμπους. Γ. Σιελτζόβαλης. Ε. Μποστάντζόγλου. Φ. Σοφιᾶδης. Γ. Σιταρᾶς. Κ. Κωνσταντίνου. Χ. Ξανθόπουλος. Γ. Ζυμπουλᾶκης. Π. Πιττακός. Φ. Κουτλίδης. Κ. Τρεμουλῆς. Γ. Βογιατζόπουλος. Γ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ, ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Ἐν Κων/πόλει, Μεγάλη ὁδὸς τοῦ Πέραν, 343 καὶ 343 δίς.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

Αἱ γνήσιαι ραπτομηχαναὶ **Σίγγερ** εἶναι αἱ καλλίτεροι δι' οἰκογενείας, ἐργάτας καὶ βιομηχάνους.

Ραπτομηχανὴ κατωτέρας ποιότητος στοιχίζει πάντοτε περισσότερο, διότι προξενεὶ στενοχωρίας καὶ ζημίας εἰς τὸν ἀγοραστὴν τῆς.

Διδασκαλία **ΔΩΡΕΑΝ** ραφίματος καὶ κεντήματος.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ
ΚΑΙ
ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ

Μία γνήσια ραπτομηχανὴ **ΣΙΓΓΕΡ** εἶναι τὸ πρακτικώτερον καὶ καλλίτερον δῶρον τῆς πρωτοχρονιάς.

Αἱ γνήσιαι ραπτομηχαναὶ **Σίγγερ** πωλοῦνται μόνον εἰς τὸ κατάστημα ἡμῶν καὶ διὰ τῶν πρακτόρων μας. Μὴ ἀγοράζετε ἔλαιον, βελόνας καὶ τεμάχια ἀνταλλαγῆς ἄλλα, παρὰ μόνον τὰ κατασκευαζόμενα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας Σίγγερ καὶ πωλούμενα εἰς τὰ καταστήματά μας, εἰδὲ μὴ θὰ μεταμεληθῆτε.

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ζητεῖτε τὸ ἐναντὶ ὄμμα τοῦ Ἐργοστασίου.

Παπαδόπουλος. Φ. Δημητριάδης. Μ. Μακκαρονάς. Δ. Μιχαηλίδης. Η. Χαρίδημος. Π. Παπαδάκης. Κ. Παπαπέτρον. Μ. Παπαδάκης. Γ. Λαγουδάκης. Σ. Οικονομίδης. Π. Δρακόπουλος. Ε. Βόγοβιτς. Α. Κυδωνόπουκος. Μ. Δαζαρίδης. Γ. Κεχαγιᾶς. Ι. Πούμπλης. Β. Φικαρίδης. Κ. Σοφινός. Κ. Μαυρομμάτης. Ι. Φαλτόπουλος.

Σόροβιτς.

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. **Ἀθ. Σταυρίδου.**— Ἀθ. Σταυρίδης. Μ. Ἐξάρχου. Κ. Ἀνεστόπουλος. Γ. Νικολαΐδης, δήμαρχος. Ἰ. Χατζῆς. Δ. Βασιλείου, Π. Νικολαΐδης. Χρ. Σουκίδης. Β. Βέργου. Β. Οικονομίδης. Π. Κόντος. Κ. Π. Ἀθανασίου. Ἀθ. Φιλιππίδης. Β. Γεωργιάδης, Γ. Ζωγράφου. Χ. Καραμουστάκης.

Στρατόνι.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Ἀλεξ. Ἀναγιάδου.**— Ἡλίας Βάρσανος. Ἀλέξ. Ἀναγιάδης. Ν. Οικονόμου. Στ. Νικολάου. Χρ. Κλειδαρᾶς. Κεχαγιᾶς καὶ Ἀποστολίδης. Ἐλ. Ρούση. Ἀρ. Γεωργίου. Κων. Καραγκουνίδης. Γεώρ. Παντελῆς. Ἀθ. Βουλώνης. Γ. Ἀναστασίου. Ἀγ. Ζέρβας. Δ. Δεληθαδάκης. Γ. Παπαδέλης. Α. Χριστοδούλου. Μιχ. Δρουγκας. Σωτ. Σταμπολῆς.

Τραπεζοῦς.

Εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ **Πρακτορείου Ἐφημερίδων.**—Κ. Θεοφύλακτος. Δ. Γιαννηκαπάνης. Θ. Γιγαντίδης. Γ. Χαλυδόπουλος. Ν. Ὀρφανίδης. Γ. Καρυσφύλλης. Ν. Χ. Σιδηρόπουλος. Γ. Κρανίδης. Π. Κουλαουζίδης. Κ. Σιδηρόπουλος. Σ. Γ. Μεταξᾶς. Ἀδελφ. Περσόπουλοι. Π. Μισσηλίδης. Χ. Συγγιρίδης. Ἀ. Παπαδόπουλος. Ἀ. Ἀβραμίδης. Ἐ. Μιχαηλίδης. Ε. Τριανταφυλλίδης. Ν. Καπιτανίδης. Θ. Παπαδόπουλος. Β. Παπαντωνίου. Γ. Κογκαλίδης. Ι. Μεταξᾶς. Ν. Νικολαΐδης. Σ. Ἰμφιεντσόγλης. Ε. Κογκαλίδης. Ἀ. Καλαϊτσιδης.

Ὁ παρὼν κατάλογος ἐκλείσθη τῇ 23^ῃ Νοεμβρίου.

ΣΗΜ.—Ἀπὸ τῆς 23 Νοεμβρίου μέχρι τῆς 25 τοῦ ἰδίου, ὅτε καὶ παρεδόθη ὁ κατάλογος εἰς ἐκτύπωσιν, ἐλήφθησαν ἐκπροθέσμως δελτία ἐγγραφῶν ἐξ Ἀγαθουπόλεως, Αἰδινίου, Βαβασοκῆ, Βάλιας, Δεδάγατς, Διδυμοτείχου, Ἡρακλείου, Ἰκονίου, Κεσσάνης, Κυδωνιῶν, Κων/πόλεως, Κορδελιοῦ, Μουδανίωγ, Νικομηδείας, Σινώπης καὶ Χίου. Ἡ δημοσίευσίς αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν κατόπιν ληφθησομένων, παρελείφθη, ἐπειδὴ θὰ ἐπεβράδυνε πολὺ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἔργου ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἐγκαίρου κυκλοφορίας του.

Ἀ. Σικμανίδης. Γ. Ἀηδονίδης. Ἀ. Ἰωαννίδης. Ἀ. Μοιρόπουλος. Ι. Παπαδόπουλος. Ἀ. Ξανθόπουλος. Μ. Κακούλης. Ε. Σωτηριάδης. Χ. Τσαφρακίδης. Δ. Ἀκριτίδης. Θ. Πιτσαλίδης. Θ. Ἀηδονίδης. Β. Ἀμοιρόγλης. Ἡ. Σοφινάπουλος. Ἀκτέλ. Ἀδελφοὶ Προυσανίδου. Φ. Φιλιππίδης. Π. Σαλαπασιδης. Σ. Ἀποστολίδης. Π. Σανουλίδης. Γ. Ἰωακειμίδης. Ε. Ἀθανασιάδης. Υἱοὶ Ἐλευθεριάδη. Μωυσίδης. Στ. Φουντόπουλος. Ι. Χ. Μεταξᾶς. Ἀ. Κωνσταντινίδης. Χ. Ποτηρίδης. Π. Τριφτανίδης. Π. Ρωμάνωφ. Ἰ. Κωνσταντινῶφ. Κ. Δ. Ἀκαρίδης. Ἰ. Βασιλειάδης. Β. Φυλλίζης. Π. Ἀλεξίου. Κ. Κοσμίδης. Κ. Φωστηρόπουλος. Ἀ. Θεοφυλάκτου. Κ. Παπαδόπουλος. Ἀ. Δημητριάδης. Κ. Ἀθανασιάδης. Α. Συμεωνίδης. Κ. Καπγιαννίδης. Π. Τσαυρίδης. Κ. Ἰεροκλῆς.

Ἰοσγάτη.

Γ. Γενιπέκογλους.

Φρένελι.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Θ. Πατέστου.**—Κ. Καραμάνος. Γ. Σανίδης, ἱατρός. Π. Ἐλευθεριάδης. Μ. Ζαφειρογλους. Μ. Βαφειάδης. Δ. Ἀριστείδου. Θ. Τουφεκτσῆς. Τζ. Βαλασέλης. Εὐστ. Ἀλατζαδέλιας. Γρ. Σιτιτσασέλης. Εὐστ. Χ" Ἐδστρατίου. Εὐάγ. Καλονιάτης. Α. Τζιτζῆς. Ν. Χ" Ἐμμανουήλ. Κ. Μουμτζιάδης. Μ. Καυκαλοῦδης. Γιαν. Ράλλης. Β. Βογιατζῆς. Δ. Μουρουλέλης. Δ. Μπαφέλης. Κ. Στυφανελλῆς. Π. Παπαδόπουλος. Γ. Βάλλιανκας. Ι. Χρυσοστόμου. Μ. Παπαδόπουλος. Κ. Καφιμάλλης. Ν. Ἀλεξίου. Ν. Πολίτης. Α. Τηγανῆς. Μ. Βουγιατζόγλους. Α. Ράλλης.

Χεμπίτσεβον.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. **Κ. Χ" Θεοδώρου.**—Κ. Χ" Θεοδώρου. Α. Νικολαΐδης. Χ" Γιάννης Παύλου. Θ. Καμπίτσης.

ΔΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΜΙΑΝ ΚΑΛΗΝ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗΝ

ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΠΕΥΘΥΝΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Λ. ΜΠΟΡΝΣΤΑΪΝ ΚΑΙ ΣΑΣ

μόνων ἀντιπροσώπων καὶ ἀποθηκαρίων τῶν διασῆμων μηχανῶν

ΝΑΟΥΜΑΝ

ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ

ΔΙΑ ΡΑΨΙΜΟΝ

ΔΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΔΙ' ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΡΟΥΝΤΙΣΜΑΤΑ

Βασιλικὸν βραβεῖον τῆς Σαξωνίας ἐν τῇ ἐν Δρέσδη Ἐκθέσει τῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὀκτωβρίου 1911

Ἡ μόνη ραπτομηχανὴ ἣτις πλεῖστον ἐνδείκνυται διὰ κυρίας καὶ παιδίον.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΔΩΡΕΑΝ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΗ

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ ἢ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ ΔΙ' ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ 10 ΕΩΣ 25 ΓΡΟΣΙΩΝ

ΑΠΟΘΗΚΑΙ καὶ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ἐν Γαλατᾷ, Χουδαβεντικιάδραν, ἐπὶ τῶν Προκουμαίων, ἀπέναντι τῶν Τελωνείων.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Πέραν: Μεγάλῃ Ὀδῷ, ἀριθ. 185, Δίοδος Ἀνατολῆς, ἀπέναντι τῆς Ἀνατολικῆς Λέσχης.

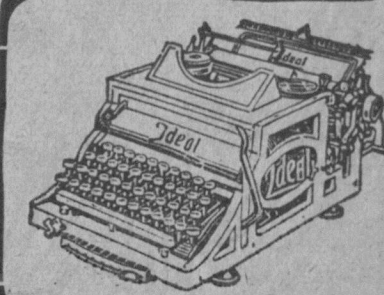
Σαμπούλ: Ὀδὸς Μείδαντζῆκ, ἀριθ. 41-42, ἀπέναντι τοῦ Κεντρ. Ὀθ. Ταχυδρομείου.

Καδύκιοι: Ὀδὸς Μουβακατχανέ, ἀριθ. 49-51, πλησίον τῆς ἀποβάθρας.

Σκούταρι: Τσαρσῆ Μπογιού.

Βεδικτάς: Ὀδὸς Ἀκαρέτ, ἀριθ. 44.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Γαλατᾶ, Περσεμπὲ Παζάρ, Ἄριθ. 17-19

Ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα καὶ μεγαλείτερα τῶν ἐν Κων/πόλει, διαθέτουσι τὰ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ μέγαν πλοῦτον τυπογραφικοῦ ὕλικου, ὡς καὶ τὰ τελειότερα μηχανήματα διὰ πᾶσαν ἀνεξαιρέτως τυπολιθογραφικὴν ἐργασίαν.

Ἐφοδιασθέντα τελευταίως διὰ τῶν ὀνομαστῶν συνθετικῶν μηχανῶν "Typograph", ὡς καὶ διὰ πλουσίας ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως, δύνανται ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι καὶ νυχθημερὸν ἐν ἀνάγκῃ ἐργαζόμενα ν' ἀποδώσωσι τὴν μᾶλλον ἐπείγουσαν καὶ τὴν μᾶλλον περίπλοκον τυπογραφικὴν ἐργασίαν.

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ

Βιβλία, ἐφημερίδες, περιοδικά, διπλότυπα, κατάστιχα, λευκώματα, ἀγγελίαι εἰκονογραφημένα, μουσικαὶ ἐκδόσεις, ἐτικέτται πολύχρωμοι, διπλώματα, ἐπιστολόχαρτα, φάκελλοι κτλ. εἰς πάσας τὰς γλώσσας.

ΤΕΛΕΙΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΔΙΑ ΓΡΑΜΜΟΓΡΑΦΙΑΝ

ΚΑΙ ΔΙ' ΑΝΑΓΛΥΦΟΥΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ, ΤΑΧΕΙΑ

ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΜΕΛΗΜΕΝΗ

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΝΙΤΡΙΚΗ ΣΟΔΑ ΤΗΣ ΧΙΛΗΣ

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ΑΖΩΤΟΥΧΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑ

ΓΕΩΡΓΟΙ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ!

ΓΕΩΡΓΟΙ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ!

Γεωργοί, Ἀμπελουργοί, Κηπουροί, Δενδροκόμοι, Φυτοκόμοι!

Θέλετε νὰ ἐργάζησθε ὀλιγώτερον, νὰ κερδίζητε περισσότερον καὶ νὰ ἀμείβησθε πλουσιώτερον; Χρησιμοποιήσατε τὴν Νιτρικὴν Σόδα τῆς Χιλῆς, τὸ ἄριστον τῶν μέχρι τοῦδε ἀζωτούχων λιπασμάτων, ὅπερ παρέχει πλουσίαν καὶ εὐληπτον τροφήν εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ φυτά.

Διὰ νὰ πεισθῆτε δὲ τελείως παραθέτομεν πειράματα, γεγόμενα ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδώρου Κωνσταντινίδου, Διευθυντοῦ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Προύσης.

ΠΕΙΡΑΜΑ Εἰς ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ. Λίπανσις :

1. Ὑπερφωσφ. καὶ Κάλι. 2. Ὑπερφωσφ., Κάλι καὶ Νιτρικὴ Σόδα.

Πειράματα κατὰ τὸ 1910—Κατὰ ἑκτάριον=10000 τετρ. μ.	Σίτος χλγ.	Κριθὴ χλγ.	Βρώμη χλγ.
Ἄνευ λιπασμάτων	750	1627	1270
Μὲ ὑπερφωσφορικὸν καὶ πότισσαν ἄλλ' ἄνευ Νιτρικῆς Σόδας	1125	1900	1500
Μὲ ὑπερφωσφορικόν, πότισσαν καὶ μὲ Νιτρικὴν Σόδα	2000	2500	2000

Πειράματα κατὰ τὸ 1911	Σίτος χλγ.	Σίτος Βορδὸ	Κριθὴ Μπὸν Φερμιέ	Βρώμη χειμερινή βελγικὴ χλγ.
Κατὰ ἑκτάριον = 10000 τετρ. χλγ.				
Μὲ ὑπερφωσφορικὸν καὶ πότισσαν, ἄνευ Νιτρικῆς Σόδας	800	1250	1400	1300
Μὲ ὑπερφωσφ., πότισσαν καὶ μὲ Νιτρ. Σόδα	1750	2300	2000	2000

Διὰ περισσότερας πληροφορίας ἀποταθῆτε πρὸς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀντιπροσωπείας τῶν Παραγωγῶν τῆς Νιτρικῆς Σόδας τῆς Χιλῆς, Kienork Bey Han Ἄρ. 4, Γαλατᾶ, τὸ ὅποιον εἶναι πρόθυμον νὰ σᾶς παραχωρήσῃ δωρεάν δεῖγμα Νιτρικῆς Σόδας πρὸς πειραματισμόν, ἵνα κατίδητε ἰδίως ὁμμασι τὰ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματά της, ὡς καὶ πρακτικούς ὁδηγούς πρὸς χρῆσιν τοῦ λιπάσματος τούτου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΑΓΡΟΝΟΜΟΣ

Διευθυντῆς τῆς Ἀντιπροσωπείας τῶν Παραγωγῶν τῆς Νιτρικῆς Σόδας τῆς Χιλῆς διὰ τὴν Ὁθ. Ἀυτοκρατορίαν, Ἑλλάδα, Σερβίαν, Βουλγαρίαν καὶ Ρουμανίαν.

LE PHÉNIX

LE PHÉNIX

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΙΑΣ

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΩ. 1819

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1844

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΦΡ. 411,000,000

ΦΡ. 76,000,000

LA DEUTSCHE TRANSPORT

≡ EL DIA ≡

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ

ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΕΝ ΒΕΡΟΔΙΝΩ

ΕΝ ΜΑΔΡΙΤΗ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1871

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1900

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ

ΓΑΛΑΤΑΙ, ΑΜΠΗΤ ΧΑΝ, ΑΡ. 26-28

ΟΙΝΟΣ ΚΙΝΙΟΛΗ
(Vin Chignoli)

ΤΟΝΩΤΙΚΟΣ ΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΣ

Ο οίνος ούτος ένδεικνυται ως λίαν άποτελεσματικός εις τούς άναρρώνοντας, εις τά καχεκτικά παιδιά, εις τās λεπτοφυοūs ιδιοσυγκρασίας κυρίας και εις τούς έξησθενημένους γέροντας.

ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ
ΜΕΤΑ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΧΑΓΗΣ 1908, ΡΩΜΗΣ 1909 ΚΑΙ ΛΟΝΔΙΝΟΥ 1909

Κεντρική Αποθήκη
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
A. ΚΙΝΙΟΛΗ
Πέραν, Μνηματάκια, αριθ. 63

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΕΠΙΠΛΩΝ

ΚΑΙ

ΘΑΛΑΜΟΣΤΟΛΩΝ

ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΠΙΩΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΙΛΙΠΠΑΚΗ

Ίδιαίτερον έργοστάσιον
έπίπλων παντός είδους
έπί παραγγελία

Γαλατά, Γιουκσέκ Καλδιρλήμ

Αριθ. 66

ΜΕΓΑ ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

“ΓΙΑΚΟΔΙΝΑ,”

έν Γαλατά, παραπλεύρως τού ρωσικού μοναστηρίου τού Αγίου Ανδρέου.

Έν αυτώ εύρίσκονται όλα τά έγχώρια και όλα τά σερβικά ποτά και άλλα τής Σερβίας έδώδιμα.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΒΙΤΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

διά πάν ζήτημά σας θά έχητε έντός τριών ήμερών μόνον με 20 γρασιών ταχυδρομικά γραμματόσημα.

Διευθύνετε εύκρινώς τήν έρώτησίν σας εις τήν διεύθυνσιν:

D. PLATARIDÈS

Péra, Postes Ottomanes, Boite No 20

ΑΚΡΑ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑ

ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ
ΜΕΓΑΡΟ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Σ. ΑΥΘΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ & Σ^{ΑΣ}

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑΙ, ΟΔΩΙ ΜΑΧΜΟΥΔΙΕ, 15

Εν τῷ Χαρτοπωλείῳ τῶν κ. κ. Σ. ΑΥΘΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Σ^{ας}

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ πάντα τὰ χρειώδη τῶν Γραφείων (ἐμπορικῶν, τραπεζικῶν) καὶ τῶν Σχολείων. ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ἐπισκεπτήρια καλλιτεχνικὰ καὶ ποικίλα ἄλλα ἔντυπα, ἤτοι ἐγκύκλιοι Τραπεζῶν, Τραπεζιτικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Οἴκων, ἐπικεφαλίδες ἐπιστολογράφων καὶ φακέλων, ἐνδεικτικὰ καὶ ἀπολυτήρια Σχολείων καὶ Γυμνασίων, διπλότυποι καὶ τριπλότυποι ἀποδείξεις πληρωμῶν κτλ. κτλ.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ἐπὶ παραγγελίᾳ καὶ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ἔτοιμα, ἐξ Εὐρώπης κομθέντα, κατὰ στυχα παντὸς μεγέθους καὶ σχήματος.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ταχέως καὶ φιλοκάλως πᾶσα βιβλιοδετικὴ καὶ τυπογραφικὴ ἐργασία.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰκόνες καλλιτεχνικῶς ἐπεξεργασμέναι ἐν Εὐρώπῃ ποικίλων ὑποθέσεων ἐκ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας.

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ πλουσιωτάτη συλλογὴ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΩΝ, ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΩΝ, ΒΑΡΟΜΕΤΡΩΝ, ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῶν ἄλλων γλωσσῶν.

Ἐκ τοῦ Χαρτοπωλείου Σ. ΑΥΘΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Σ^{ας} προμηθεύονται τὰ χρειώδη ἅπαντα τὰ τῶν ὁμογενῶν Τραπεζικῶν καὶ Ἐμπορικῶν ἰδρύματα καὶ καταστήματα, εὐρίσκοντα καλὰς ποιότητας ἐπιμετρίαις καὶ ὀρισμέναις τιμαῖς.

“ΜΟΥΣΙΚΗ,,

Εἰκονογραφημένον μουσικὸν περιοδικὸν, ἐκδιδόμενον λίαν προσεχῶς ἐν Κων/πόλει ὑπὸ Γ. Δ. ΠΑΧΤΙΚΟΥ.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ οἱ διαπρεπέστεροι Ἕλληνες καὶ ξένοι μουσικοὶ καὶ μουσικολόγοι. — ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ Μουσικοφιλολογικὴ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς ἐν γένει μουσικῆς ὑπὸ εἰδικῶν καλῶν.

Ἡ “ΜΟΥΣΙΚΗ,,

ἐν ἐκάστῳ αὐτῆς φυλλαδίῳ θὰ περιλάβῃ καὶ ἐκλεκτὰ ᾄσματα φωνητικῆς καὶ ὁργανικῆς μουσικῆς παρασημασμένα διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς σημειογραφίας.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ἐκτὸς μὲν τῆς Τουρκίας 15 φράγκα χρυσᾶ, ἐντὸς δὲ γρόσια 60.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ :

Γ. Δ. ΠΑΧΤΙΚΟΝ

Πέραν — Ταξείμιον, ὁδὸς Ἀχίρ, ἀρ. 7

Εἰς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΣΗΤΛΝΑΪ ΦΗΝΣΤΙ

ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

ΠΕΡΑΝ, ΟΔΟΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ, ΑΡΙΘ. 8

Ἀπέναντι τοῦ Μπὸν-Μαρσέ.

SISMANOGLIO MEGARO

Ἡ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ
(ΠΑΤΡΙΟΤΙΣ)

ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

ΗΝΩΜΕΝΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ “ΗΛΙΟΣ,, (SUN)

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1710

Ὀνομαστικὸν Κεφάλαιον..... Δ. Στ. 2,500,000
Κεφάλαιον Καταβληθὲν καὶ Ἀποθεματικὸν .. > 2,883,517
..... > 5,383,517

ΗΤΟΙ:

ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ Φ. 72,087,925

Πᾶσαι αἱ ἐκ ΠΥΡΚΑΪΑΣ ΖΗΜΙΑΙ κανονίζονται ΕΣΩΣ καὶ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
EDWARDS & SONS

Ἐν Σταμπούλ, Διλοῖς ἄν.

GUARDIAN

ASSURANCE COMPANY LIMITED

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΙΔΡΥΘΗΣΑ ΤΩ 1821

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΗΘ. EVELYN
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ

Κεφάλαιον καταβληθὲν..... Δ. Στ. 1,000,000
Ἀποθεματικὰ..... > 5,560,000
..... > 6,460,000

ΗΤΟΙ:

ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΦΡ. 1,500,000

Πᾶσαι αἱ ἐκ ΠΥΡΚΑΪΑΣ ΖΗΜΙΑΙ κανονίζονται ΑΜΕΣΩΣ καὶ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
EDWARDS & SONS

Ἐν Σταμπούλ, Διλοῖς ζαδὲ χάν.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΔΙ' ΕΠΙΠΛΟΣΚΕΥΑΣ

ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Π. Α. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ΓΑΛΑΤΑ, ΟΔΟΣ ΤΟΥΝΕΛ

Μουσαμάδες. — Τάπητες. —

Λινόλεουμ. — Κουρτίδες.

Στόρια. — Παραπελάτια.

Σενδονόπανα

Μανδαπολάμες. — Υφάσματα

μάλλινα κτλ.

ΜΟΝΟΝ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΚΑΙ ΟΥΔΕΝΩΣ
Ο ΙΑΤΡΟΣ

ΑΝΤΩΝ ΚΑΡΟΣΙ

Πέραν, οδός Σεβαστιανῶν, ἀριθ. 20

(πλησίον τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας)

Εἰδικὸς συφιλιδολόγος καὶ ματολόγος

διπλωματοῦχος ἐπιδημιολογίας καὶ φιλανθρωπίας

σπουδάζων ἐκεῖ ἐνδεκάχρονον, χρηματικῶν καὶ ἰατρῶν εἰς τὰς μεγάλας συφιλιδολογικὰς καὶ δερματικὰς κλινικὰς τῶν ἐν Περσέμπε Παζάρων καθηγητῶν

NOUMAN KAROSI DOKTOR

δέχεται μόνον τοὺς πάσχοντες ἀπὸ ἀφροδίσια καὶ δερματικὰ νοσήματα, τὰ ὅποια θεραπεύει κατὰ τὰς νεωτέρων καὶ τελειοτάτων ἐπιστημονικῶν μεθόδων.

Ὁδὸν ἄλλον ἀσθενῆ ἐπιδημιολογίας, τῆς ἐιδικότητός του δέχεται. Τοὺς ἀσθενεῖς εὐκαιροῦντας κατὰ τὴν ἡμέραν δέχεται τὴν ἑσπέραν μέχρι τῆς 9ης εὐρωπαϊκῆς.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ 8-12 π. μ., 2-9 μ. μ.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ "LONDRES,"

ΓΕΩΡ. Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μεγάλη οδὸς τοῦ Πέραν, ἀρ. 384

Εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο Ζυθοπωλεῖον καθιερώθη τὸ σύστημα «Table d'hôte» δηλαδή τῆς ἀντὶ 8 γροσίων παροχῆς ἐκλεκτοῦ γεύματος (déjeuner) καὶ 10 γροσίων δείπνου (dîner).

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ Ἀνατολικὴ καὶ Εὐρωπαϊκὴ.

ΖΥΘΟΣ Μονάχου Σπά-
τεν καὶ Δρέχερ Στέιμπρουχ.

Ποτὰ ἀρίστης ποιότητος.
Ἐφημερίδες ἐγχώριοι καὶ εὐρωπαϊκαί.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. Π. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ

7, Καράκιοϊ, Ὀδὸς Γεφύρας, 7.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Παραγγελίαι καὶ ἐπιδιορ-

θώσεις ὠρολογίων καὶ

κοσμημάτων.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΟΘΩΜ. ΕΤΑΙΡΙΑ
ΛΑΤΟΜΕΙΩΝ

ΠΕΤΡΑ ΜΑΛΑΚΗ ΚΑΜΠΑΚΤΣΑΣ (ΤΣΑΤΑΛΤΣΑΣ)

ΕΙΔΟΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ἐφάμιλλος πρὸς τοὺς ὀνομαστοὺς λίθους τῶν ποιότητων

Estailades, Fontvieille καὶ Arles.

Ἀπὸ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὡς ἄνω λατομείων πλεῖστοι ὅσοι ἔμποροι οἰκοδομησίμων ὑλῶν καὶ ἀρχιτέκτονες μεταχειρίζονται τὴν Πέτραν Καμπάκτσα δια τὰ πλεονεκτήματά της ὑπὸ ἔποψιν ἀντοχῆς, λευκότητος καὶ εὐθηνίας. — Ἄμεσος παραδόσις παραγγελιῶν ἐν Σιρκετζῆ, εἴτε ἐπὶ φορηγίδων, εἴτε φ' ἀμαξῶν.

ΤΙΜΑΙ ΑΚΑΤΑΓΩΝΙΣΤΟΙ - ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Ἀπευθυντέον εἰς: **Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΝ** καὶ Σίαν

προσωρινούς ἀντιπροσώτους τοῦ Δ. Συμβουλίου διὰ τὴν πώλησιν

Γαλατῆ, Περσέμπε Παζάρ, ὁδὸς Τσιβιτζῆ, ἀριθ. 86.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ
ΚΑΙ
ΤΕΛΕΙΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΜΩΣΑΪΚΩΝ ΠΛΑΚΩΝ (ΤΣΙΝΙΩΝ)

“ΤΙΤΑΝ”

ἐφαμίλλων πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ

≡ **ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ** ΚΑΙ Σ^{ΑΣ} ≡

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Ἀρχιτεκτόνων ὡς καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πελατῶν μας ὅτι τὸ Κατάστημα ἤρξατο νὰ πωλῇ καὶ τὰ ἔξοχα

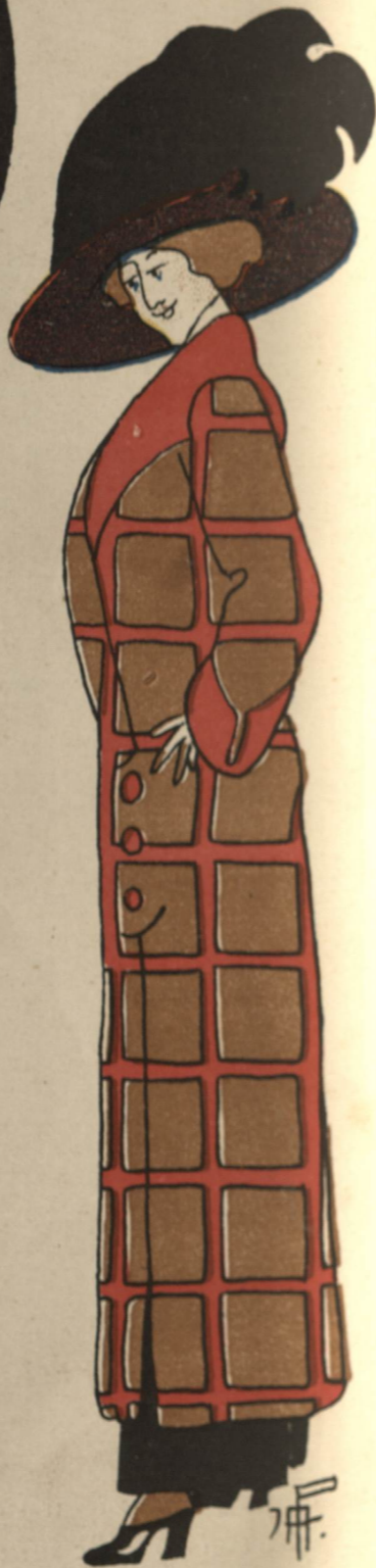
ΤΣΙΜΕΝΤΑ „ΑΡΣΕΛΑΝ”

τοῦ πρώτου καὶ τελειοτάτου ἐν Ἀνατολῇ ὁμωνύμου ἐργοστασίου τοῦ Ρυσίου (Ἄρετσοῦς) πρὸς κατασκευὴν Τεχνητοῦ Τσιμέντου καὶ Ὑδραυλικῆς Ἀσβέστου. Ἀμφότερα τὰ προϊόντα ταῦτα, ἀναλυθέντα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, ἐκρίθησαν ὁμοθυμῶς ὡς ἀνώτερα πάντων τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ μας εὐρωπαϊκῶν τοιούτων.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ: Γαλατῆ, Περσέμπε Παζάρ, ὁδὸς Τσιβιτζῆ, 86.

ΜΕΓΑΣ

ΟΙΚΟΣ

T
I
P
I
G
G

ΓΑΛΑΤΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩΙ 1848

ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ, Ο ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΣ Ο ΝΕΩΤΕΡΙΣΤΙΚΩΤΕΡΟ Σ
ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

SISMANOGILIO
MEGARO

 SISMANGOLIO
MEGARÒ

